

INCIPIT EVANGELIUM SECUNDUM MATTHEUM

Contents

INCIPIT EVANGELIUM SECUNDUM MATTHEUM

1 Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. ¹ ² Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam, et fratres ejus. ² ³ Judas autem genuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. ³ ⁴ Aram autem genuit Aminadab.

¹ + **1.1 Prologus** Incipit Matthæus cum primo prædicasset Evangelium in Judæa, volens transire ad gentes, primus Evangelium scripsit Hebraice: quod fratribus a quibus ibat, ad memoriam reliquit. Sicut enim necesse fuit ad confirmationem fidei Evangelium prædicare, sic et contra hæreticos scribi. Cum autem plures Evangelium scripserint, quatuor tantum habent auctoritatis testimonium: quia per quatuor mundi partes fidem nuntiant Trinitatis, et sunt quasi quatuor rotæ in quadriga Domini, quæ vehit eum per prædicationem Evangelii, et genus humanum quadrifida morte peremptum eorum erat prædicatione vivificandum: unde et aliorum evangelia deciderunt, nec recepta sunt: quia nolebant præfinitum numerum cessari propter virtutem sacramenti. Designantur etiam evangelistæ quatuor figuris, quæ non sunt deceptoræ, sed jucundi mysterii sibi consciæ. Matthæus in homine intelligitur: quia circa humanitatem Christi principaliter immoratur. Marcus in leone, quia agit de resurrectione. Lucas in vitulo, agens de sacerdotio. Joannes in aquila, scribens sacramenta Divinitatis. Christus vero quem describunt, homo fuit de virgine natus: vitulus in immolatione, leo in resurrectione, aquila in ascensione. Vel in homine humanitas, in vitulo sacerdotium, in leone regnum, in aquila exprimitur Divinitatis sacramentum. Liber generationis. HIER. Hebræi voluminibus suis a principiis nomen imponunt, ut liber Genesis, etc., usque ad sed hic mos est in multis, maxime in prophetis, ut visio Isaiaë, subaudis hæc est. Filii David. Ordo præposterus ne præmisso Abraham, generationis contextio interrumpatur. Horum duorum specialiter dicitur Filius: quia unus primus inter patriarchas, alter inter reges ad quos facta est de Christo promissio, ut Judæis Christum ex lege venturum aperiret, in quo viderent vaticinia impleri. Filii David filii Abraham. Hos duos de omnibus elegit quorum Filius dicitur Christus, ut Judæis quibus scribit, scientibus ex lege Christum venturum, appareret hic esse qui diu erat promissus, in quo viderentur impleri omnia vaticinia; his enim solis in Veteri Testamento legitur facta promissio Abrahæ, et benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ Gen. 22.. Abraham et David sunt duæ columnæ versantes in lege quasi in vestibulo ante ostium quod est Christus: quas ambit funiculus duodecim cubitorum, id est fides apostolorum. Amplectitur hos in genealogia patres, de quorum medio ostium Christus aperitur credentibus.

² + **1.2 Abraham genuit Isaac: Isaac autem genuit Jacob.** Ab eo congrue sit generationis exordium cui promissus est primum, in quo est benedictio omnium. Matthæus generationem incipit ab exordio promissionis. Et etiam usque in finem libri hæc agitur, ut qui ex hac generatione natus est, Deus et homo intelligatur. Ab initio ab eo cui primum facta est promissio fidei incipit, ut in hoc patre discant cui primum facta est promissio, qui et quales esse debeant qui volunt in ejus semine benedici. Matthæus generationem descendendo incipit vel computat: quia humanitatem Christi ostendit, per quam Deus ad homines descendit. Lucas ascendendo referens formam sacramenti aperit. A baptismo enim incipiens usque ad Deum ascendit, ostendens baptizatos ascendere ad hoc, ut sint filii Dei. Genuit. Matthæus ponit, genuit: qui naturæ filios tantum numerat. Lucas: Qui fuit: qui aliquos secundum legem vel per adoptionem filios interponit. Matthæus ponit genuit, et non generavit, forsitan ut ille cognosceretur in fine ostensus de quo dicitur: Ego hodie genui te Psal. 2.. Judam et fratres. Ideo solus Judas nominatim exprimitur, ut eum cognosceres qui ex ejus stirpe fuerat promissus. Fratres Judæ memorat prætermittis fratribus Isaac et Jacob: quia illi a populo Dei quasi alieni sunt repulsi: hi velut hæredes in libro vitæ scripti, et quasi patriarchæ duodecim, in quibus et numerus apostolorum signatur. Sed nominatim non exprimuntur, ne ultra numerum sacramenti generatio extendatur. In semine prædictorum patrum Christus intravit in Ægyptum quod præsagens inimicus populum premebat, et non feminas, sed mares interimebat, ut eum exstingeret. De Juda Christus quem omnes gentes susceperunt: quo veniente jam Herodes alienigena principabatur.

³ + **1.3 Judas autem.** Judas genuit Phares et Zaram antequam intraret Ægyptum in quam

Aminadab autem genuit Naasson. Naasson autem genuit Salmon. ⁴ ⁵
 Salmon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed
 autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David regem. ⁵ ⁶ David autem rex
 genuit Salomonem ex ea quæ fuit Uriæ. ⁶ ⁷ Salomon autem genuit Roboam.
 Roboam autem genuit Abiam. Abias autem genuit Asa. ⁷ ⁸ Asa autem

ambo postea cum patre transierunt. Phares autem genuit Esrom. In Ægypto genuit Phares Esrom, et Esrom Aram, et Aram Aminadab, et Aminadab Naasson: et tunc Moyses eduxit eos de Ægypto. Naasson fuit dux sub Moyse in tribu Juda per desertum, in quo genuit Salmon. Iste Salmon fuit princeps in tribu Juda, qui cum Josue in terram promissionis intravit. Iste Salmon in terra promissionis genuit Booz de Raab. Christus est Phares, id est divisio, quia separabit oves ab hædis. Ipse est Esrom, id est sagitta vel atrium, quia penetrat corda auditorum. Habet etiam latitudinem charitatis, qua et inimicos dilexit.

⁴ + **1.4 Aram autem.** Aram Christus electus vel excelsus interpretatur: Electus de quo propheta: Ecce puer meus quem elegi Ose. 11.. Et alibi: Excelsus super omnes gentes Dominus Psal. 112.. Ipse est Aminadab, id est voluntarius, qui dicit: Voluntarie sacrificabo tibi Ibid. 33.. Idem est Naasson, id est augurium, qui novit præterita, præsentia et futura. Vel Naasson serpentinus, quia Christus more serpentis omnes cavet insidias.

⁵ + **1.5 Salmon autem genuit Booz.** Christus est Salmon, id est, sensibilis, quia omnia sentit. Ipse accepit Raab, id est Ecclesiam de gentibus. Raab, fames, vel beatitudo, vel impetus: quia Ecclesia gentium esurit et sitit justitiam, et dilatata per orbem terrarum impetu doctrinæ philosophos et reges convertit. Raab ostendit coccinum in fenestra, id est in ore per confessionem Christi passionem declarat. Raab meretrix quæ nuntios Josue suscepit, quam Salmon princeps tribus Judæ sibi copulavit, significat Ecclesiam de gentibus, quæ principi ex Juda, id est Christo copulatur. Et sola cum suis salvatur, dum Jericho, id est præsens sæculum, septem muris vitiorum vallatum, septem dierum tempore tubis prædicationum circumvallatur, donec in novissima tuba omnes muri corruant, et novissima mors destruatur. Booz autem. Booz Christus de quo dicitur: Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet Isa. 40.. Nota nullam de sanctis feminis in genealogia Christi assumi, sed quas Scriptura reprehendit. Debuit enim de peccatoribus nasci, qui pro peccatoribus venerat, ut discerent sui peccata patrum sibi non obesse. Unde agnus in Pascha immolandum jussus est assumi ex capris et ovibus id est ex justis et peccatoribus generandus Ex Ruth. Moabitide, ut ostendat impletum vaticinium Isaia: Emitte agnum, Domine, dominatorem terræ Isa. 16.. Per hanc semen Abrahæ ad Christum deducitur. Ecclesia de gentibus per Ruth significata, priusquam ad Booz, id est ad Christum veniret, ex patre diabolo erat. Ruth significat Ecclesiam quæ est de Moab, id est de gentibus, quæ ex patre diabolo et petra deserti propter idololatriam de qua Deus suscitavit filios Abrahæ: oblita prioris gentis venit ad Booz, qui fortis dicitur, id est ad Christum, qui suscitavit semen fratris sui, id est Moysi qui obiit sine liberis, quia nihil ad perfectum adduxit lex Hebr. 7.. Ruth videns vel festinans; quia Ecclesia puro corde Deum videt quæ festinat ad bravium supernæ visionis et diffinit perseverare in fide et dilectione. Jesse autem. Pater David sæpius nominatur Isai, sed binomius fuit. Hic autem ideo dicitur Jesse: ut sciret eum venisse; de quo Isaia: Egredietur virga de radice Jesse Isa. 11., etc. Hic est flos quem odorat Isaac, dicens: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni Gen. 27., quia Spiritus eum abundantissime replevit. Regem. Non quod solus in hac genealogia rex, sed quia primus rex de Juda et regum principium, propter quem et cæteri in solio regni servantur: et per istum ordo generationis decurrit ad Christum qui habet regnum David.

⁶ + **1.6 David autem rex.** Mystice David, id est Christus qui Goliam, id est diabolum superavit. Ipse est manu fortis, vel visu desiderabilis. De eodem dicitur: Dominus fortis et potens Psal. 23., etc. Et iterum: Speciosus forma præ filiis hominum Ibid. 44.. Uriæ. Uria, lux mea Dei scilicet, id est, diabolus, qui dixit: Similis ero Altissimo Isa. 14.: cui Ecclesiam conjugatam Christus de solarario paternæ majestatis adamavit, et pulchram factam sibi matrimonio copulavit. Urias qui est figura diaboli, lux mea Deus interpretatur, qui adhuc transformatur se in angelum lucis, et lucem Dei se facit.

⁷ + **1.7 Salomon autem.** Christus est Salomon, id est pacificus, quia ipse est pax nostra qui fecit utraque unum. Ipse est Roboam, id est impetus populi, qui velociter populos convertit ad fidem. Roboam. De isto dicitur: Dabo ipsi Roboam tribum Judam, ut remaneat lucerna David cunctis diebus in Israël III Reg. 11.. Quod ad litteram non potest accipi, quia nec Israël cunctis

genuit Josophat. Josophat autem genuit Joram. Joram autem genuit Oziam.
⁸ ⁹ Ozias autem genuit Joatham. Joatham autem genuit Achaz. Achaz
autem genuit Ezechiam. ⁹ ¹⁰ Ezechias autem genuit Manassen. Manasses
autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. ¹⁰ ¹¹ Josias autem genuit
Jechoniam, et fratres ejus in transmigratioe Babylonis. ¹¹ ¹² Et post
transmigrationem Babylonis: Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem
genuit Zorobabel. ¹² ¹³ Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit
Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. ¹³ ¹⁴ Azor autem genuit Sadoc. Sadoc
autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. ¹⁴ ¹⁵ Eliud autem genuit

diebus exstitit, nec de David post Christum dux aliquis in Israël fuit. Sed Christus lucerna est æterna in cœlesti Israël, et ideo servatur semper. Super solium autem David dicitur sedere Christus, quia regnum David temporale figuravit æternum Christi regnum. Abias. Pater Dominus, id est, Christus, qui dicit: Ego ero illi in Patrem, quia tanquam Dominus omnia quæcunque voluit fecit Psal. 113.. Qui etiam est Asa, id est, attollens, quia ipse abstulit peccata mundi.

⁸ + **1.8 Josaphat,** etc. Judicans vel judicium Dei, scilicet Christus qui judicat orbem terræ in æquitate. Joram autem genuit. Christus est Joram, id est excelsus, qui ait: Nemo ascendit in cœlum nisi qui descendit de cœlo filius hominis qui est in cœlo Joan. 3..

⁹ + **1.9 Ozias autem.** Sub Ozia, Joathan, Achaz et Ezechia, prophetavit Isaias de Christo. Propter peccata principum clauderantur ora prophetarum. Ezechias. Fortis Dominus, ipse est qui dicit apostolis: Nolite timere. Ezechia cum esset sine liberis dictum est: Dispone domui tuæ, quia morieris tu et non vives Isa. 38.. Ideo flevit non propter longiorem vitam, cum sciret inde placuisse Deo Salomonem, quia non petiisset ampliores annos: sed quia dubitabat ne promissio Dei impleretur cum se sciret esse de genere David per quem oportebat venire Christum: et ipse erat sine liberis unde et dicebat Ibid. 38.: Non videbo Dominum Deum, item, non aspiciam hominem ultra, etc. E contra credebat, quia fidelis est qui promiserat. Deus autem sententiam quam dederat, ad probationem fidei immutat, et spatium generandi dat.

¹⁰ + **1.10 Manasses.** Obliviosus. Iste est qui quasi converso peccatori dixit: Omnium iniquitatum ejus non recordabor Ezech. 18.. Amon, id est fidelis vel nutritius, significans Christum de quo dicitur: Fidelis Dominus in omnibus viis suis, qui convocat filios, ut gallina pullos suos Psal. 144..

¹¹ + **1.11 Josias,** id est salus Domini vel incensum. Ille est qui dicit: Dirigatur oratio mea sicut incensum Psal. 140., etc. Josias, rex justus, quod non filii ejus quos genuit, non in transmigratioe, quia nunquam transmigravit: sed secundum prædestinationem Dei ad transmigrandum, Jechoniam et fratres ejus simul ponit, ut quorum est communis iniquitas similis sit et miseria. Jechonias præparatio Domini, quia tam patrem quam filium Dominus ad transmigrandum præparavit. ISID. Veritas historiæ habet, quod duo fuerunt Jechoniæ, ut unus scilicet pater sit in fine præcedentis tesseradecadis, alter in principio sequentis Sed mystice secundum Augustinum unus et idem est in fide præcedentis et in principio sequentis. Sed quare prætermisus est Joachim pater Jechoniæ? forsitan ut typum Christi faceret Jechoniam bis numeravit, et Joachim ne numerus augetur prætermisit. Omnes qui a David usque ad transmigratioe Babylonis numerantur, reges fuerunt. Jechonias. Prior Jechonias, resurrectio Domini, sequens Jechonias præparatio Domini dicitur. Utrumque congruit Christo, qui est resurrectio et vita Joan. 11..

¹² + **1.12 Salathiel.** Petitio mea Deus, Christo convenit qui dicit: Pater sancte, conserva eos quos dedisti mihi, ut sint unum sicut et nos Joan. 17..

¹³ + **1.13 Zorobabel autem genuit Abiud.** Magister Babylonis, id est confusionis. Illi convenit qui mundum ab errore idololatriæ ad viam veritatis revocavit. Fuerunt viri studiosi ex Judæis dicti Heriles propter propinquitatem generis Christi, erantque Nazaræi, qui ordinem genealogiæ Christi partim memoriter, partim ex libris Dierum, partim ab avis et proavis retinentes secundum ordinem scripserunt. Abiud, id est, pater meus. Iste Christo convenit, de quo dicitur: Ipse invocavit me: pater meus es tu Psal. 88., etc. Eliachim. Dominus resuscitans. Ille qui dicit: Omnis qui videt Filium et credit in eum, habebit vitam æternam, et ego resuscitabo eum Joan. 6., etc.

¹⁴ + **1.14 Azor.** Adjutus. Ille est qui dicit: Ecce Deus adjuvit me, Dominus susceptor est animæ meæ Psal. 53.. Sadoch. Justus, id est Christus, de quo dicitur: Justus Dominus et justitias dilexit Ibid. 10.. Achim, id est, frater meus iste. Quis alius quam ille qui homo fieri voluit, ut

Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jacob.¹⁵ ¹⁶ Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.¹⁶ ¹⁷ Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quatuordecim: et a David usque ad transmigrationem Babylonis, generationes quatuordecim: et a transmigratioe Babylonis usque ad Christum, generationes quatuordecim.¹⁷ ¹⁸ Christi autem generatio sic erat: cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto.¹⁸ ¹⁹ Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.¹⁹

possit habere fratres, de quibus diceret: Nuntiabo nomen tuum fratribus meis Ibid. 21.. Eliud, id est, Deus meus convenit Christo qui dicit: Deus meus ut quid dereliquisti me Matth. 27.?

¹⁵ + **1.15 Eleazar**, id est, Deus meus adjutor. Ille est qui ex persona hominis dixit: Deus meus sperabo in eum Psal. 90.. Mathan. Donans vel donatus. Ille est qui dedit bona hominibus, et de quo dicitur: Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum daret Joan. 3.. Per hos patres Christus in mundum, et omnium horum in se gerebat officium. Et dignum est ut per eandem lineam sanctitatis ad eum ascendamus, per quam ad nos descendere est dignatus.

¹⁶ + **1.16 Joseph**. Apponens Christus qui Judæis gentes apposuit, qui et pater Christi dicitur, quem de sua conjuge natum adoptive suscepit: sed et putative pater dicitur. Joseph Matthæus dicit filium Jacob, et Jacob filium Mathan. Lucas Joseph filium Heli, et Heli filium Mathat, sed Mathan et Mathat de eadem uxore Hesta nomine singulos genuerunt. Mathan qui per Salomonem descendit, eam prius duxit, et relicto uno filio Jacob obiit, et postea Mathat qui per Mathan descendit de David, eandem duxit et genuit Heli, sic Jacob et Heli fratres sunt uterini. Jacob autem uxorem Heli fratris sui sine liberis defuncti, ad suscitandum semen ejus, accipiens, genuit Joseph natura suum, sed secundum legem Heli filium. Quod dicitur filius nomine ejus vocari cui suscitatur, non est verum cum Booz eum quem genuit ex Ruth, non Elimelech cui suscitatur, sed Obeth vocavit. Virum Mariæ. Quid ad Christum generatio ex David deducta ad Joseph, cum Christus non ex semine Joseph? Sed non est consuetudo Scripturarum, ut ordo mulierum in generationibus texatur; et ideo non per Mariam, sed per Joseph inducitur, cum de una Joseph et Maria tribu fuerint. Unde et eam quasi propinquam cogebatur accipere, ne tribus in aliam se confunderet: unde etiam simul tanquam de una stirpe profitentur in Bethlehem redire cum singulis in suam civitatem. Exemplo Mariæ liquet fidelibus conjugatis servato pari consensu continentiam posse permanere, conjugiumque vocari non permisto corporeo sexu, sed custodito mentis affectu. Unde et Joseph vir Mariæ dicitur, quia conjugium verum est ubi conservatur amoris effectus, et in Maria fructus nuptiarum invenitur.

¹⁷ + **1.17 Omnes itaque**. Decurso ordine generationis tandem, in fine concludendo, evangelista recapitulat sub mystico numero.

¹⁸ + **1.18 Christi autem generatio**. Sine additamento, Jesu, ponit, ut eum intelligas de quo propheta: Unxit te Deus tuus. Jesus, quod substantialiter illi convenit, angelo reservat, ut qui post dicturus est conceptum de Spiritu sancto, nomen ei proprium ex salvationis officio sublimius declaret. Sic erat. Sicut dictum est, ut ex Joseph, origo Mariæ, quæ et de David claresceret: et Christus, non ex ejus semine, ut Deus et homo, per genealogiam homo, per hoc, de virgine de Spiritu sancto Deus ostenditur. Sic, inquam, erat ut præscripta est et mox dicitur, sicut postea signis et prodigiis manifestatur, ut totus liber Deum et hominem natum demonstraret: quod est credendum ut possit intelligi. Hic enim sensus deficit humanus, ubi non est natura, sed virtus: qui non credit non intelligit quod virgo peperit, quod verbum caro factum est. Cum esset desponsata. ORIG. Ideo desponsata ut significaret Ecclesiam, quæ virgo est et sponsa: et ut per Joseph, etc., usque ad desponsatio fiebat per aliquot dies ante assiduam cohabitationem, et interim erat uxor sub custodia viri. Antequam convenirent. Non quod postea convenerint: ut si diceremus antequam penituerit, morte præventus est. Non quod postea convenerint; sed ostendit proximum tempus nuptiarum, in quo nuptiarum solemnia celebrantur. Inventa est in utero habens. Invenit Joseph in utero habere, sed non de Spiritu sancto sciebat esse: cum postea ut dubius deliberaret dimittere eam, apostolus autem hoc addit ne interim surreperet suspicio lectori. Quomodo hoc factum sit, et quo ordine, vel in qua civitate Christi conceptio sit celebrata, hoc prætermissum a Luca exponitur.

¹⁹ + **1.19 Justus**. Per fidem, qua credebatur Christum de virgine nasciturum, et voluit se

²⁰ Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. ²⁰ ²¹ Pariet autem filium: et vocabis nomen ejus Jesus: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. ²¹ ²² Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem: ²² ²³ Ecce virgo in utero habebit, et pariet filium: et vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. ²³ ²⁴ Exsurgens autem Joseph a somno, fecit sicut præcepit

humiliare ante tantam gratiam. Quod justus erat, hoc est testimonium castitatis Mariæ, ut qui servat innocentem, justus dicatur: sed et pius dum nollet propalare, ex conscientia castitatis justus, ex timore pius. Sciebat illam esse inculpabilem: sed unde vel quid esset ignorabat: et ideo mediam elegit viam effugiendi, ut neque innocentem proderet, neque rei incognitæ consentiendo se reum faceret coram Deo. Vera virtus est, cum nec pietas sine justitia, nec sine pietate justitia, quæ separata ab invicem dilabuntur. Et nollet eam. Quam desponsaverat in conjugium ducere, ne videretur quod ignorabat celare. Vel traducere ad pœnam in qua noverat non esse infamiam, quia sciebat se eam virginem accepisse, intactam servasse.

²⁰ + **1.20 Hæc autem eo cogitante.** Hic docemur diu deliberandum esse in incertis, ne peccetur temeritate levitatis. Ecce angelus Domini. Quia sic pie cogitat, consolari meretur, et consilium suum meliori consilio mutatur. Fili David. Recognosce quod promissum est domui David, de qua tu es et Maria, et vide impletum in ea. Noli timere. Quamvis tantum sit quantum credis, et ne timeas pro reatu, sed amplectere charitatis intuitu. Conjugem. Conjux erat non concubitu, sed affectu, non conjunctione corporis, sed copulatione animorum. Nota conjugem dici a prima fide desponsationis. Igitur dispensationis est, si quis permittitur aliam ducere post sacramentum sponsionis, et si nunquam debitum solvere possit. Bene Joseph vir, et Maria conjux dicitur, cum in eo servatur affectus amoris, quod verum conjugium, et in ea sine coitu est fructus nuptiarum. In ea natum est. De ea nasci, est in lucem produci. In ea vero nasci, est concipi, vel secundum præsentiam angeli quam habet ex Deo: cui futurum quasi præteritum, natum dicitur. De Spiritu sancto est. Spiritus sanctus dicitur Deus, et donum Dei, et charitas, et sola charitas eum incarnari fecit.

²¹ + **1.21 Pariet.** Ne videretur Joseph non esse necessarius ei, subdit: Pariet. Et ita eris necessarius procuratori. Et vocabis nomen ejus Jesum. Idem dicit isti quod prædixerat Mariæ ut promissum Salvatorem jam venisse tam viris quam feminis repræsentet ex voce. Ipse enim. Nomen interpretatur.

²² + **1.22 Hoc autem,** etc. Quod propinquo est desponsata: quod inventa est in utero habens: quod peperit virgo: quod Jesus vocatus est: quod salvat. Hoc enim ait Evangelista, quando jam omnia impleta erant. Ut adimpleretur. Isaïæ prophetia, signum est præscientiæ Dei, quia quod dicit certum est a Deo præsciri: et ideo ab homine debet timeri. Nullum autem signum quod designat, efficit: sed tantum signat quod ostendit, sic prophetia non necessitatem cœrum facit quæ prædicat, sed signum est præscientiæ Dei. HIER. Non est necessitas rerum ex eloquio prophetarum, sed sola exhibitio veritatis. Prophetia non fecit necessitatem eorum quæ dicit, sed signum est præscientiæ Dei. Prophetia alia est ex prædestinatione Dei, quam necesse est omnibus modis evenire, ut sine nostro impleatur arbitrio: ut hæc de qua hic agitur. Alia est ex præscientia Dei cui nostrum admiscetur arbitrium. Alia est, quæ comminatio dicitur, quæ fit ob signum animadversionis divinæ, ut fugiant a facie arcus electi, et juste pereant incauti, et non ex præscientia: quia longe aliter scitur, quam futurum comminetur.

²³ + **1.23 Ecce virgo.** Admiratur propheta Isaïas, et quasi omnes de somno suscitans, ait: Ecce virgo in utero habebit Isa. 7.. Spiritui sancto præsens erat quod in tempore nondum erat. Ecce virgo, etc. Dicunt Judæi quod non est hoc nomen integritatis, sed ætatis puella. Sed quomodo tunc est signum? Sensum Isaïæ sequitur, non verba. Pro concipiet, ponit: In utero habebit: et vocabunt, pro vocabis, vel vocabitur. Emmanuel. Proprium est Christi, ut Jesus, quia cum his quos salvat, semper adjuvando perseverat. Tribus de causis de Veteri Testamento astruit ea quæ ponit in Evangelio: pro testificatione, ut habeat testimonium a lege et prophetis: pro confirmatione fidei, quia facilius credimus cum videmus impleta quæ sunt prædicta: pro conjunctione Novi et Veteris Testamenti.

ei angelus Domini, et accepit conjugem suam.²⁴ ²⁵ Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum: et vocavit nomen ejus Jesum.²⁵

2Cum ergo natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce magi ab oriente venerunt Jerosolymam,²⁶ ² dicentes: Ubi est qui natus est rex Judæorum? vidimus enim stellam ejus in oriente, et venimus adorare eum.²⁷ ³ Audiens autem Herodes rex, turbatus est, et omnis Jerosolyma

²⁴ + **1.24 Exsurgens autem Joseph,** etc. BEDA. Moraliter. Quisquis a Deo movetur, solvat moras, surgat a somno: faciat quod jubetur. Fecit sicut præcepit. Perfecta obedientia. Fecit non tantum quod præcepit angelus, sed etiam sicut præcepit. Exhibitione servitutis, et effectum amoris obediens recte dicitur fecisse sicut præcepit ei. Angelus Domini. Non relinquitur mentiendi locus, ubi officium angelorum celebratur. Et accepit conjugem, etc. Ad vitandam virginis infamiam, ad celandum Salvatoris adventum, ad necessarium pueri nascentis obsequium.

²⁵ + **1.25 Donec peperit.** Non quod post, quod magis constat: cum multis modis cognovit Deum esse qui natus est. Non quod postea cognoverit: sed ponitur donec, pro et, vel pro æterno, ut: Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum Psal. 109.. Dicitur quod Joseph Mariam facie ad faciem videre non poterat, quam Spiritus sanctus a conceptione impleverat penitus. Et ideo non cognoscebat facie ad faciem quam desponsaverat, donec uterus evacuaretur: de quo hic non agitur. Primogenitum, etc. Primogenitum dicitur omne quod aperit vulvam, sive aliud sequatur sive non. Vel primogenitus inter omnes electos per gratiam. Proprie autem unigenitus Dei Patris vel Mariæ dicitur.

²⁶ + **2.1 Cum ergo natus,** etc. Quamvis Matthæus nativitatem prætermittat, tamen adventum magorum referens, breviter eam commemorat, sic dicens: Cum ergo. RAB. Quatuor hic ponuntur a prophetis roborata, nativitas, nomen, locus et tempus, etc., usque ad de adventu magorum Lucas tacet, et Matthæus exponit. Bethem Judæ. Ad differentiam illius quæ est in Galilæa, in tribu Zabulon. Duæ enim sunt Bethlehem: Bethlehem prius dicta est Ephratha, Bethlehem domus panis, quia ibi nasciturus erat Panis vivus qui de cælo descendit, qui ponitur in præsepio: ut irrationabiles pastos, faciat socios angelorum. Significat autem Ecclesiam, quæ est domus in qua panis vivus comeditur. In diebus. HIER. Hoc non ponit tantum pro tempore, sed ut videatur impletum, etc., usque ad Judæi locum insinuant: tempus adventus non cognoscunt. AUG. Manifestatus est Jesus non doctis nec justis: prævalet namque, etc., usque ad ut nullus magnus superbiret, nullus infirmus desperaret. Venerunt. Magi, non post annum: quia tunc non inveniretur in præsepio, sed in Ægypto, sed decima tertia die. Fuerunt autem de terra Persarum ubi et Saba fluvius a quo regio nominatur, juxta quam et Arabia est, ubi Magi fuerunt reges. Qui etsi tria munera obtulisse dicuntur, non ideo non plures quam tres fuisse probantur, sed ut per eos gentes quæ ex tribus filiis Noë natæ sunt, venturæ ad fidem præfigurentur: vel tot fuerunt principes, qui multos duxerunt in suo comitatu. Ideo Magi apud Jerosolymam præcipue rogant: quia per Balaam de Isræl nasciturum audierunt. Nova enim stella novum hominem indicabat. Stella, Christus quem sequi debemus, qui nisi in cordibus oriatur, rex Judæorum in Oriente non quæritur.

²⁷ + **2.2 Ubi est, qui natus est rex,** etc. Confusio Judæorum est, ubi Christi nativitatem a gentibus discunt, et si non credunt, inexcusabiles sunt. Vidimus enim stellam. Hæc stella Dominicæ nativitatis nuntia nunquam prius apparuit, sed eam tunc puer creavit, et Magis deputavit: quæ mox peracto officio esse desiit. Christum nondum loquentem muta stella prædicat, postea loquentem apostoli nuntiaverunt Judæis, tanquam ratione utentibus; substantia rationalis, id est, angelus ortum Christi nuntiavit. Magos vero primitias gentium nondum ratione utentium irrationalis, id est stella, perduxit. Pastoribus angeli, Magis stella, utrisque tamen loquitur lingua cælorum, quia jam cessabat lingua prophetarum. Utrum stella orta sit in oriente, an ipsi ibi positi natam ad occidentem viderint, ambiguum est. Potuit enim nasci in oriente, et eos in Jerusalem perducere. Sed dum humanum quasi ex lege quærunt auxilium, divino deseruntur. Per stellam intellexerunt eum in Judæa natum, et ideo Jerusalem veniunt, ubi locum discentes tunc aggressi iter primum habent stellam præviam quam recognoscunt. Allegorice. Stella est illuminatio fidei quæ ad Christum ducit. Dum divertunt ad Judæos, eam amittunt: quia dum a malis consilium quærunt, veram illuminationem perdunt. LEO. Sequuntur tres viri superni luminis ductum et prævii fulgoris indicium intenta contemplatione comitantes, ad agnitionem veritatis, etc., usque ad ut eos tantæ

cum illo. ²⁸ ⁴ Et congregans omnes principes sacerdotum, et scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. ²⁹ ⁵ At illi dixerunt: In Bethlehem Judæ: sic enim scriptum est per prophetam: ³⁰ ⁶ [Et tu Bethlehem terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda: ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israël.] ³¹ ⁷ Tunc Herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis: ³² ⁸ et mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite, et interrogate diligenter de puero: et cum inveneritis, renuntiate mihi, ut et ego veniens adorem eum. ³³ ⁹ Qui cum audissent regem, abierunt, et ecce stella, quam viderant in oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. ³⁴ ¹⁰ Videntes autem stellam gavisii sunt gaudio magno valde. ³⁵ ¹¹ Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum: et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham. ³⁶ ¹² Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem,

visionis mysterium non lateret, et quod oculis ostendebatur insolitum, animis non esset obscurum.

²⁸ + **2.3 Audiens autem Herodes,** etc. Rex dicitur, ut collatione ejus qui quæritur, hic intelligatur extraneus, quia jam defecerat proprius. Audiens autem Herodes. Alium regem Judæorum quam se quæri, volebat enim cum esset alienigena legitimus rex videri: et ideo codices quibus genealogia textitur cremavit. Turbatus est, etc. Vel quia exitum regni sui timet, vel propter iram Romanorum si hoc pateretur, qui decreverant ne quis rex vel dominus sine eorum consilio diceretur. Nato rege cœli, rex terræ turbatus est, quia nimirum terrena altitudo confunditur cum cœlestis celsitudo prædicatur. Cum illo. Propter favorem: quia sæpe populus plus eis injuste favet, quos crudeles sustinent. Unde Salomon: Rex injustus omnes ministros impios habet Prov. 29..

²⁹ + **2.4 Et congregans omnes principes sacerdotum.** Nota diligentiam inquirentis, ut si invenerit faciat quod post se velle ostendit: sin autem, excusatus sit Romanis. Explorabat etiam, si rex eorum tristes vel lætos faciat Judæos. Ubi Christus nasceretur. A Judæis quærit locum, a Magis tempus, ut de utroque fiat certus.

³⁰ + **2.5 In Bethlehem Judæ.** Locum nativitatis exprimunt, quem testimonio Scripturæ didicerunt, ut ipsa eorum scientia illis fieret ad testimonium damnationis, nobis ad adjutorium fidei. Ex hoc patet, quia non ex ignorantia, sed ex cordis durtia credere noluerunt.

³¹ + **2.6 Et tu, Bethlehem.** Hoc sic ponit, ut ab eis dictum est, quia etsi non verba, veritatem sensus quodammodo ponunt.

³² + **2.7 Clam vocatis Magis.** Remotis sacerdotibus et scribis; timebat enim ne Judæi quasi ex Dei oraculo vocatum occultarent, si se velle eum perimere sentirent. Ideo etiam promisit se adorare, ne quis sentiret dolum ejus: sed sine suspitione ob gratiam favoris ei renuntiarent.

³³ + **2.8 Adorem eum.** Herodes devotionem pro mittit, sed gladium acuit: malitiam cordis depingens colore humilitatis. Finxit se vultu et verbis adorare eum, quem invida mente cogitabat occidere. Cujus personam repræsentant hypocritæ, qui fecte Deum quærunt, nunquam merentur invenire.

³⁴ + **2.9 Et ecce stella quam viderant.** Ingressi Judæam deseruntur indicio stellæ, ut cogantur ex lege inquirere. Vel divino deseruntur auxilio qui quærunt humanum. Nec decebat signum infidelibus datum apparere domesticis legis et prophetarum; quia, si Moysen et prophetas non audiunt: neque si quis ex mortuis, etc. Non tenuit æthereas vias: sed multum domui vicina, aliter non discernent domum. Moraliter. Stella est bona exhortatio ducens ad Christum. Vel potius fides quæ est mentis illuminatio, per quam ingrediens Christum videt qui est stella matutina: et eo viso gaudet gaudio et adorare non desinit.

³⁵ + **2.10 Gavisii sunt gaudio magno,** etc. Gaudio gaudet, qui propter Deum (qui verum gaudium est) gaudet. Addit et magno, quo nihil est majus. Et valde gavisii, quia de magno potest alius plus, alius minus gaudere.

³⁶ + **2.11 Et intrantes domum,** etc. Tres Magi uno itinere Deum veniunt adorare: quia in uno Christo (qui est via) inseparabilis Trinitas ab eis erat adoranda. Puerum cum Maria matre ejus, etc. Sæpe puer nominatur, ut eum agnoscant, de quo dictum est: Puer natus est nobis. Cur non et Joseph cum Maria inventus est a Magis? Ne aliqua inde malæ suspitionis occasio daretur

per aliam viam reversi sunt in regionem suam. ³⁷ ¹³ Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. ³⁸
¹⁴ Qui consurgens accepit puerum et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum: ³⁹ ¹⁵ et erat ibi usque ad obitum Herodis: ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. ¹⁶ Tunc Herodes videns quoniam illusus esset a magis, iratus est valde, et mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus, a bimatu et infra secundum tempus, quod exquisierat a magis. ⁴⁰

gentibus, quæ primitias suas statim nato Salvatore ad eum adorandum miserunt. Adoraverunt eum. Sic confitentem Deum, quem actum esse hominem intelligunt, et moriturum quod per myrrham ostendunt. Et apertis, etc. Fidem suam mysticis protestantur muneribus: Munera clausa, fides est cordis; munera aperta, etc., usque ad vel per hæc tria in eodem Christo intinuantur, regia potestas, divina majestas, humana mortalitas.

³⁷ + **2.12 Et responso accepto.** Sicut Moyses tacens clamabat, sic isti pio affectu interrogabant quid divina juberet voluntas. Hæc responsio non fit per angelum, sed per ipsum Deum, quia nullus alius viam reversionis instituit, nisi ille qui dicit: Ego sum via, veritas, et vita. Non loquitur puer ad eos, ne divinitas ante tempus revelaretur, et vera humanitas habeatur. Unde et mox in Ægyptum mittitur: quia et fides nutrienda erat ad præmium, et vita doctrinæ præparanda est ad eundem. Per aliam viam, etc. In hoc forma datur credentibus, ut devoti ad Deum veniant: et quod jubeat intendant, scilicet, ne ad diabolium redeant: sed per semitas virtutum ad patriam veniant, et qui ceciderunt contemnendo resurgant obediendo. LEO. Adorant in carne Verbum, in infantia sapientiam, in infirmitate virtutem, et in hominis veritate Dominum majestatis, etc., usque ad quia quod erat in substantiis proprium, non erat in persona diversum.

³⁸ + **2.13 Accipe puerum,** etc. HILAR. Cum desponsatam eam justo significabat, conjugem nuncupavit, sed post partum mater tantum Jesu ostenditur, ut quemadmodum justo Joseph deputaretur Mariæ in virginitate conjugium, ita venerabilis ejus ostenderetur in Jesu matris virginitas.

³⁹ + **2.14 Qui consurgens.** Joseph figura prædicatorum, qui Christum, cum matre, id est, fidem Christi, et Ecclesiæ tulerunt ad gentes, relicto Herode, id est Judæorum infidelitate. Nocte. Quia occulte per fugam ad illustrandam Ægyptum descendit, relicta nocte Judæis. Nocte tulit in Ægyptum, quia nocte ignorantia his a quibus ipse recessit reliquit incredulis. Quando redit, noctis non fit mentio, quia in fine mundi, Judæi fidem tanquam Christum ab Ægypto revertentem suscipientes illuminabuntur. In Ægyptum, et erat ibi, etc. Omnigenum Deum monstrat venerantem: quia Christus a Judæis non receptus, per prædicationem transit ad gentes. Fugit in Ægyptum sicut natus est, ut corruptam repararet naturam. Sic fugit, ut fugaces revocaret. Quod fugit, sacramenti fuit non timoris, ut exemplum fugiendi daret suis. Non fugit mortem qui mori venerat: nec insidias expavit qui venerat aperire versutias diaboli. De hac fuga prædixit Isaias: Ecce Dominus ascendet super nubem levem, id est, carnem sine peccato: ingredieturque Ægyptum Isa. 19. Septem autem annis in Ægypto latuit. Ex Ægypto vocavi. In Osæa juxta Hebraicam veritatem hoc invenitur: vel in libro Numerorum, ut quidam asserunt: quia totum dispositione Dei factum est.

⁴⁰ + **2.16 Tunc Herodes videns.** Verisimile est, quod cum Herodi nihil renuntiatum esset a Magis, credidit illos fallaci stella deceptos esse, et ideo ad se non esse reversos: unde et tandiu quievit a pueri inquisitione. Deinde vulgatis his quæ in templo facta dictave fuerant, se a Magis sensit illusum, et in mortem Christi properans pueros occidit. Verisimile est per annum et quatuor dies a nativitate Christi Herodem in pueros desævisse: quod forsitan ideo distulit, quia Romam profectus est, vel ibi accusatus, vel ut Romanos consuleret super his quæ de Christo dicebantur. Ideo forsitan tandiu ab inquisitione pueri se continuit, ut sollicitius eum deprehenderet, neque elabi aliquo modo posset. Occidit omnes pueros. Quam cito Christus apparuit mundo, inceptus in eum persecutio: quæ figuravit persecutionem sanctorum: et dum infans quæritur, infantes occiduntur; in quibus forma martyrii nascitur, ubi infantia Ecclesiæ dedicatur. Figuratur mors parvulorum passionem omnium martyrum, qui parvuli, humiles et innocentes occisi sunt: qui non in Judæa tantum, sed ubique passi sunt ab impiis, quos significat Herodes. Quod bimi: quia doctrina et operatione perfecti. Illis occisis Christus evasit: quia corpora possunt perimi, divinitas non contingi.

¹⁷ Tunc adimpletum est quod dictum est per Jeremiam prophetam dicentem:
⁴¹ ¹⁸ [Vox in Rama audita est ploratus, et ululatus multus: Rachel plorans
 filios suos, et noluit consolari, quia non sunt.] ⁴² ¹⁹ Defuncto autem
 Herode, ecce angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, ⁴³ ²⁰
 dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël:
 defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri. ⁴⁴ ²¹ Qui consurgens,
 accepit puerum, et matrem ejus, et venit in terram Israël. ⁴⁵ ²² Audiens
 autem quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illo ire:

Et in omnibus finibus ejus. Non est contentus vastatione Bethlehem, sed adjacentia loca vastavit; nec ullam misericordiam ætatis habuit a filio unius noctis usque ad filium duorum annorum, quin omnes occideret. A bimatu. Ideo a bimatu, ut sicut præoccupaverat Herodes fines civitatis, ita et præoccuparet alium annum. Ideo etiam a bimatu: quia timebat, ne puer cui famulabantur sidera, paulo supra ætatem vel infra speciem sibi conformaret.

⁴¹ + **2.17 Tunc adimpletum est.** Adimpletum dicitur: quia antequam fieret legentibus erat semiplenum, quia quod in littera sonabat, aliquid futurum occulte promittebat. CHRYSOST. Dicit quod stella per annum apparuit, sicut in destructione Romanorum signa apparuerunt in cælo, quando vox angelorum audita est: Transeamus ab his sedibus.

⁴² + **2.18 Vox in Rama.** Id est, in excelso longe lateque diffusa est. Allegorice. Vel, vox Ecclesiæ de nece membrorum gementis usque ad solium superni ascendit iudicis. Vox in Rama. Propter uxorem Levitæ fornicatione peremptam, secundum numerum tribuum in duodecim partes divisam, omnis Israël tribum Benjamin præter trecentos viros delevit: eorum qui superfuerunt ploratus et ululatus auditus est usque Rama, qui est locus juxta Gabaa duodecimo milliario a Bethlehem. Audita. Exaggerat, ut hyperbolice Rachel jam mortua, dolentis affectu filios jam flere dicatur. Unde per hoc de Chaldæis historia textitur quod similis esset ab eis cladi priori populo Judæorum futura vastatio. Sed verius revelante per evangelistam spiritu, prophetia de nece puerorum accipitur. Dicit ergo, quod tunc completum sit quod dictum est, quia etsi ad imminentem captivitatem sermo prophetiæ respicit, tamen in eo sicut in umbra, futura veritas cædis infantium pronuntiatur. Rachel. Quia sepulta est juxta Bethlehem, et ex terreno corporis hospicio matris nomen accepit. Vel quia multi de Benjamin et Joseph occisi sunt. De Rachel natus est Benjamin, ad cujus sortem non pertinet Bethlehem, sed ad tribum tantum Juda. Sed quia contiguæ tribus sunt Juda et Benjamin in finibus Bethlehem, multi quoque de tribu Benjamin occisi sunt. Nota quod melius per Rachel (quam si per Bethlehem plorasse diceretur) figura sacramenti innuitur, quia per eam in omnibus schema Ecclesiæ commendatur, quæ plorat non tam morte translato, quam supplicio peremptos. Rachel. Id est Ecclesia, suos teneros agnos plorat peremptos: neque vult consolari in præsentem, quia non sunt: sed omnem spem et consolationem ad æternam transmittit vitam. Plorat Ecclesia, et non vult consolari hic: quia filii sui non sunt de hoc mundo. Vel plorat: quia dum parit, justitiam habet unde dicitur: Vos plorabitis, etc., sed additur consolatio: Tristitia vestra vertetur in gaudium Joan. 16..

⁴³ + **2.19 Defuncto autem Herode, ecce,** etc. Quia sopita Judæorum perfidia, et Helia et Enoch prædicantibus, Judæa verbum Dei recipiet. Defuncto rege illico complices ejus pereunt, sic cessante persecutione Ecclesiæ ad cœlestia invitatur.

⁴⁴ + **2.20 In terram.** Non determinat in quam partem, ut dubitante Joseph angelus revertatur: et frequenti ejus allocutione Joseph certior reddatur. Quia non distinxit in quam partem, ideo Josephus intellexit Judæam quæ dignior pars regni erat. Defuncti. Tradunt quidam quia fecit Herodes super funus suum nobiliores Judæorum occidere, ut sic cogeret Judæos mortem suam flere.

⁴⁵ + **2.21 Qui consurgens.** Allegorice. Joseph gerit figuram apostolorum, quorum officio Christus circumfertur. Apostoli primum venerunt in terram Israël: quia primum prædicaverunt Judæis. Sed pro Herode, id est, manente hæreditaria infidelitate, metuunt et recedunt admoniti gratiam gentibus prædicare, et ad eas Christum transferre. Nominata terra Israël visum est Joseph non alicubi talem puerum debere habitare, nisi in Jerusalem ubi erat templum et celebratio prophetarum. Tamen angelus intelligi voluit Galilæam, quam et Judæi incolebant, quod ostendit sic fuisse prædestinatum, quia Nazareus vocabitur.

et admonitus in somnis, secessit in partes Galilææ. ⁴⁶ ²³ Et veniens habitavit in civitate quæ vocatur Nazareth: ut adimpleretur quod dictum est per prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur. ⁴⁷

³In diebus autem illis venit Joannes Baptista prædicans in deserto Judææ, ⁴⁸ ² et dicens: Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cœlorum. ⁴⁹ ³ Hic est enim, qui dictus est per Isaïam prophetam dicentem: [Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini; rectas facite semitas ejus.] ⁵⁰ ⁴ Ipse autem

⁴⁶ + **2.22 Timuit illo ire.** Si timuit Judæam pro Archelao hærede paternæ crudelitatis, cur non et Galilæam, ubi Herodes alius frater ejus regnabat? Quia Archelaus post patrem monarchiam totius regni obtinuit: sed insolescens a Tiberio Cæsare dejectus est Lugdunum in exilium, et tunc divisum est regnum in quatuor tetrarchias, quarum unam, id est Galilæam, Herodes frater ejus obtinuit. Quæritur: quare non timuit Joseph ire in Galilæam sicut in Judæam, cum et ibi regnaret Archelaus? Sed melius potuit in Nazareth (quæ remota erat) latere quam in Jerusalem, ubi erat caput regni et assiduus Archelaus. Secessit in partes. Quod Christus illuc non transfertur ubi regnabat Archelaus, significat, quia illis abscondetur Christus, in quibus regnabit Antichristus.

⁴⁷ + **2.23 Nazareth.** Nazareth, germen novellum vel flos campi interpretatur, de cujus radice germinis sanctus sanctorum ad significandum æternitatis suæ substantiam ascendisse legitur. Sicut ergo eligit tempus quo nasceretur et locum, ita et civitatem in qua coalesceret: cujus nomen indicio est, quod ipsa sanctitas, in sanctitate nutritus, sanctus sanctorum recte dicitur: unde et discipuli ejus prius Nazaræi dicti sunt, sed postea a Christo Christiani vocati sunt. Nazareth Galilææ quo transfertur, partem ejusdem gentis quæ fidem susceptura erat, significat: unde flos interpretatur: quia Ecclesia quo ardentius a terrenis ad cœlestia transmigrat, eo magis virtutum flore et germine abundat. Per prophetas. Prophetas pluraliter dicit, quia non habemus fixum de Scriptura exemplum: ostendit sensum non verba se sumpsisse. Vel eisdem verbis in Isaïa juxta Hebraicam veritatem: Nazaræus de radice ejus ascendet Isa. 11..

⁴⁸ + **3.1 In diebus autem.** Præterit multa, et transit ad prædicationem Joannis. In diebus. Non solum pueritiæ annos, sed omnes usque ad prædicationem Joannis comprehendit, id est, cum fere esset triginta annorum. Lucas significantius tempora exprimit: Anno quintodecimo imperii Tiberii Cæsaris. Prædicans. Manifestavit se qui prius siluerat, baptizando, viam præparans Domino. In deserto Judææ. Quia Judæi a Deo deserti erant, quibus necessaria est poenitentia, ut redeant.

⁴⁹ + **3.2 Pœnitentiam.** Hoc præco nuntiat, quod post per seipsam Veritas; poenitentia præcedit, sequitur promissio regni: qui vere poenitet, in se præteritos errores, deinde erigit animum ad cœleste regnum. Si gratis in baptismo fit remissio, cur prædicatur poenitentia? Sed triplex est modus poenitentiae. Primus, errores et omnia mala ante baptismum abrenunciare et condemnare: quod necesse est ad Christum venturis. Secundus, post baptismum lapsos per poenitentiam revocari. Tertius, quo sancti quotidie a talibus purgantur peccatis sine quibus vita non agitur. Pœnitere est ante acta deflere, et deflenda non committere. Pœnitentibus regnum cœlorum adesse dicitur. Non terrena, ut in veteri lege: et hoc per obedientiam Christi. Et hoc regnum cœlorum primus Joannes prædicavit: Pœnitentiam agite. Prima virtus est, per poenitentiam perimere veterem hominem, et vitia odisse: quod qui non facit, non modo virtutes non comprehendit, sed nec etiam supplicia fugit. Pœnitentiæ virtus timore concipitur, qui est initium sapientiæ. Pœnitentia a puniendo, qua quisque punit quod illicite commisit. Pœnitentiam agere est dignos fructus poenitentiae facere. Regnum cœlorum. Id est Christus, per quem sancti regnant in cœlestibus. Vel Evangelium, quo invitat ad regnum. Appropinquavit enim, etc. Nisi appropinquaret, nemo redire posset: quia infirmi et cæci via (quæ est Christus) carebant: quam parans Joannes poenitenti anteponit.

⁵⁰ + **3.3 Vox clamantis.** Joannes vox, Christus verbum, qui clamat in Joanne: Nullum verbum sine voce auditur, nec vox sine intelligentia verbi valet. Vox viam verbo præparat, ut recipiatur. Unde: Paravi lucernam Christo meo Psal. 131.. In deserto. Forma poenitentibus: locus conversationis, non frequentia hominum, sed desertum. Vestitus non mollis ad fluxum, sed asper: victus tenuis et inusitatus. Typice, desertum significat sanctorum vitam a mundi illecebris segregatam. Viam Domini. Via Domini ad cor dirigitur, cum sermo ejus diligenter auditur.

Joannes habebat vestimentum de pilis camelorum, et zonam pelliceam circa lumbos suos: esca autem ejus erat locustæ, et mel silvestre.⁵¹ ⁵ Tunc exhibat ad eum Jerosolyma, et omnis Judæa, et omnis regio circa Jordanem;⁵² ⁶ et baptizabantur ab eo in Jordane, confitentes peccata sua.⁵³ ⁷ Videns autem multos pharisæorum, et sadducæorum, venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere a ventura ira?⁵⁴ ⁸ Facite ergo fructum dignum pœnitentiæ.⁵⁵ ⁹ Et ne velitis dicere intra vos: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham.⁵⁶ ¹⁰ Jam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur.⁵⁷ ¹¹ Ego quidem baptizo vos in aqua in

⁵¹ + **3.4 Ipse autem Joannes.** Qui pœnitentiam prædicat, habitum pœnitentiæ præterdit. In eo vilitas vestis et cibi laudatur, quorum usus in divite arguitur. Ipse autem Joannes in semetipso erudit pœnitentes, et formam vitæ exhibet in deserto habitans, de locustis vivens, pilos cameli vestiens. Servus Dei non debet habere vestimentum ad decorem vel ad delectationem, sed tantum ad tegendam nuditatem. Inde Joannes pilis vestiebatur.

⁵² + **3.5 Tunc exhibat ad eum,** etc. Quia nisi quis a malis exeat, non abluitur. Unde apte sequitur: Baptizabantur ab eo in Jordane: qui descensio interpretatur, quia de superbia veteris hominis ad humilitatem confessionis et emendationis descendebant. Jam tunc enim baptizandis exemplum dabatur confitendi peccata et promittendi meliora.

⁵³ + **3.6 In Jordane.** Quia in eo figura baptismi præcessit, et ex nomine descensum de superbia exigit, quod congruit baptizatis. Confitentes. Confessio peccatorum, conscientiæ est testimonium timentis Deum. Qui enim timet judicium Dei, peccata non erubescit confiteri. Perfectius timor solvit omnem pudorem. Confessio peccati pudorem habet, et ipsa erubescencia est gravis pœna. Ideoque jubemur confiteri peccata, ut erubescenciam patiamur pro pœna. Nam hoc ipsum pars est divini judicii.

⁵⁴ + **3.7 Multos Pharisæorum,** etc. Hi sunt ex hæreticis Judæorum, et Pharisæi observationum et traditionum præferunt justitiam. Unde et Pharisæi, id est, divisi a populo per privatam justitiam dicuntur. Sadducæi, id est justii: vindicant enim sibi quod non sunt: hi negant resurrectionem, dicentes animam interire cum corpore: quinque libros Moysi recipiunt, prophetas respuunt. Hos venientes ad baptismum Joannes increpat: quia maxime indigebant correctione et pœnitentia. Progenies viperarum, etc., id est, venenati venenatorum filii: quia bonis invident eosque persequuntur, proximos lædunt ut patres eorum. Vipera patrem suum occidit, sic Judæi prophetas qui erant patres eorum.

⁵⁵ + **3.8 Facite ergo fructus dignos.** BEDA. Quasi diceret: Quare prius venena non deponitis, ut sic ad baptismum, etc., usque ad gratia est quæ sentit, sentiens quærit sanctitatem.

⁵⁶ + **3.9 Dico enim.** A carne retrahit, ut cogitent opera prædestinationis Dei. Prima sunt rudimenta fidei, credere Deum posse quicquid voluerit, ut omnia qui de nihilo creavit, possit de lapidibus vel de pulvere filios Abraham formare. De lapidibus. Demonstrative ad illos lapides quos Josue de Jordane transferre fecit, ad quos quasi digitum extendens ait. Josue duodecim lapides de medio Jordanis in terram transportari fecit, et alios ex terra in eodem alveo restitui: per quos excæcatio Judæorum et gentium ad lucem transformatio præsignatur. Vel gentiles lapides vocat: et est sensus: Ne gloriemini de semine carnis: quia hi tantum sunt filii Dei, qui per gratiam sunt illuminati et interius suscitati. Suscitare signanter dicit, quia Christus Saram, id est Ecclesiam, accepit, et suscitavit per gratiam filios Abraham defuncto sine liberis, ne tantus patriarcha privaretur promissis. In cujus rei præsigium olim Deus de Sara genuit filium.

⁵⁷ + **3.10 Jam enim securis.** Ne autem viderentur immunes, si se a talibus sacramentis separarent, comminatur. Securis. Christus, qui ex manubrio constat et ferro, id est, humanitate qua tenetur, et divinitate quia incidit. Posita est: quia etsi per patientiam exspectat, videt tamen quid est factururus. Ad radicem. Id est, finem Judaici populi, ut auferat de terra viventium eos qui in Christo non credunt. Vel, securis, sententia judicii, vel prædicatio Evangelii. Ad radicem. Nota non ad ramos, sed ad radicem. Cum enim filii malorum tolluntur, quid aliud quam rami infructuosæ arboris absconduntur? Cum tota progenies simul cum parente tollitur, arbor radicitus absconditur, ne quid remaneat unde iterum aliquid germinis oriatur. Radices sunt cogitationes,

pœnitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cujus non sum dignus calceamenta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto, et igni. ⁵⁸

¹² Cujus ventilabrum in manu sua: et permundabit aream suam: et congregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili. ⁵⁹ ¹³ Tunc venit Jesus a Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo. ⁶⁰ ¹⁴ Joannes autem prohibebat eum, dicens: Ego a

quibus plantati, vel sursum cœlo sustolluntur, vel ad ima inferni mittuntur. Arbor humanum genus: hujus rami, alii sunt aridi, id est, pagani incendio apti. Alii virides, sed sine fructu: ut hypocritæ, qui speciem sanctitatis præterdunt, sed intus vacui: alii fructuosi, sed venenosi, id est, hæretici: qui prædicando fructum pariunt, sed mortalem. Alii, id est, catholici, qui bonum fructum ferunt. Omnis ergo arbor, ut gentiles, hypocritæ, qui nullum, et hæretici, qui malum.

⁵⁸ + **3.11 Ego quidem.** Ne videatur sua auctoritate minari, incipit aperire quantæ sit dignitatis: cujus præsentia comminatur, vel cujus beneficii persuadet: Ego quidem baptizo vos in aqua. Tantum corpora lavo, quia peccata solvere nequeo, ut sicut nascendo, prædicando, præcurro sic baptizando: ut pœnitentes, quos ego hoc signaculo ab impœnitentibus discerno, ad baptismum Christi dirigam. Post me venturus est. Et si moneo dignos fructus pœnitentiæ facere, superbiam abjicere: non tamen possum a peccatis solvere. Fortior me est. Quia ego baptizo in pœnitentiam, ille in remissionem. Ego spiritum habeo, ille dat. Ego regnum cœlorum prædico, ille dat. Cujus non sum, etc. Alii scribunt: Cujus non sum dignus corrigiam calceamenti solvere. Potuit autem Joannes utrumque dicere, vel contextim vel diverso tempore: ut alius evangelista hoc, alius illud assumere. Omnes tamen verum narraverunt. Intendit autem in hoc ostendere excellentiam Christi et suam humilitatem. Vel secundum allegoriam. Calceamentum est incarnationis mysterium; corrigia, mysterii ligatura. Non ergo valet Joannes corrigiam solvere, quia incarnationis mysterium non sufficit investigare. Vel, Non sum dignus solvere corrigiam calceamenti ejus, id est, nomen sponsi mihi non usurpo, nec sponsus credi vel dici, sed amicus sponsi volo. Mos enim erat ut si quis eam quæ sibi competeret accipere in uxorem nollet, ille ei calceamentum solveret qui ad hanc sponsus jure propinquitatis accederet. Joannes ergo, qui non sponsus, ait: Non sum dignus, etc. Ac si dicat. Ego redemptoris vestigia non valeo denudare: quia nomen sponsi non mihi usurpo. Vel simpliciter se humiliat, vel Evangelii sacramenta non est dignus circumferre prædicando, quod non sibi deputatum, apostolis est commissum. Non sum dignus explicare naturam Divinitatis ad humanitatem. Vel, non sum dignus Evangelii prædicationem portare, vel nomen sponsi usurpare. Joannes ut purus homo spiritum dare non poterat, quo remittitur culpa. Christus vero dat, quia Deus: et baptizat in verbo, de quo dicitur: Et vos mundi estis propter verbum quod locutus sum vobis Joan. 15.; et alibi: Mundans eos lavacro aquæ in verbo vitæ sanctificatæ Ephes. 5.. In Spiritu sancto. Vel spiritu sanctificationis, et igne, id est probatione tribulationis. Vel spiritu in præsentem abluat: post, si quæ macula surrepit, igne purgatorio ad purum exuret: quod de levioribus credendum est peccatis. Unde in Levitico, super altare semper ignis missus de cœlo ardebat, id est, ignis divini amoris, qui omnes in Christo (id est, qui super altare offeruntur), quasi rebaptizat et exurit carnis eorum vitia.

⁵⁹ + **3.12 Cujus ventilabrum.** Ventilabrum in manu est examen judicii quo discernuntur leves et vacui a fructu boni operis. In manu, quia Pater non judicat quemquam, sed omne iudicium dedit Filio. Permudabit, id est, quotidie a variis tentationibus mundat. Vel, Permudabit, dum ob manifesta peccata perversus de Ecclesia ejicitur, vel post mortem damnatur. Paleas autem. Paleæ de origine unde et triticum oriuntur, id est de semine, zizania vero de diversa. Paleæ ergo sunt qui fidei sacramentis imbuuntur, sed solidi non sunt: zizania vero qui et opere et professione secernuntur ab electis. De his dicitur: Qui non credit, jam iudicatus est, et ideo non fit hic mentio de illis. Inextinguibili. Quia non exstinguetur neque exstinguet cruciatos, sed æternaliter puniet. Dicitur autem ad differentiam illius de quo dicitur: Igne nos examinasti Psal. 65., etc.

⁶⁰ + **3.13 Tunc venit.** Quando Joannes prædicabat et baptizabat, scilicet quando Jesus triginta erat annorum, ostendens nullum debere sacerdotem vel prædicatorem fieri nisi utilis ætatis. Sicut Joseph tricenarius regnum Ægypti suscepit. David regnum ea ætate inchoavit: Ezechiel prophetiam promeruit. Venit Jesus his de causis ut baptisma Joannis comprobaret, et ut (quia homo erat) omnem impleret justitiam et legis humilitatem: et ut aquas sanctificans, per columbam in lavacro, adventum Spiritus sancti ostenderet. Venit enim non necessitate ablutionis, sed ut nemo quantumlibet sanctus baptismi gratiam superfluum iudicaret. A Galilæa in Jordanem. Galilæa,

te debeo baptizari, et tu venis ad me? ¹⁵ Respondens autem Jesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem justitiam. Tunc dimisit eum. ⁶¹ ¹⁶ Baptizatus autem Jesus, confestim ascendit de aqua, et ecce aperti sunt ei cæli: et vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, et venientem super se. ⁶² ¹⁷ Et ecce vox de cælis dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

4Tunc Jesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. ⁶³ ² Et cum jejunasset quadraginta diebus, et quadraginta noctibus, postea esuriit. ⁶⁴ ³ Et accedens tentator dixit ei: Si Filius Dei es, dic ut lapides isti panes

transmigratio: Jordanis, descensus. Qui ergo vult baptizari transmigret a vitis, et descendens humilietur.

⁶¹ + **3.15 Sine modo.** Sine modo me a te baptizari, ut postea quod a me quæris in spiritu baptizeris. Sicut enim decet dare exemplum implendæ omnis justitiæ, ut discant omnes neminem sine unda baptismi esse perfectum. Tunc dimisit. Cum tali ordine cognovisset implendam justitiam. Dimisit, quia vere est humilitas, quam non deserit comes obedientia. Spiritus in momento eum docuit, quod prius nescivit et ideo quod prius timuit humiliter, devotus implevit.

⁶² + **3.16 Baptizatus autem.** Christus aquas baptismi sanctificavit: quia cujus est creare, ejusdem est et sanctificare. Sicut homo constat duobus, id est, corpore et anima, ita duobus renascitur: aqua quæ purgat sordes et consepelit Christo: et igne spiritus quo conflagranti ad cælum rapimur. Sic Ecclesia post baptismum culmen virtutum quibusdam incrementis appetit, ut Christus baptizatus de aqua ascendit. Sic post baptismum ascendunt, qui ad virtutes proficiunt: et qui prius carnales et filii Adæ, fiunt spirituales et filii Dei. Aperti sunt, etc. Et hoc ad impletionem justitiæ. Non enim tunc primum sibi patuere cœlestia vel Spiritus sanctus est datus: sed nobis per acceptum baptismum aditum cœli patere, et Spiritum sanctum dari monstravit. Quod enim cœli aperti, quod Spiritus sanctus venit, quod vox Patris insonuit, etc., hæc mystica insunt nobis. Patet renatis aditus in cælum per Christum, qui per Adam clausus fuit. Sicut columbam. Verum corpus formatum ad horam habuit in specie columbæ: quia aliter spiritus ab hominibus videri non posset sicut columba, non quia vera columba esset, sed quia spiritus in corporali specie, non tamen ipse corpus. Ita de hac figura sentitur sicut de aliis in quibus Deus apparuit: quæ expleto officio resolvebantur. Bene spiritus in columba quæ simplex et mansueta descendit, ut et suæ naturæ simplicitatem, et eum in quem descendebat, mitem misericordiæ præconem datoremque indicaret. Similiter omnes baptismo renati septem virtutibus in columba significatis debent repleri. Columba a malitia fellis est aliena, in quo prohibemur ab ira. Nullum ore vel unguibus lædit, in quo notatur innocentia. Nec minimas aviculas invadit, in quibus aliæ aves se et pullos suos nutriunt: in quo prohibemur a rapina. Puro pascitur grano: in quo notatur abstinentia, alienos tanquam pullos suos fovet, ecce charitas. Gemitum dat pro cantu, ecce compunctio. Super aquas sedet ut accipitrem prævisa in aquis umbra declinet: ecce sollicitudo. In columba super Dominum spiritus apparuit: quia venit nos per mansuetudinem colligere. Super discipulos in igne quos ad consumendam rubiginem peccati contra seipsos veniebat accendere. Adam peccando cælum amisit, Christus a Spiritu sancto per columbam glorificatus apparuit: flammam vibrantem quæ viam prohibuit aqua baptismi exstinxit: quia aqua est contraria igni. Complacui. Id est, bene placitum meum constitui, ut tu in quo nihil nisi bonum placeas, et per te alii non in se, sed in te, id est, tibi fide et claritate uniti placeant.

⁶³ + **4.1 Tunc Jesus.** Post baptismum, quia nulla est mora a tentatione: Ut mox doceat baptizatos de mundo exire, in quiete Deo vacare: sic filii Israël post transitum maris per desertum ascendunt, et manna comedunt donec veniant ad terram promissionis. Tunc Jesus ductus est, etc. RAB. Hic est ordo rectæ conversationis, ut post acceptam Spiritus sancti gratiam contra diabolum arctius accingamur: ea via Samaritanus descendit, quia carne indutus easdem tentationes sustinuit. Spiritui Sancto, qui quos replet ad pugnam mittit fortes. Sine hoc spiritu qui ad pugnam vadit, cito cadit. Ut tentaretur a diabolo. Non tentatur a diabolo, nisi quia ad desertum exierit, id est, bono studere cœperit.

⁶⁴ + **4.2 Et cum jejunasset.** BEDA. Jejunit ut tentetur, tentatur quia jejunit, et exemplum jejunandi nobis dat, etc., usque ad et sic quoad hic sumus, semper peccata ploremus: quia hoc numero præsens vita ostenditur. LEO. Dum per varias actiones vitæ hujus sollicitudo distenditur,

fiant. ⁶⁵ ⁴ Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. ⁶⁶ ⁵ Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, et statuit eum super pinnaculum templi, ⁶⁷ ⁶ et dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te, et in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. ⁷ Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. ⁸ Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: et ostendit ei omnia regna mundi, et gloriam eorum, ⁶⁸ ⁹ et dixit ei: Hæc

necesse est de mundano pulvere, etc., usque ad ut in cujus sumus resurrectione conresuscitati, in ipsius inveniamur passione commortui. Postea esuriit. Hoc est vere humanitatis: et per hoc est occasio tentandi. Latet potestas, patet infirmitas.

⁶⁵ + **4.3 Et accedens.** Quia esuries est signum infirmitatis. Et sic nobis in abstinentia non deest tentatio. Per exteriorem infirmitatem Christum tentat in quo nullam legem peccati inveniebat. Si Filius Dei es. Aliud horum explorantis est, aliud tentantis, dum Deum confiteri videtur, et hujusmodi illudere conatur. Sic enim tentat ut exploret quod veretur. Sic explorat, ut tentando decipiat. Si Filius Dei es. Noverat Filium Dei venisse in mundum, seu per prophetas seu per angelos nuntiantes, seu per Joannem demonstrantem: sed quia humilia in eo videbat, quod de Deitate suspicatus est, ex superbia ei in dubium venit. Unde et callide exquirat: Nec indignum fuit Christum tentari qui venerat occidi, ut tentationes superando nobis potestatem daret superandi tentationes, sicut sua morte abstulit nostram mortalitatem. RAB. Christus non nisi post baptismum se tentari permisit, insinuans ad se euntes graviores passuros, etc., usque ad Christus vero sola suggestionem tentatus fuit: quia delectatio peccati mentem ejus non momordit.

⁶⁶ + **4.4 Scriptum est.** Non utitur potestate, sed Scripturarum auctoritate, docens nos magis doctrina quam miraculis pugnare. Non in solo pane vivit homo. Quasi: Persuasio tua tentatio est: quia agis de cibo corporis, et non de cibo mentis. Inferior pars hominis pane sustentatur, alia verbo Dei reficitur: quia vero agis de inferiori, patet quod tentator sis. Sed in omni verbo, etc. Omne verbum charitas, in qua complentur omnia quæ procedunt de ore Dei, quia cujuscunque ministerio dicantur, non ejus sunt, sed Dei: sed si adversum quid inseritur, hoc non est Dei. De uno verbo, id est, sapientia Dei procedit quidquid loquuntur sancti qui sunt os ejus.

⁶⁷ + **4.5 Tunc assumpsit.** Prima et ultima tentatio in deserto, media quoque historialiter, ultima fuit postquam regressus est Jerusalem. Quia Matthæus non secundum ordinem historiæ, sed secundum tentationem Adæ prosequitur: Lucas vero ut res gesta est. Quia ex responsione Christi victus et incertus remansit: post primam ad secundam accessit tentationem. Quod permisit se assumi, non infirmitas fuit, sed patientia: in diabolo vero non virtus, sed superbia. Nota hæc omnia corporeis sensibus esse completa. Nec mirum si se permisit circumferri: si sic accipitur assumptio, qui permisit se crucifigi. Supra pinnaculum. RAB. In Palæstina desuper plana erant tecta, et ibi erat sedes doctorum, unde, etc., usque ad ostendit ut cuicumque bona et alta imperanti obediamus, sed præcipitare volenti contræamus. Si filius. BEDA. In omnibus tentationibus hoc agit, ut intelligat, etc., usque ad in specie hominis diabolum apparuisse verisimile est. Mitte. Hæc vox convenit illi, qui omnes præcipitare satagit: in quo infirmus ostenditur, quod nulli nocere possit, nisi prius ille se deorsum miserit. Suggerebat enim, ut aliquo signo exploraret quantum apud Deum posset. Sed nemo debet tentare Deum, quando habet ex humana ratione quid faciat. Unde quamvis omnia posset, ait tamen suis: Si persecuti vos fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Et ipse idem fugit et abiit et latuit. Nunc autem poterat aliter de templo descendere, quam per jactantiam se præcipitare. Postquam deficit humana ratio, commendet se homo Deo, non tentando, sed devote confitendo. Quia angelis suis mandavit de te. BEDA. Quod bene dicitur de corpore, diabolus male interpretatur de capite, etc., usque ad sed de auxilio angelorum quasi ad infirmum loquitur, de sua conculcatione tacet.

⁶⁸ + **4.8 Iterum assumpsit.** Hæc tentatio ordine præcessit, sed narratur præpostero, secundum quod factum est Adæ. Ostendit, etc. Non quod visum ejus qui omnia videt ampliaverit, sed vanitatem mundanæ pompæ quam amabat, quasi speciosam, etc., usque ad Non quod eam concupiscentiæ oculo intueretur sicut nos, sed sic hæc ostensio fuit in mente, sicut medici vident morbos sine læsione.

omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. ⁶⁹ ¹⁰ Tunc dicit ei Jesus: Vade Satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli servies. ⁷⁰ ¹¹ Tunc reliquit eum diabolus: et ecce angeli accesserunt, et ministrabant ei. ⁷¹ ¹² Cum autem audisset Jesus quod Joannes traditus esset, secessit in Galilæam: ⁷² ¹³ et, relicta civitate Nazareth, venit, et habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon et Nephthalim: ⁷³ ¹⁴ ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam: ¹⁵ [Terra Zabulon, et terra Nephthalim, via maris trans Jordanem, Galilæa gentium: ⁷⁴ ¹⁶ populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: et sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis.] ⁷⁵ ¹⁷ Exinde cœpit Jesus prædicare, et dicere: Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cælorum. ⁷⁶ ¹⁸

⁶⁹ + **4.9 Hæc omnia tibi dabo.** Hæc de arrogancia dicit: non quod totus mundus suus sit. A principio quod Dei erat ut sibi usurparet diabolus laboravit: unde ut in eis coleretur, idola invenit. In his tribus notantur gula, avaritia, superbia. RAB. Lucas avaritiam mediam ponit, ultimam superbiam, etc., usque ad in his tribus omnia genera tentationum comprehenduntur.

⁷⁰ + **4.10 Scriptum est.** David Goliath tribus lapidibus de torrente prostravit, et Christus diabolus tribus testimoniis de lege. Dominum Deum tuum. Hoc vel ad diabolus dicitur: non quia ex devotione sit impleturus sed ut, econtra, quam ipse moliebatur scriptum ostendatur quod non ipse, sed Deus sit adorandus: vel, non diabolo, sed sibi secundum humanitatem et cuilibet homini hoc præceptum esse insinuat. Similiter, et illud: Non tentabis Dominum Deum tuum, scilicet Filium et Patrem et Spiritum sanctum, qui est unus Deus. Deus adoratur, et specialiter ei propter se servitur. Hic ostenditur, quod homo Christus, ut Deus et Dominus sit adorandus ex debito. Servies. Græce: enim servitus dicitur. Servitus communis Deo et homini et cuicumque, Græce dicitur. Illa vero quæ soli Deo debetur, latria dicitur: unde idololatria, quæ quod soli Deo debet, idolis dat. Nota diabolus in his vinci in quibus Adam vicit. Quem de gula tentavit, dum de ligno vetito gustare rogavit. De vana gloria, cum dixit Gen. 3.: Eritis sicut dii. De avaritia, cum ait: Scientes bonum et malum.

⁷¹ + **4.11 Accesserunt.** Non quasi tunc primum adeuntes, sed agonem Domini procul aspicientes, ne videatur eorum præsidio eguisse vel vicisse. Sed ut ille victus abiit, parati ad obsequium venerunt. Sicut in hoc agone militia nostra præstruitur, ita in obsequium angelorum gloriosa remuneratio docetur.

⁷² + **4.12 Cum autem audisset.** RAB. Hic Matthæus, sicut Marcus et Lucas, prætermittit primum adventum Domini in Galilæam, postquam, etc., usque ad, Hoc fecit initium signorum Jesus. Et iterum: Nondum Joannes missus erat in carcerem. Joannes, etc. Quod erat propter Evangelium. Jesus hoc idem perfectius prædicans ad tempus cedit et fugit, ut sit exemplum suis. In Galilæam. Duæ sunt Galilææ: una dicitur Judæorum, altera gentium propter inhabitationem gentium, quam partem dedit Salomon regi Tyri qui gentes ibi posuit.

⁷³ + **4.13 Nazareth.** RAB. Unde Christus Nazaræus dicitur, vicus est in Galilæa juxta montem Thabor, etc., usque ad quia in medio gentium ad dilatandum verbum Dei fortiter consistit, ut credentibus refugium periclitantibus ostendat fidei portum.

⁷⁴ + **4.15 Terra Zabulon.** ID. Quod primo positum est prætermittit evangelista; scilicet: Primo tempore alleviata est terra Zabulon et terra Nephthalim Isa. 9.: sicut et quod in medio est, etc., usque ad sed pro figura eorum qui vocandi sunt de gentibus, ea quæ gentium est hic memoratur.

⁷⁵ + **4.16 Populus.** AUG. Populus iste qui prior ductus est in captivitatem, et in tenebris vitiorum erat, prior lucem prædicationis Christi vidit. Deinde in omnes Evangelium disseminatum est. Unde sequitur: Habitantibus in regione. Umbræ mortis. Mors est in inferno. Umbra hujus mortis sunt peccata, quæ nunquam sine morte. Qui ergo vult fugere mortem, vitet umbram.

⁷⁶ + **4.17 Exinde.** Postquam baptizatus est. Baptismus idoneos facit ad prædicandum. Exinde, id est, tradito Joanne: quia lege desinente sequitur Evangelium, ut auroram sol. Humilis magister qui doctrinam discipuli non impedit, sed exspectat donec consummet cursum suum. In quo docet, ne quis ab inferiore persona sermonem contemnat. Unde Apostolus. Si cui revelatum fuerit, prior taceat. Pœnitentiam agite. Eadem quæ præco prædicat: ut ostendatur non alius quam qui in voce clamaverat. Christus enim verbum quod clamat in Jordane organo et in omnibus qui ab initio

Ambulans autem Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare (erant enim piscatores),^{77 19} et ait illis: Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum.^{78 20} At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum.^{79 21} Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua: et vocavit eos.^{80 22} Illi autem statim relictis retibus et patre, secuti sunt eum.²³ Et circumibat Jesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, et prædicans Evangelium regni: et sanans omnem languorem, et omnem infirmitatem in populo.^{81 24} Et abiit opinio ejus in totam Syriam, et

aliquid divinitus dixerunt: et tamen iste solus vox, quia per eum præsens verbum ostenditur quod alii longe nuntiaverunt. Inter enim vocem et verbum nihil est medium, sed ut vox sonuit, mox verbum percipitur: sicut Joannes clausus destitit: Christus virtutibus claruit. Unde Joannes est figura prophetarum et legis, qui vere sunt vox clamantis sapientiæ Dei, quorum Joannes est finis, quibus cessantibus solum verbum, quod in eis sonuerat, per se ostenditur. RAB. Hæc prædicatio Christi in Capharnaum coruscantibus miraculis incepta, dicitur, etc., usque ad Baptista incarcerato prædicare incepit.

⁷⁷ + **4.18 Qui vocatur Petrus.** Vel quando primum Andræas adduxit eum, hoc nomen inditum est ei, dum dicitur: Tu vocaberis Cephas Joan. 1., quod interpretatur Petrus: quanquam hic videtur de futuro promittere. Vel quando confessus est: Tu es Christus Filius Dei vivi, dictum est ei: Tu es Petrus et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam Matth. 16.. BEDA. Petrus, agnoscens: Andræas, virilis: quod doctoribus convenit: quia hi soli, etc., usque ad quia vero primus homo inobediens exivit, secundus obediens ingressus est RAB. Matthæus dicit post habitationem Capharnaum discipulos vocasse. Joannes dicit, etc., usque ad ante autem quam veniret Jesus in Cana Galilææ, Andræas Petrum adduxit, sed nondum discipuli. Mittentes rete. Quia quos sæpe terrenis lucris inhiare considerat, cœlestibus desideriis advocat, et per eos retibus Evangelii, alios de profundo iniquitatis eripit, unde subdit: Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum Joan. 1..

⁷⁸ + **4.19 Piscatores.** Piscaturus per piscatoria vadit loca. Mystice. Cum incarnatus carnem suscepit, divinitus vidit in mari mundi spirituales piscatores: et aliis quid essent ostendit, quos ab æterno prævidit.

⁷⁹ + **4.20 Continuo.** Perfecta obedientia est sua imperfecta relinquere. Relictis retibus: quia et si postea resumunt, non cupiditate et proprietatis amore. In his datur forma volentibus sequi. Mutatur intentio non piscatio, mutantur retia in doctrinam, cupiditas in amorem animarum: fit mare sæculum, navis Ecclesia, pisces boni et mali homines.

⁸⁰ + **4.21 Vidit alios duos.** Ecce in his quatuor numerus evangelistarum præfiguratur, qui animas a mundo extrahunt de quatuor partibus mundi. Bini et bini vocantur, quia charitas non nisi inter duos est. Vocatio dicitur: Vel secundum electionem gratiæ. Unde dicitur: Quos vocavit Rom. 8., etc. Vel secundum illud: Multi sunt vocati Matth. 10.. AUG. Quæritur quomodo Matthæus et Marcus dicant binos vocasse Jesum: primo Petrum et Andræam, etc., usque ad ideo autem piscatores illitteratos misit prædicare, ut fides in virtute Dei, non eloquentia hominum putetur. Zebedæi et Joannem. Zebedæus fugitivus, id est, diabolus. Jacobus, supplantator qui adjuvatur a Joanne, id est, a gratia Dei. Et vocavit eos. Illi autem, etc. Vocavit et alios, sed sufficit nominare istos.

⁸¹ + **4.23 Et circumibat Jesus totam Galilæam.** Coadjutoribus vocatis prædicationi insistit, docens impigrum esse debere doctorem. Docens in synagogis. Docens de moribus, vitæ activæ subditos. Prædicans de futuris vitæ contemplativæ perfectis. Docens naturales justitias, castitatem scilicet et humilitatem et similia quæ homo naturaliter habet. Prædicans Evangelium regni. Ad Evangelium pertinet mysterium justitiæ, bonum initium, beatitudinis promissio, peccatorum remissio, adoptio, resurrectio, cœlestis hæreditas, angelorum societas. In synagogis. Nec otiosus doctor in vacuum discurrat, sed ubi sunt plures prædicet. Evangelium. Quia justitia est molestia viventi in carne, labor justitiæ non suscipitur, nisi merces operis expectetur. Ideo Christus evangelizat beatitudinem, ut excitet ad boni operis patientiam. Et sanans. Curare languorem et infirmitatem non fuit magnum, cum postea morituri. Sed ideo factum, ut sic erigerentur ad reg-

obtulerunt ei omnes male habentes, variis languoribus, et tormentis comprehensos, et qui dæmonia habebant, et lunaticos, et paralyticos, et curavit eos: ⁸² ²⁵ et secutæ sunt eum turbæ multæ de Galilæa, et Decapoli, et de Jerosolymis, et de Judæa, et de trans Jordanem. ⁸³

⁵ Videns autem Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus, ⁸⁴ ² et aperiens os suum docebat eos dicens: ⁸⁵ ³ Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cælorum. ⁸⁶ ⁴ Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. ⁸⁷ ⁵ Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. ⁸⁸ ⁶ Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam:

num. Moraliter instruens prædicatores etiam terrena subsidia subditis ministrare, et sic ad regnum trahere.

⁸² + **4.24 Et abiit opinio.** BEDA. Opera salutis sine fama boni odoris non satis relucet auditoribus, nec fama sine opere proficit: sine quibus, etc., usque ad curat corpora, ut paratius audiant invisibilia. Aliter parum erat mox morituris curam impendere.

⁸³ + **4.25 Secutæ sunt.** AUG. Quadripartitæ turbæ, scilicet. Alii, etc., usque ad alii, per invidiam volentes eum accusare et in aliquo capere.

⁸⁴ + **5.1 Videns autem Jesus.** AUG. Huic rei consentit Lucas dicens: Factum est autem in illis diebus, exiit in montem orare Luc. 6., etc. Sed Lucas dicit, etc., usque ad non enim omnes omnia possunt: quod verius putatur quamvis idem utriusque simul possit videri factus. Ascendit. Docens suos ascendere nec in turba remanere: altiore docturus justitiam, quam illam quæ est Scribarum et Phariseorum. Ascendit ipse mons in montem, ut altiora virtutum culmina doceret, et Ecclesiam supra quam sedet prædicans præceptum Domini sublimius erigendam ostenderet quam eadem doctrina usque ad finem sæculi plenius erudiret. Apostolos præminentius abducit, ut a monte prius suscipiant montes pacem populo. Sedisset. Sessio humanitatis per quam cognoscitur. Unde: Et mundus eum non cognovit, ante incarnationem. Accesserunt. Ut vicinius audiant, qui ad implendum animo properant.

⁸⁵ + **5.2 Et aperiens.** Apertio oris profunditatem significat sacramenti. Quasi abyssum, quasi thesaurum aperuit, quasi fluvium paradisi. In hoc monte Novum Testamentum in cordibus filiorum scribit, incipiens a beatitudine qui in monte Sinai Vetus Testamentum in lapidibus servis dedit incipiens a terrore. AUG. Sermonem quem locutus est Dominus noster in monte, sicut in Evangelio, etc., usque ad, Omnis qui audit verba mea hæc et faciat, assimilabo eum viro sapienti Matth. 7..

⁸⁶ + **5.3 Beati.** GREG. NYSS. Beatitudo, ut mea fert opinio, comprehensio est omnium earum rerum quæ, etc., usque ad miseria enim est in acerbis et tristibus nostraque voluntate non occidentibus casibus et calamitatibus ærumna. Beati pauperes. Sententiarum numerus diligenter est attendendus. Incipit enim beatitudo ab humilitate. HIER. Beati pauperes spiritu. Quia non necessitas sed fides, et devotio paupertatis beatos facit, etc., usque ad sicut initium sapientiæ timor Domini, sic paupertas est principium beatitudinis. CHRYSOST. Pauperes spiritu sunt humiles et contriti corde. Spiritum autem hic animam et voluntatem dixit. Quoniam autem multi sunt humiles non spontanei, sed astricti necessitate, primos vocat beatos.

⁸⁷ + **5.4 Beati mites.** Mites sunt qui malis moribus dominantur: perfecta virtus est morum possessio. THEOPH. Mites sunt, non qui prorsus non irascuntur, etc., usque ad sic doctrina viri per patientiam dignoscitur. Possidebunt terram. AUG. Illam terram ego credo de qua in Psalmo dicitur: Spes mea es tu, portio mea in terra viventium Psal. CLXI.

⁸⁸ + **5.5 Beati qui lugent.** Pro suis vel aliorum peccatis, qui est ab irriguo inferiori, sed qui fit ab irriguo superiori est ex desiderio cœlestis patriæ. Ille lavat præsentis sordes, hic accendit acrius æternorum amatores. Qui autem peccata deposuit, mores mansuetudine correxit, flevit etiam, jam potest esurire et sitire justitiam, quod prius non poterat. Hæc virtus sine spiritu fortitudinis non impletur: quia per eum esuriendo ad satietatem quandoque veniemus. Beati qui lugent. Restat post prædicta ruinarum colluvionem luctu purgare. Luctus pro peccatis vel pro desiderio cœlesti consolationem meretur et non alius. Hi scientiæ spiritu illustrantur, ut sciant quibus malis involvantur. HILAR. Lugentibus non orbitates, aut contumelias, aut damna mœrentibus, sed peccata

quoniam ipsi saturabuntur.⁸⁹ ⁷ Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur.⁹⁰ ⁸ Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. ⁹ Beati pacifici: quoniam filii Dei vocabuntur.⁹¹ ¹⁰ Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum cælorum.⁹² ¹¹ Beati estis cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me:⁹³ ¹² gaudete, et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. Sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos.⁹⁴ ¹³ Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus.⁹⁵ ¹⁴ Vos estis lux mundi. Non potest

vetera flentibus, et criminum quibus obsordescimus conscientia ærumnosa, hæc sedula in cælo consolatio præparatur.

⁸⁹ + **5.6 Beati qui esuriunt.** Amatores verbi boni, quibus non satis est quod justii sunt, sed semper sitiunt opus justitiæ. Justitia est sua cuique tribuere, sibi, et proximis, et Deo. Hæc justitia non plene implebitur, donec Deus sit omnia in omnibus: ideo hic possumus esurire, non saturari. Justitiæ lumen est misericordia, misericordiæ virtus justitia; hæc misericordia eget spiritu consilii, sine quo nemo circumspicere miseretur. Initium est sui misereri, finis est pro alio mori. Ordo enim est miserendi ut unusquisque incipiat a se. Finem Christus insinuat, pro peccatoribus mortuus ex misericordia.

⁹⁰ + **5.7 Beati misericordes.** Misericordia nascitur de præcedentibus, quia si præcesserit vera humilitas et animus mansuescat, et suos et aliorum casus fleat, et justitiam esuriat, post nascitur vera misericordia. Tunc enim miserias alienas faciet suas et pro viribus juvabit: et si juvandi facultas deest, compassio non deerit: Estote misericordes sicut et Pater vester misericors est Luc. 6., id est, ad hoc misereamini ad quod et Deus, ut bonitas redundet in omnibus: misericordia sine justitia remissio et tepiditas; justitia sine misericordia severitas et austeritas dicitur.

⁹¹ + **5.9 Beati pacifici.** RAB. Pacifici sunt qui omnes motus animi componunt et rationi subjiunt, quia his nihil repugnat qui similes patri, etc., usque ad cum autem Deus erit omnia in omnibus, tunc beatitudo adoptionis dabitur.

⁹² + **5.10 Beati qui persecutionem.** In prædictis septem est perfectionis ostensio et probatio. Qui prædicta habent, pati possunt persecutionem: et recte tenet prædicta quæ accepit qui pro eis paratus est mori.

⁹³ + **5.11 Beati estis cum maledixerint.** Hucusque generaliter sententias posuit quasi ad absentes, cum et ad præsentem pertinerent, nunc ad eos verba convertit (quamvis et hoc aliis conveniat), prædicens quanta pro nomine ejus essent passuri: quia dignitatem gradus eorum eis intimare volebat dicens: Vos estis sal terræ, vos estis lux mundi; ut ex tristibus humilitatem, ex lætis acciperent consolationem. Maledixerint. Antiqua translatio habet: Cum oderint vos homines, et dixerint omne malum, et expulerint. Idem tamen sensus in nostra, cum maledicta ex odio cordis fiant. Qui gloriam cæli optat, non timet opprobrium in terra; quantum quisque de laude hominum lætatur, tantum de opprobrio tristatur. Quem laus extollit, vituperatio deprimit: ubi quis quærit laudari tantum apud Deum, non timet confundi in conspectu hominum. Mentientes. Hoc addit ne gloriatur de quo vere mala dicuntur. Etiam addit: Propter me, quia aliquando falsa dicuntur, quod accedit temeritate hominum, non tamen propter Christum hoc patiuntur, quem non sequuntur.

⁹⁴ + **5.12 Quoniam merces vestra copiosa est in cælis.** Non in volubilibus, cum non in rebus volubilibus merces æterna esse debeat, sed in spiritualibus firmamentis, ubi habitat sempiterna justitia. Jam ergo sentiunt hanc mercedem qui spiritualibus bonis gaudent. Sed perficietur cum mortale hoc induet immortalitatem. Sic enim persecuti, etc. Temperat exemplo rigorem passionis. Tribus modis fit persecutio: odio cordis, dictis, factis.

⁹⁵ + **5.13 Vos estis sal terræ.** Hic jam ostenditur apostolorum officium, scilicet quod sunt sal terræ et lux mundi. Hoc specialiter ad apostolos, qui prædictis virtutibus, paupertate scilicet et aliis, debent ornari, ut sint sal optimum condientes alios doctrina, et vitæ suæ exemplo. Sal, salus a corruptione. Unde propheta: Posui te in lucem gentium, ut sis salus mea usque ad extrema terræ. Quod si sal, etc. Id est, si vos, per quos alii condiendi sunt, adversis vel prosperis cesseritis: per quos a vobis error auferetur, cum vos Deus tollere aliis elegerit? Ad nihilum valet: quia (ut alius evangelista ait) nec terræ utilis est quam suo injectu germinare prohibet, nec sterquilinio

civitas abscondi supra montem posita,⁹⁶ ¹⁵ neque accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt.⁹⁷ ¹⁶ Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.⁹⁸ ¹⁷ Nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas: non veni solvere, sed adimplere.⁹⁹ ¹⁸ Amen quippe dico vobis, donec transeat cælum et terra, jota unum aut unus apex non præteribit a lege, donec omnia fiant.¹⁰⁰ ¹⁹ Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis, et docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno cælorum: qui autem fecerit et docuerit, hic magnus vocabitur in regno cælorum.¹⁰¹ ²⁰ Dico enim vobis, quia nisi

quod non fecundare sinit. Sic qui retro vadit, nec ipse fructum fert, nec alios valet excolere, sed ab Ecclesia ejicitur, et in hæc verba ridetur: Hic homo cœpit ædificare, et non potuit consummare. Si sal evanuerit Luc. 4.. Id est, si timore vel cupidine doctor saporem sapientiæ omiserit, per quem fatuitas ejus emendabitur? Hoc solis apostolis convenit: Quod sequitur, omnibus magistris: Ad nihilum valet ultra, etc. In fine de omnibus concludit sic: Nisi abundaverit justitia, etc. Et conculcetur ab hominibus. Sanctus et verus minister Christi, etsi a malis ridetur, conculcari non potest, quia mente fixus in cœlo manet.

⁹⁶ + **5.14 Vos estis lux mundi.** Prius sal quam lux, quia prius vita quam doctrina: vita ducit ad scientiam veritatis. Qui Deum timet, scientia non caret. Lux mundi. Alia causa est quare non debent deficere: quia illuminati a Christo verbo et exemplo: quocumque illati mundanis lucem fidei et scientiæ debent ministrare. Et sicut (quia sunt sal) debent corruptionem pellere: sic et tenebras (quia lux sunt) fugare. Non potest civitas, etc. Quia apostoli fundamenta sunt, apte civitas dicuntur. Supra montem. Locus montem justitiæ innuit, qui excelsus est, quo propalamini ne vos abscondatis. Non enim facultas subterfugendi vel clam aliquid faciendi; ideo subditos misericorditer intus consilio regite, et extra contra adversarios pro justitia pugnando defendite: quod pertinet ad spiritum consilii et fortitudinis.

⁹⁷ + **5.15 Neque accendunt lucernam.** Domesticis exemplis docet, ne celent lucem verbi sibi commissam. Non accendunt, id est, non ideo data est doctrina prædicationis ut celent eam et subjiciant servituti corporis, dum aliqua timent. Sed corpus suum ministerio Dei subjiciant, ut per vocem et cætera corporis officia lux excellentior cæteris appareat. Unde dicitur I Cor. 9.: Castigo corpus meum, etc. Vel, Christus lucernam accendit, dum testam humanæ naturæ flamma suæ divinitatis implevit: quam nec credentibus abscondit, nec modio, id est mensura legis, vel terminis unius gentis inclusit. Sed super candelabrum, id est, Ecclesiam fidem suæ incarnationis affixit, ubi omnes possint intueri, qui in domo, id est, Ecclesia sunt vel mundo. Unde subdit: Sic luceat, etc. Candelabrum. Sicut lucerna Christus, candelabrum crux est, super quam erat levandus. Candelabrum Ecclesia, quæ verbum vitæ præsentis bajulat.

⁹⁸ + **5.16 Sic luceat,** etc. Et hæc omnia ita agite, ut non finem boni operis in laudibus hominum constituatis. Ut videant, etc. Opera requiro, ut videantur, et sic doctrina confirmetur: et hoc non ad gloriam vestram.

⁹⁹ + **5.17 Nolite putare.** Postquam hortatus est omnia pati pro veritate, et non celare, et gloriam Dei facere, incipit docere quid docturi sint. Quasi diceret: Quid est quod vetas abscondi, pro quo jubes omnia pati? an est aliquid contra legem? Non veni solvere legem, sed adimplere, vel faciendū quod dicit, vel supplendo quod deerat et imperfectum erat.

¹⁰⁰ + **5.18 Iota.** BEDA. Hic ostenditur, quod quæ minima putantur in lege, sacramentis spiritualibus plena sunt, et omnia, etc., usque ad quia iota decem significat, id est decalogum, cujus apex est Evangelii perfectio. Omnia fiant. Spiritualiter impleantur, vel imperfecta perficiantur, et significantia, id est impletione, consummentur.

¹⁰¹ + **5.19 Qui ergo solverit,** etc. Minima sunt crux Christi et passio, quam qui erubescit minimus est; qui confitetur magnus. Vel Pharisæos notat, qui mandata Dei dimiserunt pro suis traditionibus, quæ nihil valent, dum vel minimum, quod in lege est, prætereunt. Moraliter autem solvit qui non implet, sed tenet sicut infirmis data sunt. Vel qui non intelligit spiritualiter. Solvere, non est agere, quod recte intelligit, vel non intelligere quod non depravat, aut minuere integritatem superadditionis Christi. Minimus vocabitur, etc. In regno cælorum minimus vocabitur qui erit in eo indignus, in quo nullus minimus sed omnes magni. Qui autem fecerit. Qui non solverit, et sic

abundaverit justitia vestra plus quam scribarum et pharisæorum, non intrabitis in regnum cælorum. ¹⁰² ²¹ Audistis quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. ¹⁰³ ²² Ego autem dico vobis: quia omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennæ ignis. ¹⁰⁴ ²³ Si ergo offers munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te: ¹⁰⁵ ²⁴ relinque ibi munus tuum ante altare, et vade prius reconciliari fratri tuo: et tunc veniens offeres munus tuum. ¹⁰⁶ ²⁵ Esto consentiens adversario tuo cito dum es in via cum eo: ne forte tradat te adversarius iudici, et iudex tradat te ministro: et in carcerem mittaris. ¹⁰⁷ ²⁶ Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas novissimum

docet, non minimus, non tamen magnus: sed facit quod docet. Soli enim factores legis justi sunt apud Deum Rom. 2..

¹⁰² + **5.20 Dico autem vobis.** Cum ait, dico, magnam vim et profundam intelligentiam cogitandi incussit: ostendit quomodo superaddit. Et non quæ prius mandaverat, absolvit. Plus etiam est diligere inimicos quam non odisse: non cupere, quam non adulterari: non irasci, quam non occidere. Nisi, etc. Id est, non solum minima legis præcepta impleveritis, sed et ea quæ addo: quia dum fiunt addita ad perfectionem, etiam hæc plenius aguntur quæ præmissa sunt ad inchoationem: quia qui non videt mulierem ad concupiscendum eam, nec fornicatur: nec occidit qui non irascitur. Justitia vestra. Justitiam Pharisæorum vocat omnia illa ad cultum Dei actualiter præcepta: seu figurarum mystica tantum ad litteram instituta.

¹⁰³ + **5.21 Audistis,** etc. Exponit quæ est justitia Pharisæorum, quam qui adimplet non statim magnus, sed aliquem gradum conscendit.

¹⁰⁴ + **5.22 Ego autem,** etc. Perfectionem quam venit implere incipit explanare, et quomodo justitia eorum debeat superabundare. Omnis qui irascitur. Quia nesciebant homicidium esse nisi peremptionem: aperit omnem motum animi ad nocendum, in homicidium computari. Mandatum Christi non est contrarium legi, sed latius legem in se continens. Qui non irascitur, non occidit. Sed non econtra, licentia irascendi causa homicidii. Tolle iram, et homicidium non fit.

¹⁰⁵ + **5.23 Si ergo offers munus tuum.** Explanat ampliorem justitiam ostendendo quod si non licet fratri irasci, multo minus in animo retinere quod in odium quærat converti. Si quidquam mali contra proximum in animo habemus, Deo placite offerre non possumus. Si ergo offers. Secundum litteram hoc absurdum est. Est ergo in interiori templo altare, id est fides, cui quodlibet munus, id est, psalmus, hymnus, oratio, et hujusmodi, nisi sit innixum non est Deo placiturum. Et ibi, etc., id est, cum in corde (quod est templum interius) tale munus oblaturus es, si in mentem venerit quod frater tuus habet aliquid adversum te, quem tu læsisti. Si enim ipse te læsit, non ipse, sed tu habes adversus eum: nec tunc oportet te veniam petere, sed dare sicut vis tibi dimitti.

¹⁰⁶ + **5.24 Relinque ibi,** etc. Non ait refer: quia quod recte offertur immutari non licet. Sed relinque, donec placabilius offeras: non enim munus repellit, sed charitatem proximi quærit, sine qua nemo ad charitatem Dei pervenit. Unde: Prius charitatem proximo exsolvat qui munus suum Deo placere optat. Vade. Non pedibus, sed animo humiliter ei prosternas in conspectu illius cui oblaturus es. Vel petendo veniam si præsens est. Offeres. Hoc ex spiritu pietatis quo mitis fit, et divinum verbum pie intelligit, intelligendo obedit, et ad implendum cor erigit.

¹⁰⁷ + **5.25 Esto consentiens.** Sicut jam præcepit fratri reconciliari et post jubet inimicos diligere, ita hic dum currimus in via hujus sæculi, ad pacem et concordiam hortatur, sicut dicitur: Si fieri potest quod ex vobis est cum omnibus hominibus pacem habentes Rom. 12.. Et pro consentiens ex Græco habetur benignus vel benevolus. Cito, ne differas in crastinum: Dum es in via, dum adhuc licet operari. Si fratrem læsisti, reconciliare ei. Si adversarius exstiterit, esto benevolus, ut fiat amicus. In via cum eo. Sermo divinus, nobiscum est in Christi via. Adversarius nobiscum in via sæculi. Sermo divinus nobis via est qua currimus. Unde: Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum Psal. 118.. Ne forte tradat. Sic temperavit, ut pœnitentiæ locum non afferret: putaretur enim, quod si obiisset adversarius et non posset ei in via esse benevolus, necessario iudici traderetur. Sed et locum pœnitentiæ reliquit, et impœnitentem iudici tradidit, dicens: Iudex tradat te ministro. Tradat, id est, causa sit cur tradaris in manus Christi, cui Pater omne iudicium dedit. Christus ministro, id est angelo, qui colliget zizania.

quadrantem. ¹⁰⁸ ²⁷ Audistis quia dictum est antiquis: Non mœchaberis. ¹⁰⁹
²⁸ Ego autem dico vobis: quia omnis qui viderit mulierem ad
 concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde suo. ²⁹ Quod si
 oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, et projice abs te: expedit enim
 tibi ut pateat unum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur
 in gehennam. ¹¹⁰ ³⁰ Et si dextra manus tua scandalizat te, abscide eam, et
 projice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quam
 totum corpus tuum eat in gehennam. ¹¹¹ ³¹ Dictum est autem: Quicumque
 dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudii. ¹¹² ³² Ego autem dico
 vobis: quia omnis qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa,
 facit eam mœchari: et qui dimissam duxerit, adulterat. ¹¹³ ³³ Iterum
 audistis quia dictum est antiquis: Non perjurabis: reddes autem Domino

¹⁰⁸ + **5.26 Novissimum quadrantem.** Id est, minuta peccata, quia nihil erit impunitum. Vel per quadrantem novissimum, significantur terrena peccata, quia prima pars mundi cœlum; secunda, ær; tertia aqua; quarta, novissima terra. Ergo donec reddas novissimum quadrantem, id est, donec luas peccata quæ de terra contraxisti.

¹⁰⁹ + **5.27 Audistis.** RAB. Adhuc qui dixit: Non veni solvere legem, sed adimplere Marc. 11.. Addit: quantum debeat abundare, etc., usque ad quando anima relicta superiori lege, turpi voluntate inferiorum prostituta corrumpitur. Viderit mulierem. BEDA. Magna superadditio. Visus ponitur pro omni motu qui est, etc., usque ad quia non secundum quod quisque potuit et non licuit, sed secundum quod voluit et proposuit ex conscientia accusatur vel defenditur. Ad concupiscendum. Ut transeat in affectum cordis, ut facere disponat, ubi non deest voluntas, sed occasio: quod passio dicitur, quæ est mors in domo. Propassio est animi subitus affectus vel iræ, vel amoris. Passio est animi forma vel deliberatio ex consensu. Unde dicitur aliquis iracundus vel amator. ISID. Si contemplatio vertitur in tædium vel in arrogantiam, dimitte eam, et transi ad activam: quia melius est per activam salvari, quam per contemplativam perire.

¹¹⁰ + **5.29 Erue eum.** Ad litteram nullum membrum erui præcipitur, sed interior visus qui dexter, et exterior qui sinister dicitur, per studium pii laboris si nocet est revocandus vel removendus: et etiam longe faciendus, ut scilicet nec in memoria habeatur. Eruitur oculus cum frangitur malus usus. Projicitur, cum ex toto annihilatur, nec intrare permittitur.

¹¹¹ + **5.30 Dexterâ manus tuæ.** Prospera operatio, vel aliquis adjutor strenuus intra vitæ negotia: qui si scandalum est in lege Dei, melius est illo præciso salvari, quam cum illo damnari. Abscinde eam, etc. Si quis hoc prædicat de membris, affectu pietatis non debet audiri. Sed ut improbitas morum et pravitas actionum inde reseretur, ut quidquid in oculo mentis de via justitiæ et morum probitate nos subvertit, et quidquid contra operationem virtutum extra pulsat, procul pellatur. In gehennam. Nomen gehennæ in veteribus non invenitur: sed prius a Domino ponitur. Cujus nominis occasio est. Idolium Baal fuit juxta Jerusalem ad radicem montis Moria ubi Silœ fuit. Hæc vallis irrigua fuit et nemorosa et plena deliciis, et locus in ea idolis consecratus: populus autem Israël adeo insanivit, ut relicto templo ibi immolarent, et filios suos incenderent dæmoniis. Et dicebatur locus iste Gehennon, id est, vallis Ennon. Comminatur autem Deus se impleturum locum illum cadaveribus, ut vocetur polyandrum, id est, tumulus mortuorum: hujus ergo loci nomine futura supplicia designantur.

¹¹² + **5.31 Det illi.** AUG. Scripsit Moyses in Deuteronomio, quod si uxor non placet viro propter aliquam fœditatem, dimittat eam. Quod Christus exponit, etc., usque ad sicut diligit inimicum, non in hoc quod inimicus et malus, sed quod homo ut secum sit salvus. CHRYSOST. Permisit Moyses dari libellum repudii, ne propter odium funderetur sanguis. Permisit fieri mala, etc., usque ad quia malas hominum voluntates ad plenum prohibere non possumus.

¹¹³ + **5.32 Causa fornicationis.** Quia in hoc fides castitatis et connubii rumpitur: et ille non facit eam mœchari, sed ipsa causa est reatus sui. Si autem pro fornicatione dimittit, a fornicatione debet esse immunis, nec aliam ducere licet dum illa vivit. Fornicationis causa. Feminæ, quæ fornicata est, vel viri ne fornicetur, scilicet si uxor cogat ad idololatriam, vel ad avaritiam, vel ad alias illicitas concupiscentias. Non enim fornicatio est tantum stupri, sed generaliter quæ a lege Dei aberrare facit. Et qui, etc. CHRYSOST. Non dicas quoniam vir suus eam dimisit, quia etiam postquam dimissa est, remanet dimittentis uxor.

juramenta tua. ¹¹⁴ ³⁴ Ego autem dico vobis, non jurare omnino, neque per cælum, quia thronus Dei est: ³⁵ neque per terram, quia scabellum est pedum ejus: neque per Jerosolymam, quia civitas est magni regis: ³⁶ neque per caput tuum juraveris, quia non potes unum capillum album facere, aut nigrum. ¹¹⁵ ³⁷ Sit autem sermo vester, est, est: non, non: quod autem his abundantius est, a malo est. ¹¹⁶ ³⁸ Audistis quia dictum est: Oculum pro oculo, et dentem pro dente. ¹¹⁷ ³⁹ Ego autem dico vobis, non resistere malo: sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, præbe illi et alteram: ¹¹⁸ ⁴⁰ et ei, qui vult tecum iudicio contendere, et tunicam tuam tollere, dimitte ei et pallium: ¹¹⁹ ⁴¹ et quicumque te angariaverit mille

¹¹⁴ + **5.33 Reddes autem.** Si jurare contigerit: per Creatorem jurabis: non per creaturam. Hoc enim per quod jurat quilibet veneratur: hoc amat, hoc timet. Ideo lex præcipit ut non juretur nisi per Deum. Ego autem, etc. Docet nil tam vile in creaturis quod quis pejerare debeat, dum a summo usque ad imum, juramentum vetat, id est, a cœlo usque ad capillum. In Deum pejerare convincitur, cujus thronus est cœlum, et cujus est quicquid est. Per cœlum. Illi vel cœlum plus aliquid suspicabantur, vel per illud jurantes non putabant se juramento teneri: ideo sententiam sic temperat, ut et cœlum creatura Dei credatur, non plus aliquid: et quia thronus ejus est perjurium timeatur. Sic et de terra, quia scabellum pedum ejus. Qui ergo per creaturam jurat, illi debet juramentum qui eam creavit et regit, nec alii recte putatur reddi. Non juremur per creaturas ut veneremur eas ultra quam debemus per eas, ut viles existimemus, ut scilicet cum per eas juremus nihil jurare putemus. Neque per terram. Alii per salutem Pharaonis, qui Dei iudicio positus est in infimis. Non est potestas nisi a Deo Rom. 13.: et in hoc Deum juras. Neque, etc. Quod non est tuum opus, sed Dei: et ita in minimis Deum jurando perjurium incurrere potes. Qui per caput jurat, illi debet cujus figura et potestas in eo manet.

¹¹⁵ + **5.36 Quia non potes,** etc. Hæc prædicta cum sint ardua et difficilia, nemo sine spiritu fortitudinis servat. Compellit ad perfectionem, dum tollit jurandi occasionem.

¹¹⁶ + **5.37 Est, est; non, non.** Ideo bis dicit, ut quod ore dicis, operibus probes. Quod verbis negas, factis non comprobas vel confirmes. Non penitus jurare prohibuit, sed occasione perjurii. Quod perfectius est docuit ostendens quod ulterius est a malo esse. Apostolus jurat, ut fidem persuadeat: Ecclesia etiam pro fœdere pacis ac fidei suos jurare concedit. Sed Christus quod perfectius est docuit, quod infirmitatis indulsit, quod superstitiosum resecavit. Veritas Evangelii juramentum non recipit, sed alterius infirmitas id cogit, dum veritati non credit. A malo est. Non quidem malum, quia etsi non bonum, tamen necessarium, sed a malo est, non tuo sed illius a quo cogis jurare, id est, ab infirmitate illius quæ malum est.

¹¹⁷ + **5.38 Audistis.** AUG. Lex modum ultionis instituit: oculum pro oculo. Quod si dici potest, etc., usque ad sed pro dilectione justitiæ, justum pro injusto, quod est bonum pro malo, quod etiam iudex facit. Quod dicit, oculum pro oculo, dentem pro dente: non alterum vult tollere, sed utrumque conservare, dum minatur talionem. Quam etiam cum modo facit, ut injuriam vindicta non transeat: et hæc est pacis inchoatio, et quasi justitiæ inceptio.

¹¹⁸ + **5.39 Non resistere.** Justitia legis rudes instruit in initio justitiæ, id est, non plus quam est illatum reddere. Justitia Evangelii (quæ ducit homines ad regnum) est non resistere malo: Non resistere: ut ipse idem: Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde Matth. 11.. Et David: Si reddidi retribuētibus mihi mala Psal. 7.. Jerem. Et maxillam dedi percipienti Thren. 3.. Ecce idem Dominus legis et Evangelii. Præbe illi. Non tantum non repercutias, sed si vult alteram ferire, patienter feras: hoc de injuria corporis. De necessariis autem si perdidideris unum, sine tolli et reliquum. Quid ergo de superfluis? Alteram. CHRYSOST. Primum indigna res est ut nomo fidelis stet in iudicio ante conspectum iudicis infidelis. Nam et si infidelis, etc., usque ad Si semel in iudicium ingressus fueris, non jam desideras ut veritas causæ appareat, sed ut quocumque modo victor exsistas.

¹¹⁹ + **5.40 Et ei qui,** etc. Consilium est antequam contendas. Licet quidem infirmis sua repetere, sed non contendere. Lucas e converso: Qui aufert vestem, etiam tunicam noli prohibere. Quod non de his solis, sed de omnibus temporalibus faciendum est. Tunicam tuam. Vel, tunica est anima, quam si quis perdere noluerit, dimittat pallium, id est, corpus ad martyrium. Spiritualiter, doctor tunicam tollit, cum interiora vitia facit confiteri, ut est invidia, superbia, et hujusmodi. Ille addit:

passus, vade cum illo et alia duo. ¹²⁰ ⁴² Qui petit a te, da ei: et volenti mutuari a te, ne avertaris. ¹²¹ ⁴³ Audistis quia dictum est: Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. ¹²² ⁴⁴ Ego autem dico vobis: diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, et orate pro persequentibus et calumniantibus vos: ¹²³ ⁴⁵ ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos: et pluit super justos et injustos. ¹²⁴ ⁴⁶ Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne et publicani hoc faciunt? ¹²⁵ ⁴⁷ Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne et ethnici hoc faciunt? ¹²⁶ ⁴⁸ Estote ergo vos perfecti, sicut et Pater vester cælestis perfectus est. ¹²⁷

Et pallium; qui et exteriora, ut furtum et fornicationem, non erubescit confiteri.

¹²⁰ + **5.41 Mille passus.** Hoc est iter sabbati, quo designatur perfectio spiritualis: quia non licet in sabbato servile opus facere. Alia duo. Vadit et alia duo qui dum corpore tantum in servitum redigitur, spiritu et anima, id est ratione et voluntate, redigi est paratus.

¹²¹ + **5.42 Da ei.** Quæ honeste et juste possunt dari. Si deest facultas, da affectum verbo vel obsequio. Da ei. Ita, scilicet, ut nec tibi noceat, nec alii: pensanda est enim justitia. Ita enim omni petenti dabis, et si non id quod petit, sed melius cum injuste petentem correxeris. Et volenti. Duo genera præstandi complectitur. Vel enim benevole damus, vel reddituro commodamus. Et quandoque qui donat, non vult commodare, quasi nihil mercedis in eo sit cum rem acceptam debitor persolvit. Sed vere ille qui etiam hoc jubet, retribuit. Dicit ergo: Ne avertaris, id est, nec alienes voluntatem tuam. Hilarem enim datorem diligit Deus II Cor. 9., sic et spiritualis doctor verbi divini fœnus auditoribus debet accommodare, ut boni operis retributionem ab illis possit accipere, et a Deo mercedem sperare.

¹²² + **5.43 Audistis.** Qui legem implere venit, in fine ad charitatem plenam perducit, quæ est impletio legis. Odio habebis. Forsitan intelligendum est juxta hoc quod supra: Oculum pro oculo, etc. Vel subtrahendo officia humanitatis.

¹²³ + **5.44 Diligite.** Contra Ecclesiam pugnatur tribus modis: odio, verbis, cruciatu corporis. Ecclesia econtra diligit, benefacit, orat. Hoc est novum mandatum, hoc de filiis iræ facit filios Dei; unde sequitur: Ut sitis filii. Adoptio filiorum sola charitate acquiritur. Benefacite. Ministrando cibum mentis vel corporis. Quod facit etiam qui dicit eum hujusmodi nec cibum sumere. Omnia enim ea spectant, ut fratres fiant. Singulis singula opponuntur, ut omnes partes malitiæ bonitate vincantur. Videntur contra esse imprecationes prophetarum quæ non dicuntur voto optantium, sed spiritu prævidentium. Orate. AUG. Non ait hoc pro fratribus in quibus sunt aliquando peccata persecutione inimicorum graviora, etc., usque ad cum etsi peccasse fateantur, et fecisse mala vehementer eos poeniteat, tamen hujusmodi affectiones mentis habent ut se non humilient ad petendam veniam. Movere autem potest, quod Joannes in Epistola de dilectione Dei et proximi tantum monere videtur, ut fratres diligamus, cum Dominus dicat et pro inimicis orandum. Sed fratres intelliguntur non solum qui jam credunt, sed qui credituri sunt, pro quibus orandum est, ut fraterno fœdere nobis socientur.

¹²⁴ + **5.45 Filii.** Non degeneres. Quasi diceret: Accepta potestate operibus agite ut sitis filii renascendo per charitatem. Patris. Jam dicitur pater. Videte ut sitis filii renati ex Deo qui est charitas. Qui solem. Hunc visibilem. Nam inquit in libro Salomonis, Sol justitiæ non illuxit nobis Sap. 5.. Et de pluvia doctrinæ propheta dicit: Super unam civitatem pluit, et non super alteram. Solem suum Amos. 4., etc. Quasi dicat: Quem fecit, cujus proprie sunt omnia quæ de nihilo creavit. Quid ergo nos faciemus de his quæ de munere ejus accepimus?

¹²⁵ + **5.46 Publicani.** Exactores Romanorum, quos Judæi sic vocant, quia de republica curam gerebant. Dicuntur et nomen traxisse a Publio Romano rege, qui prius eos ordinavit.

¹²⁶ + **5.47 Et si salutaveritis.** Si pro his tantum oraveritis, qui aliqua affinitate vobis sint conjuncti, quid amplius habet beneficium vestrum quam infidelium? Oportet fratres diligere, et humiliter salutare: sed parum est.

¹²⁷ + **5.48 Perfecti.** In charitate Dei et proximi. Cumulus perfectionis diligere etiam inimicos, et orare pro illis, sicut et Christus fecit.

6 Attendite ne justitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui in cælis est. ¹²⁸ 2 Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. ¹²⁹ 3 Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua: ¹³⁰ 4 ut sit eleemosyna tua in abscondito, et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. ¹³¹ 5 Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suam. ¹³² 6 Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. ¹³³ 7 Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici, putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. ¹³⁴ 8 Nolite ergo assimilari eis: scit enim Pater vester, quid

¹²⁸ + **6.1 Attendite,** etc. Qui hucusque præcepit de misericordia, nunc præcipit de cordis munditia qua Deus videtur. Si enim non simplici intentione sed pro hominum laude, non probantur a Deo opera misericordiæ. Laus hominum non debet appeti, sed subsequi, ut exemplo alios invitet. Hactenus de justitia Evangelii, quæ est super justitiam Scribarum et Phariseorum. Nunc qua munditia cordis eadem justitia debeat impleri: quod in eleemosyna servatur et oratione. Non enim monet hic vel orare vel eleemosynam facere: sed quo animo debemus facere. Agitur enim hic de mundando corde. Apud Patrem vestrum. Cujus gloriam filii quærere debent, et omnia bona ad hoc ut placeant ei, referre.

¹²⁹ + **6.2 Cum ergo,** etc. A toto in partes, ut exponat quæ bona non sint pro hominum laude facienda. Tuba canere. Forsitan convocandi gratia hoc fecerunt: ut omnes irent quasi ad spectaculum. Ante te. Ante se tuba canit qui ante alios vult laudari: ut appareat major illis. Receperunt. A Deo cordis inspectore fallaciæ supplicium de quibus dicitur: Recedite a me, operarii dolosi: nomen enim meum habuistis: sed opera mea non fecistis.

¹³⁰ + **6.3 Nesciat.** Sinistra, vitia: dextera, virtutes. Quod ergo agit virtus, nesciat elatio, vel vana gloria, seu aliquid vitium: sed lux rectæ operationis fuget tenebras peccati.

¹³¹ + **6.4 In abscondito.** In abscondito eleemosyna fit, quæ nullis miscetur tenebris: lux intus est, tenebræ extra. Videt in abscondito. Videre Dei est approbare. Illa autem tantum approbat quæ sunt abscondita, quæ extra sunt non placent ei neque approbat.

¹³² + **6.5 Et cum oratis.** Ad superiora conjungitur hæc sententia. Supra dixerat: Attendite ne justitiam vestram faciatis coram hominibus; hic subdit: Et cum oratis. Non prohibet orare, sed in orando hypocritis similes esse. In angulis. Quasi absconsores precum, et tamen in plateis ut videantur, et per hoc amplior gloria. Allegorice. In angulo orat qui in abscondito se orare simulat: et tamen in platea cum famam captat. Anguli platearum sunt ubi via per transitum viæ ducitur, et quadrivium reddit. Non enim nefas est videri, sed appetere videri. Receperunt. In his non solum vera merces prava intentione evacuatur: sed vitium simulationis et irrisiois contra Deum augetur.

¹³³ + **6.6 Tu autem.** Hoc simpliciter intellectum, docet vanam gloriam mundi fugiendam. Sed magis videtur præcipi, ut, inclusa pectoris cogitatione labiisque compressis, oret Deum. Cubiculum autem est cordis secretum. Ostium, carnalis sensus per quem hæc exteriora improbe se ingerunt, et turbæ phantasmatum orantibus obstrepunt. Parum est ergo cubiculum intrare, si importunis cogitationibus ostium patet. Sed resistendum est carnali sensui, ut oratio spiritualis ex intimis cordis dirigatur ad Deum. Clauso ostio. Sensibus clausis, ne turbæ phantasmatum exteriorum occurrant. Vel ostium vocat amorem vel timorem hujus sæculi. Sicut enim omne bonum ex timore et amore est Dei, sic omne malum ex amore et timore sæculi. His clausis, id est ablatis, ora. CHRYSOST. Quid ergo, inquis? in Ecclesia non oportet orare? Et valde quidem, sed cum hac voluntate ut illum unum intuearis, qui habet donandi quod petieris potestatem. Ubique enim Deus, quo aliquid facias intuitu, spectat. Patrem. Quem intus habes per fidem; unde: Apud me oratio Deo vitæ meæ Psal. 41..

¹³⁴ + **6.7 Orantes autem.** Sicut hypocritarum est ostendi et placere hominibus, ita gentilium est multiloquium, a quibus et cœpit. Hi enim exercendæ linguæ magis operam dant, quam menti

opus sit vobis, antequam petatis eum. ¹³⁵ 9 Sic ergo vos orabitis: [Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. ¹³⁶ 10 Adveniat regnum tuum; fiat voluntas tua, sicut in cælo et in terra. ¹³⁷ 11 Panem nostrum

mundandæ: ut hoc nugatorii officii genus, etiam ad Deum prece flectendum transferant, putantes quod sicut orator iudicem, ita et ipsi Deum flectere queant. CHRYSOST. Si paucis orandum est, cur parabolam proposuit Lucas ad montem semper esse orandum, etc., usque ad Si quidem et Christus et Paulus iussit breves, sed crebras fieri orationes ex paucis intervallis. CASS. Utilius censent (Patres) breves quidem orationes, sed creberrimas, etc., usque ad succincta brevitate vitemus. Putant enim. Putantes quod persuasibilibus verbis Deus mulceatur. Vel si absens est vocetur: et quod nescit, verborum ambagibus doceatur.

¹³⁵ + **6.8 Nolite ergo assimilari eis.** Non enim apud Deum agendum est verbis, sed rebus, intentione cordis, affectu simplici. Quæ cum dicimus, non eum docemus, sed nos tempore orandi recordamur. Scit enim pater. Cur ergo scienti loquimur? Non ut nostræ faciamus indicium voluntatis, sed ut excitemus piæ devotionis obsequium.

¹³⁶ + **6.9 Pater noster.** BEDA. Inter cætera salutaria monita et divina, quibus consulit credentibus, formam orandi proposuit, etc., usque ad et hi sunt veri adoratores, qui Filii per gratiam adorant Patrem in spiritu et veritate. Nulla oratio magis spiritualis est quam illa quæ ex ore Filii, qui est Veritas, processit. Pater noster. Cui non timore, sed amore hæreditatis servimus. Dum Pater dicitur, de adoptione cogitemus, ut Patri pium affectum rependamus. Dum dicitur noster, fraternitatis admonetur, cum sit communis adoptio omnibus. Nemo dicat meus, quod proprie filio convenit, cui pater est per naturam. Unde alibi. Vado ad Patrem meum Joan. 7., specialiter per naturam: et vestrum, conjunctum per gratiam. Pater noster dicitur, quod commune omnibus, nemo dicat meus: quod solum Christo convenit, qui filius est per naturam; aliis conceditur communis gratia adoptionis. RAB. Monet nobilis et dives non superbire, etc., usque ad Quid negabit filiis, qui jam dedit quod pater est? AUG. Nusquam invenitur præceptum populo Israël, ut diceret: Pater noster, aut oraret, etc., usque ad si ab ejus mandatis non aberrarent. Sicut est illud: Filios genui et exaltavi Isa. 1., etc In cælis. Spiritualibus, ut ad spiritualitatem in qua habitat, festinare discamus, et cælestia ab eo quæramus. Sanctificetur nomen tuum. Videnda est harum distinctio septem petitionum. Nam cum vita nostra temporaliter agitur speraturque æterna, priora sunt, etc., usque ad liberatio enim facit liberos, id est, filios, ut dicamus spiritu adoptionis, Abba Pater. Amen, significat in omnibus his petitionibus indubitanter a Domino tribui quod petitur, si ultima conditionis pactum servare non negligimus. Unde subdit: Si dimiseritis, etc. Sanctificetur, etc. Hic spiritum sapientiæ oramus, ne a sanctificatione nominis primus in aliquo discrepemus: sed patris nomen in filiis moribus et vita ostendatur. Nomen patris in nobis est, qui filii dicimur: quod petimus sanctificari. Non ut ipse sanctior sit, sed ut in nobis operetur augmentum suæ sanctificationis: nam sanctificatio filiorum nomini ejus attribuitur. Ita dicitur sanctificari sicut clarificari, et magnificari in nobis: Sanctificetur, id est, ita sicut est sanctum, habeatur hominibus: et ita innotescat illis Deus, ut non putent aliquid sanctius.

¹³⁷ + **6.10 Adveniat regnum tuum.** Hic spiritus intelligentiæ petitur, quo mundatur cor ut Deus videatur. Diritia et potestas diaboli excluditur, et in futuro perfectius, cum evacuaverit omnem principatum et potestatem, et tradetur regnum Deo Patri. Congruè sequitur, ut post adptionem filiorum regnum petamus quod filiis debetur. Regnum Dei semper est: sed veniat, id est, manifestetur hominibus a quibus ut lux cæcis non videtur, quod nullus ignorare poterit, cum Filius iudicare venerit. In quo regnabunt et sancti, ut dicitur, Percipite regnum quod vobis paratum Matth. 25., etc. Spiritu intelligentiæ regnum futurum ingredientibus declaratur, et munditia cordis attribuitur, per quam Deus ibidem regnans sicut est videbitur, ubi spiritus sapientiæ complebitur septima sanctificatio nominis ejus. In perfectione senarii adventus regni poscitur, ut curramus omnes in virum perfectum: deinde in eo quiescentibus sanctificetur ipse in nobis dum nos in illo sanctificamur. Ejus requiem jure poscimus in nobis sanctificari, ut perenniter in eo sanctificati requiescamus, in qua sanctificatione pax beatitudinis firmatur et plena sapientia donatur. Fiat voluntas tua. Hic petitur spiritus consilii, per quem voluntas Dei inquiritur, ut a nobis impleatur. Voluntas Dei in terris sicut in cælo spiritu consilii regitur. Nobis etiam opus est spiritu consilii: ut voluntas Dei dirigatur in nobis, ut misericordes in re esse possimus. Voluntas Dei semper fit: sed oramus ut libertas nostri arbitrii societur per gratiam suæ voluntati, quæ est sanctificatio nostra et vita æterna. Voluntas Dei est præceptorum ejus custodia. Sicut in cælo. Sicut in angelis, ita in hominibus. Vel sicut justis, ita in peccatoribus conversis. Vel sicut in Christo, ita in Ecclesia.

supersubstantialem da nobis hodie, ¹³⁸ ¹² et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. ¹³⁹ ¹³ Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo. Amen.] ¹⁴⁰ ¹⁴ Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet et vobis Pater vester cælestis delicta vestra. ¹⁴¹ ¹⁵ Si autem non dimiseritis hominibus: nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra. ¹⁴² ¹⁶ Cum autem jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ, tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam. ¹⁴³ ¹⁷ Tu

Vel sicut mente servio legi Dei, ita et in carne. Secundum spiritum cælum, secundum carnem terra sumus. Oramus ergo ut sicut in cælo, id est in spiritu, ita in terra fiat voluntas: ut caro et spiritus sit homo spiritualis de quo dicitur: Cor meum et caro mea exsultaverunt in Deum vivum. Nec tantum oratur ut bona velimus, sed fiat voluntas in nobis, ut vivamus tibi, non nobis. Hæc tria perfectius habentur in futuro, sed hic interim ex parte oramus, ut postea perfectius habeantur. Quatuor sequentia præsentis vitæ sunt præsidia.

¹³⁸ + **6.11 Panem.** Esuries justitiæ ut ad saturitatem pertingat, fulcitur spiritu fortitudinis. Ideo oramus: Panem nostrum quotidianum da nobis: sine quo fame moreremur. Panis, corpus Christi est, vel verbum Dei, vel ipse Deus, quo quotidie egemus, vel qui est super omnes substantias. Hic est panis vivus qui de cælo descendit Joan. 6., cujus naturæ sublimitas super omnes substantias est. Nostrum. Quia Christus noster est factus, et Deus Pater cum Christo omnia nobis donavit. Ideo oramus ut quod nostrum est per donum, quotidie detur per effectum. Supersubstantialem. Vel quotidianum. Quia qui edunt me adhuc esurient Eccl. 44.. Hic quotidianus, in patria æternus. Hic panis assidue per fidem et charitatem interius reficere debet: quia sine eo nemo vivere potest. Vel panis dicuntur spiritualia præcepta, quæ semper sunt exercenda vel conservanda.

¹³⁹ + **6.12 Et dimitte,** etc. Post cibum petit veniam peccatorum, ut qui a Deo pascitur, in Deo vivat, et ad vitam æternam perveniat. Cum dicimus: Dimitte nobis debita nostra: spiritum scientiæ rogamus, quo delicta intelligimus, quæ sine spiritu scientiæ non intelliguntur. Scientia quippe ad usum temporalium pertinet, quæ virtus est, in vitandis malis et petendis bonis, ut nostra et aliorum contagia ploremus, bona cupiamus. Sicut. Ecce qua cautione constringimur, in qua etiam nos adinvicem ad misericordiam inflectit, et peccantibus in se veniam promittit, et nobis et per nos aliis veniam promittit. Culpæ veniam non debemus negare; unde: Cum oratis, remittite si quid habetis adversus aliquem: aliter enim Pater vester non dimittet vobis peccata vestra. Pecuniam alicui repetere conceditur, sed debita peccatorum petenti veniam nunquam juste negamus.

¹⁴⁰ + **6.13 Et ne nos inducas.** Sed spiritu scientiæ illustra, ut sciamus quibus malis involvimur, et ut lacrymæ prosint rogamus: Dimitte nobis debita nostra. Et ne nos, etc. Non quod ipse inducat, sed quia deserit et ire permittit. Non vero precatur non tentari, sed nec ad modicum vinci. Tentatio enim est necessaria ad coronam. Et ne nos, etc., deserens in tentatione sinas vinci: etsi sinas tentari, sine qua nullus probatus est. Sed libera nos a malo. Hæc una petitio, tantum continet quantum omnes superiores. Ut spiritu timoris Dei omnia noxia intus et exterius pellantur: et sub paupertate beate vivamus. Sed libera nos. In illam quæ nondum est ne sinas induci, et ab ea in qua sumus ducti, libera: quo facto nihil est metuendum, nihil restat orandum. A malo, omni, visibili et invisibili. Hæc liberatio quotidie necessaria est, dum sine malo animæ et corporis non vivitur, sed in fine complebitur, quando immortales et impassibiles erimus. De imis ad summa gradatim sic ascenditur. A malo per spiritum timoris liberamur: inde liberati pauperes spiritu et rebus esse cupimus, dum dicimus, Ne nos inducas in tentationem. Spiritum pietatis rogamus, ut homo interior mansuescat et mitis fiat, ne tentatione moveatur.

¹⁴¹ + **6.14 Si enim dimiseritis.** Formam imposuit qualiter velimus judicari. Unde indulgentibus coram Deo fiducia respondet impetrandi: exigentes vero, pœna remordet ultionis vel damnationis.

¹⁴² + **6.15 Si autem non dimiseritis.** Nulla excusatio relinquitur, quia unusquisque secundum hanc sententiam in futuro judicabitur. Ex hoc patet, quod unusquisque in sua infidelitate condemnatur.

¹⁴³ + **6.16 Cum jejunatis.** Postquam docuit quomodo orandum sit, docet de jejunio quod iterum pertinet ad munditiam cordis, ne non sit simplex ad Deum, dum ad exteriora rapitur. Nolite fieri. Non prohibet virtutem, sed fictam virtutis speciem. Bonum est jejunio pro peccatis tristes

autem, cum jejunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ¹⁴⁴ ¹⁸ ne videaris hominibus jejunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. ¹⁴⁵ ¹⁹ Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi ærugo, et tinea demolitur: et ubi fures effodiunt, et furantur. ¹⁴⁶ ²⁰ Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo, ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur. ¹⁴⁷ ²¹ Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum. ¹⁴⁸ ²² Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. ¹⁴⁹ ²³ Si autem oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosus erit. Si ergo lumen, quod in te est, tenebræ sunt: ipsæ tenebræ quantæ erunt? ¹⁵⁰ ²⁴ Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum

esse ad poenitentiam, et humiliare animam nostram; unde: Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias Psal. 50.. Sed tristitiam quæ pro laude est, prohibet. Unde non ait simpliciter: Nolite jejunare, sed addit: sicut hypocritæ, tristes. Exterminant. Id est, extra terminos humanæ conditionis obducunt. Sicut de nitore vestium jactantia est: sic de nimio squalore et macie. Demoliri est quasi dissipare: et venustatem vultus quasi ad nihilum redigere. Facies suas. Luctuosus sordibus in quibus etiam jactantia est: et magis sub specie religionis decipiunt. Nota non debere oves pelles suas deponere, sed vestiri, si aliquando lupi eis se contegunt.

¹⁴⁴ + **6.17 Unge caput tuum.** Spirituali lætitia mentem refice diebus abstinentiæ: ut dilectionis odor fragret in operibus misericordiæ. Conscientiam lava lacrymis: ut sit munda coram Deo. Non enim sufficit opus misericordiæ sine munda conscientia: nec hoc sine illo. Palæstinis mos erat in festis caput ungeri: ergo caput unge, id est, festivum et hilarem te exhibe: et mentem spirituali oleo refice: et de jejunio non quæras laudem exterius. Sed quia sic a sæculo averteris, coram Deo gaudeas: et sic faciem, id est cor, mundabis a sordibus: quibus remotis, Deum videre licebit. Unge caput tuum. Ecce nondum omnia in Novo Testamento ad litteram. Ridiculi enim essent in jejunio oleo delibuti: sed de spiritu amoris ejus, cujus passionibus debemus participare nos macerandum, mens debet inungi et non oleo adulationis: aliter vana sunt jejunia. Christus factus est unguentum nobis: quod effusum per passionem mortis Ecclesiam suam suo odore implevit. Ideo non alterius causa jejunare debemus: sed ejus perfusi spiritu per abstinentiam macerantes carnem ejus passioni participemus. Illo ergo ungamur: ut opera misericordiæ cumulentur: et charitas interius diffundatur: quia sine illo calix nostri jejunii non inebriatur affectu pietatis. Deo jejunat qui pro amore ejus se macerat et quod sibi subtrahit alteri largitur.

¹⁴⁵ + **6.18 Et Pater tuus.** Pater per fidem intus est: et remunerat in abscondito facta. Ibi ergo jejunandum quo ipse videat. Et necesse est ut jejunans sic jejunet, ut ei placeat quem in pectore portat.

¹⁴⁶ + **6.19 Nolite thesaurizare.** Ad munditiam cordis terrena erogari præcipit.

¹⁴⁷ + **6.20 Thesaurizare autem.** Quasi: Cum jejunatis aut aliquid boni operis agitis: ibi recondite ubi corruptio non possit accedere. In cælo. Id est, omnem spem in cælestibus ponite: fide gradientes, charitatem amplectantes. In cælo, id est, in spirituali firmamento: quod non transit: Cœlum et terra transibunt: verba autem mea non transibunt. Si ergo cor est in cælo, mundum est, quia munda sunt cælestia. Si autem in terra volutatur, quomodo mundum est? id est, si quid agit ut terrena consequatur, quomodo mundum est? Si etenim illa in genere suo munda tamen sordescit res dignior dum inferiori miscetur: ut aurum argento, argentum plumbo.

¹⁴⁸ + **6.21 Ubi enim est thesaurus.** Si in terra, cor est deorsum; si in cælestibus, cor est in Christo fixum.

¹⁴⁹ + **6.22 Lucerna.** Prosequitur munditiam cordis. Sicut oculus membra ad operandum dirigit, sic intentio et lux fidei omnes virtutes. Lucerna est lumen in testa, sic charitas in fide. Cum fides cessabit, sola charitas lux erit. De exteriori, docet officium interioris hominis, intentione mentis et luce fidei omnes virtutes illustrantur, ut reddant lucidum corpus. Item ad munditiam cordis per se hoc capitulum est, vel gratia priorum operum quæ palam apparent. Si fuerit oculus, etc. Si pura intentione, quæ potes bona agis, opera sunt lucis, etiamsi non ita hominibus videatur. Si perversa intentio est, pravum est quidquid agitur, etsi videatur rectum. Oculus unus et simplex est, scilicet charitas, quæ modo lucet in fide sicut in testa.

¹⁵⁰ + **6.23 Si autem oculus.** Si intentio non est ex fide, totus homo interior tenebrosus est.

odio habebit, et alterum diligit: aut unum sustinebit, et alterum contemnet. Non potestis Deo servire et mammonæ.¹⁵¹ ²⁵ Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca, et corpus plus quam vestimentum?¹⁵² ²⁶ Respicite volatilia cæli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: et Pater vester cælestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis?¹⁵³ ²⁷ Quis autem vestrum cogitans potest adjicere ad staturam suam cubitum unum?¹⁵⁴ ²⁸ Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia

Quia quod non est ex fide, peccatum est. Tenebrosus erit. Quandoquidem intentio sequens opus informat. Ergo si bona quæ agis, quia mala intentione fiunt, tenebræ sunt, quid ea quæ per se mala sunt, et mala intentione fiunt? Si ergo lumen. Intentio qua facimus quodcumque, quæ in nobis est nota, lumen dicitur; exitus vero rei incertus est, ut cum quid alicui do vel ago nescio utrum cedat ei bono an malo: et ideo tenebras vocat. Dicit ergo: Si intentio qua facis (quæ tibi nota est) appetitu temporalium sordidatur: quanto magis ipsum factum cujus dubius est exitus? quia etsi bene cedat alii, quod non bona intentione facis, nihil tibi proderit: quia quomodo feceris tibi imputatur, non quomodo illi evenierit.

¹⁵¹ + **6.24 Nemo potest**, etc. Quasi: non poteritis ad oculum hominum bona agere, et ex his Deo placere. Non simul in cœlo et in terra thesaurizare, nec et vitiis et virtutibus deservire. Quidquid facis, vel ex amore Dei, vel servitute diaboli. Cum regnum Dei et diaboli dissideant inter se, in utroque nemo potest simul militare: unde qui baptizantur, diabolo abrenuntiant et operibus ejus. Aut enim unum odio. Nihil est medium. Quidquid enim facis, aut ex amore Dei, vel ex servitute diaboli. AUG. Diabolus enim semper est odio habendus: Deus vero, etc., usque ad sed contemnunt, victi concupiscentia sua et persuasionem diabolicam. Aut unum sustinebit. ID. Non quidem diligit: nemo enim diabolum diligit, sed sua cupiditate implicatus, etc., usque ad etsi non amet illum cujus ancillam diligit. Alterum contemnet. Non quidem odio habebit: nullius enim conscientia Deum potest odisse, quod retractavit idem Augustinus, dicens: Non video fuisse dicendum. Multi enim sunt de quibus scriptum est: Superbia eorum qui te oderunt Psal. 3., etc. Et mammonæ. Mammona, Syra lingua, divitiarum, quibus servire Deum negare est. Non dicit habere: quod fieri licet ut bene dispenset, sed servire, quod est avari. Dicitur hoc nomen esse dæmonis qui præest divitiis, non quod in ejus ditione sunt: sed quod his utitur ad decipiendum, irretiendo laqueis divitiarum.

¹⁵² + **6.25 Ideo dico vobis**, etc. Quia non potestis Deo servire et mammonæ. Ne sitis solliciti, quod est servire divitiis. Contemptum sæculi et fiduciam futurorum toto sermone præcepit, dum et mala sustinere et non ulcisci, et inimicos diligere jussit, et humanam gloriam fugere. Nunc vult confirmare per fidem in spe æternorum, quia plures sunt quos amor præsentium et desperatio futurorum torpentes facit. In sudore vultus paratur panis, sed labor est exercendus, sollicitudo tollenda est, quæ mentem perturbat: dum timet ne aut possessa dispereant aut elaborata non contingant. Animæ vestræ. Id est animalitati cui hæc necessaria sunt. Totam spem Deo committite, quia nihil, nisi quod decrevit ille, potestis acquirere vel retinere. Anima hic ponitur pro vita, quæ cibo sustentatur, ut ibi: Qui amat animam suam, perdet eam Joan. 12.. Animalitas cibo alitur: et ponitur hic pro vita: vivit cum pecoribus. Quam qui perdit propter Christum, inveniet eam spiritualem in vitam æternam. Nonne anima? etc. Non vita propter escam, nec corpus propter vestimentum, sed econtra. Ideo non sit sollicitus animus, ut percipiat quod propter se creatum est. Quasi dicat: Qui dedit majora, id est vitam et corpus, dabit et minora, id est victum et vestes. In his promissis veritatis nemo dubitet: Sit homo quod esse debet, mox adduntur ei omnia propter quem sunt facta.

¹⁵³ + **6.26 Respicite**. Hoc ad escam. Sancti merito comparantur avibus, quia cœlum petunt, et quidam ita remoti sunt a mundo, ut jam in terris nil agant, sed sola contemplatione jam in cœlo degunt. De quibus dicitur: Qui sunt hi, qui ut nubes volant? Isa. 60., etc. Hæc exempla non prohibent providentiam ne laboret, sed sollicitudinem, ut tota fiducia vestra sit in Deo, cum et aves sine cura vivant. Et Pater vester. Exaggerat fiduciam filiorum et confirmat: quia si bonitas Patris etiam ad illa se extendit, quanto magis ad filios adoptionis?

¹⁵⁴ + **6.27 Quis autem vestrum**, etc. Illi autem curam regendi corporis relinquit, qui illud ad hanc mensuram fecit pervenire.

agri quomodo crescunt: non laborant, neque nent. ¹⁵⁵ ²⁹ Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut unum ex istis. ¹⁵⁶
³⁰ Si autem fœnum agri, quod hodie est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit, quanto magis vos modicæ fidei? ¹⁵⁷ ³¹ Nolite ergo solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? ¹⁵⁸
³² hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. ¹⁵⁹ ³³ Quærite ergo primum regnum Dei, et justitiam ejus: et hæc omnia adjicientur vobis. ¹⁶⁰ ³⁴ Nolite ergo solliciti esse in crastinum. Crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi: sufficit diei malitia sua. ¹⁶¹

7Nolite judicare, ut non judicemini. ¹⁶² ² In quo enim iudicio

¹⁵⁵ + **6.28 Et de vestimentis.** Non quod laborare et providere hoc non deceat, sed omnis sollicitudo abjicienda est, et spes in Deo habenda est. Considerate lilia agri. Exhortationem de indumento satis congruo confirmat exemplo.

¹⁵⁶ + **6.29 Quoniam nec Salomon,** etc. Quæ purpura regum, quæ pictura textricum potest floribus comparari? Ipse color dicitur operimentum florum, sicut dicimus: operuit istum rubor.

¹⁵⁷ + **6.30 Si enim fœnum agri.** Si ista quæ ad usum sunt temporis tantum, et cito decidua igne cremabuntur, Deus tam venuste adornat. Cras pro futuro ponitur in Scripturis, dicente Jacob: Exaudiet me cras justitia mea Gen. 30.. In clibanum mittitur. Alii libri habent: in ignem vel in acervum qui habet speciem clibani. Quanto magis vos, scilicet vestiet; et ideo omnis fiducia in eo habenda; quod si nec de his fidentes sumus, quomodo invisibilia speramus? Permodica fides est, quæ nec de minimis certa est. Ideo et de æternis ingerit fiduciam, et condemnat infidelitatem. Modicæ fidei. Quicumque in aliqua promissione dubitat, modicus est fidei, et quanto plus dubitat, tanto minus invenit ea pro quibus sollicitus fuit.

¹⁵⁸ + **6.31 Nolite ergo solliciti,** etc. Plenius inculcat et revolvit, quod a principio sermonis docuit, ut absque sollicitudine vivamus. Nolite, etc. Hic videntur argui hi qui, spreto victu vel vestitu communi, lautiora sibi vel austeriora præ his cum quibus vivunt, alimenta quærent vel indumenta. Solliciti esse. Sollicitudo suffocat verbum Dei, ne fructum referat, et facit similem gentili, id est infidelem.

¹⁵⁹ + **6.32 Hæc enim omnia.** Quid ergo amplius habet a gentili: cujus infidelitas animum sollicitat, et curis vitæ hujus fatigat? Gentes. Quibus de futuris cura non est, sed filiorum est quærerere regnum. Scit enim. Provisa sunt hæc a Deo, qui novit nobis hæc in via sua esse necessaria. Pater vester. Sic filios de bonitate et providentia patris securos reddit, absque cura scilicet.

¹⁶⁰ + **6.33 Quærite ergo.** Hic aperte ostendit ista non esse petenda tanquam bona nostra, etsi necessaria. Regnum autem Dei petendum est, et in eo finis noster est ponendus, propter quem omnia faciamus: verbi gratia: Manducemus ut evangelizemus, non evangelizamus ut manducemus. Cum dicit primum, significat hoc posterius, non tempore, sed dignitate. Illud enim petendum est, hoc propter illud necessarium: ergo primum quærite regnum Dei, id est, præponite omnibus rebus cæteris. Et hæc omnia. Quia omnia sunt filiorum: et ideo hæc omnia adjicientur, etiam non quærentibus, quibus si subtrahuntur, ad probationem est; si dantur, ad gratiarum actionem; quia omnia cooperantur in bonum.

¹⁶¹ + **6.34 Solliciti.** Timore, mœrore, et anxietate curarum, quæ mentem perturbant. In crastinum. AUG. In futurum, de præsentibus concedit: unde Apostolus: Nocte ac die operabamur ne quem gravarem I Thes. 2.. De futuris quæ divina procurat ordinatio, non convenit, etc., usque ad quia ille qui hoc præcepit cui ministrabant angeli, propter hoc exemplum dandum loculos habuit: unde necessaria usibus præberet, quorum custos erat Judas. Dies. Non quem fecit Dominus, sed cui maledixit Job et Jeremias, scilicet quem diabolus invenit. Sufficit. Et quia cura præsentem mentes obruitur, non debet germinari malitia Dei.

¹⁶² + **7.1 Nolite judicare.** De dubiis, quia de manifestis judicatur, et non de illis de quibus incertum est quo animo fiant: de quibus nemo sine periculo judicat. Iudicium temerarium est quando, quibus commissum non est, judicant, sive sit de manifestis, sive de occultis. Committitur autem iudicium vel magistris Ecclesiæ vel principibus terræ. Hi ergo si de manifestis judicent, quæ scilicet sunt convicta, vel confessa, non temere judicant; si autem de incertis, temere judicant hæc

judicaveritis, judicabimini: et in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. ¹⁶³ ³ Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, et trabem in oculo tuo non vides? ¹⁶⁴ ⁴ aut quomodo dicis fratri tuo: Sine ejiciam festucam de oculo tuo, et ecce trabs est in oculo tuo? ¹⁶⁵ ⁵ Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, et tunc videbis ejicere festucam de oculo fratris tui. ¹⁶⁶ ⁶ Nolite dare sanctum canibus: neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, et conversi dirumpant vos. ¹⁶⁷ ⁷ Petite, et dabitur vobis: quærite, et invenietis: pulsate, et aperietur vobis. ¹⁶⁸ ⁸ Omnis enim qui petit, accipit: et qui quærit, invenit: et pulsanti aperietur. ¹⁶⁹ ⁹ Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus

judicia prohibet.

¹⁶³ + **7.2 In quo enim.** Quasi diceret: In qua voluntate benefeceris, in ea liberaberis; et in qua male, in eadem punieris. De his enim agitur in quibus vel temere judicantes offendimus, vel recte agentes excusamur; et ideo addit: In qua mensura. Et juste quorum voluntas non habuit finem peccandi, quamvis cum fine peccaverint, non habent finem ultionis; et quibus iudicium fuit sine misericordia, sine misericordia judicabuntur. In qua mensura. Potest in hac mensura in qua aliud mensuratum est, ut triticum, aliud mensurari, ut hordeum: et alia quantitas, ut si unus modius de uno, centum de alio. Ita facit Deus, et non inique ut illi in æternum. Et ipsa infamia, vel malum quod tuleris, causa est cur pœnam debitam incurras. Juste qui æternaliter peccato perfrui volunt, æternam pœnam et inveniunt: quorum voluntas non habuit finem peccandi, nec habebit finem torquendi.

¹⁶⁴ + **7.3 Quid autem vides.** Ecce moderamen iudicii, et præventus majoribus, alium non iudicat de minoribus. Multi enim præventi majoribus, leviora in fratre magis volunt vituperare et damnare quam emendare. Ut si pleni odio vel invidia, vel malitia, damnent in eo quod delinquit ira; quæ est ut festuca, odium, ut trabs. Iratus alicui vult aliquando eum corrigi; qui odit hoc velle nequit: et ideo impossibile dicitur ut festucam fratri demat, qui trabem gestat; prius ergo trabs odii, invidiæ, simulationis et totius malitiæ rejicienda est, ut sic misericorditer respectu Dei, non nostri, fratrem possimus increpare: ut, sive prosit illi correctio, sive non, nos tamen de simplicitate nostri oculi simus securi. Vix invenitur aliquis ab hoc vitio alienus, quia unusquisque suis favens, aliena facile reprehendit: et aliena gravius tolerando quam sua, sumit auctoritatem arguendi sine exemplo suæ emendationis. Salutem in eo quod temere iudicant in oculo habent trabem.

¹⁶⁵ + **7.4 Aut quomodo dicis fratri tuo.** Id est, non poteris minus (ut iram) in fratre emendare, donec majus, id est odium, vel invidiam pepuleris de corde tuo.

¹⁶⁶ + **7.5 Hypocrita, ejice.** Hi enim odio et livore suscipiunt omnia accusare, et volunt videri consultores sine exemplo emendationis suæ. Non enim est idoneus doctor alii mederi, qui nondum se sanaverit.

¹⁶⁷ + **7.6 Nolite sanctum,** etc. Purgato oculo, possunt dispensatores Ecclesiæ alios castigare, sed non sanctum canibus dare; quia sicut periculosum est abscondere, ita prodigum est canibus dare. Talibus mystica non sunt aperienda, sed velo tegenda sancta sanctorum: apertiora vero et quasi viliora dici possunt. Nolite. Eadem dicitur sanctum et margarita, id est Evangelium et sacramenta ecclesiastica. Sanctum, quia natura inviolabile, nec debet ab aliquo corrumpi. Margarita, quæ in abscondito latet: et de figuris, quasi apertis conchis eruitur, gemma est pretiosa quæ non potest corrumpi. Canes vere sunt qui oblatrant, et quod integrum est dilacerant; porci qui vilipendunt et conculcant: vel canes ad vomitum reversi, porci nondum conversi, sed in luto vitiorum versati. Et conversi. Ne forte adhuc aliquid audire dirumpant, non margaritas quas conculcant, sed vos indignatione. Non enim facile potest inveniri quod talibus gratum sit.

¹⁶⁸ + **7.7 Petite.** His gradibus via, veritas, et vita legitime certantibus, præstatur: Christus est via qua ambulatur, veritas qua invenitur, ostium ad quod pulsatur, ut ad ipsum per ipsum ingrediamur. AUG. Operose quidem quod ista tria inter se differant exponendum putavi, sed longe melius, etc., usque ad non enim dixit petentibus, et quærentibus, et pulsantibus.

¹⁶⁹ + **7.8 Omnis enim,** etc. Ut præbeat constantiam perseverandi, diligentiam quærendi, fiduciam impetrandi, addit. Omnis, etc. Supra docuit quid petamus, regnum scilicet. Hic confidentiam, ut nihil hæsitantes petamus. Non denegat se petentibus qui sponte obtulit se non petentibus: et quærentes invenient eum qui non quærentibus dedit ut invenirent, et pulsantibus aperiet, qui

panem, numquid lapidem porriget ei? ¹⁷⁰ ¹⁰ aut si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei? ¹⁷¹ ¹¹ Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris: quanto magis Pater vester, qui in cælis est, dabit bona petentibus se? ¹⁷² ¹² Omnia ergo quæcumque vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Hæc est enim lex, et prophetæ. ¹⁷³ ¹³ Intrate per angustam portam: quia lata porta, et spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, et multi sunt qui intrant per eam. ¹⁷⁴ ¹⁴ Quam angusta porta, et arcta via est, quæ ducit ad vitam: et pauci sunt qui inveniunt eam ! ¹⁷⁵ ¹⁵ Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: ¹⁷⁶ ¹⁶ a fructibus eorum cognoscetis

clamat: Ecce ego sto ad ostium et pulso Apoc. 3..

¹⁷⁰ + **7.9 Aut quis.** Explanat quid petendum sit, et ex humana circa filios benevolentia diligentiam Patris circa nos commendat. Petentibus Christum, recta fide non datur lapis offensionis nec duritia cordis. Ita si petieritis patrem vestrum charitatem, sine qua nil sunt cætera, ut sine pane inops est mensa cui contraria est cordis duritia.

¹⁷¹ + **7.10 Si piscem.** Per piscem, fides quæ sub fluentis Spiritus sancti nutritur. Piscem dicit invisibilium fidem: vel propter aquam baptismi, vel quia de invisibilibus locis capitur, vel quia fluctibus hujus mundi non frangitur. In Evangelio Lucæ sequitur comparatio ovi et scorpionis. In ovo et spes accipitur, quia in eo nondum est fœtus persecutus; sed fovendo speratur. In scorpione, cujus aculeus retro timendus est, accipitur contrarium spei, scilicet retro aspicere, cum spes se debeat in anteriora extendere.

¹⁷² + **7.11 Si ergo vos.** Quandoquidem patres bona tribuunt filiis, ergo multo magis Pater noster, qui bonus est incomparabiliter, bona dabit petentibus se filiis. Nostis bona. Secundum sensum eorum bona qui ea pro bonis habent, quanquam et in rerum natura bona sunt, et in vitam istam pertinentia, quæ malus non de suo dat. Domini enim est terra Psal. 23., etc. Vel apostoli mali dicuntur, quantum ad se respectu Dei qui solus bonus, ex quo omnes boni. Dabit bona. Id est Spiritum sanctum. Vel bona scilicet æterna, quæ non dantur nisi filiis. Petentibus se. Omnium bonorum spiritualium distributorem ut opera charitatis impleantur.

¹⁷³ + **7.12 Omnia ergo,** etc. Quia amare amantem naturæ est; non amantem vero cogi beneficiis ad amorem, perfectionis Christi est. Cum nos priores, ut nobis fieri velimus aliis facere juberet, mox eumdem sensum astruit dicens: Omnia ergo quæcumque, etc., id est, bona quæ vultis accipere ab aliis, eadem facite illis ut charitas proximi impleatur, quæ sine dilectione recte non potest perfici. Et ideo addit: Hæc est lex et prophetæ, etc.; quia nec Deus sine proximo, nec proximus diligitur sine Deo, quia non ex odio vel ex invidia iudicandus est proximus: ergo qua charitate velletis moneri, facite aliis. Ut faciant vobis homines. Quia addit, homines, dicit tantum de dilectione proximi. Unde nec subdit, tota lex, relinquit vero de dilectione Dei. Quod si dixisset: Omnia quæcumque vultis fieri vobis, facite aliis: utrumque complexus esset, in quibus tota lex, propter salutem hominum scriptum est in prophetis et lege.

¹⁷⁴ + **7.13 Intrate.** Etsi difficile sit ut aliis facias quod tibi vis fieri, tamen sic faciendum est ut intremus. Per angustam. Angusta quæritur, nec ab omnibus invenitur. Nec omnes qui inveniunt per eam ingrediuntur, quia capti sæculo retrouunt. Et spatiosa. Hanc etsi non quærant, omnes tamen inveniunt, quia in ea nati. Voluptas, ut meretrix importuna, suis oblectamentis omnes invitat: et ideo multi intrant per eam.

¹⁷⁵ + **7.14 Quam angusta.** Satis angustum est omnia prætermittere, unum solum diligere, unum quærere, ad unum quotidie pulsare, prospera non ambire, adversa non timere. Et pauci. Si pauci inveniunt, pauciores per eam intrare contendunt. Nemo intrat sine labore, et sine animi puritate.

¹⁷⁶ + **7.15 Attendite.** Cum dixisset arctam viam a paucis inveniri, ne forte sui implicarentur erroribus pseudo-prophetarum, adjecit: Attendite: Attendite. Quod supra latam portam dixit, falsos prophetas apertius dicit. Attendite. Licet hoc de omnibus qui aliud habitu et sermone, aliud opere ostendunt, possit accipi; tamen specialiter de hæreticis qui quadam pietatis veste tecti, venenato animo et intentione nocendi lupi sunt rapaces, vel exterius si copia datur persequendo, vel interius corrumpendo. Ad vos in vestimentis ovium. In conspectu hominum similes ministris justitiæ dum jejulant, orant, eleemosynas dant: sed non sunt eorum fructus, quia pro vitio eis

eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus? ¹⁷⁷ ¹⁷ Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. ¹⁷⁸ ¹⁸ Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere. ¹⁷⁹ ¹⁹ Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. ¹⁸⁰ ²⁰ Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. ¹⁸¹ ²¹ Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. ¹⁸² ²² Multi dicent mihi in illa die: Domine, Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, et in nomine tuo dæmonia eiecimus, et in nomine tuo virtutes multas fecimus? ¹⁸³ ²³ Et tunc confitebor illis: Quia numquam novi vos: discedite a me, qui operamini iniquitatem. ¹⁸⁴ ²⁴ Omnis ergo qui audit verba mea hæc, et facit ea, assimilabitur viro sapienti,

reputatur. A fructibus eorum. HIER. Non a veste, sed ab operibus quod de manifestis, etc., usque ad sed non debent oves pelles suas deponere, etsi aliquando eis lupi se contegant.

¹⁷⁷ + **7.16 Nunquid.** Allegorice. Spinæ et tribuli sunt hæretici a quibus nullus sapientum sanctitatem vel veritatem poterit invenire: sed conscindunt et cruentant approximantes. Vel spinæ et tribuli, curæ sunt sæculi, punctionesque vitiorum. Uva et ficus, dulcedo novæ conversationis quam Christus in nobis esuriit, et fervor dilectionis, qui lætificat cor hominis. Non ergo de spinis et tribulis uva et ficus: quia mens adhuc veteris hominis consuetudine pressa, potest simulare non ferre fructus novi hominis. Quod si aliquando dicta vel facta malorum prosunt bonis, non hoc faciunt mali, sed fit de illis consilio Dei: quia non eorum fructus est, sed vitis quæ super spinas aliquando exuberat. Sed carpendus est botrus, spina cavenda. Vitis Christus. Sui, palmites qui ferunt uvas, id est opera spiritus quæ inebriant mentem.

¹⁷⁸ + **7.17 Sic omnis arbor.** Id est secundum prædictam impossibilitatem: quia de mala radice non potest fructus suavitatis erumpere. Exspectandi sunt boni fructus de bona arbore. Arbor bona vel mala non natura quæ in omnibus bona a Deo est creata, sed voluntas bona vel mala. Fructus, opera quæ nec bona malæ voluntatis possunt esse, nec mala bonæ voluntatis. Fructus bonæ arboris gaudium, pax, patientia, longanimitas, etc.; quos fructus non nisi bona voluntas parturit. Sic econtrario malos mala intentio nutrit.

¹⁷⁹ + **7.18 Non potest.** Non ait: Non potest mala arbor bona fieri, vel bona mala; quia Paulus de persecutore factus apostolus, et anima manente integra natura, affectu voluntatis corrumpitur, vel in melius mutatur. Voluntas uniuscujusque arbor bona vel mala. Et sicut arbor radicatur in terra, sic voluntas in anima. Fructus malæ arboris sunt opera carnis, scilicet fornicatio immunda, luxuria.

¹⁸⁰ + **7.19 Omnis arbor.** Hac sententia hypocritas et pseudoprophetas damnat, et quod supra docuit de cordis munditia, hoc exemplo confirmat, quod nemo de mala intentione fructum bonum percipit, nec de bona nisi bonum metit.

¹⁸¹ + **7.20 Igitur ex fructibus.** Quasi dicat: A falsis prophetis attendite, et ex fructibus eos cognoscite.

¹⁸² + **7.21 Non omnis qui dicit.** Sicut cavendi sunt qui habent speciem bonæ vitæ propter dogma nequitiae, sic et hic econtrario qui, cum integræ fidei et doctrinæ sint, turpiter vivunt. Utrumque enim necesse est, ut et opus sermone et sermo operibus comprobetur. Qui dicit: Domine, Domine. Iter regni Dei est obedientia, non nominis nuncupatio. Non est hoc illud vere et proprie dicere ubi prolatio discordat a voluntate. De quo Apostolus ait: Nemo potest dicere: Dominus Jesus, nisi in Spiritu sancto I Cor. 12..

¹⁸³ + **7.22 Multi dicent.** Maxime autem cavendum est ab his qui propter nomen Christi etiam miracula habent, quæ cum propter infideles Dominus fecerit, monuit tamen ne a talibus decipiamur: putantes ibi esse invisibilem sapientiam, ubi est visibile miraculum; unde adjungit: Multi dicent. Quam mundo ergo et simplici oculo opus est, ut inveniatur via sapientiæ inter tot deceptiones.

¹⁸⁴ + **7.23 Nunquam novi vos.** Non novit lux tenebras, id est, non aspicit, quia si aspiceret, tenebræ non essent. Qui operamini iniquitatem. Non qui operati estis, ne tollat penitentiam, sed qui in iudicio; licet non habeatis facultatem peccandi, tamen habetis affectum.

qui ædificavit domum suam supra petram,^{185 25} et descendit pluvia, et venerunt flumina, et flaverunt venti, et irruerunt in domum illam, et non cecidit: fundata enim erat super petram.^{186 26} Et omnis qui audit verba mea hæc, et non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædificavit domum suam super arenam:^{187 27} et descendit pluvia, et venerunt flumina, et flaverunt venti, et irruerunt in domum illam, et cecidit, et fuit ruina illius magna.^{188 28} Et factum est: cum consummasset Jesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrina ejus.^{189 29} Erat enim docens eos sicut potestatem habens, et non sicut scribæ eorum, et pharisæi.

8Cum autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ:^{190 2} et ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare.^{191 3} Et extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo: mundare. Et confestim mundata est lepra ejus.^{192 4} Et ait illi Jesus: Vide, nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti, et offer munus, quod præcepit Moyses, in testimonium illis.^{193 5} Cum autem introisset Capharnaum,

¹⁸⁵ + **7.24 Omnis ergo.** Quasi dicat: Omnia prædicta bene tenenda sunt, quia qui tenet assimilabitur Christo; qui non tenet, diabolo. Qui autem, quæ in monte habita sunt: quod dicit ut ostendat sermonem in monte habitum, omnibus præceptis quibus Christiana vita informatur, esse perfectum. Assimilabitur. Quia sicut Christus de personis variis unam Ecclesiam construit, erudit, regit in vitam dedicaturus æternam, sic iste variis virtutibus perpetuam mansionem sibi ædificat, et in futura dedicatione cum Christo lætabitur. Viro. Illi qui dicit: Ut sapiens architectus, fundamentum posui in Christo. Qui ædificavit. Ille ædificat in Christo, qui quod audit ab illo facit. Supra petram. A qua Petrus nomen accepit pro firmitate fidei, id est, super seipsum ædificavit Ecclesiam.

¹⁸⁶ + **7.25 Et descendit.** Tribus modis diabolus impugnat: carnis concupiscentia, exterioribus mundi oblectamentis, vel per se, cum universos ventus impulsione laxat. Pluvia. Concupiscentia, a qua quisque tentatur, quæ sensum rigorem fidei emollit, quæ si non proficit, majora flumina eveniunt.

¹⁸⁷ + **7.26 Qui audit verba mea,** etc., exterius. Et ideo non habet excusationem, sed est ruina ejus magna: quia monita salutis contempsit. Viro stulto. De quo dicitur: Inimicus homo hoc fecit, cujus opera omnia instabilia sunt, et ruinæ patent. Super arenam. Qualiacunque sint quæ super concupiscentiam vitiorum fundantur, non stabunt.

¹⁸⁸ + **7.27 Et cecidit fuitque ruina ejus magna.** Omnis conscientia quæ fixa in Deum spe non permanet, in tentationibus non valet subsistere; et tanto amplius agitur, quanto plus in his quæ mundi sunt a superioribus disjungitur: et vere omnes mali vel fecte boni, ingruente qualibet tentatione pejores fiunt.

¹⁸⁹ + **7.28 Turbæ.** Vel aliqui in turba, quia infideles, vel potius omnes de excellentia sapientiæ.

¹⁹⁰ + **8.1 Cum autem descendisset.** Post descensionem Domini de monte, etc., usque ad ostendit post quantum temporis intervallum. Cum autem descendisset. Secundum Lucam, et in campestri loco sermonem quem jam forsitan supra habuerat ei fecisset. Secutæ sunt. Alii propter charitatem, alii propter doctrinam, alii propter admirationem et curationem.

¹⁹¹ + **8.2 Adorabat eum dicens: Domine.** Priusquam peteret, cultum divinitatis ostendit. Si vis, potes me mundare. De voluntate non quasi pietatis incredulus, dubito; sed quasi meæ colluvionis conscius non præsumo.

¹⁹² + **8.3 Extendens.** Post sermonem et miracula facit, quibus sermo apud auditores confirmatur. Tetigit. Non quia sine tactu sanare posset, sed ut indicet se non subjectum esse legi, sed Dominum legis, qui non timet contagium. Tetigit. Propter humanitatem, ut nos doceret nullum spernere pro aliqua corporis maculatione. Apparet supra legem (quæ leprosum excludit) esse gratiam, quæ sanat eum; ut ait: Non veni solvere legem, sed adimplere, etc. Volo. Eo sanavit genere quo fuerat obsecratus, deinde imperat: Mundare. Ecce potestas.

¹⁹³ + **8.4 Vide, nemini,** etc. Tacere jussit, nec tamen tacere potuit. Non quod aliquid voluit

accessit ad eum centurio, rogans eum, ⁶ et dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. ⁷ Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curabo eum. ¹⁹⁴ ⁸ Et respondens centurio, ait: Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. ¹⁹⁵ ⁹ Nam et ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, et dico huic: Vade, et vadit: et alii: Veni, et venit: et servo meo: Fac hoc, et facit. ¹⁹⁶ ¹⁰ Audiens autem Jesus miratus est, et sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israël. ¹¹ Dico autem vobis, quod multi ab oriente et occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cælorum: ¹⁹⁷ ¹² filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium. ¹⁹⁸ ¹³ Et dixit Jesus centurioni: Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. ¹⁴ Et cum venisset Jesus in domum Petri, vidit socrum ejus jacentem, et febricitantem: ¹⁹⁹ ¹⁵ et tetigit manum ejus, et dimisit eam febris, et surrexit, et ministrabat eis. ²⁰⁰ ¹⁶ Vespere autem facto, obtulerunt ei multos dæmonia habentes: et eiciebat spiritus verbo, et omnes male habentes curavit: ²⁰¹ ¹⁷ ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam, dicentem: [Ipse infirmitates nostras accepit: et ægrotationes nostras portavit.] ¹⁸ Videns autem Jesus turbas multas circum se, jussit ire trans fretum. ²⁰² ¹⁹ Et

et non potuit, sed dat exemplum, ut sui in magnis quæ faciunt latere velint: sed ut prosint aliis, prodantur inviti. Nemini dixeris Marc. 1.. Hunc tamen Marcus ubi quod hoc prædicasse dicit quasi Evangelista factus sit. Vade. Mittit ad sacerdotes propter humilitatem, ut sacerdotibus deferat honorem quibus lex jubet mundatos munera offerre, et ut videntes credant ei: vel si non credunt, inexcusabiles sint, et ne legem frangere videretur. Ostende te sacerdoti. Ut sacerdos non legis ordine, sed gratia Dei supra legem curatum esse intelligat. Offer, etc. Quia legem non solvo, quia nondum coepit verum sacrificium. In testimonium. Id est, Domino credant, si impietatis lepra descendat. In testimonium. Spiritualis curationis, offerendum est munus spirituale homo ipse.

¹⁹⁴ + **8.7 Ego veniam et curabo eum. Et respondens centurio ait,** etc. Magna humilitas, etc., usque ad ob impotentiam virium corporaliter ire putaretur.

¹⁹⁵ + **8.8 Non sum dignus.** Propter conscientiam vitæ gentilis, magis timet gravari præsentia quam juvari, quia et si erat fide præditus, nondum tamen erat sacramentis imbutus. Sed quod nec infirmitas nostra præsumit gratia dare novit.

¹⁹⁶ + **8.9 Nam et ego,** etc. Si ego homo, etc., usque ad ut Cornelius dicitur vir justus et timens Deum Act. 10..

¹⁹⁷ + **8.11 Ab oriente et occidente venient et recumbent.** Vel oriens, qui illuminati statim transeunt; occidens, qui passiones usque ad mortem tolerant. Per istas duas partes mundi ex quibus gentes vocandæ erant designantur.

¹⁹⁸ + **8.12 Filii autem regni ejicientur.** Quia in hoc mundo fruuntur beneficiis Dei; secundum illud: Pluit super justos et injustos. Nunc videntur in facie Domini, sed tunc minime. In tenebras exteriores. Quia a Domino foras expellentur, etc., usque ad pœnitentem quod deliquit pertinaciter. Fletus. Per hoc ostenditur magnitudo tormentorum. Per fletum, tormentum animæ; per stridorem dentium, corporis.

¹⁹⁹ + **8.14 Et cum venisset,** etc. Quando hoc sit factum non expressit Matthæus, etc., usque ad narranda recordationi ejus suggerere. Et febricitantem. Febris Græce, fervor Latine dicitur: et si quando hæc passio faciat tremere, naturæ est humanæ.

²⁰⁰ + **8.15 Et tetigit,** etc. Lucas dicit, quod rogaverunt, etc., usque ad ut Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me Psal. 8.. Et surrexit, etc. Naturale est febricitantibus incipiente sanitate lassescere, etc., usque ad ministrat in spiritu.

²⁰¹ + **8.16 Vespere autem facto,** etc. Occasus solis, mors est Christi, per quam plures sanavit dæmoniacos, quam ante vivens in carne ægrotos.

²⁰² + **8.18 Videns autem Jesus.** Manifestum est alium esse diem, etc., usque ad amarus sæculi

accedens unus scriba, ait illi: Magister, sequar te, quocumque ieris. ²⁰³ ²⁰
 Et dicit ei Jesus: Vulpes foveas habent, et volucres cæli nidos; Filius autem
 hominis non habet ubi caput reclinet. ²⁰⁴ ²¹ Alius autem de discipulis ejus
 ait illi: Domine, permitte me primum ire, et sepelire patrem meum. ²⁰⁵ ²²
 Jesus autem ait illi: Sequere me, et dimitte mortuos sepelire mortuos suos.
²⁰⁶ ²³ Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: ²⁰⁷
²⁴ et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur
 fluctibus: ipse vero dormiebat. ²⁰⁸ ²⁵ Et accesserunt ad eum discipuli ejus,
 et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos: perimus. ²⁰⁹ ²⁶ Et dicit
 eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? Tunc surgens imperavit ventis, et
 mari, et facta est tranquillitas magna. ²¹⁰ ²⁷ Porro homines mirati sunt,
 dicentes: Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei? ²¹¹ ²⁸ Et cum
 venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes
 dæmonia, de monumentis exeuntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transire
 per viam illam. ²¹² ²⁹ Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi,
 Jesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? ²¹³ ³⁰ Erat autem non
 longe ab illis grex multorum porcorum pascens. ³¹ Dæmones autem

fluctus transeamus.

²⁰³ + **8.19 Et accedens.** Quod Matthæus dicit hoc factum quando jussit ire trans fretum: Lucas vero ambulantis illis in via: non est contrarium: quia via ambulabant ut venirent ad fretum. Magister. Quasi unus sit de pluribus. Et ipse litterator erat, non spiritualis auditor. Magister. Non dixit, Domine, sed magister: unum de pluribus magistris æstimans.

²⁰⁴ + **8.20 Vulpes foveas habent.** Quasi dicat: Quid me propter lucra sæculi, etc., usque ad divinitati Christi non est locus. Filius autem hominis non habet, etc. Cum homines vocent eum Filium Dei, ipse seipsum vocat Filium hominis, humilitatis causa.

²⁰⁵ + **8.21 Alius autem.** Nota hunc vocatum esse a Jesu. Domine. Ille qui ingressus se vocat eum magister, ut elatus Pharisæus, alter qui receptus est, Dominum vocat humiliter, sicut publicanus.

²⁰⁶ + **8.22 Mortuos suos.** Qui culpa exierunt, ut ipsi cum culpa vivunt. Mortuos sepelire, est peccatores in peccato fovere.

²⁰⁷ + **8.23 Et ascendente.** Qui magna fecit in terra, transit ad mare, ut et ibi faciat, et Dominus terræ et maris appareat.

²⁰⁸ + **8.24 Ecce motus.** Non ex se orta est tempestas, sed ejus imperio: ut discipuli magis timeant et rogent: et rogantibus ostendat potentiam. Dormiebat. Dormit in nobis Dominus, id est fides Domini, cum negligentius agimus, et ideo tempestas. Si vero fides resurgit, imperat ventis et fluctibus.

²⁰⁹ + **8.25 Suscitaverunt.** Primum est Jesus in tribulationibus orationibus excitandus, ut post increpationem surgens imperet ventis et mari, et sit tranquillitas magna.

²¹⁰ + **8.26 Modicæ,** etc. Si novistis potentem in terra, cur non creditis etiam in mari? Qui parum credit, arguitur: qui nihil, contemnitur. Imperavit, etc. Cui imperatur, imperantem sentit. Nota quod omnis creatura creatorem sentit. Quæ apud nos insensibilia, isti sunt sensibilia.

²¹¹ + **8.27 Qualis est hic,** etc. ORIG. Qualis est iste, major Moyse, etc., usque ad non habent auditum obtemperant.

²¹² + **8.28 In regionem Gerazenororum.** Geraza urbs est Arabiæ, etc., usque ad a Christo visitata per prædicatores. Duo habentes. Marcus et Lucas dicunt unum, etc., usque ad foeditatem corporum ostendebant. Sævi. Marcus dicit quod nullus jam dæmoniacum, etc., usque ad impugnant aliquid transire.

²¹³ + **8.29 Jesu fili Dei.** HILAR. Magis suspicati quam nosse credendi sunt. AMBR. Jesu fili Dei. Tantum eis innotuit quantum voluit, etc., usque ad videbant in eo, non credebant. Ante tempus. Sciebant enim sibi futuram in Dei judicio, etc., usque ad fuerunt enim duo millia, ut Marcus ait. Torquere nos. Præsentia Christi tortura est eis; vel, torquentur dum de corporibus ejiciuntur, in quorum tortura delectabantur, sicut præsentia Dei refectio angelorum.

rogabant eum, dicentes: Si ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. ²¹⁴

³² Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos, et ecce impetu abiit totus grex per præceps in mare: et mortui sunt in aquis. ²¹⁵ ³³ Pastores autem fugerunt: et venientes in civitatem, nuntiaverunt omnia, et de eis qui dæmonia habuerant. ²¹⁶ ³⁴ Et ecce tota civitas exiit obviam Jesu: et viso eo, rogabant ut transiret a finibus eorum. ²¹⁷

⁹ Et ascendens in naviculam, transfretavit, et venit in civitatem suam. ²¹⁸
² Et ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. ²¹⁹ ³ Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: Hic blasphematur. ⁴ Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? ⁵
 Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata tua: an dicere: Surge, et ambula? ²²⁰ ⁶ Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. ²²¹ ⁷ Et surrexit, et abiit in domum suam. ²²² ⁸
 Videntes autem turbæ timuerunt, et glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. ⁹ Et, cum transiret inde Jesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens, secutus est eum. ²²³ ¹⁰ Et factum est, discumbente eo in domo, ecce multi

²¹⁴ + **8.31 Mitte nos.** Nota multo minus eos sua potestate nocere hominibus, qui nec pecoribus possunt. Nisi quis more porci vixerit, diabolus in eum potestatem non accipit, nisi forte ad probandum.

²¹⁵ + **8.32 Et ecce magno.** Dignior homo bestiis, cum propter salutem duorum hominum duo millia porcorum perierunt. Liberato populo gentium, increduli agunt malos ritus in abditis: cæca et profunda curiositate submersi.

²¹⁶ + **8.33 Pastores autem fugerunt.** Quia etiam quidam principes impiorum, et, si fugiunt fidem Christi, tamen potentiam ejus mirando nuntiare non cessant.

²¹⁷ + **8.34 Exiit obviam.** BED. Prodeuntes, signant quosdam consuetudine ligatos, mirari quidem et venerari legem Christi, sed nolle pati: unde transire rogant. Et invenerunt hominem (ut Lucas ait) vestitum et sana mente sedere ad pedes Jesu Luc. 8.. Rogabant eum. Rogant non de superbia de humilitate judicantes se indignos, ut Petrus fecit, et vidua de Elia. Timebant ne destrueret eos præsentia sanctitatis ejus propter peccata sua, sicut destruxerat porcos.

²¹⁸ + **9.1 In civitatem.** Ne putes hanc esse Nazareth, etc., usque ad Capharnaum quasi metropolis.

²¹⁹ + **9.2 Offerebant.** Doctores sunt, qui sublevant et offerunt Christo monendo et intercedendo. Fidem. Quantum valet apud Deum fides propria, apud quem sic valuit aliena, ut intus et extra sanaret hominem. Confide, fili, remittuntur tibi. Lucas dicit: Homo, etc., usque ad tollens causam morbi, post curat corpus.

²²⁰ + **9.5 Quid est.** Nota infirmitates aliquando contingere propter peccata, etc., usque ad unde: Duplici contritione conteret eos Dominus. BED. Quid est facilius, sed quoniam hoc spirituale non creditis, probetur signo visibili quod non minoris constat esse potentia, ut in Filio hominis latentem cognoscatis potentiam majestatis, quæ potest dimittere peccata ut Deus.

²²¹ + **9.6 Tunc ait paralytico.** Ecce per remissionem pœnæ, dimissionem culpæ intellige. Surge. Surgere, est animam a carnalibus desideriis abstrahere. Lectum tollere, est carnem a terrenis desideriis ad voluntatem spiritus attollere. Domum ire, est ad paradysum redire, vel ad internam sui custodiam, ne iterum peccet. Tolle lectum tuum et vade in domum tuam. Ut quod fuit testimonium infirmitatis, sit probatio sanitatis.

²²² + **9.7 Et surrexit.** Magna virtus, ubi sine mora imperium salus comitatur. Unde merito, qui aderant relictis blasphemis stupentes, ad laudem convertuntur tantæ majestatis.

²²³ + **9.9 Vidit hominem.** Hic probabilius videtur, quod prætermissa memoret, cum duodecim

publicani et peccatores venientes, discumbabant cum Jesu, et discipulis ejus.
²²⁴ ¹¹ Et videntes pharisæi, dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis
 et peccatoribus manducat magister vester? ²²⁵ ¹² At Jesus audiens, ait: Non
 est opus valentibus medicus, sed male habentibus. ²²⁶ ¹³ Euntes autem
 discite quid est: Misericordiam volo, et non sacrificium. Non enim veni
 vocare justos, sed peccatores. ²²⁷ ¹⁴ Tunc accesserunt ad eum discipuli
 Joannis, dicentes: Quare nos, et pharisæi, jejunamus frequenter: discipuli
 autem tui non jejnant? ²²⁸ ¹⁵ Et ait illis Jesus: Numquid possunt filii
 sponsi lugere, quamdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies cum
 auferetur ab eis sponsus: et tunc jejnabunt. ²²⁹ ¹⁶ Nemo autem immittit
 commissuram panni rudis in vestimentum vetus: tollit enim plenitudinem
 ejus a vestimento, et pejor scissura fit. ²³⁰ ¹⁷ Neque mittunt vinum novum
 in utres veteres: alioquin rumpuntur utres, et vinum effunditur, et utres
 pereunt. Sed vinum novum in utres novos mittunt: et ambo conservantur. ²³¹
¹⁸ Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum,
 dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam
 super eam, et vivet. ²³² ¹⁹ Et surgens Jesus, sequebatur eum, et discipuli

elegit ante sermonem. In telonio. Græce, Latine vectigal. Matthæus Hebraice, Latine donatus, qui tantum munus gratiæ accepit: Levi, additus vel assumptus, quia divina electio eum assumpsit, et numero apostolorum addidit. Matthæum. Cæteri Evangelistæ propter verecundiam, etc., usque ad sermo supradictus fuit. Surgens. BED. Lucas plenius dicit: relictis omnibus, secutus est eum tam corpore quam mente. Non levitate ductus, sed veritate operum, et divina potentia intus operante tractus, perfecta obedientia, et perfecta abrenuntiatio, et lucra reliquit, cupidus sequendi Christum.
²²⁴ + **9.10 In domo.** Non dicit cujus, sed Lucas exprimit, etc., usque ad conversione pœnitentium ostenditur. Ecce multi publicani. Bonum præaugurium: jam ejus exemplo multi convertuntur. Jam post se multos trahit, Apostolus et doctor gentium futurus. HIER. Publicanis et peccatoribus. Tertullianus dicit hos fuisse ethnicos, etc., usque ad præcepit: In viam gentium ne abieritis. Peccatores venientes discumbabant. Pœnitentes, exemplo Matthæi, veniam sperantes: unde Marcus dicit hic: quia multi sequebantur eum Marc. 2..

²²⁵ + **9.11 Quare cum publicanis.** Omnis quæstio, etc., usque ad et omnia quæ gessit, saluti serviunt.

²²⁶ + **9.12 At Jesus audiens, ait.** Et susceptos pœnitentes amplius in fide confortat, et superbos ad humilitatis et pietatis gratiam provocat. Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. Medicus est Christus, etc., usque ad Dei verbum recipiunt, esurire non possunt.

²²⁷ + **9.13 Euntes autem dicite.** Tumentibus de falsa justitia consilium correctionis dat, etc., usque ad ove, et drachma, et duobus filiis. Non enim veni vocare justos. Nonne Nathanæl, et Petrum, et Andream, etc., usque ad jam non justi sibi videntur.

²²⁸ + **9.14 Discipuli autem tui non jejnant.** Joannes, Marcus et Lucas, etc., usque ad gratiam et potestatem intelligas.

²²⁹ + **9.15 Nunquid possunt.** Quasi dicat: Facturi estis, ut lugentes, etc., usque ad sed ab omnibus terrenis. Lugere quamdiu cum illis est sponsus. Hoc verbo exprimit illud jejunium, etc., usque ad postea jejnabunt, non lugebunt. Et tunc jejnabunt. Luctus de absentia sponsi, nec ante incarnationem defuit in patribus, nec post passionem, nisi quamdiu in carne cum discipulis conversatus est. Jejnabunt. A mundi amore, non solum a cibis. Spirituale enim jejunium cum sit pars vitæ novæ, nondum eis convenit, qui per alia dediti sunt veteri vitæ.

²³⁰ + **9.16 Nemo autem.** Quasi dicat: Carnales nondum fide passionis et resurrectionis solidati, etc., usque ad ipsi vetustati non convenit. Tollit enim. Id est perfectio novæ vitæ quæ una est dividitur, et veteri fides quam habet aufertur, cui perfectio novæ debebatur.

²³¹ + **9.17 Neque mittunt.** Eosdem discipulos veteribus utribus comparat, etc., usque ad in novitate sensus intus reformamur.

²³² + **9.18 Ecce princeps unus accessit.** Marcus et Lucas dicunt archisynagogum, etc., usque ad cœpit remedium sperare et quærere.

ejus. ²⁰ Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. ²³³ ²¹ Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero. ²³⁴ ²² At Jesus conversus, et videns eam, dixit: Confide, filia, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora. ²³⁵ ²³ Et cum venisset Jesus in domum principis, et vidisset tibicines et turbam tumultuantem, dicebat: ²³⁶ ²⁴ Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. ²³⁷ ²⁵ Et cum ejecta esset turba, intravit: et tenuit manum ejus, et surrexit puella. ²³⁸ ²⁶ Et exiit fama hæc in universam terram illam. ²⁷ Et transeunte inde Jesu, secuti sunt eum duo cæci, clamantes, et dicentes: Miserere nostri, fili David. ²³⁹ ²⁸ Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Jesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Utique, Domine. ²⁹ Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestram, fiat vobis. ³⁰ Et aperti sunt oculi eorum: et comminatus est illis Jesus, dicens: Videte ne quis sciat. ³¹ Illi autem exeuntes, diffamaverunt eum in tota terra illa. ³² Egressis autem illis, ecce obtulerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem. ²⁴⁰ ³³ Et ejecto dæmonio, locutus est mutus, et miratæ sunt turbæ, dicentes: Numquam apparuit sic in Israël. ³⁴ Pharisei autem dicebant: In principe dæmoniorum ejicit dæmones. ²⁴¹ ³⁵ Et circuibat Jesus omnes civitates, et castella, docens in synagogis eorum, et prædicans Evangelium regni, et curans omnem languorem, et omnem infirmitatem. ³⁶ Videns autem turbas, misertus est eis: quia erant vexati, et jacentes sicut oves non habentes pastorem. ³⁷ Tunc dicit discipulis suis: Messis quidem multa, operarii autem pauci. ³⁸ Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

²³³ + **9.20 Mulier quæ.** Salutem Judæis paratam, spe certa præripuit gentilitas. Duodecim annis. Duodecim annis fluxit, sicut et illa filia creverat duodenis: quia ex quo Synagoga cœpit Deo famulari, cœpit gentilitas idololatria et peccato pollui. Accessit. Credidit, dixit, quia his tribus fide et opere omnis salus acquiritur.

²³⁴ + **9.21 Si tetigero.** Fimbriam, non vestem. Quia non vidit in carne Dominum, sed suscepit per apostolos incarnationis verbum. Beatus qui vel extremam partem verbi fide tangit.

²³⁵ + **9.22 Confide, filia.** Credidit utique quæ petiit, sed inculcat robur et perseverantiam in fide.

²³⁶ + **9.23 Vidisset.** Tibicines sunt carmen lugubre canantes. Hi sunt magistri mœrore suo subditos demulcentes, et turbam Judæorum adversus doctrinam Christi calcitrantium. Et turbam. Quia Synagoga lætitiæ Dominicæ inhabitationis, etc., usque ad paruit in susceptione.

²³⁷ + **9.24 Non est.** Vobis mortua est. Deo autem qui suscitare potest, dormit, tam in anima quam corpore.

²³⁸ + **9.25 Et cum ejecta esset.** Id est, cum reprobati essent irrisores, intravit in electorum mentes. Et tenuit manum. Nisi prius manus Judæorum, etc., usque ad secreta potest deleri pœnitentia.

²³⁹ + **9.27 Transeunte.** Id est, de domo principis in tuam domum. Domus principis Synagoga est, sua domus cœlestis Jerusalem. Duo cæci, etc. Duo cæci, duo populi inscii, etc., usque ad idem factum, sed aliud simile.

²⁴⁰ + **9.32 Hominem.** Significat gentilem populum: vel omne genus hominum, quo ducto per prædicationem ad Christum, et ablata idololatria, confessus est Christum. Græce usitatus, sed tamen indifferenter, et mutus et surdus dicunt.

²⁴¹ + **9.34 Pharisei autem.** In Phariseis infidelitas Judæorum signatur.

10 Et convocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum, ut ejicerent eos, et curarent omnem languorem, et omnem infirmitatem. ²⁴² ² Duodecim autem Apostolorum nomina sunt hæc. Primus, Simon, qui dicitur Petrus: et Andreas frater ejus, ²⁴³ ³ Jacobus Zebedæi, et Joannes frater ejus, Philippus, et Bartholomæus, Thomas, et Matthæus publicanus, Jacobus Alphæi, et Thaddæus, ²⁴⁴ ⁴ Simon Chananæus, et Judas Iscariotes, qui et tradidit eum. ²⁴⁵ ⁵ Hos duodecim misit Jesus, præcipiens eis, dicens: In viam gentium ne abieritis, et in civitates Samaritanorum ne intraveritis: ²⁴⁶ ⁶ sed potius ite ad oves quæ perierunt domus Israël. ⁷ Euntes autem prædicare, dicentes: Quia appropinquavit regnum cælorum. ²⁴⁷ ⁸ Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, dæmones ejicite: gratis accepistis, gratis date. ²⁴⁸ ⁹ Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris: ²⁴⁹ ¹⁰ non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam: dignus enim est operarius cibo suo. ²⁵⁰ ¹¹ In quamcumque autem civitatem aut castellum intraveritis, interrogate, quis in ea dignus sit: et ibi manete donec exeatis. ²⁵¹ ¹² Intrantes autem in domum, salutate eam,

²⁴² + **10.1 Et convocatis.** A curatione socrus Petri, etc., usque ad curatum centurionis servum. Duodecim. Hi sunt operarii qui mittendi erant, et quadrati orbis partes ad fidem Trinitatis vocaturi. Quorum prædicatio ut pondus haberet auctoritatis, datur eis potestas curandæ omnis infirmitatis.

²⁴³ + **10.2 Petrus et Andreas.** Apostolorum paria juraque sociat, etc., usque ad Christum in quem credebat.

²⁴⁴ + **10.3 Thomas.** Abyssus: quia altitudinem divinæ virtutis in resurrectione certa fide penetravit. Vel, Thomas geminus, quod est Græce didymus, propter dubium cor in credendo.

²⁴⁵ + **10.4 Et Judas Scariothis.** Magnum in nobis exemplum doctrinæ, cum qui omnia noverat non dubitare proditorem in discipulum eligere, atque apostolum ordinare. Habet enim Christus conscium munditiæ testem, cum suum non dubitet eligere proditorem.

²⁴⁶ + **10.5 In viam.** Post resurrectionem dicit: Docete omnes gentes. Sed hoc ante: quia prius oportet Judæis prædicari, ne causam habeant non recipiendi, quia ad gentes apostolos misit.

²⁴⁷ + **10.7 Appropinquabit regnum cælorum.** Per fidem prope est regnum. Sicut enim sit peccans terra, ita justus sit cælum, in quo Deus præsidet; unde dicitur: Regnum Dei intra vos est Luc. 17., etc. Ecce quid debeant prædicare: Appropinquabit regnum cælorum.

²⁴⁸ + **10.8 Infirmos curate.** Ecclesia infirmos statu boni operis confortat, mortuos in peccatis, vel sine fide, suscitatur; leprosos erroribus aspersos mundat, dæmones per exorcismos fugat. Gratis accepistis. Ne Judas, qui oculos habebat, de prædicta potestate pecuniam congregare vellet, nequitiam ejus supprimit Dominus, dicens: Gratis accepistis, etc. Damnat etiam hic perfidiam Simoniacæ hæreseos. Dona spiritualia pretio vilescunt.

²⁴⁹ + **10.9 Aurum neque argentum.** Qui hæc haberent, viderentur non causa salutis prædicare, sed lucri. Neque pecuniam in zonis vestris. Duo sunt genera necessariorum: unum quo emuntur necessaria, aliud ipsa necessaria. Per pecuniam in zonis, illud unde emuntur: per peram quod emitur, quod ibi reponitur. De hoc in passione: Quando misi vos sine sacco et pera, nunquid defuit vobis aliquid? At illi dixerunt: Non.

²⁵⁰ + **10.10 Neque calceamenta.** Et Plato dicit duas corporum summitates non esse velandas, nec assuetam fieri debere mollitiem capitis et pedum: Cum autem hæc habuerint firmitatem, cætera robustiora sunt. Neque virgam. Matthæus et Lucas dicunt neque virgam; Marcus non nisi virgam: quo nomine, etc., usque ad iter prædicationis pergere debeat, ostendatur. Dignus est. Unde ergo necessaria? Tantum accipite, quantum ad necessitatem sufficit, ut inde securi æternis melius vacetis.

²⁵¹ + **10.11 Interrogate quis.** Testimonio vicinorum eligendus est hospes, ne hujus infamia prædicatio lædatur. Dignus sit. Ut sciat se magis accipere gratiam quam dare. Ibi manete. AMBR. Dat constantiæ generale mandatum ut hospitalis necessitudinis jura custodiant: ideo domus eligenda, ut mutandi hospitii necessitudinisque violandæ causa non suppetat.

dicentes: Pax huic domui. ¹³ Et siquidem fuerit domus illa digna, veniet pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, pax vestra revertetur ad vos. ¹⁴
 Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros: exeunte foras de domo, vel civitate, excutite pulverem de pedibus vestris. ²⁵² ¹⁵
 Amen dico vobis: Tolerabilius erit terræ Sodomorum et Gomorrhæorum in die iudicii, quam illi civitati. ¹⁶ Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. ²⁵³ ¹⁷
 Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos: ¹⁸ et ad præsides, et ad reges ducemini propter me in testimonium illis, et gentibus. ²⁵⁴ ¹⁹ Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini: ²⁵⁵ ²⁰ non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. ²¹ Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium: et insurgent filii in parentes, et morte eos afficient: ²⁵⁶ ²² et eritis odio omnibus propter nomen meum: qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. ²⁵⁷ ²³ Cum autem persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Amen dico vobis, non consummabitis civitates Israël, donec veniat Filius hominis. ²⁵⁸ ²⁴ Non est discipulus super magistrum, nec servus super dominum suum: ²⁵⁹ ²⁵ sufficit discipulo ut sit sicut magister ejus, et servo, sicut dominus ejus. Si patremfamilias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus? ²⁶⁰ ²⁶ Ne ergo timueritis eos. Nihil enim est operum, quod non revelabitur: et occultum, quod non scietur. ²⁶¹ ²⁷ Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, prædicare

²⁵² + **10.14 Excutite pulverem de pedibus.** Per excussionem pulveris, intelligitur amissio itineris. Excutite pulverem, ad contestationem terreni laboris quem pro eis inaniter susceperant, etc., usque ad per ipsum Salvatorem narratur abluti.

²⁵³ + **10.16 Ecce ego mitto.** Illis sua pœna servabitur in futurum, etc., usque ad mala inferre non debet, sed tolerare. Sicut serpentes. Serpentis astutia est, etc., usque ad veterem exiit hominem.

²⁵⁴ + **10.18 In testimonium.** Ut inde perversi pereant, etc., usque ad testimonium ipsorum innocentia.

²⁵⁵ + **10.19 Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini.** Voluntatem vestram pro Christo offerte; Christus vero loquetur pro se.

²⁵⁶ + **10.21 Tradet autem frater,** etc. Minorem dolorem ingerunt mala quæ ab extraneis: majorem quæ ab illis patimur, de quorum mentibus præsumebamus: quia cum damno corporis, mala nos cruciant amissæ charitatis.

²⁵⁷ + **10.22 Qui autem,** etc. Docet virtutem longanimitatis et patientiæ, etc., usque ad hoc ipsum incipimus possidere quod sumus.

²⁵⁸ + **10.23 Cum autem.** Hoc ad illud tempus pertinet, quo dictum est.: In via gentium ne abieritis, quod persecutiones non debeant timere, sed declinare: ut tribulationis occasio sit Evangelii seminarium.

²⁵⁹ + **10.24 Non est discipulus,** etc. Ne indignemini tolerare quod tolero qui Dominus sum, faciens quod volo, et magister docens quod utile scio.

²⁶⁰ + **10.25 Si patrem familias.** Ostendit calumnias suas, ut suo exemplo ferant injurias. Unde dixit: Sufficit diei malitia sua. Beelzebub. Beel ipse est Bel, Zebub, musca. etc., usque ad vir muscarum, sive habens muscas.

²⁶¹ + **10.26 Ne ergo timueritis eos.** Eorum sævitiam vel blasphemias, quia veniet dies cum Deus judicabit occulta hominum, ubi et nequitia discooperietur, et vestra intentio, nunc soli Deo cognita, ab omnibus scietur.

super tecta. ²⁶² ²⁸ Et nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum, qui potest et animam et corpus perdere in gehennam. ²⁹ Nonne duo passeris asse veneunt? et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. ²⁶³ ³⁰ Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt. ²⁶⁴ ³¹ Nolite ergo timere: multis passeribus meliores estis vos. ³² Omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, qui in cælis est. ²⁶⁵ ³³ Qui autem negaverit me coram hominibus, negabo et ego eum coram Patre meo, qui in cælis est. ²⁶⁶ ³⁴ Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium: ²⁶⁷ ³⁵ veni enim separare hominem adversus patrem suum, et filium adversus matrem suam, et nurum adversus socrum suam: ²⁶⁸ ³⁶ et inimici hominis, domestici ejus. ³⁷ Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: et qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. ²⁶⁹ ³⁸ Et qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus. ²⁷⁰ ³⁹ Qui invenit animam suam, perdet illam: et qui perdidit animam suam propter me, inveniet eam. ²⁷¹ ⁴⁰ Qui recipit vos, me recipit: et qui me recipit, recipit eum qui me misit. ²⁷² ⁴¹ Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet: et qui recipit justum in nomine justi, mercedem justi accipiet. ⁴² Et quicumque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercedem suam. ²⁷³

²⁶² + **10.27 Quod dico.** Hoc est, in quo volo vos constantes esse, etc., usque ad calcato carnis domicilio prædicare.

²⁶³ + **10.29 Super.** Loquitur juxta morem Palestinæ, etc., usque ad in toto mundo dicite. Nonne duo passeris? Lucas: Nonne quinque passeris veneunt dipondio Luc. 12.? Nec multum distat, ut duo asse et quinque dipondio. Dipondio enim est ex duobus assibus. Quod autem in numeris est unus, hoc in pondere as: et quod duo, hoc dipondius. Et unus ex illis. Quomodo ergo Apostolus: Nunquid de bobus cura est Deo Luc. 9.? Sed aliud est cura, aliud scientia.

²⁶⁴ + **10.30 Numerati.** Hoc est, scientia Dei, etc., usque ad parva otiosaque dicta eum lateant.

²⁶⁵ + **10.32 Qui confitebitur.** Vel confitetur quis Jesum ea fide, quæ per dilectionem operatur: negat qui præceptis Dei non obedit.

²⁶⁶ + **10.33 Qui autem.** Negatur a Filio apud Patrem, cui non manifestatur in divinitatis potentia Filius et Pater. Confitebitur a Filio apud Patrem, qui per Filium habet accessum ad Patrem.

²⁶⁷ + **10.34 Pacem.** Missum est bellum bonum, ut rumperetur pax mala.

²⁶⁸ + **10.35 Veni enim.** Hic Lucas ait: Erunt quinque in una domo divisi, tres in duo et duo in tres dividuntur. Quomodo ergo, etc., usque ad circumcisionem cæterasque carnales observantias. Separare. Id est, privatos carnis affectus extinguere, quibus ita invicem diliguntur, ut Deo minus serviant. Vel penitus avertantur, non quod non sint honorandi pater et mater, sed post Deum; hic est ordo charitatis.

²⁶⁹ + **10.37 Qui amat patrem.** Post Deum amandi sunt, sed si utrumque non potest servari, odium in suos, pietas est in Deum.

²⁷⁰ + **10.38 Et qui non accipit,** etc. Crux duobus modis portatur, etc., usque ad amor Christi ostendatur. Et sequitur me. Aliquis enim carnem macerat pro inani gloria, vel proximo carnaliter compatitur ut culpæ faveat: Hic crucem ferre videtur, sed Dominum non sequitur.

²⁷¹ + **10.39 Qui invenit,** etc. Nomine animæ vita præsens designatur.

²⁷² + **10.40 Qui recipit,** etc. Cum ad prædicationem mittit, etc., usque ad debere stipendia accipere.

²⁷³ + **10.42 Et quicumque.** Qui periculum non suscipientium testimonio excussi pulveris denuntiavit, meritum recipientium ultra speratum commendat. Nota Deum magis ad pium affectum respicere quam ad quantitatem rei exhibitæ. Uni ex minimis. Minimi sunt qui nihil penitus habent in hoc mundo, et iudices erunt cum Christo.

11 Et factum est, cum consummasset Jesus, præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde ut doceret, et prædicaret in civitatibus eorum. ² Joannes autem cum audisset in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ²⁷⁴ ³ ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium exspectamus? ²⁷⁵ ⁴ Et respondens Jesus ait illis: Euntes renuntiate Joanni quæ audistis, et vidistis. ⁵ Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur: ⁶ et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. ²⁷⁶ ⁷ Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de Joanne: Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? ²⁷⁷ ⁸ Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. ²⁷⁸ ⁹ Sed quid existis videre? prophetam? Etiam dico vobis, et plus quam prophetam. ²⁷⁹ ¹⁰ Hic est enim de quo scriptum est: Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. ¹¹ Amen dico vobis, non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptista: qui autem minor est in regno cælorum, major est illo. ²⁸⁰ ¹² A diebus autem Joannis Baptistæ usque nunc, regnum cælorum vim patitur, et violenti rapiunt illud. ²⁸¹ ¹³ Omnes enim prophetæ et lex usque ad Joannem prophetaverunt: ²⁸² ¹⁴ et si vultis

²⁷⁴ + **11.2 Joannes autem.** Et dum Christus prædicaret, etc., usque ad quis ordinem rei gestæ teneat, non apparet.

²⁷⁵ + **11.3 Tu es.** Non ait qui venisti, quasi dicat: Cum ad inferna descensus sum: debeo te nuntiare inferis, qui nuntiavi superis. An conveniat Filio Dei mori, an alium ad hæc sacramenta missurus es?

²⁷⁶ + **11.6 Qui non fuerit.** Qui de divinitatis potentia non dubitaverit, hoc non contra Joannem dixisse putandus est quem mox adeo commendat.

²⁷⁷ + **11.7 De Joanne.** Præcursor Christi de Christo certificare discipulos voluit, quia sensit eos dubitare. De præcursore, Christus turbas dubitantes ne dubitent docuit, mollem eum levemque putantes.

²⁷⁸ + **11.8 Ecce qui mollibus,** etc. Qui ponunt pulvinaria sub cubito, qui vitam peccantium palpant, non pungunt. Rigida vita et prædicatio debet declinare mollium palatia, quæ frequentant mollibus indutis adulantes. CLEM. ALEX. Beatus Joannes, despectis quoque ovium pilis, qui delicias redoleant, pilos camelorum, etc., usque ad ab omni inani studio, vanaque boni specie, sordidoque ac illiberali decore, se removit.

²⁷⁹ + **11.9 Plusquam propheta.** BEDA. Quia angelus non natura sed officio.

²⁸⁰ + **11.11 Major Joanne.** In hoc non præfertur patriarchis, et cunctis hominibus, sed æqualis cæteris sanctis ostenditur. Qui autem. Id est, omnis sanctus qui jam est cum Deo, major est eo qui adhuc in mundo. Vel ego quem minorem facit multorum opinio, in Ecclesia sanctorum illi prælatus sum. Vel novissimus angelus cœli melior est quovis homine. In regno. Regnum cælorum duobus modis accipitur: aut supernum, in quo nondum sumus: aut præsens Ecclesia, in qua adhuc vivimus, et jam quodammodo regnamus.

²⁸¹ + **11.12 A diebus Joannis.** Apostolos Dominus ad oves quæ perierunt domus Israël ire jusserat, ut ad regnum reducerentur. Sed hæc prædicatio ad profectum publicanorum et peccatorum versa est qui crediderunt. Cæterum Joanni a plebe non creditur, Christi opera non auctorisantur, quia crux est scandalo. Jam prophetia cessat, jam lex expletur; Christus aliis prædicatur, et ab aliis recipitur: sui respuunt, inimici accipiunt. Itaque regnum cælorum vim patitur, quia gloria Israël patribus debita, a prophetis nuntiata, a Christo oblata, fide gentium occupatur et rapitur. Vel a diebus Joannis, qui præsentiam prædicavit, qua peccator reviviscit: et non ante, quia lex poenam intulit et non per poenitentiam vivificavit. Patria coelestis vim patitur dum peccator ad eam quasi in alienum locum intrat per poenitentiam. Grandi violentia est in terra nasci et cœlum capere, et habere per virtutem quod non possumus per naturam.

²⁸² + **11.13 Omnes enim.** Non quod post Joannem non fuerint aliqui, ut Agabus, sed quia quidquid prophetaverunt, de Domino vaticinati sunt. Omnes enim. Quia quidquid illi dixerunt,

recipere, ipse est Elias, qui venturus est. ²⁸³ 15 Qui habet aures audiendi, audiat. ¹⁶ Cui autem similem aestimabo generationem istam? Similis est pueris sedentibus in foro: qui clamantes coequalibus ²⁸⁴ 17 dicunt: Cecinimus vobis, et non saltastis: lamentavimus, et non planxistis. ²⁸⁵ 18 Venit enim Joannes neque manducans, neque bibens, et dicunt: Dæmonium habet. ²⁸⁶ 19 Venit Filius hominis manducans, et bibens, et dicunt: Ecce homo vorax, et potator vini, publicanorum et peccatorum amicus. Et justificata est sapientia a filiis suis. ²⁸⁷ 20 Tunc cœpit exprobrare civitatibus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes ejus, quia non egissent pœnitentiam: ²⁸⁸ 21 Væ tibi Corozaim, væ tibi Bethsaida: quia, si in Tyro et Sidone factæ essent virtutes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio et cinere pœnitentiam egissent. ²⁸⁹ 22 Verumtamen dico vobis: Tyro et Sidoni remissius erit in die judicii, quam vobis. ²³ Et tu Capharnaum, numquid usque in cælum exaltaberis? usque in infernum descendes, quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in te, forte mansissent usque in hanc

de venturo locuti sunt, hic vero venientem ostendit.

²⁸³ + **11.14 Et si vultis recipere.** Ut minus excusabiles sitis, quia eum non recepistis. Ipse est Elias in virtute, non in persona, par in vitæ severitate, mentis rigore præcedens Christi primum adventum, ut ille secundum.

²⁸⁴ + **11.16 Cui autem,** etc. Laudato Joanne transit ad increpandum illos, qui nec prædicatione Joannis moti sunt: vel ipsius Christi prædicationem despiciunt. Joannes talis ac tantus ut dixi, et adeo dignus, ut ei debeat credi: sed vos cui estis assimilandi, qui nolulistis credere ei? Similis est pueris. Pueri doctores sunt humiles spiritu. Horum synagoga, vel ipsa Jerusalem, ubi jura præceptorum Dei recondebantur. Coæquales contribules quos solebant exprobrare, quod ad laudes Dei non assurrexerunt corde devoto, membrorum agilitate quod notat saltus. Nec per lamenta prophetarum pro excidiis jam factis vel faciendis ad pœnitentiam conversi sunt.

²⁸⁵ + **11.17 Cecinimus vobis.** Ut David: Exsultate Deo adjutori nostro, jubilate Deo Jacob Psal. 80., et hujusmodi. Lamentavimus. Ut: Convertimini ad me in toto corde vestro in jejunio et fletu et planctu Joel. 2., et hujusmodi

²⁸⁶ + **11.18 Venit enim.** Sicut tunc ita et nunc utramque viam salutis respuitis. Lamentavimus ad Joannem, cecinimus ad Christum. Hæc est summa. Generatio ista nec plorat cum Joanne plorante, neque gaudet cum Christo gaudente. Nec mirum si duplicem viam salutis contemnunt, cum et jejunium et saturitatem petitur spernunt; si jejunium placet, cur Joannes displicet? si saturitas, cur Filius hominis?

²⁸⁷ + **11.19 Et justificata est sapientia,** etc. Ostendit filios sapientiæ intelligere, nec in abstinendo, nec in manducando esse justitiam: sed in æquanimitate tolerandi inopiam, et temperantiam non se corrumpendi per abundantiam. Non est regnum Dei esca et potus: quorum non usus sed concupiscentia reprehenditur, in quibusdam libris habetur: Justificata est sapientia ab operibus suis, quia sapientia non quærit vocis testimonium, sed operum.

²⁸⁸ + **11.20 Tunc.** Qui hactenus Judæos communiter increpavit, nunc nominatim civitates exprimit, quæ frequenter audita doctrina et visis tot signis credere noluerunt, quibus non optat mala, sed prædicat ventura

²⁸⁹ + **11.21 Væ tibi,** etc. Supra ubi legitur, quia circumibat Jesus civitates et omnes vicos, curans omnem languorem: intelligendum est inter alias etiam in Corozaim et Bethsaida Dominum fecisse virtutes. Corozaim interpretatur mysterium meum; Bethsaida domus fructuum vel venatorum. Si in Tyro, etc. Hoc impletum modo videmus, quia Corozaim et Bethsaida præsentem Domino credere noluerunt. Tyrus et Sidon postea prædicantibus Apostolis crediderunt: adeo devoti, ut Paulum Tyro abeuntem omnes cum uxoribus et liberis usque ad naves prosequerentur. Cur ergo non credituris prædicavit, credituros evitavit: ipse scit cujus viæ sunt misericordia et veritas. Proposuit tamen fines Judææ non excedere, ne justam Pharisæis et sacerdotibus persecutionis occasionem daret. Et erant tunc qui in Corozaim essent vocandi: nec tamen de contemptu graviori puniendi. Tyrus, angustia. Sidon, venatio.

diem. ²⁹⁰ ²⁴ Verumtamen dico vobis, quia terræ Sodomorum remissius erit in die iudicii, quam tibi. ²⁵ In illo tempore respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. ²⁹¹ ²⁶ Ita Pater: quoniam sic fuit placitum ante te. ²⁹² ²⁷ Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo novit Filium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare. ²⁹³ ²⁸ Venite ad me omnes qui laboratis, et onerati estis, et ego reficiam vos. ²⁹ Tollite jugum meum super vos, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: et invenietis requiem animabus vestris. ²⁹⁴ ³⁰ Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ²⁹⁵

²⁹⁰ + **11.23 Et tu, Capharnaum.** Non solum Corozaim et Bethsaidæ væ erit, sed et tibi Capharnaum. Nunquid usque in cælum exaltaberis? Nonne tu es quæ fama hospitii mei, et signorum in te factorum famosa efficeris, et contra prædicationem meam superbissime restitisti? Capharnaum interpretatur villa pulcherrima, in qua condemnatur perfida Jerusalem, cui dicitur: Justificata est Sodoma soror tua ex te, id est, ex tui comparatione cum illa, quæ non est exemplo Loth correctæ, tu Filii Dei verbis et miraculis semper exististi ingrata.

²⁹¹ + **11.25 Respondens Jesus.** Respondens tacitæ objectionis quasi quæreretur, quæ ratio quod Judaicus populus Dei cultor, Dei Filium in carne venientem tam obstinatus rejecit, quem gentilitas tam prona recepit? Domine cœli et terræ. Qui facis cœlos, et relinquis in terrenitate quos vis, vel ad litteram. Parvulis. Sapientibus et prudentibus non opponit insipientes et hebetes, sed parvulos, ut probet se tumorem damnare, non acumen.

²⁹² + **11.26 Ita pater.** Blandientis affectu loquitur ut inceptum in apostolis beneficium compleatur. Hic exemplum humilitatis accipimus, ne temere discutere præsumamus superna consilia de vocatione horum, et repulsione illorum; cum enim utrumque attulisset, non mox rationem reddidit, sed sic Deo placitum dixit, ostendens quia injustum esse non potest quod justo placet. In omnibus ergo quæ exterius disponuntur, apertæ causa rationis est, occultæ justitia voluntatis. Quoniam sic fuit placitum ante te. Ne quis iterum quærat cur humiles eligat, sapientes reprobet.

²⁹³ + **11.27 Omnia mihi,** etc. Tradentem Patrem, accipientem Filium, mystice intellige. Alioquin, si juxta fragilitatem nostram accipis, cum cœperit habere qui accepit, incipiet non habere qui dedit per omnia coomnipotentem nota, per tradita, Filium, cui per naturam omnia pro unius substantiæ jure sunt propria, non data per gratiam. Tradita autem omnia non cælum et terra et cætera quæ fecit: sed hi qui per Filium accessum habent ad Patrem, et ante rebelles, Dominum postea sentire cœperunt. Et nemo novit Filium, etc. Seipsum revelare. Et nemo novit Patrem nisi Filius, et cui Patrem voluit revelare. Ad utrumque enim illud subditum refertur. Verbo enim suo Pater se declarat. Et Verbum seipsum declarat, quia mentis nostræ lumen est. Nisi Filius, et cui Filius voluerit, etc. Mutua cognitio, quæ est æqualitate naturæ. Illa autem tantilla quæ in nobis est, dignatione revelantis est.

²⁹⁴ + **11.29 Tollite jugum,** etc. Jugum Christi, Evangelium est, quod Judæos et gentes in una fide conjungit. Tollite super vos. Id est, in honore habete: non subtus, ut contemnatis. Qui laboratis, difficultate legis, et onerati peccatis, scilicet, reficiam, si jugum tollitis, id est, præcepta mea. Et quid jugo ejus suavius? quid onere levius? probabilem fieri, abstinere a malo, bonum velle, amare omnes, æterna sequi, præsentibus non capi, nolle alii facere quod pati non vis. Discite a me. Docente verbo et exemplo, ut sitis humiles mentibus, mites moribus. Humiles, ut neminem contemnant; mites, ut nullum lædant. Corde, ut idem extra in opere sit et in corde, ne lateat serpens in specie columbæ.

²⁹⁵ + **11.30 Jugum enim meum.** Quomodo Evangelium lege levius est, cum ibi opera, hic et concupiscentia damnatur? Sed in lege multa jubentur, quæ Apostolus impleri non posse dicit: hic voluntas quæritur quæ in arbitrio nostro est, et quæ sola sufficere potest et præmium habere. Item quomodo jugum Christi suave, cum supra dicitur: Arcta via est quæ ducit ad vitam. Sed angusta, quia non nisi angusto initio incipitur, processu vero temporis ineffabili dilectionis dulcedine dilatatur. Onus meum. Quia illud momentaneum nostræ tribulationis æternum pondus gloriæ operatur in cœlis I Cor. 4..

12 In illo tempore abiit Jesus per sata sabbato: discipuli autem ejus esurientes cœperunt vellere spicas, et manducare. ²⁹⁶ 2 Pharisæi autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli tui faciunt quod non licet facere sabbatis. ²⁹⁷ 3 At ille dixit eis: Non legistis quid fecerit David, quando esuriit, et qui cum eo erant: ²⁹⁸ 4 quomodo intravit in domum Dei, et panes propositionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus? ²⁹⁹ 5 aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, et sine crimine sunt? ³⁰⁰ 6 Dico autem vobis, quia templo major est hic. ³⁰¹ 7 Si autem sciretis, quid est: Misericordiam volo, et non sacrificium: numquam condemnassetis innocentes: ³⁰² 8 dominus enim est Filius hominis etiam sabbati. ³⁰³ 9 Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum. ³⁰⁴ 10 Et ecce homo manum habens aridam, et interrogabant eum, dicentes: Si licet sabbatis curare? ut accusarent eum. ³⁰⁴ 11 Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ovem unam, et si ceciderit hæc sabbatis in foveam, nonne tenebit et levabit eam? ³⁰⁵ 12

²⁹⁶ + **12.1 In illo tempore.** Narrata prædicatione et miraculis unius anni ante quæstionem Joannis factis, transit ad illa quæ facta sunt alio anno, scilicet, post mortem Joannis, quando jam in omnibus Christo contradicitur. Esurientes, etc. Quia, ut alius ait evangelista, nec locum vescendi habebant pro turbis: propter nimiam importunitatem eorum. Alii Evangelistæ addunt: manibus confricasse Luc. 6.. Unde et Petro dicitur: Macta et manduca Act. 10..

²⁹⁷ + **12.2 Non licet.** Secundum præceptum legis. Sed quia alia scriptura dicit: Misericordiam malo quam sacrificium Ose. 6., melius fuit hominem de famis periculo liberare, quam sacrificium Deo offerre, quia hostia placens est salus hominum. De vastatione frugum non arguunt, quia licet per legem inde edere.

²⁹⁸ + **12.3 At ille dixit,** etc. In hoc facto nihil aliud instruimur, nisi ut sabbatum non ad litteram, sed spiritualiter intelligamus. Non legistis. Si David et Abimelech non reprehenditur, quorum uterque mandatum legis probabili necessitate transgressus est, et hic similis causa famis est, cur non idem probatis in apostolis?

²⁹⁹ + **12.4 Panes propositionis.** Quod significavit sacerdotalem cibum transiturum in usum populorum. Vel quia omnes sacerdotes debemus imitari. Vel quod omnes sacerdotes sumus.

³⁰⁰ + **12.5 Quia sabbatis sacerdotes.** Hic sine necessitate ostendit sabbatum violari ab ipsis qui calumniantur. Unum exemplum datum est regiæ potestatis de David: aliud sacerdotalis, de his qui per ministerium templi sabbatum violant, ut multo minus ad ipsum pertineat crimen spicarum sabbato vulsarum, qui verus rex et sacerdos est et dominus sabbati.

³⁰¹ + **12.6 Dico autem vobis.** Quasi dicat: Si figurale templum potuit defendere sacerdotes sibi servientes, cur spirituale non potest defendere discipulos sibi credentes?

³⁰² + **12.7 Si autem.** Et vos ostenderet omnia futuri temporis speciem continere, adjecit: Si autem sciretis, id est, quia Deus per gratiam disposuit liberare populum, et non per exteriores observantias, non reprehenderetis meos, si vetera omittunt.

³⁰³ + **12.8 Dominus est enim.** Si David pastus et sacerdotes templi ministerio sabbatum violantes sine crimine sunt, quanto magis Filius hominis, qui verus est rex et sacerdos et dominus sabbati?

³⁰⁴ + **12.10 Et ecce homo.** Iste homo dicitur cæmentarius fuisse, quia manus cui spiritualis ædificii cura commissa fuit, arida erat usque ad tempus Christi. Ecce homo manum, etc. Significat humanum genus in fœcunditate boni operis arefactum pro manu ad pomum extensa, quam sanavit manus innocens in cruce extensa. Bene manus in Synagoga erat arida, quia ubi majus donum scientiæ, ibi transgressor majori subjacet culpæ. Interrogabant. Quia discipulos de violatione sabbati probabili exemplo excusaverat, ipsum volunt calumniari, ut si non curet, crudelitatis, vel imbecillitatis: vel si curet, transgressionis arguant. Sabbatis, etc. Præcipue sabbatis docet et operatur Jesus, non solum propter speciale sabbatum, sed et propter celebriorem populi conventum, quærens salutem omnium.

³⁰⁵ + **12.11 Quis erit.** Competenti exemplo solvit quæstionem, ut eos ostendat sabbatum violare in opere cupiditatis, qui eum violare arguunt in opere charitatis. Arguit eos qui legem male

Quanto magis melior est homo ove? itaque licet sabbatis benefacere. ¹³
 Tunc ait homini: Extende manum tuam. Et extendit, et restituta est sanitati
 sicut altera. ³⁰⁶ ¹⁴ Exeuntes autem pharisæi, consilium faciebant adversus
 eum, quomodo perderent eum. ¹⁵ Jesus autem sciens recessit inde: et secuti
 sunt eum multi, et curavit eos omnes: ³⁰⁷ ¹⁶ et præcepit eis ne manifestum
 eum facerent. ³⁰⁸ ¹⁷ Ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam
 prophetam, dicentem: ¹⁸ [Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus, in quo
 bene complacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, et iudicium
 gentibus nuntiabit. ³⁰⁹ ¹⁹ Non contendet, neque clamabit, neque audiet
 aliquis in plateis vocem ejus: ²⁰ arundinem quassatam non confringet, et
 linum fumigans non extinguet, donec ejiciat ad victoriam iudicium: ³¹⁰ ²¹
 et in nomine ejus gentes sperabunt.] ²² Tunc oblatus est ei dæmonium
 habens, cæcus, et mutus, et curavit eum ita ut loqueretur, et videret. ³¹¹ ²³
 Et stupebant omnes turbæ, et dicebant: Numquid hic est filius David? ²⁴
 Pharisæi autem audientes, dixerunt: Hic non ejicit dæmones nisi in Beelzebub
 principe dæmoniorum. ³¹² ²⁵ Jesus autem sciens cogitationes eorum, dixit
 eis: Omne regnum divisum contra se desolabitur: et omnis civitas vel domus
 divisa contra se, non stabit. ³¹³ ²⁶ Et si Satanas Satanam ejicit, adversus se

interpretantur, qui dicunt in sabbato a bonis operibus feriandum. Sed a malis tantum feriandum
 est; unde dicitur: Omne opus servile non facietis in eo Levit. 23.. Id est, peccatum. Sic et in æterna
 requie a malis tantum feriabuntur, non a bonis.

³⁰⁶ + **12.13 Extende.** Quia nil plus valet curationi eleemosynarum largitate, unde dicitur:
 Non sit manus tua ad accipendum porrecta, sed ad dandum collecta Eccl. 4.. Quia frustra pro
 peccatis rogaturus manus ad Deum expandit, qui has ad pauperes pro posse non extendit. Sicut
 altera. Homo ante adventum Christi dexteram habuit languidam, quia ab eleemosynis torpebat:
 sinistram sanam quia suæ utilitati intendebat: sed veniente Christo dextera sanatur ut sinistra:
 quia quod congregaverat avide, modo distribuit charitate.

³⁰⁷ + **12.15 Recessit inde.** Nota exemplum: Si vos persecuti sunt in una civitate, fugite in
 aliam Matth. 10.. Secuti sunt. Docti visis virtutibus persequuntur, indocti opinione ejus ducti
 amando sequuntur, unde et curari merentur.

³⁰⁸ + **12.16 Et præcepit.** Non timore, ne proditus occideretur, sed parcendo Judæis, ne
 invidia trucidarentur in ejus innocentia et mansuetudine. Hic mystice nos instruit, ne cum aliquo
 magnificimus, laudem foris quæramus.

³⁰⁹ + **12.18 Animæ meæ.** Per animam omnis affectus demonstratur.

³¹⁰ + **12.20 Arundinem.** Judæos, omni vento cedentes, qui ab invicem discrepando dissi-
 pati sunt, non mox damnabit, sed supportabit. Arundinem quassatam. Qui peccanti non porrigit
 manum, nec portat onus fratris, quassatum calamum confringit. Et qui fidei modicam scintil-
 lam contemnit in parvulis, linum fumigans extinguit: quod Christus non fecit, qui potius venit
 quærere quod perierat; patientiam namque servavit, donec iudicium quod in eo agebatur, ad vic-
 toriam perveniret, et expulso mundi principe ad regnum rediret, in dextera Patris sedens, donec
 ponat inimicos sub pedibus. Linum fumigans. Gentes, quas naturalis legis ardore fere extincto
 fumus erroris amarissimus, et odoris noxius involvit: quas non exstinxit, sed de parva scintilla
 in magnum ardorem ignis Dei suscitavit. Donec. Tandiu prædicatio ejus nullis insidiis superata
 mundo lucet, donec ponat in terra iudicium, et impleatur: Fiat voluntas tua, sicut in cælo et in
 terra.

³¹¹ + **12.22 Et curavit.** Tria signa simul facta sunt quæ et quotidie in conversione hominum
 fiunt, ut expulso dæmone lumen fidei videant et Deum laudent.

³¹² + **12.24 In Beelzebub.** Beel, id est, Baal: muscarum, ob sordes immolatitii sanguinis: deus
 est Accaron, quo nomine vocant principem dæmoniorum.

³¹³ + **12.25 Omne regnum.** Necessaria complexione eos arguit. Vel enim Christus virtute Dei
 dæmones ejicit, vel in principe dæmoniorum. Si virtute Dei, frustra calumniantur. Si in principe
 dæmoniorum, regnum ejus divisum est, nec stabit: et ideo a regno ejus recedant: quod innuit eos

divisus est: quomodo ergo stabit regnum ejus? ³¹⁴ ²⁷ Et si ego in Beelzebub ejicio dæmones, filii vestri in quo ejiciunt? ideo ipsi judices vestri erunt. ³¹⁵
²⁸ Si autem ego in Spiritu Dei ejicio dæmones, igitur pervenit in vos regnum Dei. ³¹⁶ ²⁹ Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, et vasa ejus diripere, nisi prius alligaverit fortem? et tunc domum illius diripiet. ³¹⁷
³⁰ Qui non est mecum, contra me est; et qui non congregat mihi, spargit. ³¹⁸
³¹ Ideo dico vobis: Omne peccatum et blasphemia remittetur hominibus, Spiritus autem blasphemia non remittetur. ³¹⁹ ³² Et quicumque dixerit verbum contra Filium hominis, remittetur ei: qui autem dixerit contra Spiritum Sanctum, non remittetur ei, neque in hoc sæculo, neque in futuro. ³²⁰ ³³ Aut facite arborem bonam, et fructum ejus bonum: aut facite

sibi elegisse, dum in se non credunt.

³¹⁴ + **12.26 Et omnis civitas.** Eadem ratio est civitatis et domus, quæ regni. Civitas Jerusalem semper gloriosa, postquam in Christum et in Apostolos exarsit, facta divisione, excidio cecidit.

³¹⁵ + **12.27 Et si ego in Beelzebub.** Si expulsio dæmonum in filiis vestris Deo non dæmonibus deputatur, quare in me idem opus eadem non habet causam? Ipsi, etc. Contemptibilia mundi in quibus sancta simplicitas meæ virtutis apparet. Vel ita potius: Filii, id est, Apostoli qui bene sibi conscii erant, nihil malæ artis ab eo didicisse: ideo ipsi testes mei iudicii, judicantes duodecim tribus Israël.

³¹⁶ + **12.28 Si autem ego.** Illa pars: Si ego in Beelzebub ejicio dæmones, ad plura inconvenientia perducta est, modo agitur de alia parte complexionis. Si autem ego in spiritu Dei. Hic Lucas ait: in digito Luc. 11.. Digitus dicitur Spiritus sanctus pro partitione donorum. Regnum Dei, vel seipsum dicit. Unde alibi: Medius inter vos stetit, quem vos nescitis Luc. 11, Joan. 1.. Vel, regnum quod Joannes et ipse Jesus prædicavit. Pœnitentiam agite: appropinquabit enim regnum cœlorum Matth. 21.. Est et tertium regnum Scripturæ sanctæ, quod aufertur a Judæis et datur genti facienti fructum ejus. Vel regnum, id est, omnes mundi partes, Apostolis et successoribus eorum ad convertendum distribuit.

³¹⁷ + **12.29 Aut quomodo potest.** Ostendit ergo Dominus per manifestam parabolam, quod non concordat in fallaci operatione cum dæmonibus sicut calumniabantur, sed virtute divinitatis homines a dæmonio liberaret; ideoque grande scelus committunt, qui quod Dei esse cognoverant, diaboli esse clamabant. Neque enim possunt esse concordēs: quorum opera diversa sunt. Unde addit: Qui non est mecum, etc. Domum illius. Vel domum, id est, omnes mundi partes Apostolis et eorum successoribus ad convertendum distribuit.

³¹⁸ + **12.30 Qui non est mecum,** etc. Id est, qui dissimilia meis facit opera, contrarius mihi est: ille trahit ad vitia, ego ad virtutes.

³¹⁹ + **12.31 Omne peccatum et blasphemia.** Quod humana fragilitate contrahitur, remissibile est, si congregatio non deseratur. Si vero diabolica obstinatione de dispersione ad congregationem nunquam reditur, peccatum insolubile judicatur. HIER. Omne peccatum. Non omnia peccata omnibus remittuntur, sed his, etc., usque ad omnes veniam consecuturos post universale iudicium, transactis licet multis sæculis, asserens. Spiritus autem. Qui manifeste opera Dei intelligit, cum de virtute negare non possit, si stimulatus: invidia calumniatur, et dicit esse Beelzebub, isti non dimittetur. Non quod et ei negetur remissio si pœniteret: sed quia hic blasphemus, exigentibus meritis suis malis, sicut nunquam ad remissionem, ita nec ad pœnitentiam perventurus sit. Sicut Joannes evangelista de quibusdam blasphemiarum suarum merito excæcatis ait: Propterea non poterant credere Joan. 10.. Quod iterum dixit Isaias: Excæcavit oculos eorum Isa. 6.. Qui Spiritum sanctum non esse, vel minorem Patre credunt, et dicunt: quia non invidia diabolica, sed humana ignorantia hoc faciunt, irremissibili crimine non tenentur. Sed qui in similitudine diaboli contra conscientiam suam majestatem Dei oppugnant, non habent remissionem in æternum, sicut Marcus aperte declarat: qui posito hoc testimonio Domini subjunxit: Quoniam dicebant, spiritum immundum habet Matth. 3..

³²⁰ + **12.32 Et quicumque.** AMBR. Etiam qui scandalizatus infirmitate carnis meæ, purum hominem vel voratorem suspicatus fuerit, remissibile erit. Qui autem. Gratiam sancti Spiritus qua pœnitentia inspiratur et ad congregationem reditur, non cognoscens impœnitenti corde permanserit: cum hoc jam non sit humanum, sed diabolicum, irremissibile erit. Neque in hoc sæculo.

arborem malam, et fructum ejus malum: siquidem ex fructu arbor agnoscitur.
³²¹ ³⁴ Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali?
 ex abundantia enim cordis os loquitur. ³²² ³⁵ Bonus homo de bono
 thesauro profert bona: et malus homo de malo thesauro profert mala. ³²³
³⁶ Dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint
 homines, reddent rationem de eo in die judicii. ³²⁴ ³⁷ Ex verbis enim tuis
 justificaberis et ex verbis tuis condemnaberis. ³²⁵ ³⁸ Tunc responderunt ei
 quidam de scribis et pharisæis, dicentes: Magister, volumus a te signum
 videre. ³²⁶ ³⁹ Qui respondens ait illis: Generatio mala et adultera signum
 quærit: et signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ prophetæ. ³²⁷ ⁴⁰ Sicut
 enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus, et tribus noctibus, sic erit Filius
 hominis in corde terræ tribus diebus et tribus noctibus. ³²⁸ ⁴¹ Viri Ninivitæ
 surgent in iudicio cum generatione ista, et condemnabunt eam: quia
 pœnitentiam egerunt in prædicatione Jonæ, et ecce plus quam Jonas hic. ³²⁹

Quædam enim culpæ in hoc sæculo laxantur: quædam vero (parvæ scilicet) etiam in futuro. Quæ
 quidem post mortem gravant, sed et dimittuntur, si homo bonis actibus in vita, ut ibi dimittantur,
 promeruit. Neque in futuro. Quia sunt quædam levia, quæ si in hac vita nondum sunt remissa,
 post mortem gravant, sed et remittuntur, si digni sunt.

³²¹ + **12.33 Aut facite.** Nihil enim medium quin boni auctoris bona tantum sint opera, et mali
 mala. Coarctat eos hinc inde complexione, et utroque cornu premit. Si malus est diabolus, non
 facit bona; si bona sunt, non sunt diaboli. Aut facite, etc. Mystice arbor bona, Christus; fructus,
 prædicatio Evangelii; curationes, redemptio. Arbor mala diabolus et sui, id est, Scribæ et Pharisæi:
 et cæteri mali fructus, invidia, detractio, blasphemia, hæresis et hujusmodi.

³²² + **12.34 Progenies viperarum,** etc. Ostendit eos malam arborem: et fructus afferre blas-
 phemiæ. Ex abundantia. Homo sæpe fallitur, qui pensat cor ex ore, et opere. Sed Deus opus et
 verba ex corde quod novit iudicat. Illi ergo ex abundantia cordis os loquitur qui scit ex qua inten-
 tione exit.

³²³ + **12.35 Bonus homo.** Thesaurus cordis intentio est, ex qua Deus iudicat opera, ut et
 aliquando minora majorem, majora minorem habeant mercedem. Hoc in loco, vel Judæos ostendit
 de quali thesauro proferant blasphemiam. Vel cum superioribus hæret, quod sicut bonus homo non
 potest proferre mala, vel malus bona, sic nec Christus mala, nec diabolus bona opera potest facere.

³²⁴ + **12.36 Verbum otiosum.** Si de otioso verbo reddet homo rationem in die judicii, quanto
 magis vos qui opera sancti Spiritus dicitis esse Beelzebub. GREG. Otiosum verbum est, quod aut
 utilitate rectitudinis, aut ratione justæ necessitatis caret, quod scilicet, etc., usque ad hic non otiosi
 verbi sed criminosi tenebitur reus.

³²⁵ + **12.37 Ex verbis.** Mors et vita in manibus linguæ.

³²⁶ + **12.38 Tunc responderunt.** Cum Scribæ et Pharisæi verba nullatenus possent improbare,
 in operibus quærunt tentare, quærentes signa videre, quasi non fuerint signa quæ viderant.

³²⁷ + **12.39 Nisi signum Jonæ.** Ostendit Judæos ad instar Ninivitarum criminosos, et
 nisi pœniteant subversioni proximos. Sed sicut illis et denunciatur supplicium, et demonstratur
 remedium: ita Judæi non debent desperare veniam, si saltem postquam Christus resurrexit a mor-
 tuis, commoniti egerint pœnitentiam: quia mors Christi reconciliatio est mundi.

³²⁸ + **12.40 Sicut enim fuit Jonas.** Jonas, id est, dolens, significat illum qui dolores nostros
 portavit. Vel columba: Piscis qui voravit in pelago, mors quam passus est in mundo. Sicut ejectus
 est in aridam, sic Christus surrexit in gloriam. Tribus diebus. More antiquorum, qui diem cum
 nocte præcedente computabant. Partem diei qua sepultus est cum præterita nocte, pro nocte et die
 accipe, hoc est pro toto die per synecdochen. Sabbati noctem et diem integre. Noctem Dominicam
 cum eadem die illucescente, partem pro toto, et ita habes tres dies et tres noctes. Primi dies propter
 futurum hominis lapsum a luce in noctem. Isti propter hominis reparationem a tenebris ad lucem
 computantur. Mystice. Tres dies, tria tempora, ante legem, sub lege, sub gratia. Tres noctes, tres
 mortui quos suscitavit Dominus.

³²⁹ + **12.41 Viri Ninivitæ.** Et est sensus: Jonas paucis diebus et sine signis prædicavit genti in-
 credulæ, et profecit: ego longo tempore, et populo Dei, et compluribus signis, in vanum prædico.

⁴² Regina austri surget in iudicio cum generatione ista, et condemnabit eam: quia venit a finibus terræ audire sapientiam Salomonis, et ecce plus quam Salomon hic. ⁴³ Cum autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærens requiem, et non invenit. ³³⁰ ⁴⁴ Tunc dicit: Revertar in domum meam, unde exivi. Et veniens invenit eam vacantem, scopis mundatam, et ornatam. ³³¹ ⁴⁵ Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum nequiores se, et intrantes habitant ibi: et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus. Sic erit et generationi huic pessimæ. ³³² ⁴⁶ Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater ejus et fratres stabant foris, quærentes loqui ei. ³³³ ⁴⁷ Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et fratres tui foris stant quærentes te. ³³⁴ ⁴⁸ At ipse respondens dicenti sibi, ait: Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? ³³⁵ ⁴⁹ Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. ⁵⁰ Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater, et soror, et mater est.

Eo magis indigni sunt venia, qui ex lege sunt infideles, quo plus est fidei in his, qui legem nescierunt. Ninive, speciosa: signat gentilitatem quam Christus amavit foedam, ut faceret pulchram. In Ninivitis et regina Austri, fides Ecclesiæ signatur, quæ non minus per poenitentiam peractæ insipientiæ quam per industriam discendæ sapientiæ Deo conciliatur. Duæ enim partes sunt Ecclesiæ, quæ peccare nescit, et quæ peccare desistit, poenitentia enim peccatum abolet, sapientia cavet.

³³⁰ + **12.43 Cum autem,** etc. Quasi dicat: Vos non estis similes Ninivitis vel reginæ Austri: quia me prædicante poenitentiam non poenituistis, et me docente sapientiam non didicistis. Sed estis similes homini a quo diabolus exclusus iterum ingreditur. Distat inter opera mea qui polluta mundo, et Satanæ, qui mundata gravius contaminat. Ambulat per loca. Explorat corda fidelium a mollitie fluxæ cogitationis purgata, si quos gressus ibi figere possit quod, quia nequit, ad humida redit.

³³¹ + **12.44 Revertar in domum.** Sub umbra dormit, in secreto calami, et locis humentibus. Umbra tenebrosa, conscientia: calamus foris nitidus, intus vacuus, simulator: locus humidus, lasciva mollisque mens.

³³² + **12.45 Septem alios spiritus.** Septem vitia, septem virtutibus spiritualibus contraria. Nequiores. Quia non modo habet vitia, sed et bona simulat. Tanto nequiores, quanto callidiores. Septem, quia tot erant gratiæ cum Christo destinatæ. Septem vitia, septem dæmonia septem spiritibus contraria spiritui sapientiæ et intellectus, etc. Sic erit, etc. Quod de una sola re dixit, hoc in hac tota gente fit. Immundus Spiritus a Judæis exivit, quando legem acceperunt. Ambulavit ad gentes, quæ cum postea Domino crederent, non invento loco in eis dixit: Revertar in Judæos vacantes præsidio Dei et angelorum, increpationibus et correptionibus mundatos, ornatos superfluis observationibus. Adduntur septem, quia multo majore numero dæmonum possidentur blasphemantes Jesum quam in Ægypto possessi fuerunt. Contra septem spiritus virtutum est numerus vitiorum.

³³³ + **12.46 Ecce mater ejus.** RAB. Mystice. Mater et fratres populus est Judæorum qui Jesu intus docente non possunt intrare, quia spiritualiter ejus verba, etc., usque ad Fratres Domini sunt consobrini ejus, filii Mariæ materteræ ejus: quæ dicitur mater Jacobi minoris et Joseph, et Judæ et Simonis.

³³⁴ + **12.47 Dixit autem ei.** Insidiose, utrum spirituali operi carnem præferat: et ideo se nosse dissimulat matrem et proximos per cognitionem, sed per conjunctionem spiritus esse sibi proximos dicit.

³³⁵ + **12.48 Quæ est mater mea?** Non recusat obsequia matris, sed præfert ministeria Patris: fratres non contemnit, sed opus spirituale præfert cognationi, ut et nos carni spiritum præferamus. Unde: Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus Matth. 10.. Ecce mater mea, etc. Hi sunt mater mea, qui me in credentium cordibus generant. Hi sunt fratres, qui faciunt opera Patris mei. Fratres et soror credendo, mater prædicando.

13 In illo die exiens Jesus de domo, sedebat secus mare.³³⁶ 2 Et congregatæ sunt ad eum turbæ multæ, ita ut naviculam ascendens sederet: et omnis turba stabat in littore,³³⁷ 3 et locutus est eis multa in parabolis, dicens: Ecce exiit qui seminat, seminare.³³⁸ 4 Et dum seminat, quædam ceciderunt secus viam, et venerunt volucres cæli, et comederunt ea.³³⁹ 5 Alia autem ceciderunt in petrosa, ubi non habebant terram multam: et continuo exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ:³⁴⁰ 6 sole autem orto æstuaverunt; et quia non habebant radicem, aruerunt. 7 Alia autem ceciderunt in spinas: et creverunt spinæ, et suffocaverunt ea. 8 Alia autem ceciderunt in terram bonam: et dabant fructum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum.³⁴¹ 9 Qui habet aures audiendi, audiat.³⁴² 10 Et accedentes discipuli dixerunt ei: Quare in parabolis loqueris eis? ³⁴³ 11 Qui respondens, ait illis: Quia vobis datum est nosse mysteria regni cælorum: illis autem non est datum.³⁴⁴ 12 Qui enim habet, dabitur ei, et abundabit: qui autem non habet, et quod habet auferetur ab eo.³⁴⁵ 13 Ideo in parabolis loquor eis: quia videntes non vident, et audientes non audiunt, neque intelligunt.³⁴⁶ 14 Et adimpletur in eis prophetia Isaïæ, dicentis:

³³⁶ + **13.1 In illo die.** Per hoc indicat hoc gestum consequenter, nisi forte dies ponatur pro tempore, more Scripturæ. Marcus eundem tenet ordinem. Lucas in aliud transit, sed nec repugnat huic. RAB. Non solum facta et dicta Domini, sed et itinera, etc., usque ad ad quæ Judæi non intraverunt, foris in littera fixi.

³³⁷ + **13.2 Turba stabat.** Hi sunt qui nuper audire venerunt, qui et a fluctibus maris secreti sunt, necdum coelestibus mysteriis quæ desiderant imbuti cum Christo ascendunt.

³³⁸ + **13.3 Locutus est multa.** Quia turba non unius est sententiæ sed diversarum voluntatum, loquitur eis multis parabolis, ut juxta varias voluptates, diversas recipiant disciplinas. Qui seminat. Ipse Christus, qui verbum veritatis quod apud Patrem vidit, hominibus per se vel per suos seminavit. Qui discipulis sacramenta loquebatur, exiit seminare Dei verbum in turbas.

³³⁹ + **13.4 Secus viam.** Via est, mens malarum cogitationum sedulo meatu trita et arefacta. Ubi dupliciter perit semen, quia et transitu cogitationum conculcatur, ut Lucas ait, et a volucris rapitur. Dæmones dicuntur volucres, seu quia coelestis spiritualisque naturæ, seu quia per æra volitant. Et venerunt. Secundum Lucam ab hominibus conculcatum est, quia prava persuasionem impiorum sublatum est. Et comederunt. Quia a mentibus hominum illud surripuerunt.

³⁴⁰ + **13.5 In petrosa.** Petrosa cito quærunt germinare, sed non figitur radix, quia non est alta terra, id est, quia parum inest desiderii salutaris. In hac expositione Domini discimus, quia res non semper in eadem significatione ponuntur. Nam petra hic pro duritia, terra pro lenitate mentis, sol pro fervore persecutionis. Cum sol alibi in bono: Fulgebunt justi sicut sol Matth. 13., et petra in fundamento, pro fortitudine fidei, et terra pro terrenis cogitationibus. Altitudinem terræ. Altitudo terræ est probitas animi disciplinis coelestibus eruditi, et in tentationibus probati.

³⁴¹ + **13.8 Scaagesimum.** Quia in numero senario mundi ornatus expletus est, per hunc bona operatio signatur.

³⁴² + **13.9 Qui habet aures audiendi.** Quoties hæc admonitio in Evangelio vel in Apocalypsi Joannis interponitur, mysticum quod dicitur insinuatur.

³⁴³ + **13.10 Et accedentes discipuli,** etc. Quomodo accedunt discipuli cum Dominus in navi sederet? Sed forte intelligendum, quod dudum cum ipso navem conscenderint: et ibi stantes quærunt.

³⁴⁴ + **13.11 Vobis datum est.** Nota non solum verba Domini, sed et facta, parabolas esse: id est, signa mysticarum rerum, quæ non intelligebant multi qui foris sunt.

³⁴⁵ + **13.12 Qui enim habet.** Id est, apostolis habentibus fidem, si quid minus virtutum habent, conceditur Judæis, qui non credunt in Filium Dei, etiam si quid boni per naturam habent, tollitur. Nam nihil possunt sapienter intelligere qui caput non habent sapientiæ. Auferetur ab eo. Nulla veræ sapientiæ dulcedine gaudebit.

³⁴⁶ + **13.13 Ideo in parabolis.** Dicitur quod ideo excæcati sunt, et sententiæ Domini per

[Auditu audietis, et non intelligetis: et videntes videbitis, et non videbitis. ³⁴⁷
¹⁵ Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos clausurunt: nequando videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos.] ³⁴⁸ ¹⁶ Vestri autem beati oculi quia vident, et aures vestræ quia audiunt. ³⁴⁹ ¹⁷ Amen quippe dico vobis, quia multi prophetæ et justri cupierunt videre quæ videtis, et non viderunt: et audire quæ auditis, et non audierunt. ³⁵⁰ ¹⁸ Vos ergo audite parabolam seminantis. ³⁵¹ ¹⁹ Omnis qui audit verbum regni, et non intelligit, venit malus, et rapit quod seminatum est in corde ejus: hic est qui secus viam seminatus est. ²⁰ Qui autem super petrosa seminatus est, hic est qui verbum audit, et continuo cum gaudio accipit illud: ³⁵² ²¹ non habet autem in se radicem, sed est temporalis: facta autem tribulatione et persecutione propter verbum, continuo scandalizatur. ²² Qui autem seminatus est in spinis, hic est qui verbum audit, et sollicitudo sæculi istius, et fallacia divitiarum suffocat verbum, et sine fructu efficitur. ³⁵³ ²³ Qui vero in terram bonam seminatus est, hic est qui audit verbum, et intelligit, et fructum affert, et facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero trigesimum. ³⁵⁴ ²⁴ Aliam parabolam proposuit illis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo: ³⁵⁵ ²⁵ cum

parabolas eis occultatæ sunt, ut post salubrius converterentur. Nam quia obscure dicta non intellexerunt, ideo non crediderunt in eum, et sic crucifixerunt, et sic post resurrectionem miraculis territi, majoris criminis reatu compuncti sunt. Unde accepta indulgentia ampliori flagrant dilectione. Sed Joannes hunc locum ita dicit: Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias: Excæcavit oculos eorum, ut non videant Joan. 11.. Ubi aperte dicit non ideo factam excæcationem, ut ea commoniti, et dolentes se non intelligere, converterentur aliquando: non enim hoc possent nisi crederent, sed potius ideo excæcati, ut non crederent, quod aliis peccatis meruerunt. Videntes non vident. Sicut avarus multas habet opes et nullas, quia inutiles sunt ei.

³⁴⁷ + **13.14 Auditum audietis.** Hæc de turbis prophetata sunt, quia stant in littore, et Domini non merentur audire sermonem.

³⁴⁸ + **13.15 Oculos suos.** Id est, ipsi sibi causa fuerunt ut Deus eis oculos clauderet. Ne quando. Id est, ideo, quia oculos et aures aperire noluerunt, non meruerunt aliquando converti: quod tamen misericorditer factum est eis.

³⁴⁹ + **13.16 Beati.** Vere beati, quia hoc etiam præsentialiter videre et audire meruerunt, quod nullus priorum quantivis meriti meruit, quamvis multum desideraverit.

³⁵⁰ + **13.17 Et justis.** Lucas justos reges dicit, quia motus suos bene regunt

³⁵¹ + **13.18 Vos ergo audite.** Primam parabolam exponit, ut idem attendant in cæteris. Exponit non secundum singula verba, sed summam sententiæ. AUG. sup. Gen. Proinde quod narravit evangelista (etiam factum est) Dominum scilicet talia fuisse locutum. Ipsius autem, etc., usque ad illud quippe scripsit narrator rerum præteritarum, hoc prænuntiator tantummodo futurorum.

³⁵² + **13.20 Super petrosa.** Super petram et in spinis seminantur, qui bene accipiunt: sed vel adversa terrendo, vel prospera blandiendo, retardant eos ne perficiant. Divitiis jungitur sollicitudo custodiæ, quæ affligit, et voluptas, quæ effluere facit.

³⁵³ + **13.22 Fallacia divitiarum.** CHRYSOST. Suffocantur spinis quæ audivimus, non quidem ipsarum spinarum culpa, sed ejus qui illas, etc., usque ad duo quippe vitia inter se opposita in divitiis sunt, unum quod incendit sollicitudinem, et offuscatur curis: alterum quod molliores deliciis reddit.

³⁵⁴ + **13.23 Aliud quidem centesimum.** RAB. Tres differentiæ sunt in bona terra, sicut fuere in mala. Triginta enim refertur ad nuptias. Sexaginta ad, etc., usque ad tricesimum conjugatorum, quia hæc est ætas præliantium, et his est major conflictus ne libidine superentur.

³⁵⁵ + **13.24 Aliam parabolam.** Quasi dives paterfamilias invitatos diversis reficit cibis, ut unusquisque secundum naturam stomachi sui varia alimenta susciperet. Unde et dixit aliam

autem dormirent homines, venit inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et abiit. ³⁵⁶ ²⁶ Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania. ²⁷ Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? ²⁸ Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et colligimus ea? ³⁵⁷ ²⁹ Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. ³⁵⁸ ³⁰ Sinite utraque crescere usque ad messem, et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum. ³⁵⁹ ³¹ Aliam parabolam proposuit eis dicens: Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo: ³⁶⁰ ³² quod minimum quidem est omnibus seminibus: cum autem creverit, majus est omnibus oleribus, et fit arbor, ita ut volucres cæli veniant, et habitent in ramis ejus. ³⁶¹ ³³ Aliam parabolam locutus est eis: Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis

parabolam et non alteram, ut plures sequi intelligantur. Hæc parabola proponitur, dimissis turbis, domi rogantibus discipulis exponitur. Et docet hic bonam voluntatem, et cautelam, et patientiam, et discretionem, et longanimitatem, et justitiam.

³⁵⁶ + **13.25 Homines.** Qui aliis ad tutelam et custodiam deputati sunt prælati in Ecclesia: vel cum dormitionem mortis accipient apostoli.

³⁵⁷ + **13.28 Vis, imus.** Cum spiritualis homo audit hoc esse a diabolo qui nihil valet contra voluntatem Dei, potest ei voluntas suboriri, ut tales auferat de mundo si facultatem habeat. Sed consulit justitiam Dei, an facere debeat, et an Deus velit esse hoc officium hominum. Sed Veritas respondet: Non nosse hominem in hac vita qualis futurus sit qui modo errat, et quid bonis conferat ejus error: et ideo eos non esse tollendos, ne forte interficiantur, qui forte futuri sunt: vel ne bonis obsit, quibus prosunt, etc. Tunc vero opportune fieri, cum jam non est commutandæ vitæ tempus et proficiendi aliis: et tunc non ab hominibus, sed ab angelis dicit fieri.

³⁵⁸ + **13.29 Et ait: Non,** etc. Ecce patientia. Non enim audito dolore exarsit in iram, nec mox ulcisci voluit, ita et nos læsi patienter feramus. Ne forte. Hic datur locus pœnitentiæ et monemur non cito amputare: quia qui errat hodie, cras forte defendet veritatem. Si ergo modo avelleretur, triticum quod futurum erat eradicaretur. Vel necesse est ut mali permisti sint bonis per quos exerceantur. Vel quorum comparatione nitantur ad melius, quibus sublatis altitudo charitatis marcescit quod est eradicari. Ibi patienter tolerandi sunt mali, ubi aliqui inveniuntur quibus adjuvantur boni. AUG. Multitudo non est excommunicanda, nec princeps populi.

³⁵⁹ + **13.30 Sinite.** Hoc videtur contrarium illi apostolico: Auferte malum ex vobis I Cor. 5.. Sed sicut inter lolium et triticum quamdiu herba est, parum distat: ita monet Dominus ne de ambiguo judicemus, quod Dominus in die judicii non suspiciose, sed manifeste damnabit. In patiando justitiam meditemur: in iudicando justitiam non negligamus. Et in tempore. Qui longanimitate tulit per justitiam, digna retribuit: discretæ enim sunt virtutes, sed non contrariæ. Et alligate. In hac vita non est alligatio, alioquin non tot ab errore respicerent.

³⁶⁰ + **13.31 Simile est regnum,** etc. Regnum cælorum, prædicatio est Evangelii, de qua alibi: Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructum ejus Matth. 21.. Vel notitia Scripturarum. Grano sinapis. Grano sinapis comparatur pro fervore fidei, quia dicitur venena expellere, id est, omnia dogmata pravitatis. Potest in grano sinapis humilitas Dominicæ incarnationis intelligi. Quo accepto homo misit in hortum suum, quia corpus crucifixi Salvatoris accipiens Joseph in horto sepelivit. Expandit ramos in quibus volucres cæli requiescent, quia prædicatores dispersit in mundum, in quorum dictis et consolationibus fideles ab hujus vitæ fatigatione respirarent.

³⁶¹ + **13.32 Cum autem creverit.** Toto mundo vel in animo singulorum: quia nemo repente perfectus. Crevit et factum est in arborem, quia surrexit et ascendit in cælum. Vel creverit, id est, mentibus hominum quantæ sit virtutis innotuerit. Cætera apparent olera, quæ cito crescunt et corruunt: non vivida, sed marcida: illa non olus, sed arbor fit, ubi folia cum fructu, et in ejus diversis sententiis spirituales quiescunt. Oleribus et fit arbor. Id est, dogmatibus philosophorum, quæ cito crescunt et corruunt, nil vitale promittentia.

tribus, donec fermentatum est totum. ³⁶² ³⁴ Hæc omnia locutus est Jesus in parabolis ad turbas: et sine parabolis non loquebatur eis: ³⁶³ ³⁵ ut impleretur quod dictum erat per prophetam dicentem: Aperiam in parabolis os meum; eructabo abscondita a constitutione mundi. ³⁶ Tunc, dimissis turbis, venit in domum: et accesserunt ad eum discipuli ejus, dicentes: Edissere nobis parabolam zizaniorum agri. ³⁷ Qui respondens ait illis: Qui seminat bonum semen, est Filius hominis. ³⁸ Ager autem est mundus. Bonum vero semen, hi sunt filii regnum. Zizania autem, filii sunt nequam. ³⁹ Inimicus autem, qui seminavit ea, est diabolus. Messis vero, consummatio sæculi est. Messores autem, angeli sunt. ⁴⁰ Sicut ergo colliguntur zizania, et igni comburuntur: sic erit in consummatione sæculi. ⁴¹ Mittet Filius hominis angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala, et eos qui faciunt iniquitatem: ⁴² et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. ⁴³ Tunc justi fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum. Qui habet aures audiendi, audiat. ⁴⁴ Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro: quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum. ³⁶⁴ ⁴⁵ Iterum simile est regnum cælorum homini negotiatori, quærenti bonas margaritas. ³⁶⁵ ⁴⁶ Inventa autem una pretiosa margarita, abiit, et vendidit omnia quæ habuit, et emit eam. ³⁶⁶ ⁴⁷ Iterum simile est regnum cælorum sagenæ missæ in mare, et ex omni genere piscium congreganti. ³⁶⁷ ⁴⁸ Quam, cum impleta esset,

³⁶² + **13.33 In farinæ satis.** Ut spiritus, anima, et corpus in unum redacta non discrepent inter se. Vel tres animæ virtutes in unum rediguntur, ut in ratione possideamus prudentiam, in ira odium vitiorum, in cupiditate desiderium virtutum. Vel, mulier, Ecclesia, fidem hominum farinæ tribus satis miscet, credulitati Patris et Filii et Spiritus sancti. Cumque in unum fuerit fermentatum, non nos ad triplicem Deum, sed unius deitatis notitiam perducit, quia non est diversa natura in singulis. Donec fermentatum. Tandiu charitas in mente recondita crescere debet, donec mentem totam in sui perfectionem commutet, ut nihil præter Deum diligat vel recolat, quod hic incipitur, in alia vita perficitur.

³⁶³ + **13.34 In parabolis ad turbas.** Quia quidquid ibi dicitur de exercitu Israël, et omnia signa occulta sunt sacramenta.

³⁶⁴ + **13.44 Thesauro abscondito in agro.** Thesaurus potest accipi verbum Dei, qui in carne Christi absconditur. Vel Scriptura, in qua reposita est notitia Salvatoris. Vel, duo Testamenta in Ecclesia, pro quorum intelligentia omnibus renuntiatur ut in otio discantur. Terrenis regnum cælorum similatur, ut per cognita surgat ad incognita animus, et diligat. Abscondit et præ gaudio illius. Ut servetur a malignis spiritibus et laudibus hominum. Sic sit opus in publico, ut intentio maneat occulta.

³⁶⁵ + **13.45 Negotiatori.** Beatitudinem qua exuti sumus culpa primi hominis, debemus omnes, intelligendo recte et operando bene, negotiari. Bonas margaritas. Bonæ margaritæ, lex et prophetæ. Una pretiosa, scientia Salvatoris, pro qua homo, ut Paulus, omnibus mysteriis legis et observationibus renuntiavit.

³⁶⁶ + **13.46 Inventa autem.** Id est, Christo, qui præest omnibus hominibus, vel spirituali præcepto dilectionis. Vel intellectu verbo, quod erat apud Deum penetrata carnis testudine. Vel cœlestis vitæ dulcedine, pro qua omnia vilescunt.

³⁶⁷ + **13.47 Sagenæ missæ.** Impletur Jeremiæ vaticinium: Ecce ego mitto ad vos piscatores multos Jer. 16.. Postquam audierunt Petrus et Andreas, Jacobus et Joannes: Sequimini me, faciam vos piscatores hominum: contexuerunt sibi sagenam ex Veteri et Novo Testamento, et in mare sæculi miserunt, quæ usque hodie trahitur, et in fluctibus tenditur: capiens quidquid incidit, bonos et malos, quos ad littus trahit, id est, ad finem mundi, ut tunc fiat divisio. Unde sequitur: Sic erit in consummatione sæculi, etc. Sagenæ comparatur Ecclesia vel prædicatio evangelica, quæ a fluctibus sæculi ad, cœlum trahit.

educentes, et secus littus sedentes, elegerunt bonis in vasa, malos autem foras miserunt. ³⁶⁸ ⁴⁹ Sic erit in consummatione sæculi: exhibunt angeli, et separabunt malos de medio justorum, ⁵⁰ et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, et stridor dentium. ⁵¹ Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam. ⁵² Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova et vetera. ³⁶⁹ ⁵³ Et factum est, cum consummasset Jesus parabolam istam, transiit inde. ⁵⁴ Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis eorum, ita ut mirarentur, et dicerent: Unde huic sapientia hæc, et virtutes? ³⁷⁰ ⁵⁵ Nonne hic est fabri filius? nonne mater ejus dicitur Maria, et fratres ejus, Jacobus, et Joseph, et Simon, et Judas? ³⁷¹ ⁵⁶ et sorores ejus, nonne omnes apud nos sunt? unde ergo huic omnia ista? ⁵⁷ Et scandalizabantur in eo. Jesus autem dixit eis: Non est propheta sine honore, nisi in patria sua, et in domo sua. ³⁷² ⁵⁸ Et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum. ³⁷³

14 In illo tempore audivit Herodes tetrarcha famam Jesu: ³⁷⁴ ² et ait pueris suis: Hic est Joannes Baptista: ipse surrexit a mortuis, et ideo virtutes operantur in eo. ³⁷⁵ ³ Herodes enim tenuit Joannem, et alligavit eum: et posuit in carcerem propter Herodiam uxorem fratris sui. ³⁷⁶ ⁴ Dicebat enim illi Joannes: Non licet tibi habere eam. ³⁷⁷ ⁵ Et volens illum occidere,

³⁶⁸ + **13.48 Et secus littus.** Littus, finis sæculi, in quo boni ad cælum, mali ad tenebras mittentur: in præsentem enim erant permisti.

³⁶⁹ + **13.52 Ideo omnis Scriba doctus,** etc. Quia intelligitis mysteria quæ vobis revelo: ideo faciam vos prædicatores, et eritis mihi similes qui de thesauro scientiæ meæ, nova et vetera profero, ut vos similiter faciatis. Apostoli sunt scribæ et notarii Christi, verba ejus signantes in tabulis cordis, et pollent opibus patrifamilias, ejicientes de thesauro doctrinarum suarum nova et vetera, quia quidquid in Evangelio prædicatur, legis et prophetarum vocibus comprobant.

³⁷⁰ + **13.54 Ut mirarentur.** Magna cæcitas, quem verbis et factis Christum cognoscunt, ob generis notitiam contemnunt.

³⁷¹ + **13.55 Fabri filius.** Non sine re voluit dici fabri filius, non illius quem putant, sed fabricatoris omnium. Sed hujus sacramenti Judæi ignari divinæ virtutis opera carnalis prospiciæ contemplatione contemnunt. Non enim considerant præsentia ejus opera, sed fragilem recordantur infantiam.

³⁷² + **13.57 Propheta.** Christus dicitur propheta. Unde Moses dicit: Prophetam suscitabit vobis Dominus de semine vestro Deut. 18.. In patria. Id est, in populo Judæorum: majora autem facit in gentibus.

³⁷³ + **13.58 Et non fecit.** Fecit virtutes aliquas, sed non multas, ne incredulos condemnaret. Vel despectus pauca facit, ne penitus excusabiles sint, majora autem in gentibus facit.

³⁷⁴ + **14.1 In illo tempore audivit Herodes.** Lucas vero ita: Audivit autem Herodes tetrarcha Luc. 9., etc. Quod ergo ait; Hic est Joannes Joan. 4.. Vel confirmatus quorumdam sententia post hæsitacionem dixit, vel adhuc dubius: hæc enim verba ad utrumque se habent.

³⁷⁵ + **14.2 Et ait.** Nota invidiam Judæorum. Hic alienigena dicit resurrexisse Joannem, qui nullum signum fecit. Illi Jesum tot virtutibus approbatum non resurrexisse contendunt. Et ideo. Senserunt enim quod majoris virtutis sunt futuri sancti a mortuis resurgentes, quam fragili carne gravati.

³⁷⁶ + **14.3 Herodes enim.** Quia dixit de opinione resurrectionis cum nihil de morte dixisset, revertitur et narrat qualiter et cur obierit. Herodes iste et Philippus fratres fuerunt filii Herodis, sub quo Dominus fugit in Ægyptum. Herodiam uxorem. Herodias filia Arethæ regis, quam ipse pater tulit Philippo, et in dolorem ejus dedit Herodi inimico illius.

³⁷⁷ + **14.4 Non licet.** Herodes forsitan legem Judæorum tenebat, et ideo Joannes eum ab adulterio prohibebat.

timuit populum: quia sicut prophetam eum habebant. ³⁷⁸ ⁶ Die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio, et placuit Herodi: ⁷ unde cum juramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo. ³⁷⁹ ⁸ At illa præmonita a matre sua: Da mihi, inquit, hic in disco caput Joannis Baptistæ. ⁹ Et contristatus est rex: propter juramentum autem, et eos qui pariter recumbebant, jussit dari. ³⁸⁰ ¹⁰ Misitque et decollavit Joannem in carcere. ³⁸¹ ¹¹ Et allatum est caput ejus in disco, et datum est puellæ, et attulit matri suæ. ¹² Et accedentes discipuli ejus, tulerunt corpus ejus, et sepelierunt illud: et venientes nuntiaverunt Jesu. ¹³ Quod cum audisset Jesus, secessit inde in navicula, in locum desertum seorsum: et cum audissent turbæ, secutæ sunt eum pedestres de civitatibus. ³⁸² ¹⁴ Et exiens vidit turbam multam, et misertus est eis, et curavit languidos eorum. ¹⁵ Vespere autem facto, accesserunt ad eum discipuli ejus, dicentes: Desertus est locus, et hora jam præterit: dimitte turbas, ut euntes in castella, emant sibi escas. ³⁸³ ¹⁶ Jesus autem dixit eis: Non habent necesse ire: date illis vos manducare. ³⁸⁴ ¹⁷ Responderunt ei: Non habemus hic nisi quinque panes et duos pisces. ³⁸⁵ ¹⁸ Qui ait eis: Afferte mihi illos huc. ¹⁹ Et cum jussisset

³⁷⁸ + **14.5 Timuit populum.** Populum timebat, sed amor superabat, pro quo et Deum postponebat. Timor Dei corrigit, timor hominum differt, sed voluntatem non aufert: unde et avidiores reddit ad crimen quos aliquando suspendit a crimine.

³⁷⁹ + **14.7 Cum juramento.** Ad hoc forte juravit ut occasionem pararet, qua videretur facere invitus quod faciebat spontaneus. Non enim hoc impleset de aliquo amato, quod implevit de propheta: quod et ante fecisset, si excusabiliter posset. BEDA. Si quid nos forte incaute jurasse contigerit, etc., usque ad nec aliquid culpæ se tali perjurio contraxisse doluit. ISID. Non est conservandum sacramentum quo malum incaute promittitur, velut si, etc., usque ad tolerabilius enim est non implere sacramentum, quam manere in stupro.

³⁸⁰ + **14.9 Constrictatus.** Ut discumbentibus videbatur. Talis quippe erat tristitia Herodis, qualis poenitentia videlicet Pharaonis.

³⁸¹ + **14.10 Et decollavit.** Minutus est Joannes capite, exaltatus est in cruce Christus: quia illius fama decrevit, istius crevit; unde: Illum oportet crescere, me autem minui Joan. 3. In truncato capite Joannis, ostenduntur Judæi Christum (qui est caput omnium prophetarum) perdidisse. Moraliter. Mors Joannis finem significat legis, qua finita merito migratur ad Christum, qui est finis legis ad justitiam omni credenti.

³⁸² + **14.13 Quod cum audisset Jesus.** Postquam apud Judæos lex et propheta caput perdit et vocem: Jesus transit ad desertum Ecclesiæ locum, quæ ante non habebat virum. Secessit. Non fugit timore, sed secessit parcens inimicis ne homicidium homicidio jungerent, dans exemplum vitandæ temeritatis. Vel secessit, ut probaret fidem credentium; unde: Et cum audissent turbæ, etc. Pedestres. Proprio labore, ut ardorem mentis ostenderent. Relinquunt civitates, id est, pristinas conversationes. Habent voluntatem, sed non vires perveniendi. Ideo Jesus obviam exit, et misertus curat, ut plena fides statim præmium habeat. Ecce quantum delectatur devotione credentium.

³⁸³ + **14.15 Vespere autem facto,** etc. Recedit Jesus de Judæa, vadit in desertum, turbæ sequuntur, quibus obviat et curat. Hoc non mane vel meridie, sed vespere quando sol justitiæ occubuit et finis mundi appropinquavit. Discipuli ejus. Carnales, et de futuro miraculo refectiois ignari, quibus dictum erat: In viam gentium ne abieritis Matth. 10.. Mystice. Fastidium Judæi gentes recipi et murmurant: quorum voce utitur Isaias Isa. 40.: Ecce gentes quasi stilla situlæ. Iterum: Omnes gentes quasi non sint, sed sunt coram eo. Sed Dominus per apostolos reficere decrevit; unde subdit: Jesus autem, etc. Dimitte turbas. Diu est quod idola sequitur, ideoque non est a nobis pascenda pane verbi Dei.

³⁸⁴ + **14.16 Date illis.** Provocat ad dandum, ut illis se non habere testantibus notior sit magnitudo signi, ubi etiam innuit, quod per eos sunt pascenda jejuna corda.

³⁸⁵ + **14.17 Quinque panes et duos pisces.** Per quinque panes et duos pisces, totum Vetus Testamentum significatur. Per quinque panes, quinque libri Moysi, qui bene hordeacei, qui cibus

turbam discumbere super fœnum, acceptis quinque panibus et duobus piscibus, aspiciens in cœlum benedixit, et fregit, et dedit discipulis panes, discipuli autem turbis. ³⁸⁶ ²⁰ Et manducaverunt omnes, et saturati sunt. Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos. ³⁸⁷ ²¹ Manducantium autem fuit numerus quinque millia virorum, exceptis mulieribus et parvulis. ³⁸⁸ ²² Et statim compulit Jesus discipulos ascendere in naviculam, et præcedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. ³⁸⁹ ²³ Et dimissa turba, ascendit in montem solus orare. Vespere autem factus solus erat ibi: ³⁹⁰ ²⁴ navicula autem in medio mari jactabatur fluctibus: erat enim contrarius ventus. ³⁹¹ ²⁵ Quarta enim vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare. ³⁹² ²⁶ Et videntes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: Quia phantasma est. Et præ timore clamaverunt. ³⁹³ ²⁷ Statimque Jesus locutus est eis, dicens: Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. ³⁹⁴ ²⁸ Respondens autem Petrus, dixit: Domine, si tu es, jube me ad te venire super aquas. ³⁹⁵ ²⁹ At ipse ait: Veni. Et descendens Petrus de

est jumentorum, rudibus enim aspera et grossa danda. Animalis enim homo non percipit ea quæ sunt spiritus Dei I Cor. 1.. Intus tamen latet medulla suavissimi sensus. Per duos pisces, prophetæ et psalmi: unde et post resurrectionem ait: Quæ scripta sunt in lege et prophetis plurimis de me Luc. 24..

³⁸⁶ + **14.19 Acceptis quinque,** etc. Accepit quinque panes, non novos creavit, quia veniens in carne non alia quam prædicta erant prædicavit, et opere implevit. Benedixit. Cum aperiens sensum, ut intelligerent Scripturas, dono internæ suavitatis multiplicavit. Fregit cum mysteria legis in medium protulit.

³⁸⁷ + **14.20 Reliquias.** Secretiora quæ a rudibus capi nequeunt, non sunt negligenter habenda, sed a duodecim apostolis qui per cophinos duodecim significantur, et ab eorum successoribus diligenter inquirenda. Cophinis servilia opera geruntur. Et infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia I Cor. 1..

³⁸⁸ + **14.21 Exceptis mulieribus et parvulis.** Sexus fragilis et minor ætas sunt numero indigni. Significat infirmos in fide nondum idoneos pugna.

³⁸⁹ + **14.22 Et statim compulit,** etc. RAB. Qui, ut ait Joannes, venturi erant ut facerent eum regem Joan. 6., qui miraculum panum viderant, etc., usque ad pro quibus ne nos emolliant, oremus.

³⁹⁰ + **14.23 Ascendit.** Pavit turbam ut Deus, ascendit orare ut homo. Non quod omnia non habens in potestate, sed ut formam hominis impleret. In hoc officium pietatis est, sequitur insigne potestatis miraculum. Vespere autem. Merito dicitur hæc tempestas esse in vespere, quia dum Ecclesia in tribulatione est, dicitur esse quasi in nocte, et sol justitiæ se abscondisse videtur.

³⁹¹ + **14.24 Navicula autem.** Navis in medio mari, solus Jesus in terra: quia aliquando ita est Ecclesia non modo afflicta, sed et fœdata ut prorsus videatur derelicta a Deo: sed Deus eam non relinquit. Unde Marcus ait: Vidit eos laborantes remigando Marc. 6.. Etsi non præsens, et si differt, tamen videt et corroborat.

³⁹² + **14.25 Quarta autem.** Tota nocte periclitantur, quia cum se homo considerat, nihil invenit nisi tenebras angustiarum et æstus hostium. Venit ad eos. Marcus ait: Volens præterire eos, pro quibus tamen liberandis venit. Quod fit ut ad horam turbati, sed mox liberati amplius stupeant, et gratias agant, quod idem sæpe fit in passionibus sanctorum.

³⁹³ + **14.26 Et videntes,** etc. Quia sæpe fit ut cum aliqua subito diutinæ tribulationis oritur sedatio, non statim credatur vera liberatio. Ideoque permanente priori formidine intensa, ad liberationem dirigitur oratio.

³⁹⁴ + **14.27 Ego sum, nolite timere.** Non supponit quis, quia ex voce sibi nota poterant eum cognoscere. Vel quia ipse est qui dixit: Qui est misit me ad vos Exod. 3..

³⁹⁵ + **14.28 Domine, si tu es.** Si tu es ille liberator, jube me venire ad tuam imitationem superando pressuras.

navicula, ambulabat super aquam ut veniret ad Jesum. ³⁹⁶ ³⁰ Videns vero ventum validum, timuit: et cum cœpisset mergi, clamavit dicens: Domine, salvum me fac. ³⁹⁷ ³¹ Et continuo Jesus extendens manum, apprehendit eum: et ait illi: Modicæ fidei, quare dubitasti? ³² Et cum ascendissent in naviculam, cessavit ventus. ³⁹⁸ ³³ Qui autem in navicula erant, venerunt, et adoraverunt eum, dicentes: Vere Filius Dei es. ³⁹⁹ ³⁴ Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesar. ⁴⁰⁰ ³⁵ Et cum cognovissent eum viri loci illius, miserunt in universam regionem illam, et obtulerunt ei omnes male habentes: ³⁶ et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti ejus tangerent. Et quicumque tetigerunt, salvi facti sunt. ⁴⁰¹

15 Tunc accesserunt ad eum ab Jerosolymis scribæ et pharisæi, dicentes: ⁴⁰²
² Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lavant manus suas cum panem manducant. ⁴⁰³ ³ Ipse autem respondens ait illis: Quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: ⁴⁰⁴ ⁴ Honora patrem, et matrem: et, Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. ⁴⁰⁵ ⁵ Vos autem dicitis: Quicumque dixerit patri, vel matri: Munus, quodcumque est ex me, tibi proderit: ⁴⁰⁶ ⁶ et non honorificabit patrem suum, aut matrem suam: et irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. ⁷ Hypocritæ, bene prophetavit de vobis

³⁹⁶ + **14.29 Et descendens.** De humano desperans adjutorio, mente calcat pressuras, ut Jesu sit conformis. Ambulabat, etc. Ecce homo super aquas ambulat. Ne ergo dubites Christum verum corpus esse, quia super aquas ambulavit. Super mare ambulare fecit, ut ostendat divinam potestatem. Mergi facit, ne infirmitatem obliviscatur, ne putet se æqualem Deo, et ne superbiat.

³⁹⁷ + **14.30 Et cum cœpisset,** etc. Paululum relinquitur tentationi, ut augeatur fides; ut enim credidit se ejus imperio posse fluctibus sustentari, sic dum mergitur, posse ejus virtute salvari.

³⁹⁸ + **14.32 Cessavit ventus.** In quocumque Deus per gratiam adest, mox universa bella quiescunt.

³⁹⁹ + **14.33 Et adoraverunt,** etc. Viso signo Filium Dei confitentur: cur ergo Arius creaturam esse perducatur?

⁴⁰⁰ + **14.34 In terram Genesar.** Allegorice. Genesar interpretatur hortus principum. Per typum ergo apostolorum et navis, intelligendum est Ecclesiam de persecutionibus liberatam a Domino duci ad littus, id est quietem, ubi paradisi restituatur hæreditas et primæ stolæ jucunditas.

⁴⁰¹ + **14.36 Fimbriam vestimenti,** etc. Id est, minimum mandatum, vel caro qua ad verbum Dei venimus, quem qui credendo tangit, ab omni morbo impietatis sanatur.

⁴⁰² + **15.1 Tunc accesserunt.** Homines Genesar, minus docti, credunt, sed qui sapientes videntur ad pugnam veniunt. CHRYSOST. Tunc, inquit, quando scilicet innumera signa operatus est, quando, etc., usque ad ut magnam eorum malitiam ostenderet.

⁴⁰³ + **15.2 Non enim lavant.** Intus nihil arguunt, qui intus livore polluti sunt. In vanum quidem sua baptismata servant, qui suorum cordium et corporum sordes abluere negligunt.

⁴⁰⁴ + **15.3 Quare et vos.** Si vos mandata Dei contemnitis propter traditiones hominum, quare arguitis discipulos, qui mandata hominum dimittunt, ut scita Dei custodiant?

⁴⁰⁵ + **15.4 Honora patrem.** HIER. Honor in Scripturis, non tantum in salutationibus et officiis deferendis, quantum, etc., usque ad ut filii honorarent etiam in vitæ necessariis ministrandis parentes suos.

⁴⁰⁶ + **15.5 Vos autem dicitis,** etc. Vestra autem traditio contraria est. Hoc filios dicere parentibus compellit: quod Deo oblaturus eram in tuos consumo cibos, tibi que prodest, o pater, ut timeat consecrata comedere. Vel quod Deo offero, tibi ipsi prodest. Quicumque dixerit. Scilicet, vita æterna dignus erit. Vel dixerit, id est, dicere proderit. Proderit. Quasi dicat: Non, imo sacrilegus esses, si acciperes, quia Deo devovi, Vel tibi proderit: si Deo dedero.

Isaias, dicens: ⁴⁰⁷ ⁸ [Populus hic labiis me honorat: cor autem eorum longe est a me. ⁴⁰⁸ ⁹ Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas et mandata hominum.] ¹⁰ Et convocatis ad se turbis, dixit eis: Audite, et intelligite. ¹¹ Non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem. ⁴⁰⁹ ¹² Tunc accedentes discipuli ejus, dixerunt ei: Scis quia pharisæi audito verbo hoc, scandalizati sunt? ⁴¹⁰ ¹³ At ille respondens ait: Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus cælestis, eradicabitur. ¹⁴ Sinite illos: cæci sunt, et duces cæcorum; cæcus autem si cæco ducatum præstet, ambo in foveam cadunt. ⁴¹¹ ¹⁵ Respondens autem Petrus dixit ei: Edissere nobis parabolam istam. ⁴¹² ¹⁶ At ille dixit: Adhuc et vos sine intellectu estis? ¹⁷ Non intelligitis quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, et in secessum emittitur? ¹⁸ Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, et ea coinquinant hominem: ¹⁹ de corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiarum: ⁴¹³ ²⁰ hæc sunt, quæ coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinat hominem. ⁴¹⁴ ²¹ Et egressus inde Jesus secessit in partes Tyri et Sidonis. ⁴¹⁵ ²² Et ecce mulier chananæa a finibus illis egressa clamavit, dicens ei: Miserere mei, Domine fili David: filia mea male a dæmonio vexatur. ⁴¹⁶ ²³ Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli ejus rogabant eum dicentes: Dimitte eam: quia clamat post nos. ⁴¹⁷ ²⁴ Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oves,

⁴⁰⁷ + **15.7 Bene prophetavit**, etc. In spiritu simulationem Judæorum, quod in dolo repugnarent Evangelio.

⁴⁰⁸ + **15.8 Labiis me honorat. Magister, scimus quia verax es** Marc. 12.. Vel exteriorem munditiam commendando, interior et quæ vera est, in eis non est.

⁴⁰⁹ + **15.11 Non quod intrat.** Nihil est extra hominem quod interius inquinat, nec idolothitum in hoc quod Dei creatura est; uno sermone omnis superstitionum observationum eliditur, cum in discernendis cibis religio putetur.

⁴¹⁰ + **15.12 Tunc accedentes.** Pharisæorum magna est religio in cibis, qui audito verbo hoc scandalizati sunt, id est, indignati sunt. Scandalizati sunt. Græce, nos offendiculum vel ruinam vel impactionem pedis possumus dicere. Unde: Qui scandalizaverit aliquem, id est, occasionem ruinæ dederit.

⁴¹¹ + **15.14 Sinite**, etc. Permittite suo arbitrio, quia irrevocabiles sunt. Unde Paulus: Hæreticum hominem post primam et secundam correctionem devota Tit. 3..

⁴¹² + **15.15 Edissere.** Quod aperte est dictum, putant apostoli per parabolam dictum. Vitiosus est auditor, qui vel obscura manifeste, vel manifeste dicta obscure vult intelligere.

⁴¹³ + **15.19 De corde**, etc. Non enim a diabolo immittuntur, sed ex propria voluntate nascuntur. Diabolus enim incentor est non auctor, quia nec interiora nisi per habitus et gestus novit.

⁴¹⁴ + **15.20 Non lotis.** Spiritualia dicta prophetarum, de cordis et corporis castigatione, ut hæc: Lavamini, mundi estote Isa. 1.. Pharisæi carnaliter de solo corpore accipiebant, quod vanum est fieri.

⁴¹⁵ + **15.21 Et egressus**, etc. Relictis calumniatoribus intra fines Tyri et Sidonis, ut filiam liberaret, et per fidem gentilis feminæ perfidiam Scribarum argueret. Relictis calumniatoribus significat quod post resurrectionem relicturus esset perfidiam Judæorum, per prædicationem iturus ad gentes.

⁴¹⁶ + **15.22 Clamavit**, etc. Per fidem clamat, unde, novit vocare filium David, Christi incarnationem confitens. Rogat pro filia, id est, pro populo suo nondum credente, ut ipsa fraude diaboli absolvantur. Vel, filia est anima vel conscientia cujuslibet intra Ecclesiam diabolo mancipata, pro qua mater Ecclesia rogat, vel ipse homo pro foedata conscientia.

⁴¹⁷ + **15.23 Qui non respondit.** Non de superbia, sed ne sit contrarius sententiæ suæ: In viam gentium ne abieritis Matth. 10.. Unde vitat calumniam Judæorum, gentium autem salus, passionis

quæ perierunt domus Israëli. ⁴¹⁸ ²⁵ At illa venit, et adoravit eum, dicens: Domine, adjuva me. ²⁶ Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus. ⁴¹⁹ ²⁷ At illa dixit: Etiam Domine: nam et catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. ⁴²⁰ ²⁸ Tunc respondens Jesus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia ejus ex illa hora. ⁴²¹ ²⁹ Et cum transisset inde Jesus, venit secus mare Galilææ: et ascendens in montem, sedebat ibi. ⁴²² ³⁰ Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles, et alios multos: et projecerunt eos ad pedes ejus, et curavit eos, ⁴²³ ³¹ ita ut turbæ mirarentur, videntes mutos loquentes, claudos ambulantes, cæcos videntes: et magnificabant Deum Israëli. ³² Jesus autem, convocatis discipulis suis, dixit: Misereor turbæ, quia triduo jam perseverant mecum, et non habent quod manducent: et dimittere eos jejunos nolo, ne deficiant in via. ⁴²⁴ ³³ Et dicunt ei discipuli: Unde ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam tantam? ⁴²⁵ ³⁴ Et ait illis Jesus: Quot habetis panes? At illi dixerunt: Septem, et paucos pisciculos. ³⁵ Et præcepit turbæ ut discumberent super terram. ³⁶ Et accipiens septem panes, et pisces, et

et resurrectionis tempori servatur.

⁴¹⁸ + **15.24 Non sum missus.** Quasi dicat: Prius oportet me sacramentum mei adventus complere in Judæis, et sic adducere alias oves, et hoc de signo petitionem hujus differendo.

⁴¹⁹ + **15.26 Panem filiorum.** Verbum salutis, quod prius debetur Judæis, non est bonum dare canibus vel gentibus, canina rabie latrantibus semper.

⁴²⁰ + **15.27 Etiam, Domine.** Sub persona mulieris, mira fides Ecclesiæ, et patientia, et humilitas prædicatur. Fides, quia credit posse sanari filiam. Patientia, quia toties despecta in precibus perstat. Humilitas, quia se non canibus, sed catellis comparat. Nam et catelli. Mensa, est sacra Scriptura; micæ puerorum, sunt interna mysteria quibus humiles reficiuntur sub mensa: quia Scripturæ humiliter subditi, catelli gentes humiles. Parvuli edunt non panes, non crustas, id est, non litteræ superficiem, sed medullam.

⁴²¹ + **15.28 Magna est fides.** Sic superius de centurione: Non inveni tantam fidem in Israël Matth. 8., qui similiter (ut hæc Chananæa) fidem gentium præsignabat. Magna est fides gentium, quæ in auditu auris obediunt: et in Deo salutem sibi suisque impetrat. Quod puerum centurionis et filiam Chananæa non veniens ad eos sanat, significat gentes, ad quas non venit per præsentiam, salvandas per verbum suum. Et sanata est. Ubi datur exemplum catechizandi et baptizandi infantes, qui nec sapere, nec facere aliquid possunt, sed per fidem et confessionem parentum liberantur a diabolo.

⁴²² + **15.29 Et cum transisset.** Cum in filia Chananitidis salutem gentium præsignasset, revertitur in Judæam, quia cum plenitudo gentium intraverit, tunc omnis Israël salvus fiet. In montem. Dominus in monte, verbum in alto sedet: quia in sua majestate non posset intelligi.

⁴²³ + **15.30 Cæcos.** Cæci sunt qui non intelligunt, etiamsi obediunt jubentibus. Surdi, qui non obediunt, etiamsi intelligant.

⁴²⁴ + **15.32 Jesus autem.** Convocat discipulos, ut doceat magistros cum minoribus communicare consilia sua. Vel ut ex locutione intelligant signi magnitudinem. Misereor turbæ. Turba triduo sustinet Dominum, quia fideles pœnitentes se ad Dominum in opere et sermone et cogitatione convertunt, qui in præsentis vitæ via deficerent, si in sua conscientia sine doctrinæ pabulo dimitterentur. In superiori signo propinqui memorantur, et vicini quinque sensuum et eorum non recordatur Dominus, sed discipuli in vespera jam inclinato sole. Hic Dominus se misereri dicit, et quare, quia triduo jam perseverant mecum. In toto sæculo tertium tempus est, quo gratia datur, primum ante legem, secundum sub lege, tertium sub gratia, quartum est in futuro: ubi dies erit sine nocte, ad quod tendens reficitur in via.

⁴²⁵ + **15.33 In deserto panes.** Panes prædicatores, desertum sese, id est, infecundos dicunt. Quasi dicat: Unde nobis tanta facundia ut possimus tam avidis auditoribus sufficere?

gratias agens, fregit, et dedit discipulis suis, et discipuli dederunt populo. ⁴²⁶
³⁷ Et comederunt omnes, et saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis,
 tulerunt septem sportas plenas. ³⁸ Erant autem qui manducaverunt quatuor
 millia hominum, extra parvulos et mulieres. ³⁹ Et, dimissa turba, ascendit in
 naviculam: et venit in fines Magedan. ⁴²⁷

16Et accesserunt ad eum pharisæi et sadducæi tentantes: et rogaverunt
 eum ut signum de cælo ostenderet eis. ⁴²⁸ ² At ille respondens, ait illis:
 Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundum est enim cælum. ⁴²⁹ ³ Et
 mane: Hodie tempestas, rutilat enim triste cælum. ⁴³⁰ ⁴ Faciem ergo cæli
 dijudicare nostis: signa autem temporum non potestis scire? Generatio mala
 et adultera signum quærit: et signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ
 prophetæ. Et relictis illis, abiit. ⁴³¹ ⁵ Et cum venissent discipuli ejus trans
 fretum, obliti sunt panes accipere. ⁴³² ⁶ Qui dixit illis: Intuemini, et cavete

⁴²⁶ + **15.36 Et accipiens.** Ut ostendat se congaudere de salute hominum et nos ad agendas gratias informat etiam de temporalibus. Septem panes. Septiformi Spiritu pascit, adjuncta apostolica auctoritate, quasi paucorum piscium sapore qui nos reficiunt exemplo suæ vitæ vel mortis. Septem panes, Scriptura Novi Testamenti in quo gratia Spiritus sancti et revelatur et datur. Nec sunt hordeacei, ut supra, quia hic non (ut in lege) vitale alimentum animæ figuris, quasi tenacissima palea tegitur. Hic non duos pisces (ut in lege duo ungebantur, rex et sacerdos), sed pauci, id est, sancti Novi Testamenti, qui de fluctibus sæculi sunt erepti, et sustinent turbulentum mare, et exemplo suo nos reficiunt, ne in via deficiamus. BEDA. Ibi supra fenum, ut desideria carnis comprimantur, hic super terram ubi et ipse mundus, etc., usque ad utraque refectio in monte celebrata est, quia utriusque Testamenti Scriptura altitudinem cœlestium præceptorum mandat et præmiorum: utraque altitudinem Christi prædicat. Et quod superfuit. Altiora mysteria quæ non capit communis turba, apostoli sustollunt et implent septem sportas, id est, perfectorum corda septiformi Spiritus gratia ad intelligendum illustrata. Septem sportas. Sportæ junco et palmarum foliis solent contexti, et significant sanctos, qui radicem cordis in ipso fonte vitæ collocant, ne arescant, ut juncus in aqua: et palmam æternæ retributionis in corde retinent.

⁴²⁷ + **15.39 Et dimissa turba.** Hic docet quod prædicatores ministrato turbæ verbo, ipsi intra cubiculum cordis virtutum debent refici pomis. In fines. Magedan quæ alio nomine dicitur Dalmanuta, quæ est regio circa Gerasam. Et interpretatur poma vel nuntia, et significat hortum de quo dicitur: Hortus conclusus, fons signatus, ubi crescunt poma virtutum. Et ibi nuntiatur nomen Domini.

⁴²⁸ + **16.1 Et accesserunt,** etc. Ut signum de cælo, etc. Ut qui pavit multos paucis: manna plueret quo omnes reficeret. Unde Joannes post edulium panum: Quod signum facis, ut videamus et credamus tibi? quid operaris? Patres nostri manducarunt manna in deserto Joan. 6.. Petebant tentando ut in morem Eliæ ignem de sublimi mitteret, vel in similitudinem Samuelis æstivo tempore mugire tonitrua faceret, quasi non possent et illa calumniari, et dicere ex occultis et variis æris passionibus accidisse.

⁴²⁹ + **16.2 Facto vespere.** Increpat eos, quod ex ordine elementorum discernant dies, sed signa temporum ignorant, cum omnis lex et prophetæ, adventus sui indicia ex operum quæ gereret admiratione significant.

⁴³⁰ + **16.3 Rutilat enim.** Patiuntur apostoli post resurrectionem, per quos me judicare in futuro scire potestis, quia cum non parco meis bonis quin patiantur, non parcam aliis in futuro.

⁴³¹ + **16.4 Signa.** Ad tempus gratiæ pertinentia prophetis prædicta, non possunt vobis fidem facere de meo adventu. Signa autem. Signa temporum dixit de adventu suo vel passione cui simile est roseum cælum vespere. Et item de tribulatione ante adventum futurum, cui simile est roseum cælum cum tristitia. Non dabitur ei. Sed datur fidelibus de cælo quando videntibus apostolis in cælum ascendit, et Spiritum sanctum misit.

⁴³² + **16.5 Obliti sunt panes accipere.** Quomodo panes non habent qui modo impletis sportis navem ascenderunt et navigantes audiunt ut caveant a fermento Pharisæorum. Sed tamen

a fermento pharisæorum et sadducæorum. ⁴³³ ⁷ At illi cogitabant intra se dicentes: Quia panes non accepimus. ⁸ Sciens autem Jesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modicæ fidei, quia panes non habetis? ⁴³⁴ ⁹ Nondum intelligitis, neque recordamini quinque panum in quinque millia hominum, et quot cophinos sumpsistis? ¹⁰ neque septem panum in quatuor millia hominum, et quot sportas sumpsistis? ¹¹ Quare non intelligitis, quia non de pane dixi vobis: Cavete a fermento pharisæorum et sadducæorum? ⁴³⁵ ¹² Tunc intellexerunt quia non dixerit cavendum a fermento panum, sed a doctrina pharisæorum et sadducæorum. ¹³ Venit autem Jesus in partes Cæsareæ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? ⁴³⁶ ¹⁴ At illi dixerunt: Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Jeremiam, aut unum ex prophetis. ⁴³⁷ ¹⁵ Dicit illis Jesus: Vos autem, quem me esse dicitis? ¹⁶ Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. ¹⁷ Respondens autem Jesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. ⁴³⁸ ¹⁸ Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam. ⁴³⁹ ¹⁹ Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque

ait Scriptura quod obliti sunt tollere panes secum unius veri et interni panis (qui cum eis erat) dulcedine capti, parum se curare judicantes de cura corporis et necessariis, cum et ipsa naturalis refectio a mente excesserat.

⁴³³ + **16.6 A fermento.** Fermentum est perversa doctrina, quæ vel modica totam massam corrumpit, et in suum saporem trahit.

⁴³⁴ + **16.8 Quid cogitatis.** Quid cogitatis me dixisse de terrenis panibus de quibus non est vobis dubitandum, cum de tam paucis tantas feci abundare reliquias?

⁴³⁵ + **16.11 Cavete a fermento Pharisæorum.** A superstitiosa doctrina, quæ more fermenti veri panis simulat se substantiam habere. Per hoc innuit, quid significant quinque panes vel septem. Si enim fermentum dicit hæretica dogmata, panes sunt vera doctrina.

⁴³⁶ + **16.13 In partes Cæsareæ Philippi.** Iste locus est, ubi Jordanus oritur ad radicem Libani, ex Jor et Dan duobus fontibus. Homines esse. Homines sunt qui de Filio hominis loquuntur: dii enim qui Deitatem intelligunt. Filium hominis? Dominus de se humilitatem humanitatis profitetur, discipuli Deitatem intelligunt.

⁴³⁷ + **16.14 Alii Joannem Baptistam.** Sic poterant errare in Elia vel in cæteris aliis, sicut Herodes erravit in Joanne cum ait: Joannes quem ego decollavi surrexit a mortuis: et ideo virtutes operantur in eo Marc. 6.. Ideo vult exponi errores eorum, ut eis repulsis discipuli veritatem proferant, non ex vulgi opinione, sed ex Domini revelatione.

⁴³⁸ + **16.17 Respondens Simon Petrus.** Ideo unus respondens, et uni respondetur pro omnibus ut unitas in omnibus observetur. Dei vivi. Ad distinctionem falsorum deorum, quos gentes vel de mortuis hominibus, vel de sensibili materia sibi instituerunt. Barjona. Bene filius columbæ, quia Dominum pia simplicitate sequebatur, vel quia plenus spirituali gratia erat. Filius Spiritus sancti dicitur, qui ostensus est in columba ab eo quem Filium Dei vivi vocaverat, et filio columbæ pater revelat, quia una est operatio Patris et Filii cum sancto Spiritu. Revelat, inquam, mysterium fidei, quia caro et sanguis non revelare potuit, id est, homines carnali sapientia inflati, qui non columbæ filii, et ideo a sapientia Spiritus alieni; de quibus supra: Alii Joannem Baptistam, alii autem Etiam, etc.

⁴³⁹ + **16.18 Tu es.** Non dico vocaberis, sed tu es Petrus ob fortitudinem fidei et confessionis constantiam. Petrus. A me petra, ita tamen ut mihi retineam dignitatem fundamenti: tu super me ordinabis lapides mundos, et abjicies leprosos. Sicut lumen et cætera nomina, ut: Vos estis sal terræ, a Domino sortiti sunt, apostoli, sic Simoni a se nomen Petri dedit. Et portæ. Portæ inferi sunt peccata, minæ, blandimenta, hæreses, quibus infirmi ruunt in mortem, qui non vere supra petram, sed super arenam domum professionis suæ credendi sunt ædificavisse, id est, non simplici et vera intentione Christum sequi, sed ob terrenam quamlibet causam habitum prætendisse. Qui

ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis. ⁴⁴⁰ ²⁰ Tunc præcepit discipulis suis ut nemini dicerent quia ipse esset Jesus Christus. ⁴⁴¹ ²¹ Exinde cœpit Jesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Jerosolymam, et multa pati a senioribus, et scribis, et principibus sacerdotum, et occidi, et tertia die resurgere. ⁴⁴² ²² Et assumens eum Petrus, cœpit increpare illum dicens: Absit a te, Domine: non erit tibi hoc. ⁴⁴³ ²³ Qui conversus, dixit Petro: Vade post me Satana, scandalum es mihi: quia non sapis ea quæ Dei sunt, sed ea quæ hominum. ⁴⁴⁴ ²⁴ Tunc Jesus dixit discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. ⁴⁴⁵ ²⁵ Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam: qui autem perdiderit animam suam propter me, inveniet eam. ²⁶ Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiat? aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? ⁴⁴⁶ ²⁷ Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum opera ejus. ⁴⁴⁷ ²⁸ Amen dico vobis, sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium

enim in intimo cordis amore fidem Christi percipit, quidquid ingruit extra, facile vincit.

⁴⁴⁰ + **16.19 Et quodcumque ligaveris.** Id est, quem in peccatis persistentem æternis pœnis adjudicaveris: vel quem humilem et vere pœnitentem absolveris, sic erit et in cœlis. Et quodcumque ligaveris super terram. **HIER.** Habent quidem eandem judicariam potestatem alii apostoli, quibus post resurrectionem ait: Accipite Spiritum sanctum Joan. 20., etc., usque ad unde in Levitico ostendere se sacerdotibus jubentur leprosi, quos illi non faciunt leprosos, sed discernunt qui mundi vel immundi sunt, ita et hic.

⁴⁴¹ + **16.20 Ut nemini,** etc. Supra adventum suum prædicare præcipit, hic ne dicant eum esse Jesum. Sed aliud est prædicare Christum, quod est commune nomen dignitatis: aliud Jesum, quod est proprium Salvatoris. Quasi dicat: Non prodest publice prædicari majestatem populis: qui visuri sunt me multa pati, quod tunc demum licebit, cum resurrectio potentiam Deitatis ostenderit. Jesus Christus. Salvator, ne scandalizarentur in eo quem paulo post visuri sunt conspui et crucifigi.

⁴⁴² + **16.21 Exinde,** etc. Ecce causa prohibitiæ prædicationis, quasi dicat: Tunc me prædicare cum ista passus fuero, quia non ante prodest.

⁴⁴³ + **16.22 Absit.** Non vult Petrus destrui confessionem suam: nec putat Filium Dei posse occidi.

⁴⁴⁴ + **16.23 Vade.** Supra: omnia illa gloriosa in futurum promissa sunt, non in præsentia data. **Ædificabo Ecclesiam meam, et tibi dabo claves,** etc. Quæ si statim dedisset, nunquam postea locum error invenisset in eo. Quia non. Non placet tibi, ut per mortem meam mundum redimam, quæ est voluntas Patris: sed carnaliter hæc sapis.

⁴⁴⁵ + **16.24 Si quis vult.** Prædicta apostolis passione et resurrectione, hortatur ad sequendum tam eos quam turbas. Abneget semetipsum. Quod per vetustatem est, ut capiat quod ultra se est. Remotis vitiis, virtus sequatur: tollat crucem suam, et sequatur me. Quod erat per vetustatem, abnegaverat ille qui dicebat: Vivo autem ego, jam non ego. Quod vero ultra se erat, cœperat: vivit vero in me Christus Gal. 2.. Tollat crucem. Scilicet: Crux tollitur vel cum per abstinentioniam corpus, vel cum per compassionem proximi animus affligitur. Crucem abstinentioniæ habuit Paulus, dum dicebat II Cor. 11.: Castigo corpus meum et in servitutem redigo. Compassionis quoque cum ait: Quis infirmatur, et ego non infirmor?

⁴⁴⁶ + **16.26 Quid enim prodest.** Ecclesia habet tempus persecutionis: habet et tempus pacis. Hæc tempora designat in præceptis. Nam tempore persecutionis ponenda est anima, et tempore pacis frangenda sunt terrena desideria. Aut quam, etc. Nec lucra, nec timor, nec aliquid aliud retrahat a salute: quia quam commutationem dabit homo, etc. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo Psal. 115.. Vel nihil terrenum pro anima perdita poterit homo dare.

⁴⁴⁷ + **16.27 Filius enim.** Nec durum videatur hoc pati: Quia non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis Rom. 8..

hominis venientem in regno suo. ⁴⁴⁸

17Et post dies sex assumit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in montem excelsum seorsum: ⁴⁴⁹ ² et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. ⁴⁵⁰ ³ Et ecce apparuerunt illis Moyses et Elias cum eo loquentes. ⁴⁵¹ ⁴ Respondens autem Petrus, dixit ad Jesum: Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, et Eliæ unum. ⁵ Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. ⁴⁵² ⁶ Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, et timuerunt valde. ⁴⁵³ ⁷ Et accessit Jesus, et tetigit eos: dixitque eis: Surgite, et nolite timere. ⁴⁵⁴ ⁸ Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Jesum. ⁴⁵⁵ ⁹ Et descendantibus illis de monte, præcepit eis Jesus,

⁴⁴⁸ + **16.28 Sunt quidam.** Quia rudes erant apostoli, etiam in præsentī vita promittitur eis aliqua consolatio, ut certius credant de futuro. In regno. In regno beatitudinis æternæ, vel ostendendo suam potestatem in præsentī Ecclesia.

⁴⁴⁹ + **17.1 Et post dies,** etc. Idem Marcus dicit, sed Lucas octo. Hi ergo ponunt medios, Lucas addit, etc., usque ad et in futuro omni modo separabuntur, cum abscondet eos in abscondito faciei suæ a conturbatione hominum. Petrum. Nomina istorum conveniunt. Quisque debet esse Petrus, id est firmus in fide. Inde Jacobus, id est supplantator vitiorum. Inde Joannes, id est, omnia gratiæ divinæ ascribens contra superbiam vitæ, quæ solet oriri ex virtutibus.

⁴⁵⁰ + **17.2 Transfiguratus est.** Speciem quam habebat per naturam, ostendit non amittens carnem quam assumpserat voluntate. Illud autem corpus quod habuit per naturam, dedit discipulis suis in cœna, non mortale, non corruptibile. Resplenduit facies. In exemplum futuræ beatitudinis et claritatis, quam videbunt justi, prius sublatis impiis. Vestimenta autem, etc. Facta sunt alba quod non ante, quia nondum apparuit quod enim, sed cum apparuerit, similes ei erimus. Marcus ait, qualia fullo super terram non potest facere. Id est, Deus in hac vita tam claras nequit facere, quia nullus sine peccato. Nullus mundator sui in terra faciet, quod Deus in cœlo, mundans vestem suam ab omni inquinamento. Fullo est doctor animarum, vel mundator sui corporis.

⁴⁵¹ + **17.3 Et ecce.** Quales vel quid locuti, Lucas dicit: Visi in majestate, et dicebant excessum ejus quem completurus erat in Jerusalem Luc. 9., id est, passionem et resurrectionem. Significant oracula, etc., usque ad quod si Petrus, videns glorificatam humanitatem, tanto afficitur gaudio, ut nunquam velit ab ejus intuitu secerni, quid putandum est de his qui Divinitatem videre meruerunt.

⁴⁵² + **17.5 Adhuc eo loquente.** Ut discat qui tabernaculum quæsivit, in resurrectione non tegmine domorum, sed Spiritus sancti gratia protegendos esse. Ecce nubes lucida, etc. Sicut baptizato Domino, sic et clarificato mysterium sanctæ Trinitatis ostenditur: quia gloriam ejus quam in baptismo confitemur credendo, in resurrectione laudabimus videndo. Spiritus sanctus ibi in columba, hic in nube lucida. Quia qui modo simplici corde fidem servat, tunc aperta visione quod crediderit contemplabitur, et ea gratia qua illustrabitur, protegetur. Et ecce vox, etc. Quia imprudenter quæsivit, responsionem Domini non meruit: sed vox Patris de Filio testatur, docetque Petrum, et in eo cæteros veritatem. Hic est Filius. Moyses et Elias sunt servi, et nobiscum debent in cordibus Domino præparare tabernaculum. Ipsum audite. Hoc jam Pater præcipit, quod Moyses incarnationi testimonium dans prædixit: Prophetam suscitabit Deut. 18., etc. Quasi diceret: Iste est quem Moyses promisit.

⁴⁵³ + **17.6 Et audientes discipuli ceciderunt in faciem.** Altiozem enim sensu unam utriusque intellexerunt Deitatem. Timuerunt, vel quia se errasse cognoverunt, vel quia nubes operuit eos, vel quia vocem Patris audierunt.

⁴⁵⁴ + **17.7 Surgite,** etc. Pulso metu, doctrina datur, quo manente non audiretur.

⁴⁵⁵ + **17.8 Levantes autem oculos,** etc. Ablata nube vident Jesum, et Moysen et Eliam evanuisse: quia postquam legis et prophetarum umbra discessit, quæ velamento suo apostolos texerat, verum lumen in Evangelio reperitur. Nisi solum Jesum. Si enim Moyses et Elias cum Jesu

dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis a mortuis resurgat.
⁴⁵⁶ ¹⁰ Et interrogaverunt eum discipuli, dicentes: Quid ergo scribæ dicunt,
quod Eliam oporteat primum venire? ⁴⁵⁷ ¹¹ At ille respondens, ait eis: Elias
quidem venturus est, et restituet omnia. ¹² Dico autem vobis, quia Elias jam
venit, et non cognoverunt eum, sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic
et Filius hominis passurus est ab eis. ¹³ Tunc intellexerunt discipuli, quia de
Joanne Baptista dixisset eis. ⁴⁵⁸ ¹⁴ Et cum venisset ad turbam, accessit ad
eum homo genibus provolutus ante eum, dicens: Domine, miserere filio meo,
quia lunaticus est, et male patitur: nam sæpe cadit in ignem, et crebro in
aquam. ⁴⁵⁹ ¹⁵ Et obtuli eum discipulis tuis, et non potuerunt curare eum.
⁴⁶⁰ ¹⁶ Respondens autem Jesus, ait: O generatio incredula, et perversa,
quousque ero vobiscum? usquequo patiar vos? Afferte huc illum ad me. ⁴⁶¹
¹⁷ Et increpavit illum Jesus, et exiit ab eo dæmonium, et curatus est puer ex
illa hora. ⁴⁶² ¹⁸ Tunc accesserunt discipuli ad Jesum secreto, et dixerunt:
Quare nos non potuimus ejicere illum? ¹⁹ Dixit illis Jesus: Propter
incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem sicut
granum sinapis, dicetis monti huic: Transi hinc illuc, et transibit, et nihil
impossibile erit vobis. ⁴⁶³ ²⁰ Hoc autem genus non ejicitur nisi per
orationem et jejunium. ⁴⁶⁴ ²¹ Conversantibus autem eis in Galilæa, dixit
illis Jesus: Filius hominis tradendus est in manus hominum: ⁴⁶⁵ ²² et

perseverassent, vox Patris videretur incerta, cui potius dedisset testimonium.

⁴⁵⁶ + **17.9 Nemini dixeritis nisi**, etc. Ne gloria futuri regni præostensa incredibilis esset, et apud rudes sequens crux scandalum faceret.

⁴⁵⁷ + **17.10 Quod Eliam oporteat**, etc. Traditio Pharisæorum est juxta Malachiam prophetam, quod Elias veniet ante adventum Salvatoris, et reducet corda patrum ad filios et filiorum ad patres, et restituet omnia in antiquum statum. Æstimant ergo apostoli transformationem gloriæ ultimam hanc esse quam viderant et dicunt. Si jam venisti in gloria, quomodo præcursor tuus non apparet, maxime quia et Eliam viderant recessisse.

⁴⁵⁸ + **17.13 Tunc intellexerunt**, etc. Ex indicio passionis suæ quam sæpe dixerat, et præcursoris sui quam completam videbant.

⁴⁵⁹ + **17.14 Et cum venisset**. Loca rebus congruunt, etc., usque ad infirmos confortat, docet, castigat. Quia lunaticus est. Hunc Marcus surdum et mutum dicit, etc., usque ad per creaturam infamet creatorem.

⁴⁶⁰ + **17.15 Et obtuli**, etc. Latenter accusat discipulos, cum sæpe impossibilitas curandi non vitio curantium, sed eorum qui curandi sunt, proveniat.

⁴⁶¹ + **17.16 Respondens**. Non tædio superatus, qui mitis est in verba erumpit, sed sicut medicus ægroto contra sua præcepta agenti.

⁴⁶² + **17.17 Et increpavit**. Quia iratus est non homini, sed vitio: et per unum hominem Judæos arguit infidelitatis. Unde addit: Afferte illum huc ad me. Et exiit ab eo dæmonium. Marcus dicit, etc., usque ad quam prius quando possidebat quietus.

⁴⁶³ + **17.19 Propter incredulitatem**. Ecce quando non exaudimur, non est impossibilitas præstantis, sed culpa deprecantis. Nam ex opposito si fides vestra tam fervens esset quam tribulata, magis et magis calesceret. Sicut granum sinapis. Fidem perfectam grano sinapis comparat, quæ sit in facie humilis, et in pectore fervens: vilis videntibus, et nullarum virium apparens, sed pressuris trita, quod intus habet ostendit.

⁴⁶⁴ + **17.20 Hoc autem genus**. Quomodo protervitas diaboli superetur ostendit, ut graviora quæque sciamus jejuniis et orationibus superanda: et iram Dei in nos hoc remedio posse placari. Nisi per orationem. Ista carnalium voluptatum mutabilitas non mutatur, etc., usque ad unde dicitur: Sine intermissione orate I Thess. 5.

⁴⁶⁵ + **17.21 Filius hominis**. Semper lætis miscet tristitia, ut cum venerint quasi prævisa minus moleste ferantur.

occident eum, et tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer. ⁴⁶⁶ ²³
 Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant ad
 Petrum, et dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma? ⁴⁶⁷ ²⁴ Ait:
 Etiam. Et cum intrasset in domum, prævenit eum Jesus, dicens: Quid tibi
 videtur Simon? reges terræ a quibus accipiunt tributum vel censum? a filiis
 suis, an ab alienis? ⁴⁶⁸ ²⁵ Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Jesus: Ergo
 liberi sunt filii. ⁴⁶⁹ ²⁶ Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, et
 mitte hamum: et eum piscem, qui primus ascenderit, tolle: et aperto ore ejus,
 invenes staterem: illum sumens, da eis pro me et te.

18 In illa hora accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major
 est in regno cælorum? ⁴⁷⁰ ² Et advocans Jesus parvulum, statuit eum in
 medio eorum, ⁴⁷¹ ³ et dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, et
 efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum. ⁴ Quicumque
 ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno cælorum. ⁴⁷²
⁵ Et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit: ⁶ qui
 autem scandalizaverit unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei ut
 suspendatur mola asinaria in collo ejus, et demergatur in profundum maris.
⁴⁷³ ⁷ Væ mundo a scandalis! Necesse est enim ut veniant scandala:
 verumtamen væ homini illi, per quem scandalum venit. ⁴⁷⁴ ⁸ Si autem
 manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscide eum, et projice abs te: bonum
 tibi est ad vitam ingredi debilem, vel claudum, quam duas manus vel duos

⁴⁶⁶ + **17.22 Et contristati.** Hoc non de infidelitate provenit, sed de dilectione: quia nihil humile de eo patiuntur audire.

⁴⁶⁷ + **17.23 Et cum venissent Capharnaum.** Per Augustum Cæsarem Judæa facta est tributaria, etc., usque ad utrum reddat tributa, an contradicat Cæsari.

⁴⁶⁸ + **17.24 Quid tibi videtur.** Antequam Petrus suggerat, Dominus interrogat ne scandalizentur discipuli ad postulationem tributi, cum videant eum nosse quæ eo absente gesta sunt. Reges terræ. Dominus noster, et secundum carnem filius regis erat ex David natus, et omnipotentis verbum: ergo ut filius regum tributa non debebat, sed pro humilitate carnis decet eum implere omnem justitiam.

⁴⁶⁹ + **17.25 Ergo liberi,** etc. Liberi sunt filii regni in omni regno, tunc multo magis liberi sunt filii illius regni, sub quo sunt omnia regna in quolibet terreno regno.

⁴⁷⁰ + **18.1 Quis putas,** etc. Ex æqualitate pretii qua in tributi redditione Domino fuerat comparatus, arbitrati sunt Petrum omnibus apostolis prælatum. In regno cælorum. Vel regnum Dei, doctrina est Evangelii, cui obedire simpliciter et sine ulla retractatione debemus, sicut puer non contradicit doctoribus.

⁴⁷¹ + **18.2 Et advocans.** Secundum Marcum puerum Jesus complectitur, significans humiles dignos suo complexu et dilectione. Parvulum, etc. Parvulum ætate, ut similitudinem demonstraret. Vel se statuit in medio qui non venit ministrari, sed ministrare. Vel parvulum, id est, Spiritum sanctum posuit in cordibus eorum, ut humilitate superbiam vitarent.

⁴⁷² + **18.4 Quicumque ergo humiliaverit,** etc. Invitat discipulos suos, et omnes alios Dominus, ut quod puer habet per naturam, id est innocentiam et humilitatem, hoc habeant discipuli et omnes alii per virtutem. Sicut parvulus iste. Innocens erit sicut iste parvulus, qui non perseverat in ira: Jesus non meminit: visam mulierem non cupit.

⁴⁷³ + **18.6 Qui autem scandalizaverit.** Etsi hoc generaliter dicitur contra omnes, etc., usque ad nos oportet consulere expedit, etc. Expedit. Quia multo melius est pro culpa brevem suscipere pœnam quam æternis servari cruciatibus. Non enim judicabit Deus bis in idipsum.

⁴⁷⁴ + **18.7 Væ homini.** Quia non judicatur secundum utilitatem quæ inde provenit, sed secundum exitum quem intendit.

pedes habentem mitti in ignem æternum. ⁴⁷⁵ 9 Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, et projice abs te: bonum tibi est cum uno oculo in vitam intrare, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. ¹⁰ Videte ne contemnatis unum ex his pusillis: dico enim vobis, quia angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est. ⁴⁷⁶ 11 Venit enim Filius hominis salvare quod perierat. ¹² Quid vobis videtur? si fuerint alicui centum oves, et erravit una ex eis: nonne relinquit nonaginta novem in montibus, et vadit quærere eam quæ erravit? ⁴⁷⁷ 13 Et si contigerit ut inveniatur eam: amen dico vobis, quia gaudet super eam magis quam super nonaginta novem, quæ non erraverunt. ⁴⁷⁸ 14 Sic non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in cælis est, ut pereat unus de pusillis istis. ¹⁵ Si autem peccaverit in te frater tuus, vade, et corripe eum inter te, et ipsum solum: si te audierit, lucratus eris fratrem tuum. ⁴⁷⁹ 16 Si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duorum, vel trium testium stet omne verbum. ¹⁷ Quod si non audierit eos: dic ecclesiæ. Si autem ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus et publicanus. ⁴⁸⁰ 18 Amen dico vobis, quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata et in cælo: et quæcumque solveritis super terram, erunt soluta et in cælo. ⁴⁸¹ 19 Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcumque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in cælis est. ²⁰ Ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. ⁴⁸² 21 Tunc accedens

⁴⁷⁵ + **18.8 Si autem manus tua.** Docuit supra ne scandalizemus credentes, etc., usque ad per occasionem pietatis pateas scandalis. Bonum tibi est, etc. Melius est vitam solitariam ducere, quam ob vitæ præsentis necessaria vitam æternam perdere.

⁴⁷⁶ + **18.10 Videte ne contemnatis.** Sic præcipio vobis severitatem dimittendi omnes amicitias, etc., usque ad salutem infirmorum quantum potestis. Quia angeli eorum. Cur non sunt contemnendi? quia pro eis quotidie mittuntur angeli. HIER. Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui angelum delegatum. Semper vident, etc. Visione Dei manifesta perfruuntur, etc., usque ad intra ipsum currunt qui ubique est.

⁴⁷⁷ + **18.12 Si fuerint alicui centum,** etc. Dominus centum oves habuit, etc., usque ad quibus ad perfectionem unitas deest. Nonne relinquet, etc. GREG. Quia seipsum exinanivit formam servi accipiens, etc., usque ad cum tantum sit si quod male gessit damnat injustus.

⁴⁷⁸ + **18.13 Gaudebit,** etc. Magis Dominus gaudet de nostra reparatione (quia magis nos gaudere facit) quam de angelorum immutabilitate. Major enim Dei virtus et humilitas in nostra reparatione cognoscitur quam in nostra creatione.

⁴⁷⁹ + **18.15 Si autem peccaverit in te,** etc. Si enim in Deum, non est nostri arbitrii. Hoc ordine scandala vitare debemus ne quem lædamus: et peccantem zelo justitiæ corripimus, et poenitenti misericordiæ viscera pandamus. Corripe eum, etc. Non passim jubet peccanti dimittere; sed poenitenti. Ita peccat qui videns fratrem peccare tacet: sicut qui poenitenti non indulget. Nam quod dixit: si poenitet dimitte, præmisit, si peccaverit increpa. Nec difficilis sit venia nec remissa indulgentia.

⁴⁸⁰ + **18.17 Dic Ecclesiæ.** Ut detestationi eum habeat, etc., usque ad damnantur humanam sententiam divina sententia corroborari. Sicut Ethnicus. Detestabilior est qui sub nomine fidelis agit, etc., usque ad per furta et per perjuriam.

⁴⁸¹ + **18.18 Amen dico,** etc. Adeo vestra sententia confirmatur divina vel ad recipiendum poenitentem, vel ad abjiciendum contumacem.

⁴⁸² + **18.20 Si duo.** Typice. Ubi spiritus anima et corpus consenserint, ut non sit inter eos bellum, carne cupiente contra spiritum et spiritu contra carnem, quidquid petunt fiet. Quia si corpus vult quæ spiritus vult, tantum bonarum rerum est petitio. Ibi sum in me. Omnis sermo scilicet ad concordiam provocat et pacem quam adeo commendat, ut dicat Deum in medio esse eorum, quia pax et charitas sedem sibi in pacificis constituit, et unitatis merito omnia petenda

Petrus ad eum, dixit: Domine, quoties peccabit in me frater meus, et dimittam ei? usque septies? ²² Dicit illi Jesus: Non dico tibi usque septies: sed usque septuagies septies. ²³ Ideo assimilatum est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. ⁴⁸³ ²⁴ Et cum cœpisset rationem ponere, oblatum est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta. ²⁵ Cum autem non haberet unde redderet, iussit eum dominus ejus venditari, et uxorem ejus, et filios, et omnia quæ habebat, et reddi. ⁴⁸⁴ ²⁶ Procidens autem servus ille, orabat eum, dicens: Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi. ²⁷ Misertus autem dominus servi illius, dimisit eum, et debitum dimisit ei. ⁴⁸⁵ ²⁸ Egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios: et tenens suffocavit eum, dicens: Redde quod debes. ⁴⁸⁶ ²⁹ Et procidens conservus ejus, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi. ³⁰ Ille autem noluit: sed abiit, et misit eum in carcerem donec redderet debitum. ³¹ Videntes autem conservi ejus quæ fiebant, contristati sunt valde: et venerunt, et narraverunt domino suo omnia quæ facta fuerant. ³² Tunc vocavit illum dominus suus: et ait illi: Serve nequam, omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me: ⁴⁸⁷ ³³ nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui misertus sum? ³⁴ Et iratus dominus ejus tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet universum debitum. ³⁵ Sic et Pater meus cælestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

19Et factum est, cum consummasset Jesus sermones istos, migravit a Galilæa, et venit in fines Judææ trans Jordanem, ² et secutæ sunt eum turbæ multæ, et curavit eos ibi. ³ Et accesserunt ad eum pharisæi tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? ⁴⁸⁸ ⁴ Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia qui fecit hominem ab initio,

impetranda esse confirmat.

⁴⁸³ + **18.23 Ideo assimilatum.** Ut sciatis dimittendum esse conservis, ostendam per similitudinem, quia si ille rex et dominus dimisit servo, multo magis homo conservis suis.

⁴⁸⁴ + **18.25 Et uxorem.** Eum non solum populum, sed etiam prælatos et subditos simul cum tota familia vel substantia eorum pro magnitudine delictorum tradidit exteris nationibus: ut quod noluerunt voto, solvant tormento. Jussit pro cupiditate et operibus quasi uxore et filiis pœnas solvere.

⁴⁸⁵ + **18.27 Misertus autem.** Misericors Dominus non solum captivitatem Judaicam absolvit, sed etiam peccatorum omnium veniam in adventu Christi se dare promisit, si persisterent in incepto. Dimisit ei. Id est, pondere carnalium observationum absolvit, et debitum dimisit, id est priores transgressiones.

⁴⁸⁶ + **18.28 Invenit unum.** Gentilem populum, quasi sibi debitorem fatigabat: gratiam Christi non esse eis ad salutem dicens, carnales observantias ab eis non modo persuasionibus, sed etiam tormentis exspectabat.

⁴⁸⁷ + **18.32 Serve nequam.** Sæpe debita dimisi tibi, quando in angustiis rogasti; sed liberatus compassionem non habuisti, quin potius prophetas et apostolos persequeris, et ingratus et de justitia præsumens spernis gentes, indignas tua societate in Christo judicans.

⁴⁸⁸ + **19.3 Et accesserunt.** Quasi complexione capiatur. Si diceret: Dimittenda est quacumque ex causa, et ducenda alia: pudicitia prædicator contra se facit. Si dicit non est dimittenda, contra doctrinam Moysi et Dei facit. Ideo responsum temperat naturalem legem, primamque Dei sententiam secundo opponens, quæ non voluntate Dei, sed peccantium necessitate concessa est.

masculum et feminam fecit eos? Et dixit: ⁴⁸⁹ ⁵ Propter hoc dimittet homo patrem, et matrem, et adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una. ⁴⁹⁰ ⁶ Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet. ⁴⁹¹ ⁷ Dicunt illi: Quid ergo Moyses mandavit dare libellum repudii, et dimittere? ⁴⁹² ⁸ Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras: ab initio autem non fuit sic. ⁹ Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, et aliam duxerit, mœchatur: et qui dimissam duxerit, mœchatur. ⁴⁹³ ¹⁰ Dicunt ei discipuli ejus: Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere. ⁴⁹⁴ ¹¹ Qui dixit illis: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. ¹² Sunt enim eunuchi, qui de matris utero sic nati sunt: et sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: et sunt eunuchi, qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum. Qui potest capere capiat. ⁴⁹⁵ ¹³ Tunc oblatis sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Discipuli autem increpabant eos. ¹⁴ Jesus vero ait eis: Sinite parvulos, et nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum cælorum. ⁴⁹⁶ ¹⁵ Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. ⁴⁹⁷ ¹⁶ Et ecce unus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam ut habeam vitam æternam? ⁴⁹⁸ ¹⁷ Qui dixit ei: Quid me

⁴⁸⁹ + **19.4 Et feminam.** Non ait feminas, ut unum conjugium sit non plura, quod ex repudio priorum quærebatur.

⁴⁹⁰ + **19.5 Adhærebit uxori.** Si malum moribus, si luxuriosa, seu quidlibet hujusmodi sit uxor, velimus nolimus sustinenda est. Cum enim liberi essemus, volentes nos subjecimus servituti. Si ancilla libero, vel servus liberæ supponitur, non reputatur conjugium postquam detectum fuerit: sic et de consanguineis. Et erunt duo in carne. Præmium nuptiarum est ex duobus una caro: Castitas conjuncta spiritui unus spiritus efficitur. Salubri consilio Dei factum est, ut portionem viri corporis vir amplecteretur in femina, ne a se putaretur diversum esse, quod de se cognosceret fabricatum.

⁴⁹¹ + **19.6 Homo non separet.** Homo separat, quando pro desiderio secundæ primam dimittit: Deus separat (qui et jungit) quando ex consensu propter cultum Dei, eo quod tempus in arcto sit, sic habemus uxores quasi non habentes.

⁴⁹² + **19.7 Quid ergo Moyses,** etc. CHRYS. Displicet peccatoribus doctrina, etc., usque ad veritatis interpretatio taceatur.

⁴⁹³ + **19.9 Et aliam duxerit mœchatur. Et qui dimissam.** Quia poterat accidere, ut aliquis calumniam faceret innocenti, et ob secundam crimen impingeret primæ uxori: sic priorem dimittere jubet, ut ea vivente secundam non habeat. Et ne uxor idem faciat viro eadem cautela præcipitur ne secundum habeat virum. Et quia adultera non timet opprobrium, viro dicitur, quod si talem ducit, sub adulterii crimine sit, dicit Scriptura: Qui adulteram tenet stultus et impius est Prov. 18..

⁴⁹⁴ + **19.10 Non expedit.** Videbant grave pondus uxorum, quod iracundæ, ebriosæ et hujusmodi, quæ quidem sunt sustinendæ, quia, cum essemus liberi, subjecimus nos servituti.

⁴⁹⁵ + **19.12 Sunt enim.** Tria sunt genera eunuchorum, duo carnalia, eorum qui sic nascuntur, et qui captivitate et deliciis dominarum abscissi sunt. Tertium spirituale, qui, eum possent esse viri, propter Christum continent. Qui facti sunt. Inter hos computantur etiam hi qui specie religionis simulant castitatem. Qui potest. Vox est hortantis non jubentis, quasi unusquisque vires suas consideret, an queat virginitatis et pudicitiae implere præcepta.

⁴⁹⁶ + **19.14 Sinite parvulos.** Si sancti sunt futuri, cur vetatis venire ad patrem? Si mali, cur sententiam profertis ante culpam. Talium. Nam quales sunt modo, meum quidem est, quod honorate: quales post futuri sunt, ipsorum est, quod miseremini. Non ait istorum sed talium: ut ostendant non ætatem regnare, sed mores: et his qui similem habent innocentiam et simplicitatem, præmium promittit.

⁴⁹⁷ + **19.15 Et cum imposuisset.** Imponit manus parvulis, quando humilibus auxilium gratiæ tribuit.

⁴⁹⁸ + **19.16 Et ecce unus.** BED. Audierat ille similes parvulo condignos esse regno, vultque

interrogas de bono? Unus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandata. ⁴⁹⁹ ¹⁸ Dicit illi: Quæ? Jesus autem dixit: Non homicidium facies; non adulterabis; non facies furtum; non falsum testimonium dices; ¹⁹ honora patrem tuum, et matrem tuam, et diliges proximum tuum sicut teipsum. ²⁰ Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodivi a juventute mea: quid adhuc mihi deest? ⁵⁰⁰ ²¹ Ait illi Jesus: Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo: et veni, sequere me. ²² Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. ²³ Jesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cælorum. ⁵⁰¹ ²⁴ Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum cælorum. ⁵⁰² ²⁵ Auditis autem his, discipuli mirabantur valde, dicentes: Quis ergo poterit salvus esse? ⁵⁰³ ²⁶ Aspiciens autem Jesus, dixit illis: Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possible sunt. ⁵⁰⁴ ²⁷ Tunc respondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? ²⁸ Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. ⁵⁰⁵ ²⁹ Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam

certius non per parabolas sed aperte exponi, quibus meritis vitam possit consequi. HIER. Iste adolescens et dives et superbus erat. Et secundum alium evangelistam eum non voto discentis sed tentantis interrogat.

⁴⁹⁹ + **19.17 Quid me interrogas de bono?** Quia bonum dixit magistrum, et non Deum, vel Dei Filium confessus est: dicit quemlibet sanctum hominem comparatione Dei non esse bonum. Christus autem non renuit testimonium bonitatis, sed magistri absque Deo excludit errorem. Non se magistrum bonum esse negat, sed magistrum absque Deo nullum bonum esse dicit. Serva mandata. Iste quæsierat, quid faciam? contra non ait, discite: quia Deus eum docuerat factor rationalis creaturæ: ostendens quia ille non est bonus qui quærit de bono, sed qui facit quod bonum est.

⁵⁰⁰ + **19.20 Dicit ei adolescens.** BED. Non putandus iste (ut quidam aiunt) vel Dominum tentasse, vel de sua vita mentitus esse, sed simpliciter ut vixit, confessus est: alioquin (ut alius Evangelista ait) non, intuitus arcana cordis ejus, diligere eum diceretur Jesus. Diligit enim eos qui mandata legis custodiunt, sed quod ibi minus est his qui perfecti volunt esse, adjungit; unde sequitur: Si vis perfectus esse. Omnia hæc. HIER. Mentitur. Si enim diligeret proximum suum sicut seipsum, opere compleret, non esset tristis cum sua pauperibus dare juberetur.

⁵⁰¹ + **19.23 Dives difficile.** Divites non manentes, sed qui esse desierunt intrabunt. De omnibus tutius est, nec habere nec amare divitias.

⁵⁰² + **19.24 Quam divitem.** ISID. Nullus dives intrabit, id est, confidens in divitiis, ut Jesus secundum Marcum exponit.

⁵⁰³ + **19.25 Mirabantur.** Quia in numero divitum deputabant omnes qui amant divitias, etsi non habeant. Aliter enim cum sit major turba pauperum, non dicerent: Quis poterit salvus esse?

⁵⁰⁴ + **19.26 Deum.** Qui ab amore terrenorum ad charitatem æternorum convertit: non quod cupidi et superbi intrent.

⁵⁰⁵ + **19.28 In regeneratione.** Duæ sunt regenerationes, prima ex aqua et Spiritu sancto, secunda in resurrectione. Ita duæ adoptiones et duæ resurrectiones. Filius hominis. Id est, cum servi forma quæ judicata est judicariam exercuerit potestatem, eritis et vos mecum iudices. Super sedes duodecim. Per duodecim sedes, universitas judicantium. Per duodecim tribus, universitas judicandorum intelligitur. Qui reliquerunt omnia, et secuti sunt Dominum, hi iudices erunt: qui licita habentes recte usi sunt, judicabuntur, quibus dicitur: Venite, benedicti Patris mei: Esurivi enim et dedistis mihi manducare. Duo enim sunt ordines bonorum.

possidebit. ⁵⁰⁶ ³⁰ Multi autem erunt primi novissimi, et novissimi primi.

20 Simile est regnum cælorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. ⁵⁰⁷ ² Conventione autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. ⁵⁰⁸ ³ Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos, ⁴ et dixit illis: Ite et vos in vineam meam, et quod justum fuerit dabo vobis. ⁵ Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horam: et fecit similiter. ⁶ Circa undecimam vero exiit, et invenit alios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? ⁷ Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite et vos in vineam meam. ⁸ Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, et redde illis mercedem incipiens a novissimis usque ad primos. ⁹ Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. ¹⁰ Venientes autem et primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem et ipsi singulos denarios. ¹¹ Et accipientes murmurabant adversus patremfamilias, ¹² dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt, et pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei, et æstus. ¹³ At ille respondens uni eorum, dixit: Amice, non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? ¹⁴ Tolle quod tuum est, et vade: volo autem et huic novissimo dare sicut et tibi. ¹⁵ Aut non licet mihi quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? ⁵⁰⁹ ¹⁶ Sic erunt novissimi primi, et primi novissimi. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. ⁵¹⁰ ¹⁷ Et ascendens Jesus Jerosolymam,

⁵⁰⁶ + **19.29 Centuplum.** Id est, qui carnalia pro Domino dimiserit, spiritualia accipiet quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi parvo numero centenarius comparetur. Marcus ait: Centies tantum nunc in tempore hoc cum persecutionibus fratres et sorores, et in futuro vitam æternam Marc. 10., id est, in hac vita persecutionibus plena gaudium regni degustant, et omnium electorum sincera dilectione fruuntur. Sed quia multi tepescunt vel retrocedunt, subdit: Multi autem erunt primi Luc. 15., etc.

⁵⁰⁷ + **20.1 Simile est regnum.** Ostendit per parabolam, quia primi erunt novissimi, et novissimi primi. Pater iste familias conditor noster est, qui habet vineam, universalem Ecclesiam, quæ ab Abel usque ad ultimum electum qui in fine nasciturus est quotquot sanctos protulit, tot palmites misit. Hic pater exiit ad excolendam vineam mane hora tertia, sexta, nona, undecima operarios conduxit a mundi hujus initio usque ad finem: ad erudiendam fidelium plebem prædicatores mittere non desistit. Simile est regnum. Non homini solum, sed toti negotio ab homine gesto, et in similibus similiter. Primo mane. Manifeste coepit a primo justo æterna mercede prædicatores ad plantandam Ecclesiam invitare.

⁵⁰⁸ + **20.2 Conventione.** Id est, confirmata promissione quod ad imaginem Dei reformandi essent, si Ecclesiam ædificando mandatis decalogi insisterent. Ex denario. HIER. Denarius habet imaginem regis, etc., usque ad vel in ultimis respiscite. A novissimis usque, etc. Quia qui in adventu Domini vocati sunt ad regnum, sine aliqua tarditate perveniunt, æquales his qui ab initio mundi coeperunt, omnes quidem idem cælum, sed stella differt a stella in claritate. A novissimis incepit, dum prius latronem quam Petrum in paradysum introduxit. Quia prius aliquando remunerantur sero venientes, quia prius de corpore exeunt, quam qui in pueritia vocati sunt.

⁵⁰⁹ + **20.15 Aut non licet.** Stulta quæstio contra bonitatem Dei. Quærendum esset, non si daret quod non deberet: sed si non quod deberet. An oculus tuus, etc. Vere Judæi pravam intentionem habuerunt qui prohibuerunt apostolos gentibus loqui, ut salvæ fierent.

⁵¹⁰ + **20.16 Sic erunt novissimi primi.** AUG. Id est, Judæi de capite vertentur in caudam: et gentes de cauda in caput. Unde Moyses in Deuteronomii libro: Advena qui tecum moratur, ascendet super te: ille erit in caput, et tu eris in caudam. Sed tamen nec omnes primi nec omnes

assumpsit duodecim discipulos secreto, et ait illis: ¹⁸ Ecce ascendimus Jerosolymam, et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, et scribis, et condemnabunt eum morte, ⁵¹¹ ¹⁹ et tradent eum gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum, et tertia die resurget. ⁵¹² ²⁰ Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. ⁵¹³ ²¹ Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo. ⁵¹⁴ ²² Respondens autem Jesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. ⁵¹⁵ ²³ Ait illis: Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam vel sinistram non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. ⁵¹⁶ ²⁴ Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. ⁵¹⁷ ²⁵ Jesus autem vocavit eos ad se, et ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: et qui majores sunt, potestatem exercent in eos. ²⁶ Non ita erit inter vos: sed quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: ²⁷ et qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. ²⁸ Sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et dare animam suam redemptionem pro multis. ²⁹ Et egredientibus illis ab Jericho, secuta est eum turba multa, ³⁰ et ecce duo cæci sedentes secus viam audierunt quia Jesus transiret: et clamaverunt, dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. ⁵¹⁸ ³¹ Turba autem increpabat eos ut tacerent. At illi magis clamabant, dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. ³² Et stetit Jesus, et vocavit eos, et ait: Quid vultis ut faciam vobis?

novissimi ad numerum electorum pertinent.

⁵¹¹ + **20.18 Ecce ascendimus,** etc. HIER. Hoc sæpe eis dixerat, etc., usque ad resurrecturum non dubitent.

⁵¹² + **20.19 Ad illudendum,** etc. Ideo Dominus in mundo noluit prosperari sed gravia pati, ut ostenderet nos qui per delectationem cecidimus cum qua amaritudine redire debeamus.

⁵¹³ + **20.20 Tunc accessit ad eum.** Audita resurrectione putavit eum illico (immemor secundi adventus) regnaturum, et aviditate feminea præsentia cupit, immemor futurorum.

⁵¹⁴ + **20.21 Dic ut,** etc. Bonum desiderium, sed inconsiderata petitio. Et ideo non voluntas, non propositum culpatur, sed ignorantia: et si impetrare non debet simplicitas, non meretur confundi.

⁵¹⁵ + **20.22 Nescitis.** Qui sedem gloriæ petitis vel quæritis, quam nondum meruistis, delectat culmen honoris quos nondum exercuit via laboris. Potestis. Et hoc sciebat, quod ejus passionem poterant imitari; sed hoc dicit, ut eo interrogante, et illis respondentibus, omnes audiamus: quia nemo potest cum Christo regnare, nisi passionem ejus sit imitatus.

⁵¹⁶ + **20.23 Calicem.** Ut Jacobus ab Herode truncatus, et Joannes in ferventis olei dolium missus, et in Pathmos relegatus, animo non defuit martyrium. Non est meum dare. Hoc est regnum cælorum non est dantis sed accipientis. Non enim personarum acceptio est apud Deum: sed quicumque dignus est accipit, quod non paratum personæ est, sed vitæ. Si itaque tales estis qui consequamini, quod victoribus pater paravit, accipietis. Vel, non est meum dare superbis, quod adhuc estis, sed aliis quibus paratum est. Ergo et vos nolite esse quod estis, sed estote alii, id est, humiliamini qui jam vultis exaltari, et est paratum vobis.

⁵¹⁷ + **20.24 Et audientes decem.** Ut illi carnaliter petiverunt esse super omnes, sic et isti carnaliter contristati sunt esse aliquem ante se.

⁵¹⁸ + **20.30 Et ecce duo cæci.** De istis unum commemorat Marcus, quia fuerat in illa civitate famosissimus: qui ex magna felicitate ejectus notissimæ erat miseriæ. Cæcus nempe et mendicus, unde et nomen ejus memorat, et nomen patris ejus Barthimæus Thimæi filius, quod in aliis non facile occurrit, nisi in Jairo, qui et in illo loco nobilis fuit. Famositas autem illuminati, magnam famam miraculo comparavit. Veniens Jericho unum illuminat quod Lucas ait, quia morti propinquans lumen Evangelii prædicavit Judæis, exiens duos, quia post resurrectionem Judæis, et gentibus. De quibus Marcus unum ponit, qui gentibus scribit.

³³ Dicunt illi: Domine, ut aperiantur oculi nostri. ³⁴ Misertus autem eorum Jesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, et secuti sunt eum.

21 Et cum appropinquassent Jerosolymis, et venissent Bethphage ad montem Oliveti: tunc Jesus misit duos discipulos, ⁵¹⁹ ² dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, et statim invenietis asinam alligatam, et pullum cum ea: solvite, et adducite mihi: ⁵²⁰ ³ et si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: et confestim dimittet eos. ⁴ Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per prophetam dicentem: ⁵ [Dicite filiæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, et pullum filium subjugalis.] ⁵²¹ ⁶ Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis Jesus. ⁷ Et adduxerunt asinam, et pullum: et imposuerunt super eos vestimenta sua, et eum desuper sedere fecerunt. ⁵²² ⁸ Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem cædebant ramos de arboribus, et sternebant in via: ⁵²³ ⁹ turbæ autem, quæ præcedebant, et quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: hosanna in altissimis. ⁵²⁴ ¹⁰ Et

⁵¹⁹ + **21.1 Et cum appropinquassent.** Hic prætermittit Matthæus ea quæ facta sunt antequam intraret Jerosolymam, quæ alii prolixius tractant. Et cum appropinquassent. Dominus spiritualiter Jerusalem appropinquavit quando incarnatus, Ecclesiam in qua est visio pacis visitavit, quam per confessionem sibi reconciliavit. Bethphage enim domus buccæ dicitur. Bethphage. Bethphage erat viculus sacerdotum in monte Oliveti, in cujus montis latere est civitas Bethania. Bethphage, domus buccæ. Bethania, domus obedientiæ. Has Dominus pergens, Jerusalem sua præsentia sublimat, quia multos ante passionem docendo donis piæ confessionis et obedientiæ implevit. Sita autem sunt illæ civitates in monte Olivarum, id est, in Christo Domino, a quo unctio et lux omnibus venit; unde: Non potest civitas abscondi super montem posita

⁵²⁰ + **21.2 Et pullum.** Pullus est populus gentium cui nullus doctorum frenum correctionis imposuit, liber et lascivus, qui et ipse vinculis peccatorum irretitus erat. Omnes enim peccaverunt et egent gratia Dei Rom. 3.. Alii de solo pullo: Matthæus qui Hebræis scribit, et de asina dicit docens non desperari salutem Hebræis si pœniteant. Marcus dicit pullum ante januam in bivio inventum. Janua Christus, extra quam populus gentium stabat ligatus: non in una via fidei, sed in diversis erroribus.

⁵²¹ + **21.5 Dicite filiæ Sion.** Filia Sion, est Jerusalem sita in monte Sion. Mystice. Ecclesia pertinens ad supernam Jerusalem quæ est mater omnium nostrum, cujus non minima pars tunc erat in populo Israël. Rex. Ne dicatis: Non habemus regem, nisi Cæsarem Joan. 19.. Tibi. Si credis; contra te si non credis. Super asinam, etc. Non ad litteram super utrumque sedit, sed in præcordiis utriusque populi. Potuit Dominus super utrumque ascendere, descendens de uno, et ascendens super alium.

⁵²² + **21.7 Et adduxerunt.** Sic et apostoli mundum virtute Christi a potestate diaboli solverunt, et imposuerunt vestimenta super eum. Sed cætera turba, id est, Judæi vestimenta, id est, legis mandata sternunt, quia a Christianis erant conculcanda, in via, id est, in Christo. Super eos. Vestes apostolorum sunt præcepta divina, et gratia spiritualis, quibus turpitudine carnis nostræ tegitur. His prius nudi populi, sed modo per apostolos ornati Christum habent sessorem. Minor turba non ponit vestes super asinam, sed in via nec ubi offendant: quia sancti martyres carnem exuentes, simplicioribus viam per exemplum suo sanguine parant.

⁵²³ + **21.8 Ramos de arboribus,** etc. Ramos vel frondes cædunt, quia verba et sententias de libris Patrum excerpunt vel exempla.

⁵²⁴ + **21.9 Osanna.** HIER. Osi, id est, salva, salvifica. Anna interjectio deprecantis, quasi salva obsecro. Osanna totum Hebraicum est, et significat quod adventus Christi salus mundi sit: unde sequitur: Benedictus. Osanna, id est salva. In excelsis. Quia adventus Christi non tantum hominum sed totius mundi salus est, terrena conjungens cœlestibus, ut in nomine Jesu omne genu flectatur cœlestium, terrestrium et infernorum Phil. 2.. In excelsis. Quia et angelorum salus

cum intrasset Jerosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic? ⁵²⁵ ¹¹ Populi autem dicebant: Hic est Jesus propheta a Nazareth Galilææ. ¹² Et intravit Jesus in templum Dei, et ejiciebat omnes vendentes et ementes in templo, et mensas numulariorum, et cathedras vendentium columbas evertit: ⁵²⁶ ¹³ et dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum. ⁵²⁷ ¹⁴ Et accesserunt ad eum cæci, et claudi in templo: et sanavit eos. ⁵²⁸ ¹⁵ Videntes autem principes sacerdotum et scribæ mirabilia quæ fecit, et pueros clamantes in templo, et dicentes: Hosanna filio David: indignati sunt, ⁵²⁹ ¹⁶ et dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Utique. Numquam legis: Quia ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem? ⁵³⁰ ¹⁷ Et relictis illis, abiit foras extra civitatem in Bethaniam: ibique mansit. ⁵³¹ ¹⁸ Mane autem revertens in civitatem, esuriit. ¹⁹ Et videns fici arborem unam secus viam, venit ad eam: et nihil invenit in ea nisi folia tantum, et ait illi: Numquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et arefacta est continuo ficulnea. ⁵³² ²⁰ Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes: Quomodo continuo aruit? ⁵³³ ²¹ Respondens autem Jesus, ait eis: Amen dico vobis, si

quorum numerum implet.

⁵²⁵ + **21.10 Cum intrasset.** Frequenter ingressus est civitatem Jerusalem, sed non cum his laudibus: non rex vocatur, quod semper fugerat, nisi modo cum ascendit passurus. Quod ideo factum est, ut amplius illorum adversum se excitaret invidiam, quia jam tempus passionis instabat.

⁵²⁶ + **21.12 Et ejiciebat.** AUG. Ejecerat et ante alia vice, quod Joannes solus dicit: sed de hac ultima ejectione dicunt et alii. Mensas numulariorum. Quia de omnibus partibus ad templum veniebant, vendebant sacerdotes non habentibus omnia animalia, etiam columbas quas pauperes offerrent, ut vendita postea reciperent oblationes. Sed quia aliqui nihil habebant unde emerent, posuerunt numularios, qui mutuo darent: et quia lex vetat usuram, pro ea varias species, id est, poma, uvas et hujuscemodi accipiebant; hos ejicit. Sic et mystice quotidie de Ecclesia ejicit. Et habet unius oriminis reos vendentes et ementes ecclesiastica officia. Et cathedras vendentium. Quæ magistrorum sunt, id est, sacerdotium eorum destruit qui de impositione manus, per quam Spiritus sanctus datur, pretium accipiunt. Hinc est, quod hæresis Simonis damnatur. Ad litteram autem absurdum est dicere institores columbarum in cathedris sedere.

⁵²⁷ + **21.13 Latronum.** Latro est qui lucra sectatur, qui et non dantes corporaliter persequitur, et dantes necat spiritualiter, et dum læsionem proximi cogitat, quasi latro sedet in spelunca.

⁵²⁸ + **21.14 Et accesserunt.** Mystice. Simples peccatores ad se per pœnitentiam accedentes, prius cæcos in cognitione et claudos in operatione illuminando, et in vitam rectitudinis dirigendo quotidie sanat.

⁵²⁹ + **21.15 Mirabilia quæ,** etc. Ut flagello unius et vilis tot ejici, mensas subverti, quo nihil mirabilius egit. Igneum et sidereum aliquid radiat ex ejus oculis, lucet in facie majestas deitatis.

⁵³⁰ + **21.16 Dixit eis.** Non patet calumniæ, non, ait, bene faciunt vel male, vel ætati parcite, sed temperat, et se tacente verba puerorum testimonio Scripturæ confirmat. Infantium et lac. Testes miraculorum. Christi infantes dicuntur, non ætate, sed simplicitate. Lactentes quasi lacte, id est, miraculorum suavitate delectati, quæ dicuntur lac, panis vero doctrina perfecta.

⁵³¹ + **21.17 Abiit foras.** Quia pauper, nullique adulatus, nullum in tanta urbe invenit hospitem, sed apud Lazarum receptus est.

⁵³² + **21.19 Fici arborem.** Sicut multa dixit in parabolis, ita et fecit. Cur enim in ficu fructum quæreret, cujus tempus nondum esse quilibet sciret, et ob id æternæ sterilitati damnaret, nisi quia plebem quam docebat verbo terruit hic factio; ne quis habens folia, id est verba justitiæ sine fructu operum, mereatur excidi. Folia. Traditiones Phariseorum sine fructu veritatis, unde alius evangelista: nondum erat tempus salvationis Israël, eo quod populus gentium nondum subintrasset, vel quia præteriiit tempus fidei, cum spretus ad gentes transiit. Nunquam ex te fructus. Non facit injuriam creator possidenti, si creatura sua ad arbitrium suum utitur, et ad utilitatem aliorum.

⁵³³ + **21.20 Et videntes.** Passurus Dominus et scandalum crucis portaturus, discipulorum

habueritis fidem, et non hæsitaveritis, non solum de ficulnea facietis, sed et si monti huic dixeritis: Tolle, et jacta te in mare, fiet. ⁵³⁴ ²² Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. ⁵³⁵ ²³ Et cum venisset in templum, accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum, et seniores populi, dicentes: In qua potestate hæc facis? et quis tibi dedit hanc potestatem? ²⁴ Respondens Jesus dixit eis: Interrogabo vos et ego unum sermonem: quem si dixeritis mihi, et ego vobis dicam in qua potestate hæc facio. ⁵³⁶ ²⁵ Baptismus Joannis unde erat? e cælo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se, dicentes: ²⁶ Si dixerimus, e cælo, dicet nobis: Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus, ex hominibus, timemus turbam: omnes enim habebant Joannem sicut prophetam. ²⁷ Et respondentes Jesu, dixerunt: Nescimus. Ait illis et ipse: Nec ego dico vobis in qua potestate hæc facio. ⁵³⁷ ²⁸ Quid autem vobis videtur? Homo quidam habebat duos filios, et accedens ad primum, dixit: Fili, vade hodie, operare in vinea mea. ⁵³⁸ ²⁹ Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea autem, pœnitentia motus, abiit. ³⁰ Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait: Eo, domine, et non ivit: ³¹ quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicunt ei: Primus. Dicit illis Jesus: Amen dico vobis, quia publicani et meretrices præcedent vos in regnum Dei. ⁵³⁹ ³² Venit enim ad vos Joannes in via justitiæ, et non credidistis ei: publicani autem et meretrices crediderunt ei: vos autem videntes nec pœnitentiam habuistis postea, ut crederetis ei. ⁵⁴⁰ ³³ Aliam parabolam audite: Homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam, et sepem circumdedit ei, et fodit in ea torcular, et ædificavit turrim, et locavit eam agricolis, et peregre profectus est. ⁵⁴¹ ³⁴ Cum autem tempus fructuum appropinquasset, misit servos suos ad agricolas, ut acciperent fructus ejus. ⁵⁴² ³⁵ Et agricolæ, apprehensis servis ejus, alium ceciderunt, alium occiderunt,

animos debuit signi anticipatione signare, unde et mirabantur, quod ficus aruit: potuit eadem virtute inimicos siccare nisi per patientiam eorum expectasset salutem.

⁵³⁴ + **21.21 Fidem.** Perfectam fidem habet, qui per dilectionem operatur: hic potest montes transferre. Alii de peccato veniam obtinent si ipsi aliis dimittunt.

⁵³⁵ + **21.22 Accipietis.** Et si differatur ad tempus opportunum, et si non his quibus petitur tamen qui digne petunt.

⁵³⁶ + **21.24 Interrogabo,** etc. Poterat aperte confutare eos: sed ideo interrogat, ut suo vel silentio vel sententia damnentur, et in qua potestate hoc facit cognoscant per se, secundum illud: Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum.

⁵³⁷ + **21.27 Nec ego dico vobis.** Duabus de causis occultatur veritas, vel quia non sunt capaces auditores, unde: Habeo multa vobis dicere, sed non potestis portare modo; vel quia sunt contemptores, unde Nolite sanctum dare canibus.

⁵³⁸ + **21.28 Homo quidam habebat duos filios, et accedens,** etc. Facta sacerdotibus cauta responsione, statim infert parabolam, quæ et illos impietatis arguat, et ad gentes regnum Dei transferendum doceat.

⁵³⁹ + **21.31 Dicunt ei.** In quibusdam codicibus habetur, pro primus, novissimus. Intelligent enim veritatem, sed tergiversando nolunt dicere quod sentiunt, ut de baptismo Joannis.

⁵⁴⁰ + **21.32 Joannes in via justitiæ.** Joannem Judæi contempnent, nec viam justitiæ comprehenderunt, nec de operibus malis pœnitentiam egerunt. Vos autem. GREG. Quia aperte nolebant respondere sapientiæ, in parabolis capiuntur.

⁵⁴¹ + **21.33 Vineam.** De qua Isaias cap. 4. Vineam Domini saba, etc. Fodit in ea torcular. In fossione timor notatur, quia præcepta illa legalia non amore sed timore servabant.

⁵⁴² + **21.34 Tempus fructuum appropinquasset,** etc. Bene tempus fructuum, non fructus: quia nullus fuit in illo contumaci populo.

alium vero lapidaverunt. ³⁶ Iterum misit alios servos plures prioribus, et fecerunt illis similiter. ³⁷ Novissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum. ⁵⁴³ ³⁸ Agricolaë autem videntes filium dixerunt intra se: Hic est hæres, venite, occidamus eum, et habebimus hæreditatem ejus. ⁵⁴⁴ ³⁹ Et apprehensum eum ejecerunt extra vineam, et occiderunt. ⁵⁴⁵ ⁴⁰ Cum ergo venerit dominus vineaë, quid faciet agricolis illis? ⁴¹ Aiunt illi: Malos male perdet: et vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. ⁴² Dicit illis Jesus: Numquam legistis in Scripturis: [Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli: a Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris?] ⁵⁴⁶ ⁴³ Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructus ejus. ⁴⁴ Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem vero ceciderit, conteret eum. ⁴⁵ Et cum audissent principes sacerdotum et pharisæi parabolam ejus, cognoverunt quod de ipsis diceret. ⁴⁶ Et quærentes eum tenere, timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

22Et respondens Jesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: ² Simile factum est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. ⁵⁴⁷ ³ Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, et nolebant venire. ⁴ Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei et altilia occisa sunt, et omnia parata: venite ad nuptias. ⁵⁴⁸ ⁵ Illi autem neglexerunt: et abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: ⁵⁴⁹ ⁶ reliqui vero tenuerunt servos ejus, et contumeliis

⁵⁴³ + **21.37 Novissime,** etc. Vide patrisfamilias patientiam qui exspectat ad pœnitentiam. Verebuntur. Quasi faciam quod meum est, ipsi videant quod suum est.

⁵⁴⁴ + **21.38 Hic est hæres.** Patet principes sacerdotum non per ignorantiam, sed per invidiam occidisse Jesum, cum scirent eum esse, cui dicitur: Postula a me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam Psal. 2.; unde et consulentes sibi aiebant: Si dimittimus eum sic Joan. 2., etc. Habebimus hæreditatem. Hæreditas Christi quam resurgens possedit, Ecclesia est, quam moliebantur præripere Judæi: dum fide ejus extincta justitiam quæ ex lege est, gentibus persuadere conabantur.

⁵⁴⁵ + **21.39 Ejecerunt extra vineam.** Marcus mutat hunc ordinem, dicens: Occiderunt et ejecerunt extra vineam Luc. 20., quasi vile cadaver. In quo notat pertinaciam, quia occiso Domino et resuscitato, a suis finibus eum excluserunt, et gentibus miserunt.

⁵⁴⁶ + **21.42 Ædificantes.** Qui de subdita plebe quasi Deo domum struere videbantur. Et qui ceciderit, etc. Qui credit, et tamen peccat: cadit super illum lapis et non conteritur: sed constringitur, quia per patientiam ad salutem reservatur, sed cui lapis irruit, id est, qui negat, penitus conteritur, ut nec testa remaneat; vel cadit super eum qui modo contemnit et injuriis afficit, necdum penitus interiit, sed quassatur ut non ambulet rectus. Cadit super illum lapis, quando veniens in judicio opprimit, cum dicit: Ite in ignem æternum.

⁵⁴⁷ + **22.2 Simile factum.** Iterum arguit per parabolam: non tacet quia exasperati sunt, sed pejorem iram Dei per aliam parabolam dicit eis esse venturam. Nuptias. Nuptiarum thalamus est virginis uterus. De invitatis ad nuptias solus Matthæus narrat. Aliud simile ex parte Lucas dicit de cœna, id est, æterno convivio, de quo nemo ingressus repellitur, sicut de præsentis Ecclesia.

⁵⁴⁸ + **22.4 Tauri.** Quia prius prophetæ, et post apostoli ab infidelibus passi sunt: qui vobis modo sunt in exemplum quid sit vobis credendum. Venite, fide, cæteris concordando. Tauri sunt patres Veteris Testamenti, quibus indulta est licentia inimicos quasi cornu feriendi. Altilia ab alendo, id est pinguis interna charitate præcones Novi Testamenti, contemplationis penna superna petentes. Occisa, vel ab eo quod fuerant, vel per mortem carnis jam in requie positi.

⁵⁴⁹ + **22.5 Alius in villam.** In villam ire est terreno labori immoderate incumbere. Negotiari

affectos occiderunt. ⁷ Rex autem cum audisset, iratus est: et missis
 exercitibus suis, perdidit homicidas illos, et civitatem illorum succendit. ⁵⁵⁰
⁸ Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati erant, non
 fuerunt digni: ⁵⁵¹ ⁹ ite ergo ad exitus viarum, et quoscumque inveneritis,
 vocate ad nuptias. ¹⁰ Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes
 quos invenerunt, malos et bonos: et impletæ sunt nuptiæ discumbentium. ¹¹
 Intraivit autem rex ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum
 veste nuptiali. ⁵⁵² ¹² Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens
 vestem nuptialem? At ille obmutuit. ⁵⁵³ ¹³ Tunc dicit rex ministris: Ligatis
 manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus et
 stridor dentium. ⁵⁵⁴ ¹⁴ Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. ⁵⁵⁵ ¹⁵
 Tunc abeuntes pharisæi, consilium inierunt ut caperent eum in sermone. ¹⁶
 Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis, dicentes: Magister, scimus quia
 verax es, et viam Dei in veritate doces, et non est tibi cura de aliquo: non
 enim respicis personam hominum: ⁵⁵⁶ ¹⁷ dic ergo nobis quid tibi videtur,
 licet census dare Cæsari, an non? ¹⁸ Cognita autem Jesus nequitia eorum,
 ait: Quid me tentatis, hypocritæ? ⁵⁵⁷ ¹⁹ ostendite mihi numisma census. At
 illi obtulerunt ei denarium. ²⁰ Et ait illis Jesus: Cujus est imago hæc, et
 superscriptio? ²¹ Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quæ sunt
 Cæsaris, Cæsari: et quæ sunt Dei, Deo. ⁵⁵⁸ ²² Et audientes mirati sunt, et

vero, terrenis lucris inhiare.

⁵⁵⁰ + **22.7 Rex autem.** Supra homo dum invitabat et opera clementiæ agebat, nunc in ultione rex tan tum. Et missis, etc. Missis exercitibus, id est, angelis per quos iudicium exercebit, persequentes perdit: et civitatem, id est, carnem in qua habitaverunt cum anima in gehenna cremabit.

⁵⁵¹ + **22.8 Nuptiæ quidem paratæ.** Omne sacramentum incarnationis peractum est, nativitas et passio. Ad exitus, etc. Actiones sunt viæ: exitus, defectus actionum: quia plerumque facile convertuntur quos in terrenis actibus prospera nulla comitantur.

⁵⁵² + **22.11 Ut videret discumbentes.** Id est, videri faciat iudicandorum merita, et discernat. Non restitum veste nuptiali. Confutatis autem Pharisæis supponit non omnes qui sunt in Ecclesia, esse dignos regno, ne torpeant sui.

⁵⁵³ + **22.12 Amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem?** Amicus, quia ad nuptias invitatus. Quomodo, impudentiæ arguit.

⁵⁵⁴ + **22.13 Ligatis manibus et pedibus.** Ligantur pœna qui hic a malo noluerunt ligari, id est, cohiberi. Manus quæ non extensæ ad eleemosynam. Pedes tardi ad bonum. Ibi singula membra pœnis subjicientur, quæ hic singulis vitiis servierunt. Exteriores, etc. Quia hic interiores habent tenebras cordis.

⁵⁵⁵ + **22.14 Multi autem sunt vocati, pauci vero electi.** Repulso uno, in quo omne corpus malorum exprimitur, generalis sententia infertur. Multi autem sunt vocati. Quasi dicat: Et si de uno dixi, de multis est intelligendum.

⁵⁵⁶ + **22.16 Cum Herodianis dicentes.** Tanquam ignotis, ut facilius deciperent, quia timebant turbas. Quod per se non audent, præsidis manibus attentant. Cum Herodianis. Id est, militibus Herodis. Sub Cæsare Augusto quando descriptio facta est, Judæa facta est tributaria. His tributis præpositus est Herodes Antipatris filius alienigena et proselytus, rex Judæis ab Augusto constitutus. Erat ergo seditio in populo, aliis dicentibus debere dari tributa, pro securitate et quiete, cum Romani pro omnibus militent. Pharisæis contra nitentibus, non debere populum Dei qui decimas solvit, et cætera quæ lex dicit, humanis legibus subjacere. Mittunt igitur Pharisæi si possent decipere. Non est tibi cura, etc. Illuc provocant, ut Deum magis timeat quam Cæsarem: et ideo non debere solvi tributa dicat, ut Herodiani quasi auctorem seditionis teneant.

⁵⁵⁷ + **22.18 Hypocritæ.** Quia aliud sunt, et aliud simulant.

⁵⁵⁸ + **22.21 Reddite ergo.** Vel sicut Cæsar exigit impressionem suæ imaginis, sic et Deus animam lumine sui vultus signatam.

relicto eo abierunt. ²³ In illo die accesserunt ad eum sadducæi, qui dicunt non esse resurrectionem: et interrogaverunt eum, ⁵⁵⁹ ²⁴ dicentes: Magister, Moyses dixit: Si quis mortuus fuerit non habens filium, ut ducat frater ejus uxorem illius, et suscitet semen fratri suo. ²⁵ Erant autem apud nos septem fratres: et primus, uxore ducta, defunctus est: et non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo. ²⁶ Similiter secundus, et tertius usque ad septimum. ²⁷ Novissime autem omnium et mulier defuncta est. ²⁸ In resurrectione ergo cujus erit de septem uxor? omnes enim habuerunt eam. ²⁹ Respondens autem Jesus, ait illis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. ⁵⁶⁰ ³⁰ In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut angeli Dei in cælo. ⁵⁶¹ ³¹ De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis: ⁵⁶² ³² Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium. ⁵⁶³ ³³ Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina ejus. ³⁴ Pharisei autem audientes quod silentium imposuisset sadducæis, convenerunt in unum: ⁵⁶⁴ ³⁵ et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: ⁵⁶⁵ ³⁶ Magister, quod est mandatum magnum in lege? ³⁷ Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua. ⁵⁶⁶ ³⁸ Hoc est maximum, et primum mandatum. ³⁹ Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum, sicut teipsum. ⁴⁰ In his duobus mandatis universa lex pendet, et prophetæ. ⁴¹ Congregatis autem pharisæis, interrogavit eos Jesus, ⁴² dicens: Quid vobis videtur de Christo? cujus filius

⁵⁵⁹ + **22.23 Sadducæi**, etc. Duæ erant hæreses in Judæis. Phariseorum qui præferbant justitiam traditionum et observationum: et Sadducæorum, qui et ipsi vindicabant sibi, quod nondum erant, id est justis. Sadducæi namque justis interpretantur, qui resurrectionem corporum non credunt, et animas interire putant cum corpore, turpitudinem fabulæ fingunt, quæ deliramenti eos arguat qui resurrectionem asserunt. Potest autem fieri ut in gente eorum hoc aliquando acciderit.

⁵⁶⁰ + **22.29 Erratis**. Ideo quia nescitis Scripturas, Unde sequitur, ut nesciant virtutem Dei.

⁵⁶¹ + **22.30 In resurrectione**. Resurgent quidem corpora, quæ possent nubere et nubi: quod de his dicitur, qui habent membra genitalia: sed alia ratione non nubent.

⁵⁶² + **22.31 Non legistis**. In Moyse quem recipitis, alioquin posset apertiora de resurrectione testimonia prophetarum dare: sed prophetas Sadducæi non recipiunt.

⁵⁶³ + **22.32 Deus Abraham**, etc. Qui jam mortui erant, quando hæc dicebat, ergo per hoc animas probat permanere post mortem: non enim diceretur Deus non existentium. Et sic introducit et corporum resurrectio, quæ cum animabus bona vel mala gesserunt: Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. Per hoc probat æternitatem animarum, et statim infert: Non est Deus mortuorum, etc., ut cum probaverit animas permanere post mortem, consequenter introduceretur etiam corporum resurrectio, quæ cum animabus bona vel mala gesserunt.

⁵⁶⁴ + **22.34 Silentium**. Nota venena invidiæ superari posse, sed difficile conquiescere. Convenerunt. Ut multitudine vincerent quem non poterant ratione. In tentando conveniunt qui in doctrina contrarii sunt. Jam confutati erant in ostensione denarii, jam viderant etiam Sadducæos obmutescere, sed tamen malevolentia et livor nutrit impudentiam.

⁵⁶⁵ + **22.35 Tentans eum**. Marcus ait, quod ei sapienter respondenti Dominus dixerit: Non longe es a regno Dei. Potuit enim fieri, ut qui tentans venit, responso Dominico conversus sit. Vel tentatio non est mala quasi volentis decipere, sed causa volentis amplius experiri ignotum.

⁵⁶⁶ + **22.37 Diliges Dominum Deum tuum**. Fictam conscientiam interrogantis Dominus primo responso percutit. Deus tuus unus est. Non assumes nomen Dei tui in vanum. Observa diem sabbati. Hæc tria ad dilectionem Dei pertinent: Cujus cogites unitatem, veritatem, voluntatem. Ex toto corde. Integritas fidei exprimitur. In tota anima, perfecta obedientia, exigitur. In tota mente, perseverantia ostenditur.

est? Dicunt ei: David. ⁵⁶⁷ ⁴³ Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: ⁴⁴ Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? ⁵⁶⁸ ⁴⁵ Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est? ⁵⁶⁹ ⁴⁶ Et nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare. ⁵⁷⁰

23 Tunc Jesus locutus est ad turbas, et ad discipulos suos, ⁵⁷¹ ² dicens: Super cathedram Moysi sederunt scribæ et pharisæi. ³ Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, servate, et facite: secundum opera vero eorum nolite facere: dicunt enim, et non faciunt. ⁴ Alligant enim onera gravia, et importabilia, et imponunt in humeros hominum: digito autem suo nolunt ea movere. ⁵⁷² ⁵ Omnia vero opera sua faciunt ut videantur ab hominibus: dilatant enim phylacteria sua, et magnificant fimbrias. ⁵⁷³ ⁶ Amant autem primos recubitus in cœnis, et primas cathedras in synagogis, ⁷ et salutationes in foro, et vocari ab hominibus Rabbi. ⁸ Vos autem nolite vocari Rabbi: unus est enim magister vester, omnes autem vos fratres estis. ⁵⁷⁴ ⁹ Et patrem nolite vocare vobis super terram: unus est enim pater vester qui in cælis est. ⁵⁷⁵ ¹⁰ Nec vocemini magistri: quia magister vester unus est, Christus. ¹¹ Qui major est vestrum, erit minister vester. ¹² Qui autem se exaltaverit, humiliabitur: et qui se humiliaverit, exaltabitur. ¹³ Væ autem vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia clauditis regnum cælorum ante homines! vos enim non intratis, nec introeuntes sinitis intrare. ⁵⁷⁶ ¹⁴ Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia comeditis domos viduarum, orationes longas orantes! propter hoc amplius accipietis iudicium. ¹⁵ Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia circuitis mare, et aridam, ut faciatis unum proselytum, et

⁵⁶⁷ + **22.42 De Christo.** Sive venit, sive futurum creditis, quem purum hominem asseritis.

⁵⁶⁸ + **22.44 Dixit.** Istud dicere est æqualem sibi filium generare. Domino. Non secundum quod de eo natus, sed quod de patre semper fuit.

⁵⁶⁹ + **22.45 Quomodo.** Repugnantia sunt hæc secundum vestrum intellectum.

⁵⁷⁰ + **22.46 Et nemo poterat,** etc. Nota venena invidia superari posse, sed difficile conquiescere.

⁵⁷¹ + **23.1 Tunc locutus est.** Illis confutatis qui dolosi sunt, instruit eos qui idonei sunt, nihilominus hortans eos subjici illis propter sacerdotium et nominis dignitatem: non opera, sed doctrinam considerantes.

⁵⁷² + **23.4 Onera gravia.** Legis mandata permistis suis traditionibus, secundum ea suadentes vivere: et non venire ad facilem et delectabilem gratiam Christi; unde supra: Venite ad me qui laboratis et onerati estis.

⁵⁷³ + **23.5 Omnia vero.** Dixit tales doctores audiendos esse, non imitandos: nunc ostendit causam propter quam non possunt credere Christo, id est quia omnia faciunt ut videantur ab hominibus. Non potest enim Christo cœlestia prædicanti credere, qui gloriam terrenam cupit.

⁵⁷⁴ + **23.8 Vos autem.** Duplici ratione ab his attendere jubet, ne eorum simulatione seducamur, vel ne æmulatione inflammemur.

⁵⁷⁵ + **23.9 Unus est.** Qui illuminat hominem, quod non alius homo, sed tantum exercet, docendo non intellectum præstat. Pater vester. Deus dicitur Pater et Magister natura, homo indulgentia. Pater, ut honor ætati deferatur, non ut auctor vitæ habeatur. Magister, ex consortio veri magistri tanquam ejus nuntius: et pro reverentia ejus a quo mittitur, honoratur.

⁵⁷⁶ + **23.13 Clauditis.** Vel malo exemplo, vel mysteria Scripturarum tollendo. Exemplo enim et doctrina eorum qui magistri sunt, alii quidem Christum non recipiunt.

cum fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quam vos. ⁵⁷⁷ ¹⁶ Væ vobis duces cæci, qui dicitis: Quicumque juraverit per templum, nihil est: qui autem juraverit in auro templi, debet. ⁵⁷⁸ ¹⁷ Stulti et cæci: quid enim majus est? aurum, an templum, quod sanctificat aurum? ¹⁸ Et quicumque juraverit in altari, nihil est: quicumque autem juraverit in dono, quod est super illud, debet. ¹⁹ Cæci: quid enim majus est, donum, an altare, quod sanctificat donum? ²⁰ Qui ergo jurat in altari, jurat in eo, et in omnibus quæ super illud sunt. ²¹ Et quicumque juraverit in templo, jurat in illo, et in eo qui habitat in ipso: ²² et qui jurat in cælo, jurat in throno Dei, et in eo qui sedet super eum. ⁵⁷⁹ ²³ Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, qui decimatis mentham, et anethum, et cyminum, et reliquistis quæ graviora sunt legis, iudicium, et misericordiam, et fidem ! hæc oportuit facere, et illa non omittere. ⁵⁸⁰ ²⁴ Duces cæci, excolantes culicem, camelum autem glutientes. ⁵⁸¹ ²⁵ Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia mundatis quod de foris est calicis et paropsidis; intus autem pleni estis rapina et immunditia ! ⁵⁸² ²⁶ Pharisæe cæce, munda prius quod intus est calicis, et paropsidis, ut fiat id, quod de foris est, mundum. ⁵⁸³ ²⁷ Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ a foris parent hominibus speciosa, intus vero pleni sunt ossibus mortuorum, et omni spurcitia ! ²⁸ Sic et vos a foris quidem paretis hominibus justis: intus autem pleni estis hypocrisi et iniquitate. ²⁹ Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, qui ædificatis

⁵⁷⁷ + **23.15 Circumitis.** In toto orbe Evangelio detrahitis: et si quis vobis adhæret, duplæ poenæ filius est: quia neque remissionem peccatorum accipit, et in eorum societatem incidit qui Christum sunt persecuti. Quisquis ejus Filius dicitur cujus opera agit. proselytum. Proselyti sunt de gentibus in Synagogam recepti, quorum raritas per unum significatur, quia vix aliquis post Christum.

⁵⁷⁸ + **23.16 Quicumque.** Pharisæi qui omnia fecerunt propter lucrum dicebant esse etiam sanctiora oblata quam templum vel altare: ut homines promptiores essent ad offerenda dona, quam ad preces fundendas in templo vel justitias faciendas. In quo non Dei timorem, sed suam cupiditatem attendebant. Ideo arguit eos Dominus stultitiæ et fraudulentia.

⁵⁷⁹ + **23.22 In cælo.** Per creaturam: ubi non putatis perjurium esse, jurat in cælo, id est, per subjectam creaturam jurat, et per divinitatem præidentem creaturæ.

⁵⁸⁰ + **23.23 Væ vobis.** Et hic arguit eos avaritiæ: quia nihil prætermittunt de his quæ ad commodum suum sunt. Qui decimatis. Quia Deus præceperat omnium rerum decimas offerri propter alimoniam sacerdotum. Nota quod per eleemosynam aliqua impunitas non emitur in iniquitate manentibus. Hæc oportuit. Ne eleemosynas fructum terræ videretur respuere, hæc addidit.

⁵⁸¹ + **23.24 Duces cæci.** Opinione religionis in minimis quæ lucrum habent diligentiam ostenditis: sed magna præcepta de iudicio, fide et misericordia devoratis et negligitis. Excolantes. Mystice. Culicis nomine seditiosus homicida Barabbas signatur: quia hoc animal strepando inquietat et sanguine delectatur. Cameli nomine propter humilitatem ad subeunda onera, Dominus intelligitur. Colunt ergo Judæi culicem, in est, minima observant, quia Barabbam qui non solverat sabbatum, dimiserunt, et camelum glutunt, id est, majora contemnunt: quia Christum spiritualiter sabbatum insinuantes per iudicium et misericordiam et fidem (quæ illi contemnunt) occiderunt.

⁵⁸² + **23.25 Væ vobis.** Diversis similitudinibus simulationis et mendacii arguit pharisæos qui aliud hominibus ostendunt, aliud domi agunt. Qui mundatis. Frustra sanctitatem exterius prætenditis, sicut si quis calicem mundet exterius, intus autem relinquat sordes: cum ejus usus sit interior. Lucas ita. Stulte, qui fecit quod de foris est etiam id quod intus est, fecit Luc. 11., id est, qui utramque naturam hominis fecit, utramque mundari voluit. Nemo igitur putet fornicationem et hujusmodi corporalia vitia solummodo gravia esse, et avaritiam, et superbiam, et iram, et cætera spiritualia levia esse.

⁵⁸³ + **23.26 Calicis.** Per similitudinem, non quod in calice et paropside sit eorum superstitio.

sepulchra prophetarum, et ornatis monumenta justorum,⁵⁸⁴ ³⁰ et dicitis: Si fuissetis in diebus patrum nostrorum, non essemus socii eorum in sanguine prophetarum !³¹ itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filii estis eorum, qui prophetas occiderunt.⁵⁸⁵ ³² Et vos implete mensuram patrum vestrorum.⁵⁸⁶ ³³ Serpentes, genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio gehennæ?⁵⁸⁷ ³⁴ Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidetis, et crucifigetis, et ex eis flagellabitis in synagogis vestris, et persequemini de civitate in civitatem:⁵⁸⁸ ³⁵ ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel justi usque ad sanguinem Zachariæ, filii Barachîæ, quem occidistis inter templum et altare.⁵⁸⁹ ³⁶ Amen dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam.⁵⁹⁰ ³⁷ Jerusalem, Jerusalem, quæ occidis prophetas, et lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, et noluisti?⁵⁹¹ ³⁸ Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.⁵⁹² ³⁹ Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.⁵⁹³

⁵⁸⁴ + **23.29 Qui ædificatis.** Extruitis memoriam occisorum propter favorem vulgi, ut justi videamini, arguitis etiam facinora patrum vestrorum.

⁵⁸⁵ + **23.31 Itaque.** Quia scelera patrum detestamini pro specie quidem sanctitatis; dum Christum persequendo et apostolos eadem facitis, facto probatis vos esse filios non solum carne, sed imitatione iniqua: et patet eos scientes peccare. Id est contra vos loquimini dum patres damnatis: similiter enim facitis.

⁵⁸⁶ + **23.32 Et vos.** Probato quod filii sunt homicidarum, ponit id ad quod tendebat: Et vos implete, quod illis defuit implete, illi prophetas, vos Dominum prophetarum occidite. Non jubet, sed quod facturi sunt ostendit.

⁵⁸⁷ + **23.33 Quomodo fugietis.** HIER. Sepulchra sanctorum ædificando, an potius corda a malitia mundando. Liberabunt vos sancti, quorum sepulchra ornatis? Non certe. Sancti non sunt amici inimicis Dei: frustra sanctos honorant, qui sanctitatem spernunt.

⁵⁸⁸ + **23.34 Sapientes.** Qui sciunt quem proferant sermonem. Scribas. In lege peritos.

⁵⁸⁹ + **23.35 Ut veniat super vos.** Non hos tantum præsentem dicit, sed omnem generationem malorum præcedentem et futuram: quia omnes una civitas sunt, unum corpus diaboli. Abel justi. Justitia Abel approbata est per munus acceptionem. Usque ad sanguinem. Cur usque adhuc, cum multi post hunc occisi ante natalem Christi, et Christo nato mox pueri ab hac generatione sunt perempti? Sed quia Abel pastor ovium fuit necatusque in agro: Zacharias sacerdos necatus est in atrio templi: utriusque gradus martyres et laicos et officio altaris mancipatos, sub eorum voluit intimare vocabulis. Zacharias qui occisus est a rege Joas inter templum et altare, ut historia Regum narrat, filius fuit Joiadæ, et in Evangelio quo utuntur Nazaræi, pro filio Barachîæ legitur filius Joiadæ. Sed ut justitia Joiadæ sacerdotis prædicetur, ipse Barachias vocatur, id est, benedictus Domini. Iste Zacharias de duodecim prophetis unus erat, sicut pater Joannis de prophetis unus erat.

⁵⁹⁰ + **23.36 Super generationem.** Quæ a primo parricida usque ad ultimum perditionis filium computatur: quasi, similes erunt in poena sicut sunt et in culpa.

⁵⁹¹ + **23.37 Jerusalem.** Quasi dicat: Rei estis sanguinis, et merito, quia multoties misi ad vos congregandos, et noluistis. Quoties. Ac si dicat: Ego volui, et tu noluisti, et quotquot congregavi mea voluntate semper efficaci te nolente feci, quia semper ingrata fuisti. Gallina. Hoc animal magnum affectum habet in filios, ita ut eorum infirmitate affecta infirmetur, et eos alis protegens contra milvum pugnet. Sic Dei sapientia per carnem infirmata, protegit nos et defendit a diabolo.

⁵⁹² + **23.38 Relinquetur.** Civitas auxilio Dei nudata suæ ditioni relinquetur, quæ bene derelicta est, cum a Deo derelinquitur.

⁵⁹³ + **23.39 Benedictus qui venit.** Hoc turbæ dixerunt Domino venienti Jerusalem. Quod autem his transactis hic Dominus dicit, cogit mystice intelligi de adventu charitatis suæ, ubi confitebuntur Filium quem crucifixerunt.

24 Et egressus Jesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli ejus, ut ostenderent ei ædificationes templi. ² Ipse autem respondens dixit illis: Videtis hæc omnia? amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat. ⁵⁹⁴ ³ Sedente autem eo super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt? et quod signum adventus tui, et consummationis sæculi? ⁵⁹⁵ ⁴ Et respondens Jesus, dixit eis: Videte ne quis vos seducat: ⁵⁹⁶ ⁵ multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus: et multos seducent. ⁵⁹⁷ ⁶ Audituri enim estis prælia, et opiniones præliorum. Videte ne turbemini: oportet enim hæc fieri, sed nondum est finis: ⁵⁹⁸ ⁷ consurget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestilentia, et fames, et terræmotus per loca: ⁸ hæc autem omnia initia sunt dolorum. ⁵⁹⁹ ⁹ Tunc tradent vos in tribulationem, et occident vos: et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. ⁶⁰⁰ ¹⁰ Et tunc scandalizabuntur multi, et invicem tradent, et odio habebunt invicem. ¹¹ Et multi pseudoprophetae surgent, et seducent multos. ⁶⁰¹ ¹² Et quoniam abundavit iniquitas, refrigescet caritas multorum: ¹³ qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. ¹⁴ Et prædicabitur hoc Evangelium regni in universo orbe, in testimonium omnibus gentibus: et tunc veniet consummatio. ⁶⁰² ¹⁵ Cum ergo videritis abominationem desolationis,

⁵⁹⁴ + **24.2 Non relinquetur hic lapis super lapidem.** Mystice. Recedente Domino de templo omnia legis ædificia et compositio mandatorum ista destructa est, ut nihil possit a Judæis impleri. Divinitus autem provisum est, ut crescente Evangelii gratia templum illud cum suis cæremoniis tolleretur, ne quis infirmus in fide illis stantibus Judaismi occasionem haberet. Idem qui comminatus est verbo, ostendit signo, dum egreditur ab illis facta comminatione.

⁵⁹⁵ + **24.3 Sedente autem.** Ubi Marcus ait, contra templum. Sedet contra templum cum de ruina ejus et excidio gentis disputat ut et corporis situs verbis suis congruat. Mystice. Sedet in monte Oliveti, id est in Ecclesia quietus manens superbiorum detestatur arrogantiam. Dic nobis. Quia dixit omnia destruenda, tempus et signa destructionis quærunt. Tria quærunt: quo tempore destruenda Jerusalem sit? quo venturus Christus? quo consummatio sæculi ventura sit?

⁵⁹⁶ + **24.4 Videte.** Cum hæc fient, ne putemus instare diem Domini, cujus signum perspicue ponitur in sequentibus. Præmunit ne turbentur vel deficient per deceptionem, ut per Simonem Magum, vel per tribulationem et persecutionem, ut per Neronem. Nota hæc venientia ante excidium Jerusalem similia sunt et eadem fere cum his quæ fient in consummatione sæculi, et loquitur ita de uno quasi de alio.

⁵⁹⁷ + **24.5 multi.** Imminente Jerusalem excidio multi fuerunt principes qui se dicerent esse Christos, et tempus libertatis prope esse. Multi in Ecclesia temporibus apostolorum, qui præter alia falsa dicerent instare diem Domini.

⁵⁹⁸ + **24.6 Audituri.** Hæc in Judæa a passione Domini abundaverunt: quibus ne territi apostoli Jerusalem et Judæam deserant admonentur, quia non statim finis, sed post quadraginta duos annos.

⁵⁹⁹ + **24.8 Hæc autem.** Hæc autem omnia sunt initia, non consummatio quasi præconia Antichristi, vel excidii urbis. Hæc partim ad eversionem Judæorum, partim ad diem judicii pertinent, quia ita apostoli interrogaverunt de utroque.

⁶⁰⁰ + **24.9 Tunc tradent.** Quo merito hæc Judæis eveniant subdit, qui post occisionem Christi, nominis et fidei ejus præcones persecuti sunt.

⁶⁰¹ + **24.11 Et multi pseudoprophetae.** Quidam hoc ad eversionem Judæorum referunt. Sed tunc inter eos, quia nullus erat fidelis, ad quem fieret exhortatio; melius hoc accipitur de hæreticis, quorum primus Simon Magus fuit. Extremus major omnibus, Antichristus est. Diligenter intuendum est, quod signorum ad excidium urbis, quod ad diem Domini referatur. Respondit enim Dominus, quæ ex illo tempore erant secutura sive de excidio Jerusalem sive de adventu suo.

⁶⁰² + **24.14 Et prædicabitur.** Quia noverat Dominus corda discipulorum de excidio et perdi-

quæ dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat: ⁶⁰³ 16 tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes: ⁶⁰⁴ 17 et qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua: ¹⁸ et qui in agro, non revertatur tollere tunicam suam. ¹⁹ Væ autem prægnantibus et nutrientibus in illis diebus! ²⁰ Orate autem ut non fiat fuga vestra in hieme, vel sabbato: ²¹ erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. ²² Et nisi breviati fuissent dies illi, non fieret salva omnis caro: sed propter electos breviabuntur dies illi. ⁶⁰⁵ 23 Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolite credere. ²⁴ Surgent enim pseudochristi, et pseudopropheta: et dabunt signa magna, et prodigia, ita ut in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi. ⁶⁰⁶ 25 Ecce prædixi vobis. ²⁶ Si ergo dixerint vobis: Ecce in deserto est, nolite exire; Ecce in penetralibus, nolite credere. ⁶⁰⁷ 27 Sicut enim fulgur exit ab oriente, et paret usque in occidentem: ita erit et adventus Filii hominis. ²⁸ Ubicumque fuerit corpus, illic congregabuntur et aquilæ. ²⁹ Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ cadent de cælo, et virtutes cælorum commovebuntur: ³⁰ et tunc parebit signum Filii hominis in cælo: et tunc plangent omnes tribus terræ: et videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa et majestate. ³¹ Et mittet angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregabunt electos ejus a quatuor ventis, a summis cælorum usque ad terminos eorum. ⁶⁰⁸ 32 Ab

tione suæ gentis contristanda, hæc solatio relevat ut scirent multo plures socios gaudii æterni de toto orbe colligendos. Adhuc tenete hoc signum, quod non instet dies Domini vel desolatio Jerusalem antequam apostoli toto orbe dispersi sint, præter duos Jacobos, qui primitus in Judæa interfecti sunt. Dispersi, inquam, ut si dolerent de perditione suæ gentis, solatium habeant plures socios de omni gente collectos.

⁶⁰³ + **24.15 Abominationem,** etc. Vel si de excidio urbis, abominatio, id est idolum. Pilatus enim posuit imaginem Cæsaris in templo desolato. Vel hoc dicitur de statua Adriani equestri, quæ in ipso sanctorum loco longo tempore stetit.

⁶⁰⁴ + **24.16 Tunc qui in Judæa.** Hæc ad litteram facta sunt, cum, appropinquante exterminio Judæorum, oraculo moniti omnes Christiani fugerunt in regnum Agrippæ qui parebat Romanis.

⁶⁰⁵ + **24.22 Et nisi.** Quæ ergo spes electis, nisi gratia Dei, quæ dat patientiam piis, ut citius demat potentiam impiis? Quanto enim erit hæc tribulatio gravior, tanto erit brevitate moderator. Vel dierum nomine, ipsa mala significantur. Breviati fuissent. Non mensura, sed numero, ne mora temporum fides concutiatur credentium. Erunt enim hæc mala tribus annis, et dimidio tantum. Ecce hic Christus. Habet unaquæque hæresis, vel certas mundi partes, unde dicitur: Ecce hic et ecce illic. Vel in occultis aut in obscuris conventiculis curiositatem hominum decipit, unde dicitur: Ecce in cubilibus, ecce in deserto. Multi erunt qui non credent Christum esse communem salutem omnium, sed quorundam, unde dicitur: hic aut illic.

⁶⁰⁶ + **24.24 Si fieri posset.** Id est, si aliquo modo fieri posset, ut Dei præfinitio mutaretur, et ideo non de veris intelligi potest electis. Electi. Non quod divina electio frustretur, sed qui iudicio humano videntur electi.

⁶⁰⁷ + **24.26 Ecce in deserto.** Multi etiam credunt non venire in publicum, sed in deserto. Multi credunt Christum dedisse secretiora præcepta fidei aliis, non omnibus, unde dicitur, in penetralibus. Nolite credere, quod Christus in deserto vel in penetralibus, sed quod fides ejus ab Oriente in Occidentem in catholicis fulget clara et manifesta. Ne ergo credatur schismaticis. Nomine Orientis et Occidentis totum orbem designat.

⁶⁰⁸ + **24.31 A summis cælorum.** Ne quis putaret a quatuor plagis terræ, et non a cunctis finibus ejus, simul et mediterraneis regionibus electos esse congregandos, subditur: A summo terræ usque ad summum cæli, id est, ab extremis terræ finibus per directum usque ad ultimos terminos ejus: ubi longe aspicientibus circulus cæli terræ videtur insidere.

arbore autem fici discite parabolam: cum jam ramus ejus tener fuerit, et folia nata, scitis quia prope est æstas: ⁶⁰⁹ ³³ ita et vos cum videritis hæc omnia, scitote quia prope est, in januis. ³⁴ Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant. ³⁵ Cælum et terra transibunt, verba autem mea non præteribunt. ⁶¹⁰ ³⁶ De die autem illa et hora nemo scit, neque angeli cælorum, nisi solus Pater. ⁶¹¹ ³⁷ Sicut autem in diebus Noë, ita erit et adventus Filii hominis: ⁶¹² ³⁸ sicut enim erant in diebus ante diluvium comedentes et bibentes, nubentes et nuptum tradentes, usque ad eum diem, quo intravit Noë in arcam, ⁶¹³ ³⁹ et non cognoverunt donec venit diluvium, et tulit omnes: ita erit et adventus Filii hominis. ⁴⁰ Tunc duo erunt in agro: unus assumetur, et unus relinquetur. ⁶¹⁴ ⁴¹ Duæ molentes in mola: una assumetur, et una relinquetur. ⁶¹⁵ ⁴² Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. ⁶¹⁶ ⁴³ Illud autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset, vigilaret utique, et non

⁶⁰⁹ + **24.32 Ab arbore.** Mystice. A populo Israël, in quo cæcitas ex parte contigit: et fuit ficus damnata. Sed cum de arido ligno ramus fidei et charitatis in eo viruerit, et folia, id est, verba prædicationis exorta fuerint, prope est æstas, quæ expectatur, id est, æterna serenitas et resurgentium desiderata novitas. Cum enim tandem ablata perfidia Israël omnis salvus fiet, prope esse diem iudicii non dubitandum est.

⁶¹⁰ + **24.35 Cælum et terra.** Innovabuntur, deposita priori forma, permanente autem substantia, unde dicitur: Terra in æternum stabit.

⁶¹¹ + **24.36 De die.** Ne forte auditis signis, quærent etiam illius diei certum terminum, ait: De die novissima, post quot annos vel dies ventura sit, nolite esse solliciti, nulli diffinitum est, quod vel in die vel in nocte iudicium futurum sit, sed pro manifestatione dicitur dies, vel pro occultatione nox. Nemo scit, etc. In quibusdam codicibus additur, neque Filius. Qui quidem omnia scit cum Patre, sed non facit homines scire, sicut Apostolus ait: In eo esse absconditos thesauros sapientiæ et scientiæ II Col. 2.. Non facit scire, quia inutiliter sciretur. Sed semper simus incerti de adventu iudicis, ut sic quotidie vivamus quasi in alia die iudicandi simus. Neque electi angeli quemquam scire fecerunt. Vel nulli sanctorum angelorum concessit Deus notitiam diei hujus, neque filio adoptivo, id est, neque ulli sanctorum hominum.

⁶¹² + **24.37 Sicut autem.** Subitum adventus sui diem plurimis affirmat exemplis: nam et fulguri cito omnia transvolanti comparavit et diebus Noë, vel Loth secundum alium evangelistam æquiparat.

⁶¹³ + **24.38 Comedentes et bibentes, nubentes,** etc. Non alimenta et nuptiæ, sed immoderatus licitorum usus arguitur. Post bella, fames, terræmotus, etc., tunc brevis sequetur pax, ut fidelis probetur, an transactis malis speret iudicem venturum, unde dicitur: Cum enim dixerint pax et securitas, tunc repentinus eis superveniet interitus I Thess. 5..

⁶¹⁴ + **24.40 Tunc,** etc. Lucas, in illa nocte, id est, in illa tribulatione qua probantur, in qua alii permanent, alii cadunt. Duo erunt. Duæ differentiæ prædictorum sunt in Ecclesia, quasi in agro laborantium, eorum qui sincere Christum annuntiant, et eorum qui verbum Dei adulterant.

⁶¹⁵ + **24.41 Duæ molentes.** Duæ differentiæ sequentium orbem rerum mobilium, qui feminino genere designantur, quia majorum consilio reguntur femina a viris. Duo in lecto. Qui otium eligunt et quietem, quæ significantur nomine lecti, nec sæcularibus, nec ecclesiasticis negotiis occupati. Unus assumetur. Qui propter Deum continere studet, ut sine sollicitudine vivens cogitet quæ Dei sunt. Qui autem humana laude vel aliqua vitiorum corruptione monasticam vitam elegerit, relinquetur a Deo. Non sunt alia genera hominum, quam hæc tria in Ecclesia. Unde Ezechiel tres viros liberatos vidit, Noë, Daniel et Job, id est rectores ut Noë, continentes ut Daniel, conjugatos ut Job. Et secundum hæc tria genera hominum, tres supponit parabolas. In prima agit de laborantibus in agro, quod est ubi dicit: Vigilate ergo. In secunda agit de existentibus in lecto, quod est ubi dicit: Simile est regnum cælorum decem virginibus. In tertia agit de molentibus in mola, quod est ubi dicit: Sicut enim homo peregre proficiscens, etc.

⁶¹⁶ + **24.42 Vigilate ergo.** HIER. Non dixit quia nescimus, sed quia nescitis, ut ostendat se diem iudicii non ignorare.

sineret perfodi domum suam. ⁶¹⁷ ⁴⁴ Ideo et vos estote parati: quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est. ⁴⁵ ³ Quis, putas, est fidelis servus, et prudens, quem constituit dominus suus super familiam suam ut det illis cibum in tempore? ⁶¹⁸ ⁴⁶ Beatus ille servus, quem cum venerit dominus ejus, invenerit sic facientem. ⁶¹⁹ ⁴⁷ Amen dico vobis, quoniam super omnia bona sua constituet eum. ⁶²⁰ ⁴⁸ Si autem dixerit malus servus ille in corde suo: Moram fecit dominus meus venire: ⁴⁹ et cœperit percutere conservos suos, manducet autem et bibat cum ebriosis: ⁶²¹ ⁵⁰ veniet dominus servi illius in die qua non sperat, et hora qua ignorat: ⁵¹ et dividet eum, partemque ejus ponet cum hypocritis: illic erit fletus et stridor dentium. ⁶²²

25 Tunc simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et sponsæ. ⁶²³ ² Quinque autem ex eis erant fatuæ, et quinque prudentes: ⁶²⁴ ³ sed quinque fatuæ, acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum secum: ⁴ prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. ⁵ Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt. ⁶²⁵ ⁶ Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ⁶²⁶ ⁷ Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornaverunt lampades suas. ⁸ Fatuæ autem sapientibus

⁶¹⁷ + **24.43 Si sciret**, etc. Nesciente patrefamilias fur domum perfodit, quia dum a sui custodia spiritus dormit, improvisa mors carnis habitaculum irrumpit, et ad supplicium trahit. Furi autem resisteret si vigilaret, quia adventum judicis occulte venientem præcavens occurreret poenitendo.

⁶¹⁸ + **24.45 Quis putas est fidelis servus**. Tribus similitudinibus, fulguris, furis, et submersionis Pentapolis, terrorem judicii introduxit communiter ad omnes, ut vigilarent et parati essent. Nunc specialiter ad prælatos loquitur qui humiles, prudentes, non appetentes bonum propter lucrum temporale, sed verbo et exemplo et opere debent pascere oves. Quis putas, quasi dicat: Admonendi estis. Nam quam rarus est Domino propter Dominum serviens, oves Christi non ad lucrum, sed amore Christi pascens. Prudens. In futuro sibi providens. Quem constituit. Quam rarus qui sit vocatus a Deo tanquam Aaron et non magis se ingesserit, et qui non magis se pascat quam oves.

⁶¹⁹ + **24.46 Beatus ille**. Æterna autem beatitudine glorificandus est qui Domino veniente ad judicium repertus fuerit fideliter annonam verbi ministrans et in cura gregis vigilans. Rarus invenitur fidelis vel prudens, sed qui talis invenitur beatus est.

⁶²⁰ + **24.47 Super**. Id est, super omnia cœlestis regni gaudia, cæteros, id est, bonos auditores faciet discumbere, et transiens ministrabit eis.

⁶²¹ + **24.49 Percutere conservos**. Injuriis afficere vel infirmorum conscientias pravo verbo vel exemplo vitare. Unde Lucas ait servos vel ancillas Luc. 12., quorum quanta infirmior est ætas vel sexus, tanto facilius est ruina.

⁶²² + **24.51 Cum hypocritis**, etc. Cum illis scilicet qui erant in agro et qui molebant, et nihilominus derelicti sunt. Qui dicuntur hypocritæ, et in agro, et in mola, id est, qui bona videbantur facere, sed exitus diversæ voluntatis apparuit. Fletus Per similitudinem membrorum magnitudo ostenditur tormentorum.

⁶²³ + **25.1 Decem virginibus**. Virgines sunt omnes qui se a luxu sæculi continent. Et sponsæ. Omnes simul sunt sponsa quæ modo desponsata est virgo a corruptione sæculi. Nubet, cum mortalis immortalis conjungetur.

⁶²⁴ + **25.2 Quinque**. Quia quinquepartita est continentia in carnalibus illecebris, videlicet ut in quinque sensibus contineant se a voluptatibus.

⁶²⁵ + **25.5 Moram autem faciente sponso**. Quia non est parum temporis inter priorem et secundum adventum Christi. Dormitaverunt omnes et dormierunt. Quia postea suscitandi.

⁶²⁶ + **25.6 Media autem nocte clamor factus est**. Id est, nullo sciente vel sperante. Unde Dies Domini sicut fur in nocte veniet I Thess. 3..

dixerunt: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur. ⁶²⁷
⁹ Responderunt prudentes, dicentes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite
 potius ad vendentes, et emite vobis. ⁶²⁸ ¹⁰ Dum autem irent emere, venit
 sponsus: et quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est
 janua. ⁶²⁹ ¹¹ Novissime vero veniunt et reliquæ virgines, dicentes: Domine,
 domine, aperi nobis. ⁶³⁰ ¹² At ille respondens, ait: Amen dico vobis, nescio
 vos. ¹³ Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam. ⁶³¹ ¹⁴ Sicut enim
 homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. ⁶³²
¹⁵ Et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique
 secundum propriam virtutem: et profectus est statim. ⁶³³ ¹⁶ Abiit autem
 qui quinque talenta acceperat, et operatus est in eis, et lucratus est alia
 quinque. ⁶³⁴ ¹⁷ Similiter et qui duo acceperat, lucratus est alia duo. ¹⁸ Qui
 autem unum acceperat, abiens fodit in terram, et abscondit pecuniam domini
 sui. ¹⁹ Post multum vero temporis venit dominus servorum illorum, et
 posuit rationem cum eis. ⁶³⁵ ²⁰ Et accedens qui quinque talenta acceperat,
 obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi,
 ecce alia quinque superlucratus sum. ⁶³⁶ ²¹ Ait illi dominus ejus: Euge
 serve bone, et fidelis: quia super pauca fuisti fidelis, super multa te
 constituam; intra in gaudium domini tui. ⁶³⁷ ²² Accessit autem et qui duo

⁶²⁷ + **25.8 Date nobis de oleo,** etc. Quorum facta aliena fulciuntur, laude eadem subtracta deficiunt, et de consuetudine id semper inquirent, unde gaudere animus solet. Itaque hominum qui corda non vident, testimonium volunt habere apud Deum, qui cordis inspector est. Exstinguuntur. Id est, adventu iudicis intus obscurantur, et a Deo non habent mercedem, quia receperunt laudem.

⁶²⁸ + **25.9 Ne forte.** Quia quisque pro se rationem reddet, nec alieno testimonio juvatur quis apud Deum, cui secreta patent, et vix sibi quisque sufficit ut ei perhibeat testimonium conscientia sua. Ne forte unusquisque pro suis operibus mercedem suscipiet, nec possunt in die iudicii aliorum virtutes, aliorum vitia sublevare. Ad vendentes. Vendentes sunt adulatorum, quia dant laudem et accipiunt aliquam mercedem.

⁶²⁹ + **25.10 Dum autem.** Inclinantibus se illis in ea quæ foris sunt, et solita gaudia requirentibus, cum interna non noverunt, venit ille qui iudicat. Clausa est. Post iudicium magna est ejus severitas, cujus est ante ineffabilis misericordia.

⁶³⁰ + **25.11 Novissime vero.** Per veram poenitentiam, per infructuosas lacrymas pulsant foris relictæ. Non dicitur quod emerunt oleum: quia nullo jam remanente gaudio de alienis laudibus, in angustiis redeunt ad implorationem Dei.

⁶³¹ + **25.13 Vigilate.** Videlicet ut testimonium bonæ conscientia nobis præparemus, ne cum fatuis virginibus foris remaneamus. Nescitis diem neque horam. Non solum diem iudicii, sed diem mortis cujusque, vel horam in qua qui paratus invenitur, et tunc paratus invenietur. Et quia paratos nos invenire desiderat, subjicit aliam de eadem re parabolam.

⁶³² + **25.14 Peregre proficiscens vocavit servos suos,** etc. Locus carnis terra est, ergo Christi carnem nostram ad peregrina duxit, quando cælum ascendit.

⁶³³ + **25.15 Et profectus est statim.** Non locum mutans, sed liberam eis potestatem operandi permittens.

⁶³⁴ + **25.16 Operatus est in eis.** A visibilibus se custodiendo, alios pro posse exhortando, ut de visibilibus ad invisibilia transeant. Vel utrique sexui prædicando, et de bonis moribus informando geminavit accepta talenta.

⁶³⁵ + **25.19 Posuit autem.** Cœpit singulorum actus discutere accusante conscientia unumquemque vel excusante.

⁶³⁶ + **25.20 Ecce alia quinque.** Quotquot ab errore convertit, tot Domino obtulit, testimonium sibi dante conscientia, quod per gratiam sibi datam non tantum sibi profuit, sed etiam quos potuit lucrificet.

⁶³⁷ + **25.21 Super pauca.** Pauca sunt bona præsentis vitæ quamvis multa videantur, quia non

talenta acceperat, et ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. ⁶³⁸ ²³ Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, et fidelis: quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam; intra in gaudium domini tui. ²⁴ Accedens autem et qui unum talentum acceperat, ait: Domine, scio quia homo durus es; metis ubi non seminasti, et congregas ubi non sparsisti: ⁶³⁹ ²⁵ et timens abii, et abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est. ⁶⁴⁰ ²⁶ Respondens autem dominus ejus, dixit ei: Serve male, et piger, sciebas quia meto ubi non semino, et congrego ubi non sparsi: ⁶⁴¹ ²⁷ oportuit ergo te committere pecuniam meam numulariis, et veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura. ⁶⁴² ²⁸ Tollite itaque ab eo talentum, et date ei qui habet decem talenta: ⁶⁴³ ²⁹ omni enim habenti dabitur, et abundabit: ei autem qui non habet, et quod videtur habere, auferetur ab eo. ⁶⁴⁴ ³⁰ Et inutilem servum ejicite in tenebras exteriores: illic erit fletus, et stridor dentium. ³¹ Cum autem venerit Filius hominis in majestate sua, et omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem majestatis suæ: ⁶⁴⁵ ³² et congregabuntur ante eum omnes gentes, et separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab hædis: ⁶⁴⁶ ³³ et statuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinistris. ⁶⁴⁷ ³⁴ Tunc dicet rex his qui a dextris

sine alicujus molestiæ admistione sunt. Multa autem bona æterna, quæ sunt sine omni corruptionis molestia. Intra in gaudium Domini tui. Admistus choris angelorum: sic intus lætare de munere, ut jam non sit quod exterius doleas de corruptione.

⁶³⁸ + **25.22 Qui duo talenta acceperat.** Iste viribus suis quidquid in lege Dei didicerat, in Evangelio duplicavit. Sive conscientiam et opera præsentis vitæ futuræ beatitudinis typos intellexit.

⁶³⁹ + **25.24 Durus es.** Quia ardua est via quæ ducit ad vitam, et quia quanto gradus altior, tanto casus gravior.

⁶⁴⁰ + **25.25 Et timens abii,** etc. Et timens aggredi altioris vitæ gradum, ne alterius salutem quærens ipse periclitarer. Abscondi talentum tuum. Non prædicavi quod te donante intellexi.

⁶⁴¹ + **25.26 Sciebas quia,** etc. Quare ista cogitatio non incussit tibi timorem ut scires me mea diligentius quæsiturum? Quod dixit pro excusatione vertitur in culpam.

⁶⁴² + **25.27 Numulariis.** Vel cæteris doctoribus, ut apostolis et episcopis. Vel, cunctis credentibus qui possunt pecuniam duplicare.

⁶⁴³ + **25.28 Et date ei,** etc. Hoc in Ecclesia fieri plerumque videmus, quia plerique dum bene ministrant exteriora quæ accipiunt per adjunctam gratiam ad intellectum quoque mysticum perducuntur.

⁶⁴⁴ + **25.29 Omni enim,** etc. Multi enim natura licet sapientes et acuti, si sint desides, perdunt bonum naturæ, et præmium quod erat eis promissum, videtur transire ad alios qui quod habent minus, per naturam acquirunt per industriam. Vel qui habet fidem et bonam voluntatem, etiam si minus habet in opere dabitur ei a bono judice. Sed qui in fide non habet etiam virtutes quas naturaliter habet, perdit sine qua non sunt virtutes. Vel qui habet amorem verbi, datur ei sensus intelligendi. Qui vero non habet, etiam si naturali studio callet, deficit. Vel qui non habet charitatem, amittit omne bonum quod habet. Nota quod hoc quod cuique datur in rebus mundanis vel spiritualibus, pro talento imputatur de quo est rationem redditurus.

⁶⁴⁵ + **25.31 Cum autem.** Tradendus in proximo cruci præmisit gloriam triumphantis, ut secutura scandala hac promissione compensaret. Post parabolas de fine mundi nunc exsequitur Dominus modum futuri judicii.

⁶⁴⁶ + **25.32 Oves ab,** etc. Duo ordines erunt in judicio electorum scilicet et reproborum: sed electorum alii judicabunt, quibus dicitur: Sedebitis et vos super sedes duodecim judicantes tribus Israël. Alii judicabuntur quibus dicitur: Esurivi et dedistis mihi manducare. Item reproborum alii qui extra Ecclesiam sunt, non judicabuntur: alii qui judicabuntur, quibus dicitur: Esurivi, et non dedistis mihi manducare, etc.

⁶⁴⁷ + **25.33 Hædos.** Hædus est animal petulcum et olidum, qui pro peccatis offerebatur in

ejus erunt: Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi: ⁶⁴⁸ ³⁵ esurivi enim, et dedistis mihi manducare: sitivi, et dedistis mihi bibere: hospes eram, et collegistis me: ³⁶ nudus, et cooperuistis me: infirmus, et visitastis me: in carcere eram, et venistis ad me. ³⁷ Tunc respondebunt ei justi, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, et pavimus te: sitientem, et dedimus tibi potum? ⁶⁴⁹ ³⁸ quando autem te vidimus hospitem, et collegimus te: aut nudum, et cooperuimus te? ³⁹ aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, et venimus ad te? ⁴⁰ Et respondens rex, dicit illis: Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. ⁶⁵⁰ ⁴¹ Tunc dicit et his qui a sinistris erunt: Discedite a me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, et angelis ejus: ⁴² esurivi enim, et non dedistis mihi manducare: sitivi, et non dedistis mihi potum: ⁶⁵¹ ⁴³ hospes eram, et non collegistis me: nudus, et non cooperuistis me: infirmus, et in carcere, et non visitastis me. ⁴⁴ Tunc respondebunt ei et ipsi, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, et non ministravimus tibi? ⁶⁵² ⁴⁵ Tunc respondebit illis, dicens: Amen dico vobis: Quamdiu non fecistis uni de minoribus his, nec mihi fecistis. ⁴⁶ Et ibunt hi in supplicium æternum: justi autem in vitam æternam. ⁶⁵³

26Et factum est: cum consummasset Jesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis: ⁶⁵⁴ ² Scitis quia post biduum Pascha fiet, et Filius hominis tradetur ut crucifigatur. ³ Tunc congregati sunt principes sacerdotum, et seniores populi, in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiphaz: ⁴ et consilium fecerunt ut Jesum dolo tenerent, et occiderent. ⁵ Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. ⁶ Cum autem Jesus esset

lege, et significat peccatores: nec dicit capras quæ possunt habere fetus.

⁶⁴⁸ + **25.34 Benedicti Patris.** Beneficio Patris mei promoti ad obtinendam gloriam, in qua sine corruptione regnetis, ad quam prædestinati estis a constitutione mundi.

⁶⁴⁹ + **25.37 Tunc respondebunt.** Non diffidentes de verbis Domini, sed vel stupentes pro magnitudine majestatis regis; vel quia parum videtur illis omne bonum quod fecerunt, unde dicitur: Non sunt condignæ passionis hujus temporis ad futuram gloriam Rom. 8., etc.

⁶⁵⁰ + **25.40 De his fratribus.** Fratres mei et mater sunt qui faciunt voluntatem Patris mei.

⁶⁵¹ + **25.42 Non dedistis,** etc. Quid meretur qui aliena rapuit, si æternaliter damnatur quid de suo non dedit?

⁶⁵² + **25.44 Domine, quando,** etc. Excusare se satagunt quasi Deum fallere possint qui homines fallebant. Sed non habent excusationem qui converti a malis et agere eleemosynas noluerunt; unde subdit: Quamdiu non fecistis uni, etc.

⁶⁵³ + **25.46 In supplicium æternum.** Frustra ergo Origenes spondet liberationem post multos annos malis hominibus et ipsis dæmonibus. In supplicium æternum. AUG. Qua in re misericordior profecto fuit Origenes qui et ipsum diabolium atque angelos ejus post graviora pro meritis et diuturniora supplicia ex illis cruciatibus eruendos atque sociandos sanctis angelis credidit. Sed illum et propter hoc et propter alia nonnulla, et maxime propter alternantes sine cessatione beatitudines et miserias et statuis sæculorum intervallis, ab illis ad istas itus ac reditus interminabiles non immerito reprobavit Ecclesia.

⁶⁵⁴ + **26.1 Et factum est cum consummasset.** De consummatione sæculi et discretione iudicii: vel ab initio Evangelii usque ad passionem omnia faciendo et prædicando compleverat. Post sermonem quo se venturum in claritate prædixit, passurum se ostendit, ut sacramentum crucis admistum esse gloriæ æternitatis admoneat.

in Bethania in domo Simonis leprosi, ⁶⁵⁵ ⁷ accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, et effudit super caput ipsius recumbentis. ⁶⁵⁶ ⁸ Videntes autem discipuli, indignati sunt, dicentes: Ut quid perditio hæc? ⁶⁵⁷ ⁹ potuit enim istud venundari multo, et dari pauperibus. ¹⁰ Sciens autem Jesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. ¹¹ Nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habetis. ⁶⁵⁸ ¹² Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. ⁶⁵⁹ ¹³ Amen dico vobis, ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur et quod hæc fecit in memoriam ejus. ¹⁴ Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes, ad principes sacerdotum: ¹⁵ et ait illis: Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. ⁶⁶⁰ ¹⁶ Et exinde quærebat opportunitatem ut eum traderet. ¹⁷ Prima autem die azymorum accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Ubi vis paremus tibi comedere Pascha? ⁶⁶¹ ¹⁸ At Jesus dixit: Ite in civitatem ad quemdam, et dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. ⁶⁶² ¹⁹ Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Jesus, et paraverunt Pascha. ⁶⁶³ ²⁰ Vespere autem facto, discumbebat cum duodecim

⁶⁵⁵ + **26.6 Cum autem.** Habito consilio ordo narrationis illuc transit, tunc abiit unus de duodecim, ut factum Judæ conjungatur ad consilium sacerdotum. Redit autem ad eum diem, qui erat ante sex dies paschæ dicens: Cum autem, etc. Simonis. Permanet pristinum nomen ut virtus curantis appareat. Per eam domum accipe illam partem populi quæ creditur Domino et curata est. Simon, id est obediens.

⁶⁵⁶ + **26.7 Accessit.** HIER. Diligenter observa, quæ de duabus super caput. Siquidem peccatrix, super pedes, et ea quæ dicitur non fuisse peccatrix, super caput. Mulier habens. Maria Magdalena soror Lazari modo justa et familiaris, quæ quondam peccatrix venit et pedes lacrymis lavit, nunc caput et pedes unxit, pedes nunc, ut Joannes dicit. Unguenti pretiosi. Marcus: nardi spicati, id est, de spicis et foliis confecti, quod pretiosius est. Joannes nardi pistici, id est, fidelis, non adulterati aliis herbis: Græce, fides Latine. Mystice. Hæc devotio Mariæ fidem significat Ecclesiæ, quæ dum deitatem Christi prædicat, caput ungit: dum humanitatem, pedes. De hoc unguento in domo Simonis leprosi in Bethania dicunt, et Matthæus et Marcus et Joannes. Lucas vero aliud dicit simile huic factum ante in domo alterius Simonis pharisæi non leprosi, neque in Bethania, sed de eadem muliere quæ tunc accessit peccatrix.

⁶⁵⁷ + **26.8 Discipuli indignati.** Joannes dicit hæc Judam locutum, et hoc gratia cupiditatis: alii potuerunt verbis ejus consentire, vel etiam idem dicere, sed propter curam pauperum.

⁶⁵⁸ + **26.11 Me autem,** etc. Corporali præsentia, alioquin dicit alibi: Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.

⁶⁵⁹ + **26.12 Mittens enim.** Officium est sepulturæ quod vos perditionem esse putatis. Nec mirum, si mihi dat fidei odorem, pro qua mox fusurus sum sanguinem.

⁶⁶⁰ + **26.15 Quid vultis.** Quasi vile mancipium tradens, ponit in potestate eminentium quantum velint dare.

⁶⁶¹ + **26.17 Ubi vis,** etc. Non erat eis certa domus: in quo improbatur ædificatio superfluum.

⁶⁶² + **26.18 Ad quemdam.** Eundem significat, quem Marcus et Lucas dicunt patremfamilias. Qui ergo ait ad quemdam, tanquam ex persona sua (et non Domini) studio brevitatis illum compendio insinuavit. Ad quemdam. Non ad quemlibet, sed ad aliquem certum, quem ex persona sua loquens recte posuisset. Modo autem cum verba Domini posuit, Ite in civitatem: interponit ipse, ad quemdam: non quia Dominus hoc dixerit, sed ut ipse nobis insinuet tacito nomine proprio fuisse ibi quemdam ad quem mittebantur.

⁶⁶³ + **26.19 Et fecerunt discipuli sicuti.** In alio Evangelio scribitur: Invenerunt coenaculum grande stratum. Coenaculum, lex spiritualis est, quæ de angustiis litteræ egrediens in sublimi loco recipit Salvatorem. Nam qui litteram sequitur in imo pascha facit. Sed qui aquæ bajulum, id est præconem gratiæ, in domum Ecclesiæ sequitur, hic per spiritum litteram transcendens in alto

discipulis suis. ²¹ Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditurus est. ⁶⁶⁴ ²² Et contristati valde, cœperunt singuli dicere: Numquid ego sum Domine? ⁶⁶⁵ ²³ At ipse respondens, ait: Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. ⁶⁶⁶ ²⁴ Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur ! bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. ⁶⁶⁷ ²⁵ Respondens autem Judas, qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum Rabbi? Ait illi: Tu dixisti. ⁶⁶⁸ ²⁶ Cœnantibus autem eis, accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: Accipite, et comedite: hoc est corpus meum. ⁶⁶⁹ ²⁷ Et accipiens calicem, gratias egit: et dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. ⁶⁷⁰ ²⁸ Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. ²⁹ Dico autem vobis: non bibam amodo de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. ⁶⁷¹ ³⁰ Et

mentis Christo refectionem parat.

⁶⁶⁴ + **26.21 Quia unus.** Qui prædixit de passione, prædicat de proditore, ut videns se non latere pœniteret facti. Mittit crimen in numero, ut agat conscius pœnitentiam, non tamen designat specialiter, ne impudentior fieret.

⁶⁶⁵ + **26.22 Cœperunt singuli.** Quia plus credunt magistro quam sibi: et timentes etiam fragilitatem suam, quærunt de peccato cuius non habent conscientiam.

⁶⁶⁶ + **26.23 Qui intingit.** Alii contristatis et a cibo manum retrahentibus, ea impudentia qua tradidit, manum cum magistro mittit, ut audacia bonam conscientiam mentiretur. Ecce humilitas et patientia, qua proditorem ad mensam admittit. In paropside. Marcus: in catino. Paropsis est vas escarum quadrangulum a paribus absidibus, id est, ab æquis lateribus dictum: catinum vas fictile aptum ad immittendum liquorem, et potuit fieri ut mensa fictile vas et quadrangulum contineret. Pœna prædicatur, ut quem pudor non vicerat, corrigant denuntiata supplicia.

⁶⁶⁷ + **26.24 Bonum erat ei.** Multo melius esset omnino non esse quam male esse, usitate et simpliciter hoc dicit. Non potest enim ei bene esse qui non est. An diabolo dicit non nasci ad peccatum: an etiam bonum illi erat ut Christo non nasceretur per vocationem, ne esset apostata per proditorem? Vel solemus dicere simpliciter, melius esset non esse quam male esse. Rabbi. Alii dicunt, Domine, iste, rabbi. Quasi minus peccatum habens prodere magistrum quam Dominum, vel blandiendo.

⁶⁶⁸ + **26.25 Tu dixisti.** Nec hic aperte dicitur an ipse esset: potest enim intelligi, quasi dicat, non ego dixi.

⁶⁶⁹ + **26.26 Cœnantibus autem,** etc. Finitis solemnibus gaudiis veteris paschæ quæ in memoriam liberationis populi Dei de Ægypto agebantur, transit ad novum quod in sui memoriam Ecclesiam frequentare volebat. Ut videlicet pro carne agni ac sanguine, sui corporis et sanguinis sacramentum substitueret, ipsumque esse monstraret, cui juravit Dominus et non pœnitebit eum: tu es sacerdos Psal. 109., etc. Accepit. HIER. Postquam typicum pascha fuerat impletum, et agni carnes cum apostolis comederat, assumit panem. Et benedixit ac fregit. Quia hominem assumptum ita morti subdidit, ut ei immortalitatis potentiam inesse, et ideo cito resurrecturum esse monstraret. Fregit, ut ostendat corporis sui fractionem non sine sua sponte fore. Benedixit prius, quia naturam quam assumpsit cum Patre et Spiritu sancto, gratia divinæ virtutis implevit. Ideo post cœnam corpus suum dedit, quia necesse erat pascha typicum prius consummari, et sic veteri paschæ sacramenta post substitui. Nos vero pro reverentia tanti sacramenti prius reficimur Dominicæ passionis sacramentis, quam corporalibus escis.

⁶⁷⁰ + **26.27 Gratias egit.** Ostendit quod quisque facere debet in flagello culpæ propriæ, cum ipse æquanimiter tulit alienæ: quia panis corpus confirmat, vinum sanguinem operatur.

⁶⁷¹ + **26.29 Non bibam.** Non delectabor cæremoniis hujus populi, in quibus sacra paschalis agni præcipua sunt. Post passionem non assumam carnem, donec assumam eam novam quæ modo mortalis est. Novum in regno Patris. Dicens illud novum, hoc vetus, ostendit corpus: scilicet, de veteri Adam quod immortalitate immutabitur. Vobiscum, per hoc et suis immortalitas promittitur, etsi non eodem tempore. De hoc genimine, quia eadem corpora resurrectura. Erit autem dies meæ

hymno dicto, exierunt in montem Oliveti. ⁶⁷² ³¹ Tunc dicit illis Jesus: Omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Scriptum est enim: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. ⁶⁷³ ³² Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam. ⁶⁷⁴ ³³ Respondens autem Petrus, ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego numquam scandalizabor. ⁶⁷⁵ ³⁴ Ait illi Jesus: Amen dico tibi, quia in hac nocte, antequam gallus cantet, ter me negabis. ³⁵ Ait illi Petrus: Etiamsi oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter et omnes discipuli dixerunt. ³⁶ Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsemani, et dixit discipulis suis: Sedete hic donec vadam illuc, et orem. ⁶⁷⁶ ³⁷ Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari et mœstus esse. ⁶⁷⁷ ³⁸ Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum. ⁶⁷⁸ ³⁹ Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste: verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. ⁶⁷⁹ ⁴⁰ Et venit ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? ⁴¹ Vigilare, et orate ut non intretis in

resurrectionis, cum in regno Dei, id est, immortalitatis gloria sublimatus, de salute ejusdem populi spirituali gratia regenerati, novo vobiscum gaudio perfundar.

⁶⁷² + **26.30 Et hymno.** Hoc est quod psalmus dicit: Edent pauperes et saturabuntur Psal. 21., etc. Vel hymnum secundum Joannem Patri gratias agens cantabat, in quo pro se et discipulis et credituris precabatur. Exierunt in montem, etc. Ut per sacramentorum perceptionem et suam intercessionem ad altiora charismata quibus corde perungamur nos conscendere doceat: ubi laboris refectio, doloris solatium.

⁶⁷³ + **26.31 Omnes vos scandalum pati.** Prædicit illis quid passuri sunt, ut post eum tum non desperent, sed poenitentia liberentur.

⁶⁷⁴ + **26.32 Postquam.** Sicut prædixit locum passionis, sic prædicit locum resurrectionis, ut sicut sunt tristes ex passione, sic lætentur glorificati resurrectione vel visione. Præcedam vos, etc. Ut infirmitatem eorum sponsione reditus sui consolaretur.

⁶⁷⁵ + **26.33 Etsi omnes.** Non est mendacium nec temeritas, sed fides et ardens dilectio, intantum ut imbecillitatem suam et fidem verborum Dei non contueretur.

⁶⁷⁶ + **26.36 Et orem.** Proxima morte apte orat in valle pinguedinis, quia per humilitatem et charitatis pinguedinem pro nobis subiit mortem.

⁶⁷⁷ + **26.37 Cœpit contristari.** Non timore passionis, qui ad hoc venerat, sed pro scandalo apostolorum et perditione impiorum. HIER. Cœpit contristari, ut veritatem assumpti hominis probaret. Vere contristatus est, sed non passio ejus animo dominatur: verum propassio est, unde ait: Cœpit contristari. Contristatur autem non timore patiendi, qui ad hoc venerat, sed propter infelicem Judam et scandalum apostolorum et ejectionem Judæorum et eversionem Jerusalem.

⁶⁷⁸ + **26.38 Tristis.** Anima est quæ timet et tristatur. Petrus inferior non timet, dicens: Animam meam ponam pro te: quia ut homo vim mortis ignorat. Christus timet, quia, ut Deus in corpore constitutus, fragilitatem carnis exponit: qui corpus suscepit omnia debuit subire quæ corporis sunt. Usque ad mortem. HIL. Non propter mortem, sed donec apostolos sua liberet passione. Non mors, sed tempus mortis in metu est, quia post virtutem resurrectionis, fides est firmanda credentium.

⁶⁷⁹ + **26.39 Si possibile est.** Hoc non pro timore, sed pro misericordia, ne Judæi, qui excusationem ignorantiam non habent, non occidant; unde ait: iste, id est populi Judæorum non simpliciter calix: Si possibile est, ut sine interitu Judæorum credant gentiles, passionem recuso. Sin autem illi excæcandi sunt ut gentes intrent, fiat non mea, sed tua voluntas. Non sicut ego volo. AUG. Transfiguratur in se suos, qui nihil aliud vult quam Pater, ut ibi: Esurivi et dedistis mihi manducare. Et quid me persequeris? Docet autem eos privatam voluntatem corrigere et dirigere juxta divinam. AMBR. Hominem quem veritate corporis demonstrabat, æquabat affectu, ut diceret: Sed non sicut ego volo, sed sicut tu. Suscepit voluntatem meam, suscepit tristitiam meam. Confidenter tristitiam nomino qui crucem prædico.

tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. ⁶⁸⁰ ⁴²
 Iterum secundo abiit, et oravit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua. ⁶⁸¹ ⁴³ Et venit iterum, et invenit eos dormientes: erant enim oculi eorum gravati. ⁴⁴ Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eundem sermonem dicens. ⁶⁸² ⁴⁵ Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: Dormite jam, et requiescite: ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum. ⁴⁶ Surgite, eamus: ecce appropinquavit qui me tradet. ⁴⁷ Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus, missi a principibus sacerdotum, et senioribus populi. ⁶⁸³ ⁴⁸ Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. ⁶⁸⁴ ⁴⁹ Et confestim accedens ad Jesum, dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. ⁶⁸⁵ ⁵⁰ Dixitque illi Jesus: Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, et manus injecerunt in Jesum, et tenuerunt eum. ⁵¹ Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percutiens servum principis sacerdotum amputavit auriculam ejus. ⁵² Tunc ait illi Jesus: Convertite gladium tuum in locum suum: omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. ⁶⁸⁶ ⁵³ An putas, quia non possum rogare patrem meum, et exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum? ⁶⁸⁷ ⁵⁴ Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? ⁵⁵ In illa hora dixit Jesus turbis: Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis. ⁶⁸⁸ ⁵⁶ Hoc autem totum factum est, ut

⁶⁸⁰ + **26.41 Caro autem.** Non de se utique hoc dicit, sed de his qui dixerunt se nunquam negaturos.

⁶⁸¹ + **26.42 Iterum secundo.** Secundo orat, id est, si non potest Ninive salvari aliter, nisi aruerit cucurbita, id est populus Judæorum, qui prius fuit ejus tabernaculum, ut me occidat.

⁶⁸² + **26.44 Oravit tertio.** Tribus vicibus oravit, ut et nos a præteritis peccatis veniam, et a poenitentibus malis tutelam, et a futuris periculis cautelam oremus, et ut omnem orationem ad Patrem et Filium et Spiritum sanctum dirigamus. Item sicut est trina tentatio cupiditatis, ita et timoris. Est enim concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum et ambitio sæculi. Est et timor mortis, et timor utilitatis, et timor doloris, contra quæ omnia docet nos debere muniri oratione. Unde et propter trinam tentationem passionis potest intelligi Dominus ter orasse.

⁶⁸³ + **26.47 Cum gladiis et fustibus.** Factum congruit mutatæ menti. Jam enim venit cum fustibus qui quandiu cum pace fuit tranquillius se egit.

⁶⁸⁴ + **26.48 Dedit eis signum.** Putabat signa quæ viderat non divinitus, sed magice facta: et quem in monte transformatum audierat, timebat ne tali modo nunc de manibus eorum laberetur: et ideo dabat signum. Quemcumque osculatus. Habebat adhuc aliquid de verecundia discipuli, cum non eum palam tradidit persecutionibus, sed per signum osculi.

⁶⁸⁵ + **26.49 Et osculatus est.** Suscepit Dominus osculum non quo simulare nos doceat, sed ne prodicionem fugere videatur, unde: Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus Psal. 119..

⁶⁸⁶ + **26.52 Gladio peribunt.** Gladio illo quo igneus vertitur ante paradysum, id est, divinæ vindictæ, et gladio spiritus, id est, verbi Dei.

⁶⁸⁷ + **26.53 An putas quia,** etc. Quasi dicat non indigeo auxilio apostolorum duodecim qui possum habere duodecim legiones angelorum, in quibus sunt septuaginta duo millia quibus omnium gentium lingua exprimitur. Innuat autem non esse verendum, si contra Jesum omnes nationes insurgant, cum multo fortiores ipse habeat exercitus angelorum. Aliter: Hic numerus significat omne genus hominum cum Romano imperio contra Judæos certaturum. Hi sunt angeli Dei, qui post resurrectionem anno quadragesimo secundo, cum Tito et Vespasiano perdiderunt, homicidas illos, et civitatem illorum succenderunt.

⁶⁸⁸ + **26.55 Existis cum gladiis.** Stultum est cum gladiis et fustibus quærere eum qui ultro

adimplerentur Scripturæ prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. ⁵⁷ At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribæ et seniores convenerant. ⁶⁸⁹ ⁵⁸ Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. ⁶⁹⁰ ⁵⁹ Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: ⁶⁰ et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, ⁶¹ et dixerunt: Hic dixit: Possum destruere templum Dei, et post triduum reædificare illud. ⁶²

Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur? ⁶³ Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei. ⁶⁴ Dicit illi Jesus: Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus cæli. ⁶⁹¹

⁶⁵ Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: ⁶⁹² ⁶⁶ quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis. ⁶⁷ Tunc expuerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt, ⁶⁹³ ⁶⁸ dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit? ⁶⁹⁴ ⁶⁹ Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: Et tu cum Jesu Galilæo eras. ⁶⁹⁵ ⁷⁰ At ille negavit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicis. ⁷¹ Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait his qui erant ibi: Et hic erat cum Jesu Nazareno.

se tradit, et in nocte per proditorem investigare quasi latitantem, qui quotidie in templo docebat. Sed in tenebris congregamini, quia potestas vestra in tenebris.

⁶⁸⁹ + **26.57 Ad Caipham.** Convenit nomen actioni. Caiphas, id est, investigator vel sagax ad implendam, scilicet doli sui nequitiam. Vel vomens ore, quia impudens ad proferendum mendacium et ad petendum homicidium.

⁶⁹⁰ + **26.58 A longe.** Merito a longe, qui in proximo fuerat negaturus, significat Ecclesiam imitaturam passionem Christi longe differenter, quia Ecclesia patitur pro se, sed Christus pro Ecclesia.

⁶⁹¹ + **26.64 Tu dixisti.** Marcus: Ego sum: quod idem est: Et est similis contra Pilatum et Caipham responsio, ut a propria sententia condemnentur. Filium hominis. Me in forma quam judicatis exaltatum et habentem nomen quod est super omne nomen.

⁶⁹² + **26.65 Scidit vestimenta.** Furor qui fecit de solio surgere, facit et vestem scindere. Magno mysterio: cum vestis Domini nec a militibus scindi potuit. Significat enim sacerdotium eorum pro sceleribus pontificatum esse penitus solvendum: sed soliditas Ecclesiæ (quæ vestis Dei dicitur) usque in finem sæculi indirupta manebit. Mos est Judæorum cum aliquid blasphemiam audiunt, scindunt vestimenta. Quod Paulus et Barnabas fecerunt in Licaonia, cum dicti sunt Jupiter et Apollo.

⁶⁹³ + **26.67 Tunc expuerunt.** Sicut tunc consputus est salivis infidelium, ita nunc opprobriis exonoratur falsorum fidelium, et colaphis, id est, blasphemiiis eorumdem cæditur.

⁶⁹⁴ + **26.68 Prophetiza.** Dicunt contumeliam ei qui se prophetam haberi voluit a populis. Velaverunt enim faciem ejus secundum Marcum, non ut eorum scelera non videat, sed ut a seipsis gratiam cognitionis ejus abscondant. Sicut velum fuit super faciem Moysi, quod usque hodie manet.

⁶⁹⁵ + **26.69 Una ancilla.** Cur prima ancilla prodit cum viri magis poterant cognoscere, nisi ut iste sexus ostendatur in necem Domini peccasse: et per passionem redemptus. Et ideo, mulier prima rerurrectionis mysterium accepit: et mandata custodivit, ut veterem prævaricationis aboleret errorem. Sicut per feminam hostis antiquus primum parentem seduxit, ita per mulierem ad magistrum negandum quem Christum Filium Dei confessus fuerat, principem Ecclesiæ compellit.

⁷² Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. ⁶⁹⁶ ⁷³ Et post pusillum accesserunt qui stabant, et dixerunt Petro: Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. ⁶⁹⁷ ⁷⁴ Tunc cœpit detestari et jurare quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. ⁶⁹⁸ ⁷⁵ Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. ⁶⁹⁹

27 Mane autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. ⁷⁰⁰ ² Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato præsidi. ³ Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus, ⁴ dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris. ⁷⁰¹ ⁵ Et projectis argenteis in templo, recessit: et abiens laqueo se suspendit. ⁷⁰² ⁶ Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. ⁷⁰³ ⁷ Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. ⁸ Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, Ager sanguinis, usque in hodiernum

⁶⁹⁶ + **26.72 Non novi hominem.** Quam noxia pravorum colloquia, quæ cogunt Petrum negare Christum, vel hominem se nosse, quem confessus est inter discipulos Dei Filium.

⁶⁹⁷ + **26.73 Qui stabant.** Joannes et Lucas unum dicunt cognatum Malchi. Sed vel est plurale pro singulari. Vel unus erat qui eum viderat, et præcipue dicebat, quem secuti cæteri similiter arguebant.

⁶⁹⁸ + **26.74 Et continuo gallus cantavit.** Post tertiam negationem sequitur galli cantus. Sacramenta rerum per statum temporum designantur. Media nocte negat, in galli cantu pœnitet, post resurrectionem sub luce quem ter negaverat ter se amare professus est: quia quod in tenebris oblivionis erravit, speratæ jam lucis rememoratione corripit: et ejusdem veræ lucis præsentia plene quidquid mutaverat, erexit.

⁶⁹⁹ + **26.75 Recordatus est.** In alio Evangelio dicitur, Respexit Dominus Petrum Luc. 22., et intuitu provocavit ad lacrymas, quasi in mentem ei reducens quoties negaverat, et quod ei prædixerat, nec potuit in tenebris permanere, quem lux mundi respexit. Et egressus. Ab impiorum consilio seclusus culpam lavat, quod non intus. Ob hoc hæsitare permissus est ut in Ecclesiæ principe remedium pœnitentiæ conderetur, et nemo auderet de sua virtute confidere.

⁷⁰⁰ + **27.1 Mane autem.** Matthæus et Marcus contexerunt narrationem de his quæ cum Domino acta sunt usque ad mane, sed postea redeunt usque ad negationem Petri narrandam: qua terminata redeunt iterum ad mane, ut inde cætera contexerent.

⁷⁰¹ + **27.4 Peccavi tradens,** etc. Quasi in potestate sua esset mutare persecutorum sententiam: licet autem mutaverit voluntatem, tamen primæ voluntatis exitum non mutavit. Quid ad nos. Quid ad nos pertinet de hoc? tu videris, tu scias quid fecisti. Vel quid videris pertinere ad nos. Quid ad nos pertinet pretium acceptum: tu istud probaveras, tu inde fac quod vis. Qui ad mortem peccant, tantam habent ignorantiam et cæcitatem, ut nec turbentur in sceleribus suis, nec pœnitentiæ dolore crucientur.

⁷⁰² + **27.5 Et projectis.** Sicut pœnitentia ejus fuit infructuosa, sic et hæc oblatio in templo est execrabilis. Et abiens. HIER. Nihil profuit Judæ egisse pœnitentiam, per quam scelus corrigere non potuit. Sed quando frater sic peccat in fratrem, ut emendare valeat quod peccavit, potest ei dimitti. Sin autem permanent opera, frustra voce assumitur pœnitentia. Hoc est quod de eo dicitur: Et oratio ejus fiat in peccatum Psal. 108.: ut non solum emendare nequiverit proditionis nefas, sed proprii homicidii scelus addiderit, unde scelestior.

⁷⁰³ + **27.6 Non licet eos.** Vere colentes culicem et camelum glutientes: si enim ideo non mittunt pecuniam in corbonam, id est, in gazophylacium, id est, inter dona Dei, quia pretium sanguinis est, cur ergo ipse sanguis effunditur? Et quid præmii eis, si inde ager emitur in sepulturam pauperum?

diem. ⁹ Tunc impletum est quod dictum est per Jeremiam prophetam, dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt a filiis Israël: ⁷⁰⁴ ¹⁰ et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. ¹¹ Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogavit eum præses, dicens: Tu es rex Judæorum? Dicit illi Jesus: Tu dicis. ⁷⁰⁵ ¹² Et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus, nihil respondit. ¹³ Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta adversum te dicunt testimonia? ¹⁴ Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur præses vehementer. ¹⁵ Per diem autem solemnem consueverat præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent: ¹⁶ habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barrabas. ⁷⁰⁶ ¹⁷ Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? ⁷⁰⁷ ¹⁸ Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum. ¹⁹ Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens: Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. ⁷⁰⁸ ²⁰ Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. ²¹ Respondens autem præses, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt: Barabbam. ⁷⁰⁹ ²² Dicit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? ⁷¹⁰ ²³ Dicunt omnes: Crucifigatur. Ait illis præses: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant dicentes: Crucifigatur.

⁷⁰⁴ + **27.9 Per Jeremiam.** HIER. Hoc non in Jeremia, sed in Zacharia legitur: tamen aliis verbis. Legi nuper Jeremiæ apocryphum, in quo hæc verba scripta reperi. Sed tamen magis mihi videtur hoc sumptum de Zacharia more apostolorum, qui verborum ordine prætermisso, sensus tantum de Veteri Testamento proferunt. A filiis Israël, etc. A quibus minus oportuerat, qui magnificare debuerant.

⁷⁰⁵ + **27.11 Tu es rex Judæorum.** Secundum Lucam duo objecerant, scilicet quod prohibebat dari censum Cæsari, et quod diceret se regem. De regno ergo Pilatus, quia nescit, interrogat. De tributis: quia audierat eum respondisse: Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari Zac. 2.: quasi apertum mendacium invidorum negligit. Unde Marcus: Et non erant convenientia testimonia eorum Marc. 24.. In hoc quod Pilatus nihil aliud criminis interrogat, nisi an sit rex Judæorum: arguuntur impietatis Judæi, qui nec falso invenire potuerunt quod objicerent Salvatori.

⁷⁰⁶ + **27.16 Qui dicebatur Barabbas.** Barabbas in Evangelio secundum Hebræos filius patris vel magister eorum interpretatur. Ipse est Antichristus, quem illi Christo præferunt, quibus dicitur: Vos ex patre diabolo estis Joan. 8.. Pilatus qui os malleatoris interpretatur, diabolus significat, qui est malleus universæ terræ, per quem Dominus vasa sua permittit probari: et ad ultimum conterit, quando in extrema damnatione confringet.

⁷⁰⁷ + **27.17 Quem vultis.** Populo volens satisfacere dat optionem quamvis non dubitet Christum eligendum sciens per invidiam traditum. Qui dicitur Christus. Idem quod Marcus ait: regem Judæorum, quorum rex Christus vocabatur.

⁷⁰⁸ + **27.19 Pro tribunali.** Tribunal sedes judicum, ut solium regum, cathedra doctorum. Uxor ejus. Uxor viri gentilis hoc in visione intelligit, quod Judæi vigilantes intelligere noluerunt. Nihil tibi. Nunc demum diabolus intelligens per Christum se spolia amissurum, sicut primum per mulierem mortem intulit; ita modo per mulierem vult Christum de manibus Judæorum liberare, ne per mortem ejus mortis amittat imperium.

⁷⁰⁹ + **27.21 Barabbam,** etc. Filium diaboli elegerunt pro Filio Dei, ut Salvatorem cum sua salute perderent, et proditorem liberarent, quæ sua petitio hodie etiam hæret eis, amissa gente et loco et libertate: quia datorem libertatis perdere voluerunt.

⁷¹⁰ + **27.22 Quid igitur faciam de Jesu.** Multas quærebat occasiones, ut eum cum benevolentia populi liberaret. Primo, latronem justo conferens. Deinde: Quid ergo faciam de Jesu, qui dicitur Christus? Et cum dicerent: crucifigatur, non statim acquievit, sed juxta suggestionem uxoris ait: Quid enim mali fecit? Quo dicto Pilatus absolvit Christum.

²⁴ Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine justi hujus: vos videritis. ⁷¹¹ ²⁵ Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. ⁷¹² ²⁶ Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. ⁷¹³ ²⁷ Tunc milites præsidis suscipientes Jesum in prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem: ²⁸ et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei, ⁷¹⁴ ²⁹ et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave rex Judæorum. ³⁰ Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. ³¹ Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum ut crucifigerent. ³² Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariaverunt ut tolleret crucem ejus. ⁷¹⁵ ³³ Et venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Calvariæ locus. ⁷¹⁶ ³⁴ Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. ⁷¹⁷ ³⁵ Postquam autem crucifixerunt eum, dividerunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem: Dividerunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. ⁷¹⁸ ³⁶ Et sedentes servabant eum. ³⁷ Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus rex Judæorum. ⁷¹⁹ ³⁸ Tunc crucifixi sunt cum

⁷¹¹ + **27.24 Lavit manus.** Gentilem populum ab impietate Judæorum alienum designans, qui clamaverunt: Crucifige, crucifige eum.

⁷¹² + **27.25 Sanguis ejus.** Perseverat usque hodie imprecatio, et sanguis Christi non aufertur ab eis.

⁷¹³ + **27.26 Tunc dimisit illis Barabbam.** Barabbas latro seditiosus et homicidiorum auctor, dimissus est populo Judæorum. ISID. Diabolus qui jam olim ob superbiam a patria lucis expulsus, et in tenebrarum carcerem fuerat missus. Et ideo Judæi pacem habere non possunt, quia seditionum principem eligere maluerunt. Vel Barabbas typum gerebat Antichristi. Jesum vero flagellatum. Ideo credendus est Pilatus Jesum flagellasse et militibus ad illudendum dedisse, ut satiati pœnis ejus et opprobriis, Judæi ejus mortem ultra non sitirent. Jesum vero. Serviens Romanis legibus, quæ crucifigendos prius jubent flagellari.

⁷¹⁴ + **27.28 Chlamydem coccineam.** HIER. In chlamyde coccinea opera gentium cruenta sustentat. In corona spinea, maledictum solvit antiquum. In calamo, venenata occidit animalia. Vel calamum tenet in manu, ut sacrilegium scriberet Judæorum. In suis vestibus non illuditur, sed in his quæ propter peccata nostra portavit. Cum crucifigeretur suum recepit ornamentum statim: quia elementa turbantur, et Creatori testimonium dat creatura.

⁷¹⁵ + **27.32 Cyrenæum.** Ecce non Hebræus, sed alienigena opprobrio Christi subditur, ut plenitudo sacramentorum transire a circumcissione ad præputium ostendatur.

⁷¹⁶ + **27.33 Golgotha.** Syrum est, et interpretatur Calvariæ, non ob calvitium Adæ quem mentiuntur ibi sepultum, sed ob decollationem damnatorum. Adam juxta Hebron in libro Jesu legitur sepultus.

⁷¹⁷ + **27.34 Cum felle mistum.** Alius evangelista dicit mirrhatum, id est, amarissimum. Et potuit utraque esse commistio fellis et myrrhæ. Et cum gustasset noluit. Hoc Marcus tacet: noluit bibere. Hoc est quod Marcus ait: non accepit, scilicet ut biberet.

⁷¹⁸ + **27.35 Diviserunt.** Hoc Joannes distinctius: vestimenta in quatuor partes ut Ecclesia in quatuor partibus mundi signetur. Tunica sortita significat omnium partium unitatem vinculo charitatis, quæ sorte, id est, gratia Dei provenit, non humano arbitrio.

⁷¹⁹ + **27.37 Causam.** Pro quam eum Judæi Pilato tradiderunt. Rex per crucem non perdidit, sed confirmavit imperium, velint nolint Judæi.

eo duo latrones: unus a dextris, et unus a sinistris. ⁷²⁰ ³⁹ Prætereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua, ⁷²¹ ⁴⁰ et dicentes: Vah ! qui destruis templum Dei, et in triduo illud reedificas: salva te ipsum: si Filius Dei es, descende de cruce. ⁷²² ⁴¹ Similiter et principes sacerdotum illudentes cum scribis et senioribus dicebant: ⁴² Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: si rex Israël est, descendat nunc de cruce, et credimus ei: ⁷²³ ⁴³ confidit in Deo: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia Filius Dei sum. ⁴⁴ Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. ⁷²⁴ ⁴⁵ A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam. ⁷²⁵ ⁴⁶ Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamma sabachthani? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? ⁷²⁶ ⁴⁷ Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant: Eliam vocat iste. ⁷²⁷ ⁴⁸ Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. ⁴⁹ Ceteri vero dicebant: Sine, videamus an veniat Elias liberans eum. ⁷²⁸ ⁵⁰ Jesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. ⁵¹ Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum: et terra mota est, et petrae scissæ sunt, ⁷²⁹ ⁵² et monumenta aperta sunt: et

⁷²⁰ + **27.38 Unus a dextris.** Unus a dextris per quem mortificatio significatur carnis pro celesti gloria: unus a sinistris, per quem iterum significatur mortificatio carnis pro aliqua mundi causa.

⁷²¹ + **27.39 Blasphemabant.** Prædictum erat in libro Sapientiae Cap. 2.: Morte turpissima condemnemus eum. Erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim vere Filius Dei est, suscipiet illum et liberabit illum de manu contrariorum. Quia ergo crucifigebatur, et non liberabatur, credebant illum non esse Dei Filium: propterea pendenti in ligno insultant, et caput agitant:

⁷²² + **27.40 Si Filius Dei es.** Si insultantibus cedens descenderet de cruce, virtutem patientiæ non demonstraret.

⁷²³ + **27.42 Et credemus ei.** Fraudulenta promissio: majus facit surgens de sepulcro, et non creditis: si ergo de cruce descenderet, non crederetis. Sed hoc dæmones immiserunt; statim enim senserunt virtutem crucis, et suas vires fractas et hoc agunt ut de cruce descendat. Sed sciens hoc Dominus, permanet ut diabolus destruat.

⁷²⁴ + **27.44 Idipsum autem et latrones.** Prius uterque blasphemavit, deinde visis signis unus credit. Ita uterque populus Deum prius blasphemavit: sed alter signis territus pœnituit, et nunc Judæos arguit.

⁷²⁵ + **27.45 A sexta autem hora.** Nota, sole a centro mundi recessuro crucifigitur Dominus, quia propter peccata moritur, et Adam post meridiem cum peccasset vocem Domini audivit. Et ordo est rationis, ut quo tempore prævaricanti Adæ clausit, eo tempore pœnitenti latroni januam reseret paradisi. Quod Marcus ait hora tertia crucifixisse Dominum, ideo est, ut Judæos qui se excusant, magis crucifixisse ostendat linguis, quam milites quorum manibus factum est: qui hora tertia ut crucifigeretur in clamaverunt. Quando enim crucifixus est, hora erat quasi sexta, id est non adhuc plene sexta.

⁷²⁶ + **27.46 Et circa horam nonam.** Cum inclinata est dies ad vesperam et tepefactus est sol a fervore, passionem consummat, ostendens se mori propter peccata nostra quibus a divina luce et dilectione in hanc noctem cecidimus. Mane surrexit Dominus, docens resuscitatos in anima se esse producturum in lucem æternæ felicitatis. Eli, Eli, lamma. Quorum suscipit naturam, eorumdem plorat miseriam. In quo ostendit quantum ipsi flere debent qui peccant. Ne mireris verborum humilitatem et querimonias derelicti, cum formam servi sciens scandalum crucis videas.

⁷²⁷ + **27.47 Quidam autem.** Non omnes, forsitan Romani, Hebræi sermonis ignorantes proprietatem. Vel aliqui Judæi Christum minorem Elia reputantes, ut ejus auxilium deprecetur.

⁷²⁸ + **27.49 Sine videamus.** Quia vocem Domini male intelligebant, frustra Eliæ expectabant adventum.

⁷²⁹ + **27.51 Et ecce velum templi.** Ut arca testamenti et omnia sacramenta legis quæ tege-

multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. ⁷³⁰ ⁵³ Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. ⁷³¹ ⁵⁴ Centurio autem, et qui cum eo erant, custodientes Jesum, viso terræmotu, et his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Vere Filius Dei erat iste. ⁷³² ⁵⁵ Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secutæ erant Jesum a Galilæa, ministrantes ei: ⁷³³ ⁵⁶ inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et mater filiorum Zebedæi. ⁷³⁴ ⁵⁷ Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu: ⁷³⁵ ⁵⁸ hic accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. ⁵⁹ Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda, ⁷³⁶ ⁶⁰ et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit. ⁷³⁷ ⁶¹ Erant autem ibi Maria Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulchrum. ⁷³⁸ ⁶² Altera

bantur appareant, et ad gentes transeant. Josephus ait virtutes angelicas præsidēs quondam templi tunc pariter conclamasse: transeamus de his sedibus. Velum quod dicebatur exterius: quia nunc ex parte videmus; cum autem venerit quod perfectum est, tunc velum interius dirumpetur. Terra mota est. Omnia elementa suum Dominum crucifixum demonstrant. Terra movetur, Dominum suum pendentem ferre non sustinens. Petræ. Id est corda gentilium, vel vaticinia prophetarum, qui petræ dicuntur a petra Christo, ut quidquid in eis duro legis velamine clausum erat, scissum pateret gentibus.

⁷³⁰ + **27.52 Et monumenta.** Et tamen cum monumenta aperta sunt, non ante surrexerunt, quam Dominus resurgeret, ut esset primogenitus ex multis fratribus. Corpora sanctorum. Hi credendi sunt cum Domino ascendente similiter ascendisse cum corpore.

⁷³¹ + **27.53 In sanctam civitatem.** Jerusalem quæ sancta dicitur propter templum, et Sancta sanctorum, quod nulla alia.

⁷³² + **27.54 Centurio autem.** Hi in scandalo crucis confitentur Deum. Arius in Ecclesia prædicat creaturam, quem cæci Judæi nec tot miraculis credunt. In centurione fides Ecclesiæ designatur, quæ velo cœlestium mysteriorum per mortem Domini reserato, Jesum Filium Dei tacente Synagoga confirmat.

⁷³³ + **27.55 Mulieres multæ.** Matthæus et Lucas dicunt Mariam Magdalenam a longe stetisse. Joannes vero juxta crucem, quia tanto intervallo aberat, ut juxta diceretur: quia præsto erat in conspectu ejus, et longe comparatione turbæ propioris. Possumus etiam dicere quod illæ quæ erant cum matre Domini postquam eam commendavit discipulo, abire cœperint jam, ut a densitate turbæ eruerent se et cætera quæ facta sunt longius intuerentur. Ministrantes ei. Consuetudinis Hebraicæ erat, ut mulieres de substantia sua præceptoribus suis ministrarent: quod Dominus accepit, ut exemplum daret apostolis.

⁷³⁴ + **27.56 Jacobi.** Jacobus Alphæi minor dicitur ad differentiam Jacobi, qui inter primos apostolos vocatus est et electus a Domino.

⁷³⁵ + **27.57 Homo dives.** Quia ad præsidem nisi dives accedere non poterat, non quod divitias commendet evangelista. Dictus est et decurio, quia fuit de ordine curiæ et officium curæ ministrabat, per hoc potuit habere facultatem, per hoc quod discipulus, hoc ministerio dignus fuit. Discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum. Etsi occultus, vitans prius inimicitias Judæorum, in hoc extremo officio nihil curat de illis.

⁷³⁶ + **27.59 In sindone munda.** Mystice. Sindone munda Jesum involvit, qui pura mente eum suscepit. Hinc etiam mos Ecclesiæ habet, ut sacrificium altaris non serico, non panno tincto, sed puro lineo celebretur.

⁷³⁷ + **27.60 In monumento suo novo.** Quia si in monumento, ubi alius positus esset, poneretur, alius fortasse resurrexisse fingeretur. In petra, ne si ex multis lapidibus ædificatum esset, suffossis tumuli fundamentis ablatu furto diceretur.

⁷³⁸ + **27.61 Erant autem ibi.** Aliis notis Jesu ad sua redeuntibus, solæ mulieres quæ arctius amabant, obsequium funeris inspiciebant, exspectantes quod promiserat Jesus: et ideo primæ resurrectionem vident.

autem die, quæ est post Parasceven, convenerunt principes sacerdotum et pharisæi ad Pilatum, ⁶³ dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. ⁷³⁹ ⁶⁴ Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error pejor priore. ⁶⁵ Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. ⁶⁶ Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus. ⁷⁴⁰

28Vespere autem sabbati, quæ lucescit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria, videre sepulchrum. ⁷⁴¹ ² Et ecce terræmotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo: et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum: ⁷⁴² ³ erat autem aspectus ejus sicut fulgur: et vestimentum ejus sicut nix. ⁷⁴³ ⁴ Præ timore autem ejus exterriti sunt custodes, et facti sunt velut mortui. ⁵ Respondens autem angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quæritis. ⁷⁴⁴ ⁶ Non est hic: surrexit enim, sicut dixit: venite, et videte locum ubi positus erat Dominus. ⁷ Et cito euntes, dicite discipulis ejus quia surrexit: et ecce præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis: ecce prædixi vobis. ⁷⁴⁵ ⁸ Et exierunt cito de monumento cum timore et gaudio magno, currentes nuntiare discipulis ejus. ⁷⁴⁶ ⁹ Et ecce Jesus occurrit illis, dicens: Avete. Illæ autem accesserunt, et tenuerunt pedes ejus, et adoraverunt eum. ⁷⁴⁷ ¹⁰ Tunc ait illis Jesus: Nolite timere: ite, nuntiare fratribus meis ut eant

⁷³⁹ + **27.63 Post tres.** A parte totum, sexti diei quo crucifixus est cum sua nocte pro uno die. Sabbatum integre. Tertius dies a parte prima, id est, nocte totius cum suo diurno, et sic est triduum.

⁷⁴⁰ + **27.66 Munierunt sepulchrum.** Diligentia eorum nostræ profuit fidei. Nam quanto amplius servabatur, tanto magis virtus resurrectionis ostenditur.

⁷⁴¹ + **28.1 Vespere,** etc. HIER. Quod diversa tempora istarum mulierum, etc., usque ad adire non potuerunt, mane adeunt. Maria Magdalene, et altera Maria. Duæ unius nominis et devotionis mulieres, duas significant plebes pari devotione Christi passionem et resurrectionem amplectentes.

⁷⁴² + **28.2 Terræ motus.** Sicut in passione et in resurrectione fit motus terræ: significat autem corda terrenorum per fidem passionis et resurrectionis ad pœnitentiam movenda. Revolvit lapidem. Clauso potuit exire sepulcro, qui clauso natus est virginis utero. Revolutio lapidis significat reserationem sacramentorum Christi, quæ velo litteræ tegebantur: quo ablato, resurrectio, mortis abolitio, vita æterna cœpit toto orbe prædicari.

⁷⁴³ + **28.3 Sicut fulgur.** In candore vestis significabat blandum justis, in terrore fulguris, significat terribile futurum reprobis.

⁷⁴⁴ + **28.5 Nolite timere.** Quæ vestros concives videtis. Illi timeant qui ad eorum societatem non pertinent.

⁷⁴⁵ + **28.7 Et cito euntes.** Nec concessum est nobis hoc gaudium occulto cordis tenere, sed similiter amantibus pandere.

⁷⁴⁶ + **28.8 Cum timore et gaudio.** Duplex est affectus in eis, timoris et gaudii. Alter de magnitudine miraculi, alter ex desiderio resurgentis, et uterque gradum femineum concitabat.

⁷⁴⁷ + **28.9 Et ecce Jesus,** etc. Sic omnibus iter virtutum inchoantibus adjuvando occurrit Christus. Et tenuerunt. Superius dictum est clauso exisse monumento, ut immortalale corpus intelligeres: hic tenentur pedes, ut veram carnem comprobent. Et quia tantam visionem tremebant, primum pellitur timor: Nolite timere, ut mente placida possint audire quæ dicuntur. Istæ tenent pedes quæ adorant resuscitatum: sed illa quæ nesciebat adhuc resurrexisse Filium Dei, audit merito: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum Joan 20..

in Galilæam; ibi me videbunt. ⁷⁴⁸ ¹¹ Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in civitatem, et nuntiaverunt principibus sacerdotum omnia quæ facta fuerant. ¹² Et congregati cum senioribus consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, ⁷⁴⁹ ¹³ dicentes: Dicite quia discipuli ejus nocte venerunt, et furati sunt eum, nobis dormientibus. ⁷⁵⁰ ¹⁴ Et si hoc auditum fuerit a præside, nos suadebimus ei, et securos vos faciemus. ¹⁵ At illi, accepta pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et divulgatum est verbum istud apud Judæos, usque in hodiernum diem. ¹⁶ Undecim autem discipuli abierunt in Galilæam in montem ubi constituerat illis Jesus. ⁷⁵¹ ¹⁷ Et videntes eum adoraverunt: quidam autem dubitaverunt. ⁷⁵² ¹⁸ Et accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra: ⁷⁵³ ¹⁹ euntes ergo docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti: ⁷⁵⁴ ²⁰ docentes eos servare omnia quæcumque mandavi vobis: et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi. ⁷⁵⁵

⁷⁴⁸ + **28.10 Nuntiate.** Ut mulier mortifera serpentis verba narravit, ita modo verba vivificatoris, ut a qua tunc mors, modo ab ea vita. Fratribus meis. Ante etiam servos vocavit, modo fratres, ut post resurrectionem eamdem humanitatem resumpsisse, et illos idem sperare doceat.

⁷⁴⁹ + **28.12 Pecuniam copiosam.** HIER. Qui rebus Ecclesiæ abutuntur in aliis rebus quibus suam expleant voluntatem, similes sunt scribarum et Phariseorum et sacerdotum redimentium mendacium et sanguinem Salvatoris.

⁷⁵⁰ + **28.13 Furati sunt eum nobis dormientibus.** AUG. Si dormierunt, quomodo viderunt? Si non viderunt, quomodo testes esse potuerunt? Avaritia quæ captivavit discipulum comitem Domini, decepit et milites custodes sepulcri: et sic Judæos seduxit, unde subdit: Et divulgatum est.

⁷⁵¹ + **28.16 Abierunt.** A Jerusalem in Galilæam. In montem: quia corpus de communi terra susceptum super omnia terrena erat elevatum. Et monet nos, ut si eum videre volumus, ad superna de infimis elevemur. Præcessit Christus primitiæ dormientium, sequuntur alii in suo ordine, et videntes eum adorant, id est, sine fine laudant.

⁷⁵² + **28.17 Quidam autem dubitaverunt,** ut Lucas ait: existimantes se spiritum videre, quem moriendo tradidit.

⁷⁵³ + **28.18 Et accedens.** Et ideo pius magister et illos ad fidem confortat, et dubios ad fidem vocat intimans ad quantam pervenerit gloriam. Data est. Hoc non de coæterna Patris divinitate, sed de assumpta dicit humanitate, in qua minor angelis, in qua etiam gloria et honore coronatus est et omnibus superpositus.

⁷⁵⁴ + **28.19 Euntes.** Qui jam in lucem venit, quod hactenus quibusdam de causis dubium hominibus fuerat. Docete. Congruus ordo. Primo enim docendus est auditor. Deinde fidei sacramentis imbuendus, tunc ad servanda mandata instruendus. Quia nisi prius anima fidem recipiat, non est dandus baptismus, nec valet mundari, si post non insistat bonis operibus.

⁷⁵⁵ + **28.20 Et ecce ego vobiscum sum.** Quæ autem merces piæ conversationis, quodve pignus futuræ beatitudinis etiam in præsentis sit fidelibus, subdit: Ecce ego vobiscum sum, etc. Quod apostolis per successiones universali Ecclesiæ promittit. Nota quod usque in finem sæculi non sunt desituri qui divina mansionem sunt digni. AUG. Prima sabbati diluculo, etc., usque ad dicente eis angelo: Sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in cælum Act. 1..